

m. 1. 5

REGVLA S. BENEDICTI.

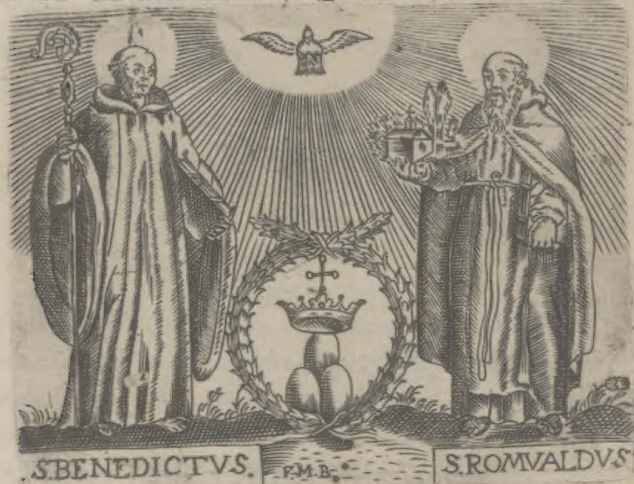
ET

Constitutiones Congregationis
Eremitarum Camaldulensium:
MONTIS CORONÆ.

Visæ, & approbatæ à summo.

Pontifice.

CLEMENTE. NONO.

C R A C O V I Æ.

Ex Typ: M. Iacobi Moscicki, Ph: D. Anno D. 1674:

Eremi Montis. Regii. ad Varsavia.

REGULA
S. BENEDICTI

Constitutiones Congregationis
Benedictinae Cantuariensis
MONTIS CORONAE

CLARENTE MONASTERO

CRACOVIA

Ex Typographia D. A. D. 1871

REGVLA ET CONSTITVTIONES

Eremitarum Camaldulen^aium Montis
Coronæ.

PROOEMIUM.

Ausculta o fili precepta Magistri, & inclina
aurem cordis tui, & admonitionem pij Patris
libenter excipe, & efficaciter comple, vt ad
eum per obedientie labore redeas, à quo per
inobedientie desidiam recesseras. Ad te er-
gò nunc meus sermo dirigitur, quisquis abre-
nuncians. proprijs voluntatibus, Domino Christo vero Regi mi-
litaturus. In primis, vt quicquid agendum. inchoas boni, ab eo
perfici instantissimâ oratione deposcas, vt qui nos iam in Filio-
rum dignatus est numero computare, non debeat aliquando de ma-
lis actibus nostris contristari. Ita enim ei omni-tempore de bonis
suis in nobis parendum est; vt non solum ut iratus Pater suos non
aliquando filios exheredet, sed nec vt metuendus Dominus irri-
tatus malis nostris: vt nequissimos seruos perpetuam tradat ad
penam, qui eum noluerint sequi ad gloriam.

Exurgamus tandem aliquando, excitante nos scripturâ ac
dicente: Hora est iam nos de somno surgere, & apertis o-
culis ad Deificum lumen attentis auribus audiamus, diuina quo-

tidie clamans: quid nos admoveat vox? dicens: Hodie si vo-
cem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. Et
iterum qui habet aures audiendi audiat, quid Spiritus di-
cat Ecclesijs, & quid dicitur; Venite filij audite me, timo-
rem Domini docebo vos. Currite dum lumen vite
habetis, ne tenebre mortis vos comprehendant. Et
querens Dominus in multitudine Populi sui, cui hæc clamat,
operarium suum, iterum dicit. Quis est homo, qui vult vi-
tam, & cupit dies videre bonos? Quod si tu audiens re-
spondeas: Ego; dicit tibi Deus. Si vis habere veram, & per-
petuam vitam, prohibe linguam tuam à malo, & labia
tua ne loquantur dolum: Diverte à malo, & fac bonum
inquire pacem, & sequere eam, & cum hæc feceritis,
oculi mei super vos, & aures meæ ad preces vestras, &
antequam me inuocetis, dicam. Ecce adsum. Quid dul-
cius nobis hac voce Domini invitantis nos Fratres charissimi.
Ecce pietate sua demonstrat nobis Dominus viam vite.

Succinctis ergo fide, vel observantiâ bonorum actuum
lumbis nostris, & calcetis in præparatione Euangelij pacis pedi-
bus, pergamus itinera eius, ut mereamur eum, qui nos vocavit,
in Regno suo videre. In cuius Regni tabernaculo si volumus hæ-
bitare, nisi illuc bonis actibus currâ, minimè peruenitur. Sed
interrogemus cum Propheta Dominum, dicentes: Domine quis
habitabit in Tabernaculo tuo; aut quis requiescet in
monte Sancto tuo? Post hanc interrogationem Fratres audi-
amus Dominum respondentem. Qui ingreditur sine macula,
& operatur iustitiam. Qui loquitur veritatem in corde
suo; qui non egit dolum in lingua sua. Qui non fe-
cit proximo suo malum, & opprobrium non accepit
ad-

Procemium.

3

aduersus proximum suum. Qui malignum Diabolum aliqua suadentem sibi, cum ipsa suasionem sua à conspectibus cordis sui respiciens deduxit ad nihilum, & parvulos cogitatus eius tenuit, & allidit ad Christum.

Qui timent Dominum, de bona obseruantia sua non se reddunt elatos, sed ipsa in se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant, illud cum Propheta dicentes: Non nobis Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam, sicut nec Paulus Apostolus de prædicatione sua sibi aliquid imputauit, dicens: Gratia Dei sum, id quod sum, & iterum ipse dicit. Qui gloriatur, in Domino gloriatur: Vnde, & Dominus in Euangelio ait. Qui audit verba mea hæc, & facit ea, similabo eum viro sapienti, qui ædificauit Domum suam supra petram. Venerunt flumina, flauerunt venti, & impegerunt in Domum illam, & non cecidit, quia fundata erat supra petram. Hæc complens Dominus, expectat quotidie, his suis Sanctis monitis, factis nos respondere debere. Idcirco nobis propter emendationem malorum huius vitæ dies ad inducias relaxantur, dicente Apostolo: An nescis, quia patientia Dei, ad penitentiam te adducit? Nam prius Dominus dicit, Nolo mortem peccatoris, sed ut magis conuertatur, & viuat. Cum ergo interrogassemus Dominum, Fratres, de habitatore Tabernaculi eius, audiuius habitandi præceptum. Sed si compleamus habitatoris officium, erimus hæredes Regni Calorum. Ergo præparanda sunt corda, & corpora Sanctæ præceptorum obedientie militatura, & quod minus habet in nobis natura possibile, rogemus Dominum, ut gratiæ suæ tribuat nobis adiutorium ministrari. Et si fugientes gehennæ penas, ad vitam volumus peruenire

perpetuam dum adhuc vacat, & in hoc corpore sumus: Et hac omnia per hanc lucis vitam vacat implere, currendum, & agendum est modo, quod in perpetuum nobis expediat. Constituenda est ergo à nobis Dominici Schola seruitij, in qua institutione, nihil asperum, nihilque graue nos constituturos speramus. Sed & si quid paululum restrictius dictante aequitatis ratione propter emendationem vitiorum, vel conservationem charitatis processerit, non illico pauore perterritus refugias viam salutis, quæ non est nisi angusta initio incipienda. Processu verò conversationis, & fidei dilatato corde, inenarrabili dilectionis dulcedine curritur via mandatorum Dei, ut ab ipsius nunquam magisterio discedentes, in eius doctrina usq; ad mortem in Monasterio perseuerantes, passionibus Christi per patientiam participemus, ut Regni eius mereamur esse consortes.

PRO-

P R O O E M I V M   S
Constitutionum.

Ostquam Beatissimus Pater noster ROMUALDUS totius Camaldulensis Ordinis Fundator, Monasticam vitam, in Monasterio Classensi, tribus annis Sanctissimè traduxisset: Beatissimi BENEDICTI Regulam professus, Ereum subindè ingressus est; in qua nonaginta septem annis, incredibili vitæ austeritate vsus, solis Sanctitatis suæ exemplis, crebrisq; admonitionibus verum Eremiticum institutum se sequentibus dereliquit. Nec aliud quicquam eis scriptum, præter eandem Benedicti Regulam obseruandam moriens commendauit; Licet postmodum, nè labentibus annis, pia Patris exempla per obliuionem in desuetudinè venirent, sapienter ab ipsis discipulis, maximè à Beato RODULPHO quarto, à B. ROMUALDO Eremitæ Priore, in Constitutiones redacta fuere. Hoc autem Eremiticum Camaldulense institutum, ab ipso Ss. ROMUALDO diuinitus inventum, medium inter Cænobiticum, & Anachoreticum est; Itaque quidem ut vtriusque particeps vtroq; præstantius, longeq; securius existat. Nam & si claustralis conuersatio ubiq; summis laudibus extollenda videatur, nihilominus tamen suis incommodis, molestisq; occupationibus, quæ sæpè animū à vera pietate longius arcant, minimè caret: è contra verò solitaria illa Eremitica vita, & conuersatio abdita, propter multa incōmoda, nec non pericula,

cula, quæ humanæ naturæ corruptelâ, seu instabilitate, pati videbatur, minus tuta; securaq; reputata est. Illa enim viuendi libertas, quæ olim solitarijs viris competere videbatur, quæ nec Ecclesiam inuisere, nec Sacramenta frequētare aliquo Canonico præcepto cogebatur, hodiè nobis per Ecclesiæ Sanctæ Constitutiones penitus prohibita est. Non potest igitur non esse laudanda nostra Camaldulensis Eremitica institutio, quæ non periculosa, nec ardua, difficilisq; sicut antiquitûs anachoretica comperitur; sed potius omni periculo, extremaq; difficultate exclusis, securissima, facilis, ac fideli cuiq; viro suauissima, ac proinde (omni reuerentia, ac pace aliorum omnium institutorum) laudabilior, ac securior, cunctis meritò dici possit. Ad quam siuè ex sæculo, siuè ex cænobijs accedentes, procul omninò à Ciuitatibus, omnique hominum frequentia, sæcularium etiam consortio semoti, in montium recessibus, ac remotissimis locis commorantur. Qui tamen singuli, singulas separatas inuicem Cellas incolentes, paupertatis, obedientiæ, & castitatis votis solemniter emissis, sub regula, vt diximus S. BENEDICTI, subq; Prælati disciplina, sub tandem proprij Ordinis Constitutionibus, in iugi obseruantia viuere tenentur: sic nihilominus hanc conuersationis formam temperantes, vt Cænobiticæ, socialisq; vitæ commodis, & securitate, sinè varijs occupationibus Monasterij, multiplicibusq; distractionibus potiantur, & solitudinis læta, fæliciq; admodum tranquillitate, absq; vllis solitariæ vitæ curis, periculis, & anxietatibus perfruantur.

etur. Hæc itaq; admirabilis, diuinitusq; inspirata Eremitica institutio, ab ipso foundationis initio, vsq; ad præsentem diem. per annos circiter 670. Fideliter discreto, ac Sancto vigore obseruata fuit in Sacra Eremitica Camaldulensi, quæ in summitate Alpium Tusciæ, ipso Sanctissimo Patre nostro ROMUALDO circa Annu. 1012. fundata extitit, & tandem ab Annis 144. à nostra Congregatione Eremitarum Camaldulensium S. ROMUALDI Montis Coronæ per Venerabilem Patrem Paulum Iustinianum Eremitam supradictæ Sacræ Eremiticæ Maiorem, nouiter instituta, & aucta; fuit cum eadem obseruantia inuiolabili perseverat, prout ex constitutionibus parebit, quas efformare intendimus, pro confirmatione, & augmento huius dictæ Congregationis. Restat deniq; vt nos iuxta Patris nostri BENEDICTI doctrinam in Prologo Regulæ nobis traditæ, in Eremitico, quæ nobis pro Monasterio est, vnanimus, quasi Apostolici viri, soli Deo enixè famulemur. Ita ut omnibus nobis vnum sit cor, & anima vna, in vinculo pacis, & charitatis viuentibus, sicq; demum in regulari, atq; Eremitica districtione, in finem vsq; perseverantes, Socij possimus esse passionum Christi, & cohæredes facti conregnemus cum eo.

CON-

CONFIRMATIO

*Constitutionum Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ in forma Specifica.*

C L E M E N S PP. IX.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN supremo militantis Ecclesiæ folio, meritis licet imparibus per ineffabilem Diuinæ bonitatis abundantiam constituti, Congregationes Religiosorum virorum pie, sancteq; institutas, ac vberiores bonorum operum fructus aspirante superni fauoris auxilio, assidue perferre satagentes, in visceribus paternæ gerimus charitatis, & illa quæ pro earum felici regimine & gubernio, prosperisque in via Domini progressibus providè, atq; sapienter constituta esse noscuntur, vt firma semper, atq; stabilia, persistant, Apostolici muniminis patrocinio, cum id á nobis petitur, libenter roboramus. Exponi siquidè nobis nuper fecerunt dilecti Filij Maior, ac Procurator Generalis, & alij superiores Congregationis Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ, quod pro felici, prosperoq; eiusdem Congregationis regimine, & gubernio, illiusq; salubri tam in Spiritualibus, quàm in temporalibus directione factæ fuerunt, & in vnum volumen collectæ nonnullæ Constitutiones, quæ per Congregationem venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs, & Consultationibus

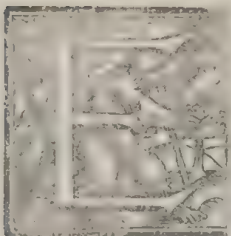
bus Episcoporum, & Regularium præpositam, examinatas, recognitas, & correctæ sunt tenoris, qui sequitur videlicet.

DE GENERIBVS, ET VITA MONACHORVM,

C A P I.

Monachorum quatuor genera esse, Manifestum est. Pm. Cenobitarum, militans sub Regula, vel Abbate.

Constitutio.

I. Remite Camaldulenses Congregationis Montis Coronæ Claustris non includuntur, nec in Dormitorijs Monasterij requiescunt; in hoc enim differt Cenobitica conuersatio ab Eremitarum Camaldulensium instituto, quod illa in vrbibus terris, interq; Populi frequentiam libenter commoratur: hæc verò in Montibus, interq; nemora latitare congaudet. Quapropter maiorum nostrorum vestigia sequentes statuitur, nostra Eremitoria ab vrbibus, Terrisq; vno ad minus milliaro distare debere. Nostriq; Eremitæ nunquam in Claustris permaneant, excepta Abbatia S. Saluatoris de Monte Corona, pro senum, infirmorum ac forensium solatio Imò si aliquando talis habitatio offeratur, nisi in formam Eremitæ reducta sit, dimittatur, tantum abest, vt de nouo Monasterium construi queat, aut suscipi.

B

2. Sint

2. Sint ergo Eremitoria nostra intèr Sylvas, easq; densas, talesq; plantando, inferendo, scindendo, alijsq; opportunis modis conserventur, & augeantur. Quàobrem intrâ ambitum Eremiti non licebit ligna cedere, nè eius pulchritudo deturpetur. Qui verò absq; superioris permisso aliquam arborē viridem inciderit, pro vna quaq; arbore semel in pane, & aqua ieiunet. Quod si loci Prior absq; cōsensu Capituli ipsius Eremiti intrâ ipsum ambitū arborum incisionem fieri iusserit, à visitatoribus, vel Capitulo Gñali, disciplinâ circulari plectatur, & tunc incisio Arborum intelligatur, quādo numerum quatuor, aut quinq; arborum excedit, & hoc toto sui Prioratus curriculo, quod sinè rationabili necessitate fieri nequit, dumodo tamen non sint arbores, quæ loci venustatem, ac pulchritudinem vitient.

3. Sint insuper ædificia cum ambitu loci vniuerso sepe, ac vallo circumdata, ita vt per solum ostium pateat ingressus, vndè egredi sinè licentia Superioris nemo possit. Et positâ in Eremitis clausura sinè licentia Capituli Generalis, augendo, vel minuendo nefas erit alterari.

4. Cellæ insuper non simul iunctæ, sed triginta, plus, minusvè pedibus inuicem, si focus patiaturs separatae consistent, tantundem ab Ecclesia, & officinis semoræ.

5. Atque vt vera sit solitudo, omnis non necessaria hominum sæcularium familiaritas ab Eremitis nostris (charitate saluâ) arceatur. Aded vt neq; vicini habitatores quocunq; prætextu in commune Commercium

cium admittendi sint: ac præcipè cauendum, ne eis vnquam ad nos accedendi causa tribuatur. Ideò sæcularium negotijs, etiam consanguineorum nè se nostri immisceant, quod strictè prohibetur, nisi aliter faciendum iustis de causis, superior iudicauerit.

6. Minus etiam liceat Eremitis sæcularium Ecclesias frequentare, nec funeralibus, alijsq; officijs celebrandis interesse, sicq; animarum curam exercere illis penitus est interdictum. Præterea ubiq; locorum foris, & intra Ereum, atq; etiam in propria Cellâ, non solum corporales, sed etiam mentales diuagationes effugiant, quæ & solitudinis propositum, & omne Spirituale ædificium destruere solent. Quapropter Superiores valdè cauere debent, nè faciles sint in dimittendis subditis suis, sed necessitate cessante, intra Clausuram in iugi obseruantia eos retineant. Quin & ipsi nunquam foras, nisi coactè egrediantur.

7. Et ad maiorem solitudinis obseruantiam, nemini permillum censetur in alterius Cellam, officinam uè, nisi annuente Prælato intrare, sed ne caput quidem intus immittere, quæ prohibitio etiam ad hospites tùm religiosos, tùm sæculares extenditur, exceptis casibus incendij, infirmitatis, confessionis vel vrgentis cuiusq; necessitatis, quæ verisimiliter superioris animus ad talem concessionem movere potuisset.

8. Ille vero, qui obtento consensu, vel alias fratrem allocuturus ad alterius Cellâ accedit, pulsans, non aperiens, Deo gratias altiusculè proferat, responsionem fratris illic immorantis patienter expectans, qui tamen

finè mora audita voce illico accurrere, & pari tenore respondere debet, & in ipsa anteriori parte Cellæ cum eo colloqui. In cubiculum autem, in quo dormitur nemini permittitur intrare, nisi in casibus supradictis. Qui autem præter hos casus introierit, vel qui alium intrare, permiserit, dicat culpam suam in Capitulo, & ieiunet semel in pane, & aqua, pro vnaquaq; transgressione. Qui verò in officinam ingressus fuerit, pitantiâ priuetur.

9. Et quia solitudo maximè fauet Castitati, idè præcipitur nè nostris Eremis mulieres vnquam propinquare, nedum intrare ipsas possint; vnde ne ignorantia sit causa erroris, figantur Cruces ligneæ magnæ longè à lanua, quas mulieres sinè excommunicatione latæ sententiæ pertransire nequeunt, prout habetur ex privilegio Pauli III. & Innocentij XI.

10. At Capitulum Generale ad populorum instantiam, iuxta d. Privilegium concedere potest vt semel, bis, aut ad summum ter in anno, iuxta d. Capituli nominationem, deuotionis causa possint mulieres solum Ecclesiam ingredi, Eremum autem nullo modo, neq; Sacrum, eiusq; vestibulum, vbi per portas Eremitarum Cellulæ conspiciuntur, poterunt tamen ea hospitia ingredi, quibus introduci consueuere. Alias autem talis prohibitio inuiolabiliter perseueret. At si pertinacia populi aliter perniciaciter prætendat, cui resisti honestè non possit, locum potius deferere, ac longius abire consulant Patres.

11. Strictè insuper prohibetur, ne nostri Eremitæ mulier-

mulierculas regendas, confitendas, custodiendasuè suscipiant. Imò nè illas quidem alloqui sine socio astante possint; quare si aliquis nostrum mulieres intra Cruces venire permiserit, aut in hospitij, & domibus nostrarum Grangiarum introduxerit, aut intrare permiserit, ubi solent Eremitæ habitare, aut earum confessiones exceperint, casu necessitatis excepto, circulari disciplina mulctetur. Monialium Ecclesias ne frequentent, nec in earum Ecclesijs sine debita licentia audeant celebrare.

Sequitur Regula.

 Eundè secundum genus est Anachoretarum, idest Eremitarum, horum qui non conuersionis feruore, initio, sed Monasterij probatione diuturna, didicerunt contra Diabolum, multorum solatio iam docti, pugnare; & benè instructi fraterna ex acie ad singularem pugnam Eremiti, securi iam sine consolatione alterius, sola manu, vel brachio contra vitia carnis, vel cogitationum Deo auxiliante, pugnare sufficiunt.

Tertium vero Monachorum teterrimum genus est Sabaitarum, qui nulla Regu à approbati, experientia magistrum, sicut aurum fornacis, sed plumbi natura molli, adhuc operibus seruantes seculo fidem, mentiri Deo per tonsuram noscuntur, qui bini, aut terni, aut certè singuli sine Pastore, non Dominicis, sed suis inclusi sunt ouilibus, & in lege eis est desideriorum voluptas, cum quicquid putauerint,

rint, vel elegerint, hoc dicunt Sanctum, & quod noluerint hoc putant non licere.

Quartum verò genus est Monachorum, quod nominatur Gyrovagum, qui tota vita sua per diversas Provincias ternis, aut quaternis diebus per diversorum Cellas hospitantur, semper vagi, & nunquam stabiles, & proprijs voluptatibus, & gulæ illecebris seruentes, & per omnia deteriores Sarabaitis. De quorum omnium miserrima conversatione, melius est silere, quàm loqui. His ergo omissis, ad Cœnobarum fortissimum genus disponendum, adiuvante Deo veniamus.

Constitutio.

I. Lium viuendi modum. Anachoretis consimilem diuinitus S. Pr. ROMUALDUS excogitauit, eorum scilicet, qui diuinâ inspiratione, maiorq; silentij, ac perfectionis desiderio, ad culmen veræ solitudinis perventire anhelant. Hos autem, qui hanc vitæ austeritatem arripiunt, iam ab initio inclusos Patres nostri vocauerunt, eò quia voluntariè intra vnius Cellulæ, hortuliq; parietes, omni hominum consortio priuati, contineantur: Iuxta quod institutum hucusq; obseruatum, præcipitur, vt Eremitis professis, qui instanter talem petunt reclusionem, post quinquennium à professione emissa, concedi ad tempus, vel perpetuo possit, dummodo concedenti, & morum probitas, morumq;

resq; religiosi innotescant, scilicet regularis obseruantia, silentium, orationis feruor, aliæq; conſimiles virtutes petentis.

2. Auctoritas concedendi, ſi perpetua fuerit, vel ad plures annos Capitulo Generali reſeruatur. Nec ad longum tempus concedenda eſt, niſi ijs, qui pluries, aut ſaltem per annum eam experti fuerint: poterit tamen loci Prior alicui ex ſua Familia per annum ad ſummum concedere. At Prælatiſ Nouitiorum, Magiſtro, Sacriſtæ, ac Cellerario, in eorum Prælatura, & officijs perſiſtentibus, penitus interdicitur.

3. Illæ Cellæ reputabuntur Recluſis, quæ remotiores ſunt ab alijs, quæ habeant oratorium cum ſuis ornamentis, ac paramentis ad celebrandum. neceſſarijs, quarum hortuli parietibus ſint præcincti: cum hac tamen lege, quod Eremitæ recluſi, non ſecus ac alij ſuorum ſuperiorum obedientiæ ſubiaceant; A quo voluntario carcere, nunquam exire debeant, ſed ſuperioribus, qui recluſionem conceſſerunt. Licitum ſemper erit illos ab ea penitus eximere ſiue perpetua, ſiue fuerit temporalis.

4. Sciant autem recluſi perpetuum ſibi, inuiolabileq; ſilētium eſſe indiētum, vnde illos quæmpiam alloqui, nec alloquentem audire valeant, ſine expreſſa licentia ſcripta, & obſignata ſui ſuperioris, exceptis diebus D. Martini, ac Dominicæ Quinquageſimæ, in quibus recreationis, ac charitatis cauſa Coëremitarum ſemel tantum colloquia excipere, indulgetur.

5. Litteras ad Eremitas, alioſuè mittere, vel accipere

re nisi sciente Priore, illicitum prorsus erit. Si quis autem secus fecerit, tam mittens, quàm recipiens, semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Canonicas horas intra oratorium suum persoluent, non ad beneplacitum, sed signum Campanæ communis, tam in diurnis, quàm in nocturnis laudibus obseruabunt, cum omnibus solitis cæremonijs & obseruantijs, quæ in istis constitutionibus, Breuarij; Rubricis continentur. In oratorio semper pallium gestent, & in ingressu semper se aquâ benedicta aspergant, ab ipsismet, singulis Dominicis diebus benedicenda, vel ab Ecclesia deferenda. Nequè prætermittant Indulgentias nostræ Congregationis, & si quæ aliæ in suis oratorijs sint, lucrari. Feria quinta hebdomadæ Sanctæ, exentes, ad communem Ecclesiam accedant simul cum alijs communicaturi, refectio, ac mandato præsentis futuri. Feriâ autem sexta, & Sabbato ad Nonam venientes, rem sacram cum cæteris audiant: reliquum omne tempus in reclusorio agentes, si inclusi Sacerdotes non fuerint, Sacerdotum inclusorum Missas audire, eisq; sacrificantibus deseruire, atq; ibi (permittente Prælaro) communionem sumere poterunt.

8. Et quia Sanctum illud otium, sanctas desiderat occupationes, ideo singulis diebus, ultra ordinarium officium quinquaginta. Psalmos Dauidicos recenseant, & lectionem quotidianam ante completorium. nunquam omittant; ultra quàm, & alias lectiones, Eremitis apertis communes vnius horæ alicuius spirituales libri lectionem persoluent. Eodem modo solitam

vnus horæ in mane, & serò diuisam, reclusi cum feruore Spiritus vtroq; tempore duplicabunt.

9. Demum, & victus rationem in hoc saltem ab alijs coerceant, vt præter solitas abstinentias, toto tempore Regularis ieiunij, sine alia licentia, singulis hebdomadis duplicare valeant. Quod si strictius, Deo fauente, viuere cupiunt, superioris assensum humiliter petant.

10. Ad placitū eorum calopodio, sine socculo aperto vt poterunt, ac pedibus nudis incedere, nec non Cili-
cium ad carnem mortificandam deferre. Qui ad tem-
pus includuntur, actiuam vocem in Capitulo non ha-
bent; perpetui verò neq; actiuam, neq; passiuam.

Qualis debeat esse Abbas

Cap. II.

 Bbas, qui præfse dignus est in monasterijs, semper meminisse debet, quod dicitur, Et no-
men Maioris implere: Christi enim agere
vices in Monasterio creditur, quando ipsius
vocatur pronomine, dicente Apostolo, Acce-
pistis Spiritum adoptionis filiorum, in
quo clamamus Abba Pater. Ideoq; Abbas, nihil extra præce-
ptum Domini (quod absit) debet accere, aut constituere, aut
iubere, sed iussio eius, vel doctrina feruenter diuinæ Iustitiæ
in Discipulorum mentibus conseruatur. Memor sit semper
Abbas, quia doctrinæ suæ, vel discipulorum obedientiæ vtri-
usq; rei in tremendo Iudicio facienda erit discussio; sciatq; Ab-
bas, culpæ Pastoris incumbere, quicquid in cælis Pater fami-
lias vilitatis minus poterit inuenire. Tantum iterum liber
erit,

erit, ut si inquieto, vel inobedienti Gregi Pastoris fuerit omnis diligentia attributa; & morbidis earum actibus, p̄niuersa fuerit cura exhibita, Pastor earum in Iudicio Domini absolutus, dicat cum Propheta Domino. Iusticiam tuam non abscondi in corde meo, veritatem tuam, & salutare tuum dixi. Ipsi autem contemnentes spreuerunt me. Et tunc demum inobedientibus curæ suæ ovibus p̄na sit, eis prævalens ipsa mors. Cum ergo aliquis suscipit nomen Abbatis, duplici debet doctrina suis præsse discipulis, idest omnia bona, & Sancta, factis amplius quàm verbis ostendere, ut capacibus discipulis mandata Domini verbis proponat, duris verò corde, & simplicioribus, factis diuina præcepta demonstret. Omnia verò, quæ discipulis docuerit esse contraria, in suis factis iudicet non agenda, ne alijs predicans, ipse reprobis inueniatur, ne quando illi dicat Deus peccanti. Quare tu enarras Iusticias meas, & assumis testamentum meum per os tuum? Tu verò odisti disciplinam, & protiecisti sermones meos post te, & qui in fratris tui oculo festucam videbas; in tuo trabem non vidisti. Non ab eo persona in Monasterio discernatur. Non unus plus ametur, quàm alius, nisi quem in bonis actibus, aut obedientia inuenerit meliorem. Non præponatur ingenuus ex seruitio conuertenti, nisi aliqua rationabilis causa existat. Quod si ita (iustitia dictante) Abbati visum fuerit, de cuiuslibet ordine id faciat; sin aliter propria teneant loca. Quia siue seruus, siue liber, omnes in Christo unum sumus, & sub vno Domino æqualem seruitutis militiam batulamur. Quia non est apud Deum personarum acceptio. Solummodo in hac parte apud ipsum discernimur, si meliores alijs in operibus bonis, & humiles inueniamur.

Er.

Ergo equalis sit omnibus ab eo charitas, una præbeatur omnibus secundum merita disciplina. In doctrina namq; sua Abbas Apostolicam debet illam semper formam seruare, quæ dicit. Argue, obsecra, increpa, idest miscens temporibus tēpora, terroribus blandimenta, durum magistri, pium Patris ostendat affectum. Idest indisciplinatos & inquietos debet durius arguere; obedientes autem, & mites, & patientes, ut in melius proficiant obsecrare. Negligentes autem, & contemnentes, ut increpet, & corripiat, ammonemus; neque dissimulet peccata delinquentium, sed mox, ut caperint oriri, radicitus ea, ut præualeat) amputet, memor periculi Helij Sacerdotis de Silo: & honestiores quidem, atq; intelligibiles animos prima, vel secunda ammonitione verbis corripiat. Improbos autem, & duros, ac superbos, uel inobedientes, verborum, vel corporis castigatione in ipso initio peccati coerceat, sciens scriptum. Stultus verbis non corrigitur, & iterum. Percute filium virgâ, & liberabis animam eius à morte. Meminisse debet semper Abbas, quod est, meminisse quod dicitur: & scire quia, cui plus committitur, plus ab eo exigitur; sciatq; quàm difficilem, & arduam rem suscepit regere animas, & multorum seruare moribus, & alium quidem blandimentis, alium vero increpationibus, alium suasionibus, & secundum uniuscuiusque qualitatem, & intelligentiam ita se omnibus conformet, & aptet, ut non solum detrimenta gregis sibi commissi non patiantur; verum & in augmentatione boni gregis gaudeat. Antè omnia ne dissimulans, aut parumpendens salutem animarum sibi commissarum, plus gerat sollicitudinem de rebus transitorijs, & caducis, sed semper cogitet, quia animas suscepit regendas, de quibus & rationem redditurus est: Et ne causetur de

*minori fortè substantia meminerit scriptum, Primum quærite Regnum Dei, & Iustitiam eius, & hæc omnia adijci-
entur vobis; Et iterum, nihil deest timentibus Deum;
Sciatq; quia qui suscipit animas regendas, præparet se ad rati-
onem reddendam. Et quantum sub cura tua fratrum se ha-
bere sciuerit numerum, agnoscat pro certo, quia in die Iudicij
ipsarum omnium animarum, est redditurus Domino rationem,
sive dubio, addita, & suæ animæ, & irâ timens semper futuram
discussionem Pastoris de creditis sibi ouibus, cum de alienis rati-
ocinys cauet, redditur de suis sollicitus, & cum de admonitioni-
bus suis emendationem alijs subministrat, ipse efficitur à vitijs
emendatus.*

Constitutio.

1. **I**N Congregatione Eremitarum Camaldulensium
Montis Coronæ nec nomen, nec dignitas Abbatis
vsi vnquam fuit; ideo loci nostræ Congregationis,
non Abbatiæ, nec Monasteria, sed Eremiti, & superio-
res non Abbates, sed Priores appellantur, atq; adeo
supremus totius Congregationis Prælatus, Maioris
sibi nomen vsurpauit, nec aliter vsui fuisse apud Ere-
mitas, Camaldulenses dignoscitur, quamvis parum,
aut nihil releuét quo Prælatus nomine noncupetur,
dummodo talis, qualis á S. Patris verbis circumscri-
bitur, existat.

2. Sciatis igitur Prælati ipsis traditam esse præsen-
tem Sancti Patris doctrinam, quam, & si observare ne-
glexerint, in tremédo Dei Iudicio stricta fiet discussio.
Quicunq; ergo alijs præfigitur, duplici doctrinâ, ver-
bi

bi scilicet, & exempli, suos discipulos pro viribus instruere conetur, memor Apostolici dicti. *In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum.*

De adhibendis ad Concilium fratribus:

CAP: III.

Quoties aliqua præcipua agenda sunt in Monasterio, conuocet Abbas omnem Congregationem, & dicat ipse unde agitur, & audiens consilium Fratrum, tractet apud se prudenter, & quod utilius iudicauerit, faciat. Ideo autem omnes ad consilium vocari diximus, quia sæpe Iuniori Dominus reuelat, quod melius est. Sic autem dent fratres consilium cum omni humilitatis subiectione; ut non præsumant procaciter defendere, quod eis visum fuerit, sed magis in Abbatis pendeat arbitrio, & quod salubrius esse iudicauerit, ei cuncti obediant. sed sicut discipulis conuenit obedire Magistro, ita & ipsum prouide. & iuste condecet cuncta disponere. In omnibus igitur omnes Magistrum sequantur regulam, neq; ab ea temere declinetur à quoquam. Nullus in Monasterio proprii sequatur cordis voluntatem, neq; præsumat quisquam cum Abbate suo proteruè intra, aut extra Monasterium contendere. Quod si præsumperit, regulari disciplina subiaceat. Ipse tamen Abbas cum timore Dei, & observatione Regulæ omnia faciat, sciens se procul dubio de omnibus Iudicijs suis æquissimo Iudici Deo rationem redditurum. Si qua verò minora agenda sunt in Monasterij utilitatibus, seniorum tantum utatur consilio, sicut scriptum est. Omnia fac cum consilio, & post factum non pænitebit.

Constitutio.

1. **H**æc conuocatio Congregationis, siuè Consilium vetustissima Religionis consuetudo obtinuit, ut Capitulum vocetur, & Congregationis hoc loco, vnus Monasterij, aut Religiosæ Domus Conuentus intelligitur. Capitulum autem, aut generale est, aut Conuentuale, aut certè (ut vocant) culparum, quorum vnum quodq; suum tractatum desiderat, cum singulorum diuersa sit congregandi causa, celebrandiq; modus. Hic solum de Capitulo conuentuali sermo est.

a. Quoties ergò aliqua percipua tractanda sunt in Eremitio, Prior ad sonum Campanulæ, ut moris est, quod signum ad spatium vnus Miserere protrahitur cum decem ictibus in fine, omnes vocales, qui Sacerdotes, & Clerici professi vnus anni eiusdem loci, ac familiæ tantum intelligantur, nec non & Visitatores, ubi præsentibus reperiantur, conuocet. Quibus convocatis, omnes genuflexi secretò dicant: *Pater noster*, & Prior dicat, *Et ne nos, & Emitte Spiritum tuum. &c. & Domine exaudi &c. Dominus vobiscum &c.* cum suis responsorijs, & Orationem *Actiones nostras*. Prior postea rem, de qua deliberandum est (nisi maior præsens fuerit, ad quem suo iure spectat,) distinctè proponat. Deinde matura cum consideratione, auditis singulorum votis per secreta suffragia, negotium terminetur. Omnes, seclusà omni prorsus passione, modestè, ac mansuetè loquantur, prohibita omni practica sub pena priuationis vocis actiue, & passiuæ ad sex mentes: Et quod ama-

à maiori parte approbatum fuerit, definitum, ac ratum habeatur, ac totum in libro actuum Capitularium registretur.

3. Nomine autem rerum præcipuarum, intelliguntur receptiones Nouitiorum, tam ad probationem Quadragenariam, quam ad habitus susceptionem ac professionem, incisionem lignorum intra Eremi ambitum faciendam, Conseruatoris, ac Medici electionem, Procuratorisq; sæcularis, & Aduocati, acceptare hæreditates, donationes, ac legata, quæ tamen renunciari minimè possunt, sine consensu Capituli Generalis: Quod si dictum Capitulum expectari non possit infra annum cum assensu Patrum Maioris, ac Visitatoris, aut Dietæ, renunciari licitè poterunt. Locationes etiam possessionum ultra annum, & quascunq; species alienationum, circa quas alienationes hæc omnia infra scripta, omnino obseruentur; scilicet, proponantur primo in Capitulo Conuentuali, & à maiori parte decretum, ad Capitulum Generale postea deferatur, aut ad Dietam, aut infra annum, ad P. Maiorem & Visitatores, à quibus approbatum, & confirmatum, ad S. Sedem Romanam pro licentia recurratur, nec alienationis Instrumentum conficiatur antè assensum Apostolicum, vel si cum reservatione d. Beneplaciti Apostolici fiat, non tradatur possessio antè dictum consensum.

Quod si quis quidpiam ex gestis in Capitulo, unde odium, aut scandalum oriri possit, reuelauerit, disciplinâ circulari plectatur; si autem leue fuerit reuelatum, arbitrio Prioris puniatur. Quæ-

Quænam sint Instrumenta bonorum operum.

CAP. IV.

Nprimis Dominum Deum diligere ex toto corde, totâ
I anima, totâ virtute, deinde proximum, tanquam se
 ipsum. Deinde non occidere, non adulterari, non
 facere furtum, non concupiscere, non falsum Testimonium dice-
 re, honorare omnes homines, & quod sibi fieri quis non vult
 alijs ne faciat, abnegare semetipsum sibi, vt sequatur Chri-
 stum, Corpus castigare, diuitias non amplecti, ieiunium ama-
 re, pauperes recreare, nedum vestire, Infirmum visitare,
 mortuum sepelire, in tribulatione subuenire, dolentem conso-
 lari, à seculi actibus alienum se facere, nihil amoris Christi
 præponere, iram non perficere, iracundiæ tempus non reser-
 uare, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare,
 charitatem non derelinquere, non iurare omnino, ne fortè per-
 iures, veritatem ex corde, & ore proferre, malum pro ma-
 lo non reddere, Iniuriam non facere, sed factam patienter suf-
 ferre, Inimicos diligere, maledicentes nolle maledicere, sed
 magis benedicere, persecutionem propter Iustitiam sustinere,
 non esse superbum, non violentum, non multum edacem, non
 somnulentum, non pigrum, non murmuransum, non detractorem,
 spem suam Deo committere, bonum aliquod in se cum viderit,
 Deo applicet, non sibi, malum verò semper à se factum sciat
 & sibi reputet, Iudicium timere, Gehennam expiurescere, vi-
 tam æternam omni concupiscentia spiritali desiderare, mor-
 tem quotidie ante oculos aspectam habere, actus vite sue omni
 hora custodire, in omni loco Deum se respicere pro certo scire,

cogi-

cogitationes malas cordi suo aduenientes, mox ad Christum al-
 dere, & saniori Spirituali, os suum à malo, & prauo eloquio cu-
 stodire, multum loqui non amare, verba vana, aut risui apta
 non loqui, risum multum, aut excessum non amare, lectiones
 Sanctas libenter audire, orationi frequenter incumbere, mala
 præterita cum lachrymis, vel gemitu quotidie in oratione Deo
 confiteri, de ipsis malis de cætero emendare, desideria Carnis
 non perficere, voluntatem propriam odisse, præceptis Abbatis
 in omnibus obedire, & si ipse quod absit, aliter agat, memor il-
 lius Dominici præcepti, quæ dicunt facite, quæ autem fa-
 ciunt, facere nolite. Non velle dici Sanctum, antequam sit,
 sed prius esse, quo verius dicatur, præcepta Dei factis quotidie
 adimplere, castitatem amare, nullum odisse, Zelum, & inuidiam
 non habere, contentionem non amare, elationem fugere, seniores
 venerari, iuniores diligere in Christi amore, pro Inimicis orare,
 cum discordantibus antè solis occasum in pacem redire, & de
 Dei misericordia nunquam desperare.

Constitutio.

1. **Q** Vanquam hæc bonorum operum instrumento-
 rum doctrina satis plena, ac sufficiens videatur,
 duo tamen hic adenda visum est, quorum alterum est,
 Sacramentum Pænitentia, aliud Sacrosanctam Eucha-
 ristiam frequentare.

2. Omnes ergo nostri Eremitæ singulo quoq; octauo
 die, aut nono ad summum confiteantur: Et Sacerdo-
 tes, qui legitimo cessante impedimento, quotidie cele-
 brare solent, secundum nostræ Congregationis mo-
 rem, ad frequentius confitendum adhortamur: Et si

D

ali-

aliquis, seclusâ causâ rationabili, aut licentiâ superioris infra dictum temporis spatium, confessus minimè fuerit, priuetur omnino pitantia, quousq; confiteatur.

3. Prior eligat duos, aut tres, vel etiam plures Confessarios, secundum numerum suæ familiæ subditorum, quibus Eremitæ ad beneplacitum confiteri poterunt, absq; alia licentiâ dicti Prioris, cum libertate adeundi alterum ex expositis, relicto prius electo, quibus pariter nostri Eremitæ extranei confiteri valebunt. Et si aliquis ex extraneis supradictis fuerit Prælati, vel à suo superiori expositus, suorum sociorum confessiones poterit audire, tinè superioris localis licentiâ. Sic pariter PP. Visitatores quocunq; loco, & tempore, ac vocales ad Capitulum Generale accessi, etiam post suorum officiorum renunciationem, munus confessarij obire poterunt.

4. Nullus primò Sacerdos ad Confessiones audiendas exponatur, nisi accedente examine Prioris, ac visitatoris in actu visitationis: & ubi deerint approbati Confessarij ad familiam sufficientes, poterit Prior ad tempus vsq; visitationis, quem voluerit, approbare.

5. Novitj suo Patri Magistro confiteantur; quando verò oportunum Prior iudicauerit, alium quempiam ex nostris Zelo, ac prudentiâ præditum ad Novitiorum confessiones bis in anno excipendas deputabit.

6. Itinerantes, vel ad nostra hospitia diuercentes, & ad alia nostræ Congregationis loca accedentes, confiteri poterunt cuicunq; ex nostris exposito, ac approbato à superiore, & in defectu Sacerdotis approbati,

no-

nostris etiam non approbatis valeat confiteri, vel alteri
tū Sæculari, tū regulari Sacerdoti, dummodo ne-
cessario, non autem in fraudem. fiat Confessio, tunc
enim nulla esset confessio ipsa.

7. Si sæcularis aliquis nostris confiteri desideret,
quod nequē frequenter, neq, cum retributione fiat;
decernetur à superiori Sacerdos, qui ab Ordinario fu-
erit approbatus, quiq, casus reservatos calleat (qui-
bus si penitens illaqueatus fuerit) ad suum Iudicem.
Ordinatum remittet.

8. In visceribus Iesu Christi quilibet Prælatus, ac
superior deprecatur, nè piger, & supinus, sed diligens,
ac Zelans sit citra curam Animarum sibi subditarum.

9. Eandem auctoritatem absolventi à suo Priore
expositi habeant, quam ipse Prior, nisi hic aliquam-
centuram, vel casum sibi expressè reservauerit, circa
quod servetur omnino decretum Clementis VIII. cir-
ca casus reservatos: at publica censura ob Clerici per-
cussionem Priori semper reservata censetur.

10. Quod dictum est de frequentia confessionis pa-
riter, & de sacra communione intelligantur, ut scilicet
omnes non Sacerdotes Eremitæ singulis Dominicis di-
ebus communiceant, nisi ex aliqua propinqua festivi-
tate, aut alia rationabili causa superior prævenien-
dam, aut d. merendam Sacram Communionem iudica-
verit. Salvis semper Dominicis, Adventus, & Quadra-
gesimæ, in quibus nullo modo ab ipsa vacandum.

11. Feria s. in Cæna Domini omnes tū Sacerdo-
tes, tū non Sacerdotes à suo superiore, qui die illa

celebrabit, communicent, & quoties simul plures ad Sacram communionem properant, bini incidentes, seruato professionis ordine, procedant, pallio omnes tecti, & Sacerdotes addant stollam, omnes itaq; omni possibili modestiâ, deuotione, ac reuerentia incedant.

12. Qui frequentius, aut rarius communicare uoluerint, à suo superiore veniam petant; & qui contra fecerit, à suo superiore corrigatur, & puniatur.

13. Quocunque in loco Congregationis, ubi viget usus chori, Sacrosanctum Eucharistiæ Sacramentum in Tabernaculo tectum, & obseratum clauē, assuetur, ac semel in hebdomada commutetur.

Sciant igitur nostri Eremitæ, quod omnis doctrina hic à Sancta Regula, & Constitutionibus tradita, ad reformandum interiorem hominem inseruire, eiusq; mortificationem maximè iuuare; Parum enim corporalia exercitia profunt, nisi veræ pietati associentur. Et qui aliter solitariè vixerit, comparabitur sepulchro dealbato, quod, Saluatore testante, foris quidem pulchrum apparet, intus verò plenum est ossibus, & omni spurcitiâ.

De Obedientia.

C A P. V.

Primus obedientiæ gradus est obedientia sine mora, hæc convenit his, qui nihil sibi Christo charius existimant propter seruitium Sanctum, quod professi sunt, seu propter malum Gehennæ, vel gloriam vitæ æternæ. Mox, ut aliquid imperatum à Maiore fuerit, ac si diuinitus imperetur, mo-

ram pati nesciunt in faciendo. De quibus Dominus dicit. In auditu auris obediuit mihi. Et idem dicit Doctores, Qui vos audit, me audit. Ergo hi tales relinquentes statim, quæ sua sunt, & voluntatem propriam deferentes, mox exoccupati manibus, & quod agebant imperfectum relinquentes, vicino obedientiæ pede iubentis vocem factis sequuntur. Et velut vno momento prædicta Magistri iussio, & perfectæ discipuli opera, in velocitate timoris Dei, ambæ res communiter citius explicantur, quibus ad vitam æternam gradiendi amor incumbit. Ideo angustam vitam arripuit, unde Dominus dicit. Angusta via est, quæ ducit ad vitam; ut non suo arbitrio viuentes, vel desiderijs suis, & voluptatibus obedientes, sed ambulantes alieno Iudicio & Imperio in Cænobijs degentes, Abbatem sibi præesse desiderent; sine dubio hi tales illam Domini imitantur sententiam, quæ dicit. Non veni facere voluntatem meam, sed eius, qui misit me. Sed hæc ipsa obedientia tunc acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod iubetur non trepidè, non tardè, non tepidè, aut cum murmure, vel cum responso nolentis efficiatur; Quia obedientia, quæ Maioribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dixit. Qui vos audit me audit, & cum bono animo à Discipulis præberi oportet, quia hilarem datorem diligit Deus. Nam cum malo animo si obeat discipulus, & non solum ore, verum, & in corde si murmurauerit, & si impleat iussionem, tamen acceptum iam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis; & pro tali facto, nullam consequitur gratiam, Imò penam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendauerit.

Constitutio.

1. **Q**uia ab observantia eorum, quæ in præsentī Sanctæ Regulæ capite continentur disciplina, boniq; status conservatio pendet; Ideo nostri Eremitæ omnimodam adhibeant diligentiam in exequendis mandatis, quæ Sanctissimus Pater in perfectæ obedi-
entæ conditionibus describendis nobis præbet.

2. Subjiciantur ergo in omnibus suo superiori, nec quisquam quidquam contra eorum voluntatem, aut mandatum agere præsumat; cum rationale valde sit ibi maiorem esse debere obedientiam, ubi austerior, ac perfectior viuendi viget disciplina. Sciant igitur nostri Eremitæ, nihil eis ultra communem viuendi vsum licere: nullam exerceant artem, nihil ex vna in alteram Cellam, aut à loco in locum transferant, neq; vestes, vel aliud quodpiam vestimentum scindant, aut alterent: Imò nec exercitium aliquod quantumvis Spirituale, absq; sui superioris licentia aggrediantur. Abstineant etiam ab illis, quæ dicto, vel scripto illis interduntur, & ea, quæ minima sunt, quæque eis sine licentia agere licet, cum obediæ merito tacere delectentur. Quidquid in Sacra Regula, atq; his Constitutionibus continetur, totis viribus studeant adimplere.

3. Ad maiorem præterea propriæ voluntatis abrenunciationem noverint omnes Eremitæ nostri propter obedientiæ votum omnibus Privilegijs, gratijs, Indulis seu concessionibus à Sede Apostolica iam antea in proprium cuiusq; fauorem obtentis, penitus abrenunciasse,
fiue

siue eam singularitatē vitæ, seu Sacrorum ordinum promotionem, siue subiectionis exemptionem, siue tandem quocunq; modo propriæ voluntatis effectum respicere dignoscantur.

De Taciturnitate.

CAP. VI.

Faciamus, quod ait Propheta; Dixi, custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, obmutui, & humiliatus sum, & filii à bonis. Hic ostendit Propheta, si à bonis eloquijs interdum propter taciturnitatem debet taceri, quanto magis à malis verbis propter penam peccati debet cassari? Ergo quamvis de bonis, & Sanctis edificationum eloquijs perfectius discipulis propter taciturnitatis grauitatem, rara loquendi concedatur licentia, quia scriptum est in multiloquio non effugies peccatum; & alibi. Mors, & vita in manibus linguæ, nam loqui, & docere Magistrum, condecet tacere, & audire, discipulo conuenit, & ideo si quæ requirèda sunt à Priore, cum omni humilitate, & subiectione, & reuerentia requirantur, ne videatur plus loqui, quàm expedit; scurilitates verò, vel verba otiosa, & risum mouentia, æterna clausura in omnibus locis damnamus, & ad tale eloquium discipulum aperire os non permittimus.

Constitutio.

- I. **T**aciturnitas Sacrosancta est, dummodo Iustitiæ metas non excedat, quæ tacendi, loquendiue tempus docet. Ideò discreta consideratione hæc Sancti

Ati BENEDICTI doctrina secundum tempus, ac locum, secundum deniq; necessitatis, & charitatis indigentiam obseruanda est; Idcirco quandoq; in hoc superior dispensare, aliquando verò neutiquam. Declaramus itaq; indispensabiles esse omnes per annum Dominicos dies, omnes & solemnitates, ac festa Sanctorum, quæ ex præcepto Ecclesiæ, vel Constitutionum veniunt obseruanda, ambas Quadragesimas, ac Sextas ferias cuiuscunq; hebdomadæ, omnes deniq; dies, in quos abstinentia transfertur. Ac insuper à Completorio cuiusq; diei, vsq; ad primam, sequentes horas quoque, quæ æstiuo tempore, orationi, vel dormitioni sunt deputatæ.

2. Eodem modo dispensatio in quibusdam locis, locum non habet, vti sunt Ecclesia, & eius vestibulum Sacrarium, Capitulum culparum, & Refectorium. Imò in diebus dispensatis non intelligitur in vijs, quæ sunt inter Cellas, ac in plateis antè Ecclesias, & antè Eremi portam, in quibus silentium frangere nefas est.

3. At è contrà sic humana conditione, fraternaquè charitate, sic exigentibus, etiam aliquando in diebus, horisue suprà prohibitis, honesta loquendi licentia concedatur. Ideò in Dominica quinquagesimæ, ac in festo S. MARTINI quia Quadragesimas ingressuri Eremitæ, simul charitatiuè reficiuntur) silentium à Prima diei vsq; ad quartam noctis hora relaxabitur. Ecclesia, Sacratio, Capitulo, ac vestibulo semper exceptis, dummodo diuinæ laudes in Choro consuetis horis, persoluantur.

4. Ob-

4. Obtinuit insuper laudabilis consuetudo, ut bis in hebdomada hyemali tempore, & ter in æstate, per superiorem post Primam in vestibulo Ecclesiæ silentium dispensetur, quæ quidem dispensatio ultra signum Completorii eiusdem diei non extenditur. Hyemem autem dicimus à festo exaltationis Sanctæ CRUCIS, usque ad Pascha, Resurrectionis. Quod verò reliquum est temporis usque ad idem festum, æstatem vocamus. Fiat itaque dispensatio in hyeme feriâ tertiâ, & quinta, sed in ætate addatur Sabbatum. In quibus diebus, vel eorum aliquo si præceptivum festum inciderit, in alium non impeditum dispensatio transferatur. Quod si tota hebdomada festiva fuerit, in minori fiat festo; Ita ut nunquam in hyeme bis, & ter in ætate silentij dispensatio prætermittatur: Caveant tamen omnes in huiusmodi colloctionibus aliquid sæculare, vanum, aut frivolum tractare.

5. Et quia silentium non solum verbis, imò magis quovis importuno tumultu, ac strepitu destruitur, ideò necesse est, dum diuina officia, aut missæ celebrantur circa Ecclesiam, dum verò oratio fit, vel somni quies capitur in Cellis, vijs, aut locis publicis, ab omni strepitu, vel strepitoso manuali exercitio penitus abstineri. Si quis autem silentij temporibus, absque superioris licentia, alterius Cellam adierit, vel pulsauerit, aut strepitum notabilem fecerit, cum officia celebrantur diuina, & Oratio, siue dormitio fit, maximeque nocturno tempore, accuset se in Capitulo, & secundum culpæ qualitatem, superioris arbitrio puniatur.

tur. Qui verò silentium simpliciter transgressus fuerit, plus temporis loquendo, quàm ut Psalmus 50. *Miserere* dici queat, fructuum portione, quæ vel illa die, vel sequenti illi debita, priuabitur; sic garrulæ Aues, vel delitiosæ, & omne animal latrabile, ludicrum, atq; inquietum ab Eremitis nostris penitus arceatur. Permittuntur solum canes ad Custodiam, quando, & ubi necessarii videbuntur.

6. Novitijs cum Professis, nulla sit vnquam loquenti licentia, nisi illi à suo Patre Magistro, & isti à suo Priore facultatem acceperint. Cum hospitibus, siuè sæcularibus, siuè Religiosis affinibus, vel amicis, vel operarijs, nulla sit conuersatio, nisi aliqua ex iusta causa iusserit Prælatus.

7. Meminerint tandem omnes quotidie, dum signum Primæ datur, ad Deum mente conuersi, hos versiculos orando dicere. *Pone Domine Custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis. Non declines cor meum in verba malitiæ, ad excusandas excusationes in peccatis.*

De Humilitate.

CAP. VIII.

Lamat nobis scriptura diuina (Fratres) dicens, Omnis qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur. Cum hæc ergò dicit, ostendit nobis omnem exaltationem, genus esse superbiæ, quod se cauere propheta indicat, dicens, Domine non est exaltatum cor meum, neq; elati sunt oculi mei, neq; ambu-

ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me, sed quid? si non humiliter sentiebam, sed exaltaui animam meam, sicut ablactatus super matrem suam, ita retribues in animam meam, Unde (Fratres) si summæ humilitatis culmen volumus attingere, & ad exaltationem illam caelestem, ad quam per præsentis vitæ humilitatem ascenditur, volumus velociter peruenire, actibus nostris ascendentibus, scala illa erigenda est, quæ in somno Iacob apparuit, per quam ei descendentes Angeli, & ascendentes monstrabantur. Non aliud sine dubio descensus ille à nobis intelligitur, nisi exaltatione descendere, & humilitate ascendere. Scala verò ipsa erecta, nostra est vita in sæculo, quæ humiliato corde à Domino erigitur ad Cælum; latera enim eiusdem Scælæ dicimus nostrum esse corpus, & animam, in quibus diuersos gradus humilitatis, vel disciplinæ vocatio diuina ascendendos inseruit. Primus itaq; gradus humilitatis est, ut si timorè Dei sibi antè oculos semper ponens, obliuionem omnino fugiat, & semper sit memor omnium, quæ præcipit Deus: & qualiter contemnentes Deum, in Geheunam pro peccatis incidunt, & vitam æternam, quæ timentibus Deum præparata est, animo suo semper reuoluat, & custodiens se omni hora à peccatis, & vitijs, idest cogitationum, linguæ, oculorum, manuum, pedum, vel voluntatis propriæ, sed & desideria carnis amputare festinet. Existimet se homo de Cælis à Deo semper respici omni hora, & facta sua in omni loco ab aspectu diuinitatis videri, & ab Angelis omni hora Deo nunciari. Demonstrat nobis hoc Propheta, cum cogitationibus nostris ita Deum semper præsentem ostendit dicens. Scrutans corda, & renes Deus. Et item, Dominus nouit cogitationes hominum, quoniam vanæ sunt,

Et item dicit. Intellexisti cogitationes meas à longè, & quia cogitatio hominis confitebitur tibi; Nam ut sollicitus sit circa cogitationes suas peruersas, dicat semper humilis Frater in corde suo. Tunc ero immaculatus coram eo, si obseruauero me ab iniquitate mea, voluntatem verò propriam ita facere prohibemur, cum dicit scriptura nobis, Et à voluntatibus tuis auertere; Et item rogamus Deū in oratione, ut fiat illius voluntas in nobis. Docemur ergò meritò nostram non facere voluntatem, cum canimus illud, quod dicit scriptura: Sunt viæ quæ videntur hominibus rectæ, quarum finis vsq; ad profundum, inferni demergit. Et cum canimus illud, quod de negligentibus dictum est. Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis. In desiderijs verò carnis, ita nobis Deum credamus semper esse præsentem, cum dicit Propheta Domino. Ante te omne desiderium meum. Cauendum ergò est idèd malum desiderium, quia mors secus introitum delectationis posita est. Vnde scriptura præcipit dicens, Post concupiscentias tuas non eas. Ergò si oculi Domini speculantur bonos, & malos, & Dominus de Cælo semper respicit filios hominum, ut videat si est intelligens, aut requirens Deum, & ab Angelis deputatio nobis quotidie, die, noctuq; Domino factori nostro, opera nostra nunciantur, cauendum est omni hora, Fratres, sicut dicit in Psalmo Propheta, ne nos declinantes in malum & inutiles factos aliqua hora aspiciat Deus, & parcendo nobis in hoc tempore, quia pius est, & expectat nos conuerti in melius, nè dicat nobis in futuro. Hæc fecisti, & tacui.

Secundus humilitatis gradus est, si propriam quis non amans voluntatem, desideria sua non delectetur implere, sed

vocem illam Domini imitetur dicentis. Non veni facere voluntatem meam, sed eius qui misit me. Item dicit scriptura: Voluntas habet pœnam, & necessitas parit coronam.

Tertius humilitatis gradus est, ut quis pro Dei amore omni obedientia se subdat maiori, imitans Dominum, de quo dicit Apostolus, Factus obediens usq; ad mortem.

Quartus humilitatis gradus est, si in ipsa obedientia duris, & contrarijs rebus vel etiam quibuslibet irrogatis iniurijs, tacitâ conscientia, patientiam amplectatur, & sustinens non lassescat vel discedat, dicente scriptura. Qui perseverauerit usq; in finem, hic salvus erit. Item, Confortetur cor tuum, & sustine Dominum, & ostendes fidelem pro Domino, vniuersa etiam contraria sustinere debere. Dicit ex persona sufferentium. Propter te morte afficimur tota die, æstimati sumus sicut oves occisionis; Et securi de spe retributionis diuinæ, subsequuntur gaudentes & dicentes; Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos; Et item alio loco scriptura; probasti nos (inquit) Deus, igne nos examinasti, sicut examinatur argentum. Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes in dorso nostro. Et ut ostendat sub Priore debere nos esse, subsequitur dicens. Imposuisti homines super capita nostra, sed & præceptum Domini in aduersis, & in iniurijs per patientiam adimplentes, percussi in maxilla, præbeant & aliam, auferenti tunicam, dimittant & pallium, angariati, mille passus vadant & duo milliaria, & cum Paulo Apostolo. Falsos fratres, & persecutiones sustinent, & maledicentes se benedicunt.

Quintus humilitatis gradus est, si omnes cogitationes malas cordi suo aduenientes, vel mala à se abscondite commissæ, per humilem confessionem Abbati non celauerit suo. Hortatur nos de hac re scriptura, dicens, Reuela Domino viam tuam, & spera in eo, Et item dicit, Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in sæculum misericordia eius, Et item Propheta. Delictum meum cognitum tibi feci, & iniustitias meas non operui. Dixi pronuntiabo aduersum me iniustitias meas Domino, & turemifisti impietatem cordis mei.

Sextus humilitatis gradus est, si omni vilitate, vel extremitate contentus sit Monachus, & ad omnia, quæ sibi iniunguntur, velut operarium se malum iudicet, & indignum, dicens cum Propheta. Ad nihilum redactus sum, & nesciui, vt Iumentum factus sum apud te, & ego semper tecum.

Septimus humilitatis gradus est; si omnibus se inferiorem, & viliorem non solum suâ lingua pronunciet, sed etiam intimo cordis credat affectu, humilians se, & dicēs cum Propheta, Ego autem sum vermis, & non homo, opprobrium hominum, & abiectio plebis. Exaltatus sum, & humiliatus, & confusus. Et item, Bonum mihi, quia humiliasti me, vt discam mandata tua.

Octauus humilitatis gradus est, si nihil agat Monachus, nisi quod communis Monasterij regula, vel Maiorum cohortantur exempla.

Nonus humilitatis gradus est, si linguam ad loquendum prohibeat Monachus, & taciturnitate habens, usq; ad interrogationem non loquatur, Monstrante scriptura, quia in multiloquio non effugietur peccatum, & quod vir linguosus non dirigetur super terram.

Decimus

Constit: Eremitice.

39

Decimus humilitatis gradus est. Si non sit facilis, & promptus in risu Quia scriptum est. Stultus in risu exaltat vocem suam.

Undecimus humilitatis gradus est; si cum loquitur Monachus leniter, & sine risu, humiliter cum gravitate, vel pauca verba & rationalia loquatur, & non sit clamosus in voce, sicut scriptum est. Sapiens verbis innotescit paucis.

Duodecimus humilitatis gradus est, si non solum corde Monachus, sed etiam corpore humilitatem videntibus se semper indicet. Id est in opere, in Monasterio, in Oratorio, in horto, in via, in agro, vel ubicumq; sedens, ambulans, vel stans, inclinato sit semper capite, defixis in terram aspectibus, reum se omni hora de peccatis suis existimans, tam se tremendo Iudicio Dei presentari existimet, dicens sibi semper illud, quod Publicanus ille Evangelicus fixis in terram oculis, dixit. Domine non sum dignus ego peccator leuare oculos meos ad cælum, Et iterum cum Propheta Incuruatus sum, & humiliatus sum usquequaque. Ergo his omnibus humilitatis gradibus ascensis, Monachus ad Charitatem Dei perueniet illam, quæ perfecta, foras mittit timorem, per quam vniuersa quæ prius non sine formidine obseruabat, absq; ulla labore, velut naturaliter ex consuetudine incipiet custodire; non iam timore Gehennæ, sed amore Christi, & consuetudine ipsâ bonâ, & deletionem virtutum, quæ Dominus tam in operarium suum mundum à vitijs, & peccatis, Spiritu S. dignabitur demonstrare.

Constitutio.

TAm Sancta est, tamq. plena huius capituli tractatio, vt superfluum videatur aliud quicquam hoc in loco sta-

co statuere, tantæq; vtilitatis huius lectionis series apparet, vt ex se non inuitet modò, sed etiam ad sui admirationem, & continuum studium propriâ virtute compellat.

De Officijs Diuinis in noctibus.

CAP: VIII.

Hyemis tempore, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, iuxta considerationem rationis, octauâ hora noctis surgendum est, vt modico amplius de media nocte pausetur, & etiam digesti surgant. Quod verò restat post vigilias, à Fratribus, qui Psalterij, vel Lectionum aliquid indigeat, meditationi inferuatur. A Pascha autem vsq; ad supradictas Kalendas Nouembris sic temperetur hora vigiliarum agenda, vt paucissimo intervallo, quo Fratres ad necessaria naturæ exeant, custodito, mox matutini, qui incipiente luce, agendi sunt, subsequantur.

Constitutio.

1. **Q**uod hyemis tempore octauâ hora surgendum sit, sed iuxta noctis breuitatem, vel longitudinem hora vel protrahenda, vel retrahenda est:
2. Vnde ab Idibus septembris, primum Matutini signû horâ septima pulsetur, tum à die septima octobris quasi per suos gradus ascendendo, horâ septima, & dimidia; sic à Kalendis Nouembris, horâ octaua dictum signum fiat. Rursus à decima Februarij sensim retrocedendo, horâ septimâ, & dimidia. A Septima verò
Mar-

Martij, hora septima. A secunda die Aprilis hora sexta, & dimidia. A vigesima quinta eiusdem hora sexta, similiter à nona Maij hora quinta, & dimidia, & à die secunda Iunij hora quinta.

3. Præterea iterum crescente nocte, iterum etiam signum protenditur, vnde à decima Iulij pulsatur hora quintâ, & dimidia, & à Kalendis Augusti, horâ sextâ, & à vigesima eiusdem vsq; ad prædictas Idus Septembris hora sexta, & dimidia. Excipitur nox Dominicæ Natiuitatis, in qua sexta hora pulsatur.

4. Duplex erit Matutini signum, sicut & aliarum Canoniarum horarum, primum Matutini signum, erit quinque *Miserere* in hyeme, sed in æstate quatuor *Miserere* tantum, cum interuallo inter primum, & secundum duorum *Miserere*. Vltimum verò signum, vnus *Pater noster*, cum Angelica salutatione erit.

5. Audito ergo nocturnæ laudis signo, velociter surgentes ad tantum opus, omnes se præparent: Et statim mentem ad Deum, leuantes aliquam feruentem orationem, seu Psalmum pronuncient, aut certè aliquod Passionis, vel Diuinitatis Mysterium meditentur, ad Ecclesiam (sic modestâ grauitate seruata,) properent, quo cum peruenerint, aperto in primis capite in ipso introitu aqua benedicta se aspergat, dicens, *Asperges me Domine &c* quod quidem omnes obseruare debent, non solum intrantes, verum & exeuntes, ab Ecclesia postea dicat. *Introibo in Domum tuam, adorabo ad templum Sanctum tuum, & confitebor nomini tuo Domine.* Et antè Altare genuflexus postquam aliquantulum ora-

F

Verit,

verit, completo primo matutini signo, surgat, & chorum ingrediens in suo loco genuflectat, expectans superioris signum officij incipiendi. Reliquis autem horis, & temporibus, quoties intranda est Ecclesia, aperto capite ingrediatur, etiam si frigus maxime vigeat; & altero genu tantum ante Altare ad terram flexo se similiter inclinet, & intret chorum.

Quot Psalmi dicendi sint in nocturnis horis.

CAP. IX.

*H*ic temis tempore præmisso in primis versu, Deus in adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum me festina. In secundo ter dicendum est: Domine labia mea aperies, & os meum annuntiabit laudem tuam. Cui subiungendus est tertius Psalmus, & Gloria. Post hunc Psalmus nonagesimus quartus cum Antiphona, aut certè decantandus, inde sequatur Ambrosianus. Deinde sex Psalmi cum Antiphonis. Quibus dictis, & dicto versu, benedicat Abbas, & sedentibus omnibus in scamnis, legantur vicissim à Pratribus in Codice super Analogium tres lectiones, inter quas tria Responsoria cantantur, duo Responsoria sine Gloria dicantur. Post tertiam verò lectionem, qui cantat, dicat gloriam, quam cum incepit Cantor dicere, mox omnes de sedilibus surgant, ob honorem, & reuerentiam Sanctæ Trinitatis; Codices autem legantur in vigilijs, auctoritates tam veteris Testamenti, quam Noui, seu & expositiones earum, quæ à nominatissimis, & orthodoxis, Catholicis

cisq; Patribus facta sint. Post has verò tres lectiones cum responsorijs suis, sequantur reliqui sex Psalmi cum Alleluia canendi. Post hoc lectio Apostoli sequatur ex corde recitanda & versus, & supplicatio, Litania, idest Kyrie eleison, & sic finiantur vigilia nocturna.

Constitutio.

I. **C**um ad amussim Breuiarij Monastici ordo, ac forma seruanda sit, satis hic modus ac Cæremonias in nocturnis Officijs celebrandis erit recensere. Cessante secundo itaq; Campanę signo, omnibus in choro genuflexis, vt dictum est, dato ab ipso superiore Officij inchoandi signo, assurgant omnes, & profundè inclinati dicant secretò. *Pater noster, Ave Maria, & Credo*, quibus finitis, iterum superiore signante, erigantur cuncti, & Sacerdos hebdomadarius incipiat, *Deus in adiutorium meum intende*, quod cum dicitur omnes ad Altare conuersi, se signo Crucis muniant. Cum verò dicitur, *Domine labia mea aperies*, Os tantum pollice signent. Ad *Gloria Patri*, iterum vtrinque ad Chorum conuersi, profundè se inclinent. Postea stantes sequentia prosequantur.

2. Dum dicitur Psalmus *Venite exultemus*, ad Altare conuertant facies suas, quod & quando Euangelium super Altare legitur, semper obseruandum est. Item Sacerdos, quando Capitula, Antiphonas ad *Magnificat*, & *Benedictus* orationesque recitat, faciat, Et Clericus quando Responsoria, Breuia, versiculos, & lectiones Officij parui B. V. & mortuorum.

3. Tres lectiones, quas hic Pater Sanctus vicissim in Choro legi iubet, legat ille, qui ultimus est, sive inferior Chori oppositi Hebdomadario, petita prius benedictione, nisi de homilia Euangelij desumptæ sint. Tunc quidem Sacerdotis hebdomadarij munus erit. Responsorium verò, Clericus hebdomadarius recitabit. Quando superior officium dicit, ut in solemnioribus Festivitatibus, Homiliæ, lectiones, non ipse, sed Sacerdos hebdomadarius leget.

4. In Eremitis, in quibus sunt in Choro, præter Priorem, sex Sacerdotes, Prior ad hebdomadam faciendam non tenetur, sed solum officium in solemnioribus festiuitatibus: quod intelligitur, quando illi sex Sacerdotes, hebdomadas Sacerdotaliter faciunt. Quando verò Prior hebdomadarij munus subest, Sacerdos illi proximior homiliæ lectiones legat, atq; ita erit omnino observandus; non enim decet Prælatum à subdito benedici, quòd tamen in superiore nequaquam militat.

Qualiter æstatis tempore nocturna laus agatur.

CAP. X.

 Pascha autem, usq; ad Kalendas Nouembris omnis (ut supradictum est) Psalmodie quantitas tenetur, excepto, quod lectiones in Codice propter breuitates noctium minimè legantur, sed pro ipsis tribus lectionibus, una de veteri Testamento memoriter dicatur, quam breue Responsorium subsequatur, & reliqua

qua omnia (ut supradictum est) impleantur, idest nunquam minus à duodecim Psalmorum quantitate ad vigilias nocturnas dicatur, exceptis tertio, & nonagesimo quarto Psalmo.

Qualiter Dominicis diebus Vigiliæ agantur.

CAP. XI.

Dominico die temporius surgatur ad vigilias, in quibus vigilijs teneatur hæc mensura. Idest, modulatis (ut supra disposuimus) sex Psalmis, & dicto versu, residentibus cunctis dispositis, & per ordinem in subsellijs legantur in Codice (ut supra diximus) quatuor lectiones cum responsoriis suis, ubi tantum in responsorio quarto dicatur à Cantore Gloria. Quam cum incipit, mox omnes cum reuerentia surgant. Post quas lectiones, sequantur ex ordine alij sex Psalmi cum Antiphonis, sicut anteriores, & versus, post quas iterum legantur alia quatuor lectiones, cum responsorijs suis ordine, quo supra, post quas iterum dicantur tria Cantica de Prophetis, quæ instituerit Abbas, quæ Cantica cum Alleluia psallantur. Dicto etiam versu, & benedicente Abbate, legantur alia quatuor lectiones de nouo Testamento ordiue quosupra:

Constitutio.

1. **R**eferentes nos ad noui Breuiarij ordinem hic de lectionibus, modoq; legendi solummodo agendum est. Quilibet ergo præuideat, ac perlegat, quod sibi legendum est, suis aptando signacula locis, ne se, aliosque perturbet.

2. Primi nocturni quatuor lectiones, ille legere

F 3

tene-

tenetur, qui infimum locum in Choro tenet ex opposito Hebdomadarij, siuè Nouitius, siuè professus existat. Lector in ipso lectionis initio capite inclinato, benedictionem petat, qua à superiore data, sedentibus cæteris, ipse stans legat, sed quoties benedictio petitur, omnes assurgere debent, iterumq; sedere: nemo tamen ante superiorem sedere præsumat.

3. Secundi nocturni lectiones ab eo leguntur, qui in proximo supra prædictum lectorem in eadem parte Chori, loco residet. Tertij verò nocturni lectiones, quæ ferè de homilia Euangelij recitantur, semper ad Sacerdotem hebdomadarium pertineat. Omnes lectiones à supradictis lectoribus in proprijs locis recitabuntur.

4. Hebdomadarius autem Sacerdos is dicitur, qui omnibus horis diuinis, pariter, & nocturnis diuinum opus inchoat. Cuius munus erit ad omnes horas Capitula, & Antiphonas Ad *Magnificat*, & *Benedictus*, in officio Regulari. Item Antiphonas, & versiculos Commemorationum, nec non versum post Antiphonam B. MARIÆ in fine officij cum suis orationibus recitare. Ac etiam *Pretiosa* post primam cum suis pertinentibus, Psalmorum gradualium, pænitentiarumq; versiculi cum litanjs, quotiescunq; dicenda sunt, per ipsum Hebdomadarium persoluantur. Missam Conuentualem quotidie celebrare, & sequenti Dominica, ac tota hebdomada primam Missam dicere tenetur.

5. Clericus hebdomadarius, qui eiusdem Chori erit
cum

eum Sacerdote prædicto, pronuntiabit inuitatorium cum Psalmo *Venite Exultemus*, Antiphonas, versiculos, & Responsoria lectionum officij regularis. Lectiones, & versiculos in officio B. MARIE, & Defunctorum, lectionem Martyrologij, & lectionem breuem post Pretiosam; lectionem in Capitulo antè Completorium, & tandem omnes Antiphonas Psalterij in ferialibus, simplicibus, & Dominicis intonabit: nam cum integræ dicuntur, ad Chorum spectant. In omnibus Dominicis per annum, ac festis duplicibus in officio Regulari, ac in Anniversarijs Defunctorum. Clericus hebdomadarius præsens cum præterito, ambo inquam simul, Inuitatoria, & Responsoria breuia, tam in Laudibus, quam in Vesperis in medio Chori decantabunt. Attamen in semiduplicibus, simplicibus, atq; ferijs, solus hebdomadarius in suo proprio loco, hoc munus adimplebit.

6. In festiuitatibus solemnioribus idem hebdomadarius Maiori, seu Priori celebranti deferuet, & omnibus diebus festiuis pacem, more solito, acceptam prius, alijs præbebit. Et vbi solus vnuserit Clericus, vltimus professionis Sacerdos, munera clericana obibit, tam in Choro, quam in Lectione, in Capitulo ante Completorium, & quæcunq; solent Clerici peragere, deficientibus ipsis Clericis. Si verò vnus solus sit Clericus, hic in solemnitatibus inseruet Missæ, pacemq; dabit, reliquum hebdomadarius ipse perficiet.

7. Conuersus autem hebdomadarius, diligens in primis esse debet, vt quoties opus sit, præsens in Ec-
cle-

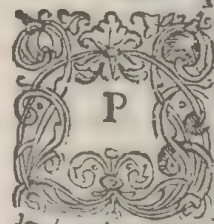
clesia reperiat. Is lucernas Chori ad Matutinum, accendet, & Candelas Altaris ad Laudes, ad Missam, ad Completorium, ac etiam festiuis diebus ad Vesperas, quas diuino peracto Officio diligenter extinguet. Crucem tam ad Processiones, quæ in Ecclesia fiunt, quàm ad eas, quæ ad Infirmos cõmunicandos, vngendosue, mortuosq; sepeliendos diriguntur, omnes antecedens portabit. Ad Missam insuper Conuentualem Sacerdoti deferuiet (nisi superiorem in solemnioribus celebrare contingat, cui Clericus hebdomadarius assistere debet) præueniat ergò tempus, seq; ad Sanctum opus præparet, vt incepta, hora, quæ Missam immediatè præcedit, solitum Campanæ signum pulset, & in Sacratio Sacerdotes expectet. Ac in sequenti hebdomada Missæ, quæ post Primam dicitur inseruiet, & die Dominico aquæ benedicendæ, responsa benedicenti Præsbytero daturus, assistere teneatur. Si verò quoties opus erit Ministerio suo præsto non fuerit, vel ipse legitimè impeditus, alium sui loco non suffecerit, suam dicat culpam in Capitulo, & à vino abstineat.

8. Quoties aliquis ex his Sacerdos, vel Clericus iustè impeditus personaliter his officiis adesse nequit, qui ei in eodem Choro proximè officio successurus est, is Socij munus adimplebit. Laico verò hebdomadario, qui professione ei inferior est, succedet. Atq; adeò Sacerdotes nouiter professi, completo professionis anno atq; à Nouitiatu egressi Sacerdotis hebdomadarij munus incipient.

9. Hebdomadarij à vesperis Sabbati incipient, vsq; ad nonam sequentis Sabbati inclusiuè, qui nona expleta, se in medio Chori prosternent, pro erroribus, & defectibus in officio per totam hebdomadam commissis.

Sequitur Sancta Regula.

Post quartum verò Responsorium, incipiat Abbas Hymnum Te Deum laudamus, quo dicto legat Abbas lectionem de Euangelio cum honore, & tremore, stantibus omnibus. Quà perlecta, respondeant omnes Amen, & subsequatur mox Abbas Hymnū Te decet laus, & data benedictione incipiāt Matutinos, Qui ordo vigiliarum omni tempore tam aestatis, quàm hyemis, æqualiter in die Domini teneatur, nisi fortè (quod absit) tardius surgatur, quia tunc aliquid de lectionibus breuiandum est, aut Responsorijs, quod tamen omninò caueatur, ne proueniat. Quod si contigerit, dignè inde satisfaciat in oratorio, per cuius euenerit neglectum.

Constitutio.

1. **I**lle qui Choro præsidet, & absolutiones, quæ lectionibus præmittuntur, faciat, atq; Lectoribus benedictionem petentibus more solito impendat, ac deindè *Te Deum* incipiat, & Euangelium cum stola ad humeros super pallium, in medio maioris Altaris, stantibus omnibus, illucq; respicientibus, luminibusque in eodem Altari accensis, alta & intelligibili voce decantet. Quo finito *Te decet* cum oratione currentis

officijs dicat, & antequam ab Altari discedat, immediate laudes incipiat, dicens *Deus in adiutorium meum.*

2. Quocumq; in nostræ Congregationis loco præfens in Choro fuerit Pater Maior, prædicta omnia ipse perficiet: Quietiam in omnibus solemnitatibus primæ Classis, ac in festo Sanctissimæ Trinitatis, ac Circumcisionis Domini, nec non Purificationis, Annunciationis, & Natiuitatis B. MARIE diuinum Officium in primis, & secundis Vesperis, in Matutino, & Laudibus, ac Tertia, Officium, ac tandem Missam Conuentualem dicet. Eandem Missam celebrabit, quoties benedictio aliqua Candelarum, vel Cinerum, & Oliuarum, & quandoque Nouitius induendus est, prosteriue debet. Item Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes, iuxta Missale Romanum.

Quomodo Matutinorum solemnitas agatur.

CAP. XII.

N Matutinis die Dominico in primis dicatur sexagesimus sextus Psalmus sine Antiphona in directum; postquem dicatur quinquagesimus Psalmus cum Alleluia; postquem dicatur centesimus decimus septimus, & sexagesimus secundus; deinde Benedictiones, & Laudes, Lectio de Apocalypsi una ex corde, & responsum, & Ambrosianum, & versus, & canticum in Euangelio, Litaniam, & completum est.

Con-

Constitutio.

1. **H**Æc diuini officij pars, præ alijs omnibus solemniter, idest maioris vocis sono, morositateq; peragenda est. Illuminatoq; semper Altari. Sed quia festorum dies, non pari modo, nec æqualiter recoluntur, idèd in illuminando Altari, varius quoq; erit modus.

2. In omnibus primæ Classis solemnitatibus, & alijs quibus secundæ, in quibus superior celebrare, ac officium dicere solet (vt supra dictum est) sex candelæ vnciarum quatuor ponderis pro qualibet, accendantur. In festis secundæ Classis, quatuor eiisdem ponderis, at in duplicibus tertæ Classis, & Dominicis etiam quatuor, sed trium vnciarum. In officio verò semiduplici, aut de die infra octauam, ac de B. MARIA in Sabbato, duæ tantum trium vnciarum. Quæ candelæ, dum *Te Deum* cantatur à Conuerso hebdomadario sunt accedendæ, & vsq; ad finem officij lucebunt. Ardebunt etiam ad Missam Conuentualem ac vesperras. verum in ferialibus diebus, atq; in simplicibus festis, ad laudes, & vesperras, vna sola candela duarum vnciarum antè Altare lucere consuevit; idemque ad completorium seruatur.

Qualiter priuatis diebus Matutini agantur.

CAP. XIII.

✠✠✠✠✠ In diebus autem priuatis, Matutinorum solemnitas ita agatur; idest sexagesimus Psalmus dicatur sine antiphona in

na in directum subtrahendo modicè sicut Dominica, ut omnes occurrant ad quinquagesimum, qui cum Antiphona dicatur. Post quem alij duo Psalmi dicantur (secundum consuetudinem, idest secundâ feria, Psalmus quintus, & trigesimus quintus. Tertiâ feria quadragesimus secundus, & quinquagesimus sextus. Quartâ feria, sexagesimus tertius, & sexagesimus quartus. Quintâ feria, octuagesimus septimus, & octuagesimus nonus. Sabbato autem centesimus quadragesimus secundus, & Canticum Deuteronomij, quod diuidatur in duas glorias. Nam cæteris diebus Canticum unumquodq; die suo ex Prophetis (sicut psallit Ecclesia Romana) dicatur. Post hæc sequantur laudes, deinde lectio una Apostoli, memoriter recitanda, Responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Euangelio, Litania, & completum est. Planè agenda matutina, vel Vespertina non transeant aliquando, nisi in ultimo per ordinem Oratio Dominica omnibus audientibus dicatur à Priore, propter scandalorum spinas, quæ oriri solent; ut conuenti per ipsius orationis sponsonem, qua dicunt. Dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris, purgent se ab huiusmodi vitio. Cæteris verò agendis, ultima pars eius orationis dicatur, ut ab omnibus respondeatur. Sed libera nos à malo.

Constitutio.

- I. **C**onsuetus Congregationis modus in Psalmis intonandus est, ut scilicet alternati per vices suas vtriusque Chori superiores, Psalmos, & cantica intonent. Hymnos verò incipiat, qui primus est à parte Hebdomadarij: sed Cantica Euangelica, idest Magnificat, & Benedictus. in Regulari officio Chori superior
into-

Constit: Eremitica.

intonabit, nisi ipse superior officium faciat, seu deducat, quia tunc Antiphonam dicturus, non potest vtrūque cum decore peragere. Ideo qui post eum Choro præest, dicta cantica intonabit.

2. Eiusdem superioris onus erit in laudibus, & Vesperis, Dominicam orationem post *Kyrie eleison* alta, & intelligibili voce pronunciare. *Kyrie eleison* autem semper à parte Prioris incipiet, etiamsi ipse à Choro absit; præterquam in Psalmis gradualibus, quando *Gloria Patri* à parte dicti Prioris completur.

3. Incipiet quoque superior Antiphonas *Beatissimæ Virginis* in fine Horarum, idest *Salve Regina & Alma Redemptoris, &c.*

In Natalitijs Sanctorum qualiter
vigiliæ agantur.

CAP. XIV.

IN Sanctorum verò festiuitatibus, vel omnibus solemnitatibus (sicut diximus die Dominico agendum) ita agatur, excepto, quod Psalmi, aut Antiphonæ, vel lectiōes ad ipsum diem pertinentes dicantur, modus autem supradictus teneatur.

Quibus temporibus dicatur Alleluia.

CAP. XV.

SANCTO Paschæ, usque ad Pentecosten, sine intermissione
A dicatur Alleluia, tam in Psalmis, quam in Responsorijs. A Pentecoste autem, usque ad caput quadragesimæ omnibus noctibus, cum sex posterioribus Psalmis, tantum ad
noctur-

nocturnos dicatur. Omni verò Dominica extra quadragesimam Cantica, Matutini, Prima, Tertia, Sexta, Nonā, cum Alleluia dicantur, vespera autem cum Antiphonis, Responsoria nunquam dicantur cum Alleluia, nisi à Pascha, vsq; ad Pētecosten.

Qualiter diuina opera per diem agantur.

C A P. XVI.

Septies in die, ait Propheta, laudem dixi tibi, qui septenarius numerus à nobis sic implebitur, si matutini prima, tertia, Sexta, Nonā, Vespera, Completoriumq; tempore, nostrae seruitutis officia persoluamus, quia de his horis dixit Propheta, septies in die laudem dixi tibi; Nam de Nocturnis vigilijs, idem ipse Propheta ait, Media nocte surgebam ad confitendum tibi; ergo his temporibus referamus laudes creatori nostro, super Iudicia Iustitiae suae, idest matutinis, Primā, tertiā, Sextā, nonā, Vespera completorio, sed nocte surgamus ad confitendum ei.

Constitutio.

1. QVamvis Conuersi ad diuinum officium recitandum minimè teneantur, tamen cum & ipsi Religiosi sint, nullatenus à Deo septies in die laudando excusabiles sunt, ac media surgentes nocte, ipsi confiteri. Ideò ex antiqua consuetudine vice dicti officij, ad infrascriptas quotidianas preces recitandas tenentur.

2. Quotidie igitur recitabunt octoginta duas orationes dominicas, ac totidem Angelicas salutationes, ipsas in hunc modum partientes, vt scilicet Matutinis

qua-

quadraginta, Laudibus decem, Vesperis septem, Primæ, tertiæ, sextæ, nonæ, ac Completorio ipsarum. cuilibet horarum quinas tribuant, idq; maxima deuotione, attentione, & reuerentia persoluant.

3. Debent insuper singulis noctibus pulsante Campana ad Ecclesiam accedere, nocturnisq; laudibus personaliter assistere, nec inde, donec officium persolutum fuerit, recedere. In die verò propter eorum crebras occupationes, si feria sit, aut dies non festiuus, ad Primam, & Completorium tantum, in solemnitatibus, & festiuitatibus præceptiuis etiam. vespers inter sint.

Quot Psalmi per easdem horas dicendi sunt.

C A P. XVII.

*Am de Nocturnis, vel Matutinis digessimus ordinem
I Psalmodiæ. Nunc de sequentibus horis videamus. Pri-
mâ hora, dicantur Psalmi tres sigillatim, & non sub
vna Gloria. Hymnus eiusdem horæ post versum. Deus in
adiutorium meum intende, Domine ad adiuuandum
me festina, antequam Psalmi incipiantur. Post expletionem
verò trium Psalmorum, recitetur lectio vna, versus, Kyrie
eleison. & Missæ sint.*

Constitutio.

1. **Q**Via magni interest, sic hæc Prima dici hora suo tempore absoluat, ut cætera, quæ domi agenda sunt iusto ordine succedant. Ideo primus huius horæ

horæ signum, à tertiâ decima Septembris, vsq; ad Calendas Nouembris, & à decima Februarij, vsq; ad secundam Aprilis, paulo antè solis ortu pulsandum est. Item ab iisdem Calendis Nouembris, vsq; ad decimam Februarij, eius signum in Aurora dabitur. A secunda autem Aprilis, vsq; ad tertiam decimam Septembris orto iam sole. Primum signum ad spatium duorum. *Miserere* protrahatur, ac interuallum totidem, vltimum verò trium.

2. Prima completa, Conuersus, qui primæ Missæ inseruire debet, dictam Missam Campanæ signo significabit, quam Sacerdos hebdomadarius hebdomadæ præteritæ dicere tenetur. Quæ quidem Missa nunquam prætermittenda est, vt omnes EREMITÆ ei possint assistere. Vnde ex nostris nemo omnino sit, qui quotidie non celebret, aut Sacrum non audiat, quod si quispiam diebus priuatis Missam audire non poterit. Prioris venia, omittat.

3. Frequentare autem celebrationes nitantur Sacerdotes, cum nullum sit Deo charius holocaustum, quàm ipsum dignissimum Eucharistiæ Sacrificium, in quo tamen nec minus prolixum, nec multum celeres sint, sed potius inter vtrumq; extremum, medium tenentes, deuotè in tanto ministerio se gerant.

4. Post primam igitur, vsque ad tertiam curent omnes Sacerdotes celebrare in comuni Ecclesia, sed si nec locus, nec tempus datur. Tunc cum Prioris licentia in priuatis Cellarum Oratorijs faciant. Et qui antè tertiam non poterit; postea celebret, dummodo

non

non sit tempus orationis, vel Missæ Conuentualis sine expressa licentia.

5. Curet hebdomadarius, ut Tertia finitâ vel Nona, antè Altare præparatus inueniatur. Missam conuentualem celebraturus. Qui etiam die Dominico aquâ benedicta, omnes quot sunt in Choro, & Ecclesia, asperget, ut in Missali habetur, ad quam asperersionem omnes in Choro stare debent, nulloq; modo genuflectere. In fine autem Missæ, fratres more solito, communicabit, & Sanctissimi Sacramenti formas in Tabernaculo reseruatas mutabit, seu renouabit.

6. Nunquam apud nos Missam cantare fas fuit, sed in simplicitate EREMITICA, deuotè, voce suaui, & cum debitis cæremonijs, excepto Sabbato Sancto, & vigilia Pentecostes.

7. Decretum est, illis tantum indumentis, Sacerdotibus, seu ornamentis vtendum esse, quæ ad celebrandum sunt omninò necessaria, idest sine pluuiali, Tunica, alijs Pontificalibus ornamentis. Atq; in Missis quantumvis solemnibus vltra vnum Ministrum adhiberi nefas erit, qui Minister in maioribus solemnitatibus, in quibus Maior, aut Prior celebrat, Clericus erit. In alijs omnibus sufficit Conuersus, qui Clericum, ut suprâ iuuabit in thure Ministrâdo, ac in Sacrario Sacerdoti, dum se induit, ac exuit, inferuiet.

8. In solemnitatibus primæ Classis, in quibus superior celebrat, & in Communi Refectorio omnes reficiuntur, ac in tribus Missis Natiuitatis Domini, nec non in triduo hebdomadæ Sanctæ, in Missa Conuentuali

incensatur Altare, in qua turificatione modus, & Ordo Missalis Romani seruandus est: Euangelium pariter sine aliqua particulari caeremonia in prædictis festis dicitur, præter incensum.

9. Quando sit dicendus hymnus *Gloria in excelsis Deo* Rubricæ missalis Monastici monent.

10. Pax omnibus Dominicis totius anni, omnibusq; diebus festiuis de præcepto; Clericus enim hebdomadarius pacem osculandam celebranti porriget, mox adfistentibus Cunctis, incipiendo à Prælato, vel seniori vsq; ad vltimum, dicens unicuiq; *Pax tecum* & altero respondente, *Et cum Spiritu tuo*.

11. Omnibus Dominicis ab illo Sacerdote, qui primam Missam celebrabit, benedicenda est aqua, deposita prius planeta, & manipulo, sed cum stola, idq; in Sacratio: In alijs autem occasionibus, in quibus stola adhibenda est, sicut in Reliquiarum ostensione, & similibus, assumet Sacerdos suum pallium, seu superpellicium, stola superposita. In ministrandis autem Infirmis Sacramentis Eucharistiæ, vel vñctionis extremæ. Rituale Romanum obseruabitur.

12. Quando priuatæ Missæ in maiori Altari Ecclesiæ celebrandæ erunt festiuis diebus, antequam Sacerdos, ad Altare accedat, signum detur vnus saltem *Aue Maria* cum quinque ictibus in fine; sed ad primam Missam, & Conuentualem signum alterum dabitur vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* cum quinque pariter ictibus in fine, antequam Sacerdos sacris induatur vestibus.

13. Cum in Missa dicitur Sanctus, & ad eleuationem Corporis.

Corporis Christi, si Missa priuata fuerit, cum tintinabulo ad hoc parato; si Conuentualis, cum magna Campana signum, fiet spatio vnus *Aue Maria*, pro qualibet vice. Quo audito omnes vbicunq; fuerint genuflectant, & capite aperto Deum in tanto Sacramento humiliter adorent. At quando in præcipuis festiuitatibus Maiorem, aut Priorem celebrare contingit, tunc prædicta signa fiant cum magna, & parua simul campana, quod pariter ad *Gloria in Excelsis*, obseruandum est.

14. Sacerdotes qui non præsto sunt, quando debent in Sacrario quinq; ictibus magnæ Campanæ vocentur, Ministri verò tribus. Qui omnes solliciti ad hæc esse debent, ac se inuicem præuenire præcipuè seruientes.

15. Sed quia Missarum celebrationi lumina adesse debent ad Conuentualem in duplicibus, & semiduplicibus festiuitatibus, Dominicis, ac infra octauas iisdem Cerei, qui laudibus inseruerunt, inseruient. In simplicibus, ac ferialibus diebus duæ Candelæ duarum vnciarum ponderis ardeant, sicut in omnibus priuatis Missis, excepta Dominica palmarum, & vigilia Pentecostes, in quibus quatuor Cereoli, quatuor vnciarum ardebunt.

16. Rursus semper antè Altare maius duo Cerei in magnis Candelabris esse consueuerunt, qui in Missis Conuentualibus ad eleuationem Sanctissimi Sacramenti accendantur, nec donec Sacerdos communicauerit, extinguendi sunt. Quod pariter in minoribus Altaribus fiet, vnico tamen cereo.

Sequitur Regula.

Tertia verò, Sexta, Nona, eodem ordine celebratur idest versus, Hymni earumdem horarum terni Psalmi, Lectio, & versus Kyrie eleison, & Missæ sint. Si maior Congregatio fuerit cum Antiphonis, si verò minor in directum psallantur. Vespertina autem Synaxis quatuor Psalmis cum antiphonis terminetur, post quos Psalmos lectio recitanda est; inde responsorium, Ambrosianum, versus, Canticum de Evangelio Litanie, & oratio Dominica, & fiant Missæ. Completorium autem trium Psalmorum dictione terminetur, qui Psalmi directanei sine antiphena dicendi sunt, post quos hymnos eiusdem horæ lectio una, versus, Kyrie eleison, & benedictio, & Missæ fiant.

Constitutio.

1. **S**ignum Tertiæ, ab Idibus Septēbris vsq; ad Pascha, mediâ hora post primam Missam dandum est; & si fortè post Primam non celebretur, ad vnus horæ spatium signum tendatur. A Pascha autē, vsq; ad tertiam decimā Septembris, quando non ieiunatur, post horâ ac dimidiam, post primam missam, pulsabitur; si verò ieiunatur, semihora tardius.

2. Primum signum tertiæ erit vnus *Miserere*, interuallum duorum, secundum signum Item duorum. In die verò Natiuitatis Domini, & Sancti ROMUALDI tria dantur signa eiusdem mensuræ.

3. Signum Sextæ, quod vnicum est, erit spatij vnus *Pa-*

us *Pater noster*, & vnus *Aue Maria*, quæ in quadragesima consecutiue post tertiam dicitur, ac in vigilia Pentecostes, & quoties deficit Missa ordinaria Tertiæ. In duplicibus, Dominicis, semiduplicibus, simplicibus, & Ferijs, post dictam Missam ordinariam Tertia Sexta semper dicitur.

4. Nona per totum annum ea hora nunciabitur (vt ipsa, quando sola dicitur) finita, & cum Missa, ac Vesperæ subsequuntur, ipsis absolutis adsit merities, sed in Ieiunio Regulari per mediam horam anticipari poterit. Excipiuntur hinc etiam omnes Dominicæ à Kalendis Nouembris vsq; ad Pascha, nec non dies, in quibus tempore æstiuo fit dormitio ante Nonam. In quibus Nona, in ipso meridie signatur. Primum ergo signum, quando dormitur ante nonam, erit duorum *Miserere*, quando verò non dormitur, vnus tantum, sed intervallum, & secundū signū, erit duorum *Miserere*.

5. Vesperæ ab Idibus Septembris vsq; ad Pascha, horā vigesima prima, signandæ sunt, exceptis Dominicis quadragesimæ Magnæ, in quibus, & toto tempore à Pascha vsq; ad festum S. CRUCIS Septembris, horā vigesima significandæ sunt. Primum, & secundum signum erunt duorum *Miserere*, tantundem intervallum erit, at in diebus Ieiunij quadragesimæ vnicum signum vnus *Miserere* sufficit. In festis autem duplicibus ipsa signa longiora esse debent, & in festiuitatibus Natiuitatis Domini ac S. ROMUALDI tria fiant signa eiusdem mensuræ.

6. Completorii tandem signum datur circa vigesi-

nam tertiam horam, sed adstat Sacrista, dum id agit, maxime in æstate, ut post Completorium vsq; *Aue Maria* signum, solitæ orationis tempus supersit. In hyeme autem Completorio finito, statim *Aue Maria* pulsatur, idest à Kalendis Nouembris vsq; ad decimam Februarij. Eadem consideratione vti oportet, cum officium Defunctorum dicendum est, ut eo finito, dicatur *Aue Maria*. Signum Completorij ad tres, aut quatuor ad summum miserere protrahatur. Quando autem Eremitæ omnes in Ecclesia esse noscuntur, breuiari potest diuini officij signum, verum vel vno absente ad iustam mensuram protrahatur.

7. Signum Campanulæ post lectionem Completorij non omittatur, quod vnus *Pater noster*, & *Aue Maria* erit. Venerabile tandem signum Salutationis Angelicæ dicto Completorio post solis occasum pulsabitur. In nocte verò in fine laudum Regularis officij. At in meridie post Nonam, aut Vesperas pro temporis qualitate.

8. Signa tribus vicibus dabuntur, vnus cuiusq; signi spatium erit vnus *Aue Maria* cum suis debitis interual-
lis. Quo audito genuflectant omnes, & aperto capite dicant *Aue Maria*. Sed toto tempore Paschali, & diebus Dominicis à primis Vesperis non genuflectitur.

Quo ordine Psalmi dicendi sint.

C A P X VIII.

✠✠✠✠ In primis semper diurnis horis dicatur versus. Deus
✠ I ✠ in adiutorium meum intende, Domine ad ad-
✠✠✠✠ iuvan-

Iuvandum me festina. Et Gloria. Inde hymnus uniuscuiusq; horæ; deinde Primâ hora Dominica dicenda quatuor Capitula, Psalmi, centesimi decimi octavi; Reliquis uerò horis, id est Tertia, Sexta, & Nona, terna Capitula supradicti Psalmi centesimi decimi octavi dicantur. Ad Primam autem secundæ feriæ, dicantur tres Psalmi, id est primus, secundus & sextus & ita per singulos dies ad primam usq; ad Dominicam, dicantur per ordinem terni Psalmi usq; ad decimum nonum Psalmum, ita sanè, ut nonus Psalmus, & decimus septimus partiantur in binas glorias, & sic fiat, ut ad vigiliis Dominicæ, semper à vigesimo incipiatur. Ad Tertiam uerò, Sextam, & Nona secundæ feriæ nouem Capitula, quæ residua sunt de centesimo decimo octauo, ipsa terna Capitula per easdem horas dicantur. Expensio ergo Psalmo centesimo decimo octauo, duobus diebus id est Dominico, & Secunda feriæ, Tertiâ feriâ iam ad Tertiam sextam, & nonam, Psallantur terni Psalmi, à centesimo decimo nono, usq; ad centesimū vigesimum septimum, id est Psalmi nouem. Qui Psalmi semper usq; ad Dominicam per easdem horas itidem repetantur. Hymnorum nihilominus, lectionum, vel versuum dispositione uniformi cunctis diebus seruata. & ita scilicet, ut semper à Dominica centesimo decimo octauo incipiatur. Vespera autem quotidie quatuor Psalmorum modulatione canatur. Qui psalmi incipiantur à centesimo nono, usq; ad centesimum quadragesimum septimum, exceptis his, qui diuersis horis ex eis sequestrantur, id est à centesimo decimo septimo, usq; ad centesimum vigesimum septimum, & centesimo trigesimo tertio, & centesimo quadragesimo secundo. Reliqui omnes in uespera dicendi sunt, qui in numero supradicto fortiores inueniuntur, id est centesimus trigesimus octauus & centesimus quadragesimus

Constit: Eremitica.

*tamen hoc sine aliqua dubitatione credimus, cum ad opus diu-
num assistimus; Ideò semper memores simus, quod ait Prophe-
ta, Seruite Domino in timore, & iterum, Psallite sapi-
enter, & in conspectu Angelorum Psallam tibi. Ergò
consideremus qualiter oporteat nos in conspectu Diuinitatis, &
Angelorum esse, & sic stemus ad Psallendum, ut mens nostra
concordet voci nostræ.*

Constitutio.

I. IN omnibus nostræ Congregationis locis, omnes
Sacerdotes, ac Clerici tam Professi, quam Nouitij,
auditò officij signo, quotidie ad singulas horas, tam
diurnas, quam nocturnas, ad Ecclesiam, properent,
ibiq; ante Ss. SACRAMENTUM deuotè, & reueren-
ter officium persoluant. Quod ità strictè obseruan-
dum est, ut si fortè pauci, Imo si duo, vel vnus tantum
in EREMO præsens fuerit, illi duo vel vnus id per se
in Ecclesia implere teneantur, sinè cantu tamen, se-
cundum antiquum Stylum, morem, ac consuetudi-
nem Religionis, distinctis verbis, voce clara, concor-
di, ac sonora, simul incipientes ac pariter desinentes
cum debitis pausis, seu punctis, monastico more;
Ideò omnes ad quos spectat Psalmos incipere, respon-
soria, versus, & alia intonare, diligenter aduertant, ut
cum voce mediocri, alta, ac sonora id faciant. Qui
autem lectiones legunt, semper in eodem tono Chori
incipiant, ac finiant, ut alij cōmodius eundem tonum
sequantur, & præcipuè cum duo simul Inuitatorium,
aut Responsorium concinunt,

2. Et ne decore diuini cultus perturbetur, omnes perseverantes usque in finem officij, maneat in Choro, nisi necessitas naturæ indè exire cogat. Neque Prælati pro aliquo quamvis magno negotio, dum diuinis laudibus cum alijs vacat, interpellentur, neque ipse interpellatus foras egrediatur.

3. Officium paruum Beatissimæ Virginis MARIÆ quotidie recitabitur, at quando in Choro non dicitur, Magister Nouitiorum cum suis Notitijs in Capitulo, vel Sacratio honestâ mora persoluat. Cæteri vero priuatim, ubi voluerint recitabunt.

4. In Choro semper recitabitur; exceptis duplicibus, Dominicis, triduo ante hebdomadæ Sanctæ infra octauas B. Virginis, vigiliæ Natiuitatis, & Epiphaniæ Pentecostes, & Assumptionis, & in semiduplicibus, solum excipies Matutinum, quod item obseruandum in loco Capituli Generalis, quando suo debito, & ordinario tempore, celebratur, durante ipso Capitulo propter noctium breuitatem.

5. Defunctorum officium in Choro semel in hebdomada recitandum, exceptâ hebdomada Sancta, Paschatis, Pentecostes, & infra octauam Epiphaniæ, applicata tamen semper missa, etiam si omittatur officium, quo officio Rubricæ Breuiarij præcipientis talem officij recitationem prima quoque die mensis non impedita, sit satis. Declarantes propter Anniversaria, quæ fiunt, per annum, tolli obligationem talis Defunctorum officij prima mensis non impedita, & cuiuslibet hebdomadæ in quadragesimis.

6. Et quia modestia, & reuerentia interior, non parum interiorem deuotionem iuuat, ideò quilibet pro virili cæremonias, maximè quæ in Choro fiunt cantari solent, seruare studeat. Illicitum quippè imò turpe reputatur, si stantes in Choro ad aliquam sedilium partem dorsum, latusuè reclinent, aut cubitis innitantur, nisi Senectus, vel infirmitas defectum excuset, quod tamen omni modestiâ, grauitateq; fiat, nè scandalo, aut admirationi Nouitijs, ac Iuniorib9 sint. Tandem quando omnes genuflexi manent, Chorus, Chorum alterum respiciat.

7. Verùm superior, cum post Cantica *Magnificat*, & *Benedictus* altâ voce totum recitat *Pater noster*, stabit versa facie ad Altare. Stabit item, quando dat benedictiones, stat etiam Hebdomadarius, quando recitat orationes.

8. Capitis profundæ inclinationes, semper fiunt, & *Gloria Patri*, in Hymnorum vltimis versibus ad *Sanctus*, *Sanctus &c.* *Fiat misericordia tua Domine &c.* *Te Deum laudamus.* Ad *Te decet laus &c.* post lectum Euangelium in Matutino: ad Primam in secundo Hymni versu. *Deum precemur supplices &c.* Ad tertiam cum dicitur. *Nunc Sancte nobis &c.* & *Veniat super nos misericordia &c.* Ad Vesperas, quando dicitur. *Sit nomen Domini benedictum.* quando dicitur ð *Gloriosa Domina*, & *Maria Mater gratiæ &c.* ac tandem quoties nominatur *IESUS*, & *MARIA* inclinetur caput.

9 Cum in hymno *Pange lingua &c.* dicitur *Tantum ergò quæsumus &c.* & in festiuitatibus Beatæ Virginis

primæ aut secundæ Classis, quando intonatur *Aue Maris stella &c.* ac in Pentecoste ad *Veni Creator Spiritus &c.* genuflectendum ad primos quatuor versus utriusque hymni, sicut in hymno Crucis in versibus, *O Crux aue spes unica &c.* ad primos duos versus tantum quod pariter toto passionis tempore observandum erit, & semper in Psalmo *Venite exultemus*, ad verba, *Venite adoremus, & procidamus ante Deum &c.*

10. Ad omnes lectiones, & Responsorialia, exceptis officij parvi B. MARIÆ, & in initio Evangelij, quod antè lectiones homiliæ recitatur, sedebunt.

11. Dum Psalmi canuntur, ac Cantica veteris Testamenti, & lectiones in officio regulari leguntur, ac mortuorum, operto capite manebunt, exceptis lectoribus, qui nudum, aut seminudum pro temporis qualitate habebunt, & sic in hyeme in Choro inter utrumque signum omnes operto, in æstate aperto capite erunt.

12. In omnibus alijs, quæ ad cultum diuinum pertinent, aut suis Cæremonijs, & observantijs, tam in Ecclesia, & Choro, quàm extra, ab Idibus Septembris usque ad Pascha Resurrectionis, dimidium capitis detegitur, & à Paschate usque ad Idus prædictas, totum operum tenetur. Excipe tamen toto anni tempore principium diuini officij, quousque psalmi cantari incipiant, quando legitur Evangelium, aut eleuatur Ss. SACRAMENTUM, quousque Sacerdos (aut alij si qui sint) communicauerit, quando datur signum salutationis Angelicæ, quando dicitur *Salve Regina*, aut alia similis Antiphona, in quibus totum caput aperiendum.

13. Ad

13. Ad hanc autem observantiam non adstringuntur infirmi, nisi in quantum ipsis videbitur, & placuerit, dummodo omnia faciant sciente, & consentiente superiore, qui poterit, & post Pascha & ante Idus Septembris, si fortè nimirum frigesceat, dispensare, ut quisque saltim dimidium caput operire valeat, sicut in hyeme.

14. In Cæremonijs cum decore faciendis, multum iuvat vna omniū conformitas, ut scilicet omnes simul, & semel æqualiter caput aperiant, & operiant. Si item in erigendo se, & inclinando, incipiēdo aliquid, & finiēdo, genuflectendo, & assurgendo, & tandem in omnibus, idem tempus, eundem domum, formam deniq; ac mensuram eandem observent.

15. Finito verò officio nemo exurgat, nisi superior erectus incipiat abire, aut signum dederit discedendi, ipso in Choro remanente. Studeant insuper, non solum in Cæremonijs conformes per omnia esse, sed etiam in vestitu, incessu, & cæteris omnibus.

16. Intrent in Ecclesiam cum modestia, habitu composito, solitisq; vestibus, & signanter cum pallio, sinè quo nullus (etiam si hospes fuerit) chorum aut Refectorium intrare præsumat: Et si quis hospes sæcularis, aut Regularis illuc ingressus fuerit, per Sacristam blandè prius admonitus extrahatur, nisi à Priore, vel de eius licentia introductus fuerit.

17. Processiones, quæ licet apud nos non sint in usu sicut in sæcularium Ecclesijs, fieri tamen debent, quando præcipiuntur à summo Pontifice, ad conse-

quendas Indulgentias, quæque à Missali præscribuntur, in quibus Ritualis Romani ordo omninò seruandus est.

18. In Processionibus Feriarum Quintæ, & Sextæ maioris Hebdomadæ, singuli EREMITÆ, singulas candelas duarum vnciarum accensas gestabunt, quod ad honorem Ss. SACRAMENTI inconcussè obseruabitur, quod item faciendum, cum ad tumulum deferuntur Defuncti. Duarum pariter vnciarum erunt Candelæ, quæ in triangulo dicta Sacra hebdomada ad Matutinum accenduntur; illæ verò quæ in Altari ad Crucis adorationem accenduntur, trium vnciarum erunt: eiusdè item ponderis debent esse tres illæ, quæ nouo igne primæ in arundine accenduntur Sabbato Sancto, & tales erunt illæ, quæ in die Purificationis EREMITIS distribuuntur; priuatis in cellulis conseruandis.

19. Cereus autem Paschalis sex librarum circiter erit, qui à die Sabbathi Sancti, vsq; ad Ascensionem Domini, completo Euangelio dicti Festi in Missis conuentualibus, Vesperis, ac Laudibus perpetuò ardebit.

20. Cera, quæ in nostris Ecclesijs consumitur debet esse alba exceptis illis cereis, quæ in triduo Maioris hebdomadæ in officijs, & Missa feræ sextæ insuntur, & in Anniuersario omnium Defunctorum, quæ erunt ceræ communis.

21. Ad Crucem feriâ Sexta in Parasceue adorandam, Celebrans depositis solum crepidis alij verò EREMITÆ pedibus nudis, singillatim peragant, secundum eorum gradum, quod pariter ad mandatum in die

Cæ.

Cenæ Dñi obseruabunt. Prophetiæ Sabbathi Sancti, ac Vigiliæ Pentecostes, inter Clericos, & Sacerdotes distribuuntur, secundum superioris ordinem, semper verò à Iunioribus, ac vltimis sumatur initium.

De reuerentia Orationis,

C A P. . X X.

I cum hominibus potentibus volumus aliqua suggere-
Sere, non præsumimus, nisi cum humilitate, & reueren-
tia, quanto magis Domino Deo vniuersorum cum omni
humilitate, & puritatis deuotione supplicandum est, & non in
multiloquio, sed in puritate cordis, & compunctione lachryma-
rum nos exaudiri sciamus? & idè brevis debet esse, & pura
oratio, nisi fortè ex affectu inspirationis diuinæ gratiæ proten-
datur. In Conuentu tamen omninò breuiter, & facto signo à
Priore, omnes pariter surgant.

Constitutio.

I. QVamvis EREMITICA vita continua debeat esse o-
ratio, illa tamen cōmunis quam hic Sancta præ-
cipit Regula brevis erit, vnius scilicet horæ spatij bipar-
titi bifariâ, mediæ scilicet horæ de mane, & mediæ pa-
riter de sero post cōpletorium. Oratio tēpore æstiuo,
à Pascha videlicet Resurrectionis, vsq; tertiam deci-
mam Septēbris, propter noctiū breuitatem, post nonā
erit, nisi ieiunetur, si verò Ieiunatur, post Sextæ. Hye-
mis verò tempore post Matutinas Laudes fiet.

2. Signum verò tam primum, quàm secundum Ora-
tionis, erit Campanulæ, ad spatium vnius *Aue Maria*,
cum quinque iētibus in fine, quod semper omnique
tem-

tempore obseruabitur, etiam si oratione completa pulssetur signum *Aue Maria*, quæ oratio in communi fiat, idest statim completo Matutino in hyeme, ac statim finitâ Nona, aut Sexta in æstate, ac illico finito completorio toto anni cursu, cum non debeant EREMITÆ à Choro, Ecclesia, aut Cappellis discedere, nisi oratione completa, exceptâ urgente aliqua necessitate, ac veniâ à superiore acceptâ, & conuersi qui non adsunt, accedant ad Ecclesiam anticipatè, ita vt ad signum orationis sint ibi præsentēs: Officium Beatissimæ Virginis immediatè post, à Nouitijs recitabitur.

3. Solliciti sint nostri EREMITÆ lucrari Indulgentiam vulgo dictam. *Exaudiat*, specialiter nostræ Congregationi ab VRBANO VIII. concessam. Illas PAULI V. & alias si quæ sint. Meminerint etiam omnes præter hanc præscriptam, orandi tempora, formamq; per breues aspirationes ardenti desiderio frequenter iaculatas, orationi incûbere, sic enim adimplebitur, quod scriptum est; oportet semper orare & non deficere, & illud *Orate sine intermissione*. Hic siquidem vitæ EREMITICÆ finis est.

De Decanis Monasterij.

C A P. XXI.

✠✠✠✠ I maior fuerit Congregatio, eligantur de ipsis fratres
✠ S ✠ boni Testimonij, & Sanctæ Conuersationis, & Constitu-
✠✠✠✠ antur Decani, qui sollicitudinem gerant super Decanis
as suas in omnibus secundum mandata Dei, & præcepta Abbat-
is sui. Qui Decani tales eligantur, in quibus securus Abbas
par-

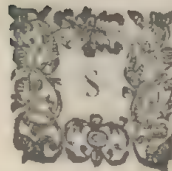
partiat^r onera sua, & non eligantur per ordinem, sed secundum vite meritum, & sapientie doctrinam. Quod si quis ex eis aliqua forte inflatus superbia repertus fuerit reprehensibilis, correctus semel, & iterum, & tertio, si emendare noluerit, deiciatur, & alter in loco eius, qui dignus sit, subrogetur, & de Præposito eadem constituimus.

Constitutio.

I. **Q**uamuis apud nos Decani non eligantur, magnam tamen sollicitudo, curaq; particularis, erga noviter Professos adhibenda est; Ideoq; statuitur, ut Novitij post emissam professionem, etiam per annum sub cura, & disciplina Patris Magistri maneant, quo anno post Professionem durante, etiam si Sacerdotes sint, vocem in Capitulo minime habeant, culpamq; cum alijs Novitijs dicent, post dictum tempus, loci Prior curabit, ut bis in hebdomada in suam cellam euocati, suorum Spiritualium exercitiorum exactam rationem reddant, etsi Clerici fuerint, in materia etiam SACRAMENTORUM eos erudiat, quod si Prior fuerit impeditus, alium ad hoc idoneum Sacerdotem subrogabit, alias pænæ Patrum visitatorum arbitrarie subiaceat.

Quomodo dormiant Monachi.

C A P. XXII.

 Inguli per singulos lectos dormiant. Lectiſternia pro modo conuerſationis, ſecundum diſpenſationem Abbatis ſui accipiant, ſi fieri poteſt omnes in uno loco dormiant: ſi autem multitudo non

K

finit,

finit, deni, aut viceni cum senioribus suis, qui super eos solliciti sint, pausent. Candela iugiter in eadem Cella ardeat usq; mane. Vestiti dormiant, & cincti cingulis, aut funibus, & cultellos ad latus non habeant, dum dormiunt, ne forte per somnum vulnerentur dormientes. Et parati sint Monachi semper, ut facto signo, absq; mora surgentes festinent inuicem se praeuenire ad opus Dei, cum omni tamen grauitate, & modestia. Adolescentiores fratres iuxta se non habeant lectos, sed permixti sint cum Senioribus: surgentes verò ad opus Dei, inuicem se moderatè cohortentur propter somnolentorum excusationes.

Constitutio.

1. **D**ormiant nostri EREMITÆ soli semper in suis Cellulis, nisi extrâ EREMUM, vel in itinere cum Socio dormire necessitas cogat. Induti, ac vestiti, præcinctiq; eisdem vestibus (pallio, ac tibialibus ad eorum arbitrium exceptis) quibus per diem amicti incedunt, quas neq; itineris, neq; æstus causâ exuere licet, neque vnquam fas sit sola tunica, neque solo tunicello uti; si quis secus fecerit, ter in pane, & aqua ieiunet. Omni modestâ cōpositione, ac non supini quiescant. Sint autem solliciti antè primam noctis horam cubitum ire, ultra quam sinè superioris licentia immorari non licet, & transgressor, culpam in Capitulo dicat.

2. Lectuli ex ligneis tabulis simplici schemate compositi sint, & vniiformes, quibus pro culcitra, stramenta palarum apparentur, & si alicui magis placuerit storea cōcedatur, plumea verò culcitra, aut laneo anac-

cliterio, ac linteaminibus penitus, & in perpetuum denegatis.

3. Opertoria omnibus vniformia dentur, nempe stragula Dalmatina, vulgò sclauinæ, villosa, & aspera, numquam meliora, ac lanea permittantur, cui verò vnum opertorium non sufficit, addatur secundum, & non vltra.

4. Pro cervicali, sacculus paleis similiter plenus singulis lectis adaptetur, plumeum namq; aut laneum EREMITAM habere strictè prohibetur.

5. Verùm quæ de austeritate lectisternij dicta sunt ad infirmos, & debiles, senioq; confectos non extenduntur, cum quibus superior arbitrio suo charitatiuè poterit dispensare.

6. In hospitio forēsium, ac Peregrinorum eiusdem formæ, & ornatus, lectuli parentur.

De Excommunicatione Culparum.

C A P. XXIII.

I quis frater contumax, aut inobediens, aut superbus, **S** aut murmurans, vel in aliquo contrarius existens Sanctæ Regule, & præceptis Seniorum suorum contemptor reperiens fuerit. Hic secundum Domini nostri præceptum admoneatur semel, & secundò a Senioribus suis; si non emandauerit, obiurgetur publicè coram omnibus, si verò neq; sic correxerit, si inteligit qualis pœna sit, excommunicationi subiaceat: si autem improbus est, vincicie Corporali subdatur.

1. **H**Oc, & alijs sequentibus Capitulis, de excommunicatione agit Sanctus Pater, pœnaq; culpis infligenda; At quia inter nos non viget excommunicatio regularis, & Ecclesiastica, maiorem requirit tractationem; ideo hic solū de pœnis culpis dandis, tractabitur.

2. Multā prudentiā, sagaciq; Iudicio Superiores, iustā quasi trutina librent, non solum culparum qualitates, earumq; circumstantias, verū etiam, & conditiones, ingeniu, naturamq; errantium considerent, aut salubri conuenienti q; remedio vtantur; sæpè enim pharmacus, quod vni prodest infirmo, alteri nocet, ideoq; aliter Iuuenis, sensualiter, vno modo, qui ex malitia, alio, qui ex fragilitate deliquit, corrigendus erit. His ac alijs similibus considerationibus ad culparum correctionem deueniat superior, vt humilibus parcat, superbosq; deprimat.

Qualis debeat esse Excommunicationis modus.

C A P. XXIV.

Ecundum modum culpæ excommunicationis vel discipline debet extendi mensura. Qui culparum modus in Abbatis pendeat iudicio. Si quis tamen Frater in Leuioribus culpis inuenitur, tantum à Mensæ participatione priuetur. Priuatus autem à Mensæ Consortio, ista erit ratio, vt in Oratorio Psalmum, aut Antiphonam non imponat, neq; lectionem recitet, vsq; ad satisfactionem. Refectionem autem cibi post

post fratrum refectiōem solus accipiat, mensura, vel hora, qua prauiderit Abbas ei competere, ut si verbi gratia fratres reficiat sexta horā, ille frater nona, si fratres nona, ille vespertina, usq; dum satisfactione congruā veniam consequatur.

Constitutio.

1. Sciebat utiq; Sanctus Pater scriptum esse, pro mensura peccati erit, & plagarum modus: Ideò ne à recto Iustitiæ tramite declinemus, culparum qualitates nosse, aliæ enim leues, aliæ graues, grauiores, aliæ gravissimæ.

2. Declaratur itaq; leues culpas esse intelligendas, errores, seu transgressiones illas Regulæ, & Constitutionum, quæ parui momenti esse noscuntur, veluti sunt defectus, qui circa cæremonias admittuntur, puta non genuflectere, non operire, vel operire caput debito tempore, vel hora, tardè ad Chorum, seu Ecclesiam venire, silentium paucis verbis violare, vas aliquod, vel aliud incautè frangere, & huiusmodi innumera. Animaduertendum tamen est, has culpas de sui natura leues, malitiā, seu deprauatā intentione, & ex consuetudine, graues fieri posse. Æquum igitur erit leuioribus culpas mitioribus pænis deleri, quæ licet arbitrarie sint, poterit tamen delinquens verborum secretā admonitione primò, deindè si opus est publicā reprehensione corripì: mox aliquā leui pænitentia, puta Psalmum dicere quinquagesimum, aut Coronā Domini, abstinere à fructibus, vino, vel pitantia, ac protestationem coram omnibus facere, terram osculari, & simile.

3. Graues autem culpæ sunt, si frater cum fratre intrâ, vel extra EREMUM lites, contentiones uè habuerit, si quis alicui fratri opprobrium dixerit, si quis mendacium de Industria dixisse deprehensus fuerit, si quis silentium violare in consuetudinem duxerit, si quis silentium in Ecclesia, Sacrario, aut Capitulo sine necessitate procaciter fregerit. Si quis ieiunia regularia sine causa, & licentia non seruauerit, & similibus; Pœna autem graui culpæ debita, erit, vt deliquens culpam suam dicat in Capitulo, & ieiunet in pane, & aqua semel, vel pluries ad arbitrium Prioris, fratrum pedes deosculetur, dicat semel, vel pluries septem Psalmos pœnitentiales, & cætera huiusmodi. Declarâtes, quod ubi in Constitutionibus dicitur, quempiam grauitè esse puniendum, aut corrigendum sine addito, intelligendum de similibus pœnis hic supradictis.

De grauioribus culpis.

C A P. XXV.

I autem frater, qui grauioris culpæ noxa tenetur, suspendatur à mensa simul, & ab oratorio: nullus ei fratrum in ullo iungatur consortio, neq; in colloquio; solus sit ad opus sibi imunctum persistens in pœnitentiæ luctu, sciens illam terribilem Apostoli sententiam, dicentis. Traditum huiusmodi hominem Sathanæ in interitum carnis, vt Spiritus saluus sit in die Domini. Cibi autem refectionem solus percipiat, mensura, vel hora, quæ præuiderit ei Abbas competere, nec à quoquam benedicatur transeunte, nec cibus, qui ei datur.

Con.

Constitutio.

1. **H**ic de culpis grauioribus agitur, quæ sunt, quando EREMITA deliberato animo id agere non dubitat, quod à superiore, vel publicè, vel sibi priuatim vetitum, vel è contra noluerit agere, quod impositum est.

2. Grauiores etiam culpæ sunt, contumacia videlicet, rebellio, iniuriæ illatio, percussio, blasphemia, contemptio Regulæ & Constitutionum, sed multò magis mandatorum DEI & Ecclesiæ, quæ quidem absque peccato mortali operari non possunt, & hæc pauca, pro exemplo posita sufficiant.

3. Attamen nè hic superiores temerè, nimis citò murmuratoribus credentes, extrà ordinem aliquando procedant, quoties ista corrigenda sunt, superior, ad quem pertinet, præmissa diligenti inquisitione, nisi reus crimen confiteatur, & duorum saltem testium assertionem ad castigationem iustis considerationibus personæ, & delicti, adhibitis, cum timore, & charitate procedat, quæ quidem in scriptis redigenda sunt, vt Capitulo Generali, aut Dietæ constet, superiores, contrà delinquentes luridice processisse.

4. Poenæ quidem pro his grauioribus delictis infligendæ, & si ad arbitrium superiorum relinquuntur, aliquæ hic ad exemplum enarrantur, vt pane, & aqua in Communi Refectorio in terra refici, toties quoties Prælato videbitur expedire, disciplinam circularem publicè in Capitulo culparum suscipere, vel à se ipso
semel,

semel, vel pluries facere. aut ante ostium Ecclesiæ, seu Chori iacere, super quem omnes transire, ac etiã dis-
cretè calcare debeant, consortio fratrum eum peni-
tus priuare, in propria Cella sequestrare, delinquen-
tem degradare, idest infra omnes sui Ordinis ponere, eum
voce actiua, & passiua priuare, & si fuerit Præla-
tus, eum deponere: carceri mancipare, ibiq; ieiunijs,
abstinentijs, flagris, manicis, ac compedibus ferreis,
affligere, ac grauare, & similibus pœnis mulctare. De-
clarando Corporis pœnam infamiam non asserre, nec
priuationem, aut ad officia inhabilitatem, nisi deli-
ctum, propter quod datur carcer, de sui natura, inha-
bilitatem, aut infamiam asserat.

5. Et si quispiam contra Castitatem, quod Deus
auertat, deliquerit, carceretur, ibiq; abstinentijs, disci-
plinis mulctetur; Et si peccatum etiam sæcularibus in-
notuerit, iisdem alijsque ad Patrum Maioris, & Vilita-
torum arbitrium, pœnis puniatur. Quod si delinquens
fuerit Prælatus, deponatur, & alijs pœnis ad Patrum
superiorum, vt supra, arbitrium mulctetur.

6. Sed nè Iustitiæ prætextu scandala oriantur;
præcipitur, vt semper leuibus culpis, secretæ dentur
pœnitentiæ.

De his qui sinè iussione Abbatis iunguntur excommunicatis.

C A P. XXVI.

✠✠✠✠ I quis præsumpserit sinè iussione Abbatis, fratri excom-
✠ S ✠ municato, quolibet modo se iungere, aut loqui cum eo,
✠✠✠✠ vel

Constit: Eremitica, 81
*vel mandatum ei dirigere, similem sortiatur excommunicatio-
nis vindictam.*

Constitutio.

IVxta Sacræ Regulæ præscriptum nemo cum Carce-
ratis loquatur, neque eis auxilium, fauorem, aut ali-
quod adiutorium præbeat, declarantes eos, qui captos
ad fugam hortati fuerint, vel consilium, siue auxilium
quocumque modo dederint, quin etiam si eos velle fu-
gere sciuerint, & non superioribus reuelauerint, ea-
dem Carceris pœna plectantur. Reliqui verò (exce-
pto Carceris Ministro) qui allocuti eos fuerint, graui-
ter puniantur. Quod & de sequestratis in Cella, & si-
lentio constrictis, intelligatur.

Qualiter debeat esse Abbas sollicitus circa Excommunicatos.

C A P: XXVII.

Noni sollicitudine curam gerat Abbas circa de-
linquentes Fratres, quia non est opus sanis Medi-
co, sed malè habentibus, & ideo vii debet omni-
modo, ut Sapiens Medicus immittere quasi oc-
cultos Consolutores senipetas, idest Seniores sapi-
entes Fratres, qui quasi secretè consolentur Fratrem fluctuan-
tem, & prouocent eum ad humilitatis satisfactionem & conso-
lentur eum, ne abundantiori tristitiâ absorbeatur, sed (sicut ait
Apostolus) confirmetur in eo charitas, & oretur pro eo ab omni-
bus. Magnoperè enim debet sollicitudinem gerere Abbas, &
omni sagacitate, & Industria curare, ne aliquam de ouibus si-

L bi

bi creditis perdat. Nouerit se infirmarum curam animarum non super sanas tyrannidem exercere; & metuat Prophetæ comminationem, per quem dicit Deus. Quod Crassum videbatis, assumebatis, & quod debile erat projiciebatis, & Pastoris boni pium imitetur exemplum, qui relietis nonaginta nouem ouibus in Montibus, abiit unam ouem, quæ perierat querere. Cuius infirmitati in tantum compassus est, ut eam sacris humeris suis dignaretur imponere, & sic reportare ad gregem.

Constitutio.

SEquantur Sanctæ Regulæ doctrinam omnes, qui alijs præsunt. Discant inquam errantem ouem querere, inuentam humeris suis imponere, ac tandem ad gregem reducere. O quàm peruersè agunt Pastores illi, quin etiam contagiosos hircos blanditijs demulgent, mansuetas autem oues, atq; fætosas ubiq; percutiunt, & irritant: sed vix illis, ac animabus illorum, qui strictam rationem de animabus illorum reddent, qui culpâ, & negligentia eorum perierunt.

De his qui sæpius correcti non emendauerint.

CAP: XXVIII.

I quis Frater frequenter correptus pro qualibet culpâ, si etiam excommunicatus non emendauerit, acror ei accedat correptio, idest verberum vindicta in eum procedat, quod si nec ita correxerit, aut fortè (quod absit) in superbiam elatus, etiam defendere voluerit opera sua, tunc Abbas faci-

faciat, quod sapiens Medicus, si exhibuit fomenta, si unguenta adhortationum, si medicamina scripturarum diuinarum, si ad ultimum ultionem excommunicationis vel plagas virgarum, & si viderit nihil suam præualere industriam, adhibeat etiam (quod maius est) suæ, & omnium Fratrum pro eo orationem, ut Dominus, qui omnia potest, operetur salutem circa infirmum Fratrem. Quod si nec isto modo sanatus fuerit, tunc iam utatur Abbas ferro abscissionis (ut ait Apostolus) Auferte malum ex nobis, & iterum. Infidelis si discedit, discedat ne vna ovis morbida totam gregem contamineat.

Constitutio.

I. **H**ic iam de atrocissimis criminibus agitur, quorum prima incorrigibilitas est, circa quam **VRBANI VIII.** decreta de Apostatis, & eiectis omnino obseruentur. Grauiſſimæ item culpæ sunt, aliquem ad mortem vulnerare, suum Prælatum percutere, plures à Religione discedere, & eo magis si cum scandalo, ac Religionis infamiam fecerit, ex quibus alia similia delicta facile dignoscuntur.

2 Si quis igitur de supradictis, aut similibus criminibus, vel culpis, vel earum aliquam conuictus fuerit, pænis, & afflictationibus carceris, flagrorum, seu Ergastuli. Et si delicti grauitas (quod **D E U S** auertat) postulat, perpetuo poterit carceri mancipari, & hæc vltima Iudicia expoliandi, eiectiendi, aut ad ergastula, aut perpetuo carceri condemnandi solum Capitulo Generali, aut Dietæ referuantur, aut infra annum Patri maiori, & omnibus visitoribus; in quibus Iudicijs

Peritorum consilio vtantur. in ferenda sententia, in expoliatione, & electione, obseruetur decretum V R-
BANI VIII. de Apostatis & electis.

3. Debent nostri Superiores locales, contra huiusmodi delinquentes procedere, culpabilesq; repertos carcerare, eorum tamen causas iudicare nullatenus possunt, sed quam primum supradictos certiorare.

4. In similibus grauissimarum, culparum causis quoad fieri potest, Iuris ordo seruandus circa Iudicij substantialia, omisis solemnitatibus, & Apicibus Iuris; at si Prælatus fuerit in causa, non ad ipsum inquisitio pertinebit, ac Iudicium, sed ad duos Seniores Patres de mandato eiusdem Prioris; postea verò completo processu, Deoq; datis defensionibus, clausoq; sigilloq; benè munito, ad competentes Iudices transmittatur, nempe ad Capitulum Generale, aut Dietam, aut infra annum ad Patres, Maiorem, & visitatores: quem ordinem si quis Prior obseruare noluerit, à Capitulo Generali, aut Dieta, aut à Visitoribus in actu visitationis grauitè pro culpæ qualitate puniatur: sed contra illos, qui propria delicta fatentur, pœnitentiamq; acceptant, defensionibusq; renunciantes, præsentibus duobus testibus, qui propria manu sicut Reus, se subscribant, processus neuitquam fiat.

5. At ne sub prætextu Iustitiæ Diabolo ansa præbeatur malignandi, statuitur, vt si accusator ille fratris sui delatum crimen non probauerit, aut ex malitia illum accusare, conuictus fuerit grauitè, secundum delicti grauitatem puniatur, talionisq; pœnæ subiaceat,

si

si ita expedire iudicabitur, vnde in visitationibus, Fratres omnes suas depositiones subscribant, ac denunciationes, quod pariter Priores obseruabunt. Qui autem scribere nesciunt, signo Crucis signent.

Si debeant recipi Fratres egressi de Monasterio.

C A P: X X I X.

Rater, qui proprio vitio egreditur, aut proycitur de Monasterio, si reuerti uoluerit, spondeat prius omnem emendationem vitij, pro quo egressus est, & sic in ultimo gradu recipiatur, vt ex hoc eius humilitas comprobetur: Quod si denuo exierit, vsq; tertio, ita recipiatur. Iam vero postea sciat omnem sibi reuersionis aditum, denegari.

Constitutio.

i. **S**I quis Apostatauerit, aut fugæ se dederit, non segnes, negligentesue sint superiores in perquirendo, procurandoue eius regressu, & reuersus infra hebdomadam, circulari disciplina mulctetur, & ad mensem carceris custodia puniatur, & reuertens infra mensem, vltra pænas prædictas professionis loco, voceq; actiua, & passiuaper biennium priuetur; sed si post dictum tempus ad aliquam ex nostris EREMIS reuertatur, recipiendus à superiore, & si habitum depotuerit, ab excommunicatione incurfa absolua-
iuxta formam Ritualis, nunciando Patri maiori, ac Visitatoribus, qui vel in loco à quo, vel in quo est, culpam coram omnibus in Capitulo dicere ordinabunt,
ac

ac disciplina circulari mulctetur: tum solitò longo scapulari spoliatur, & alio mutilato vsque ad cingulum curto induatur, quod distinctum portabit, & in hac pœnitentia erit. Nouitiùs sub omnibus alijs vno anno, si semel aufugerit, si autem bis, biennio, si autem ter, triennio, dictumq; pœnitentiæ tempus incipiat à die traditionis Scapularis supradicti breuis, ac mutilati, quo tempore durante, carebit uoce actiuâ, & passiuâ, diesq; fugæ eius solitò in libro adnotetur.

2. Huius nouitiatus tempore completo, nouo Scapulari vestiatur, & ut prius cingatur, & ab eo, die suæ professionis tempus incipiet, absq; vlla spe ascendendi amplius ad gradum pristinum, nec eligendi in Prælatum, nisi post annos octo, à duobus Capitulis Generalibus, dispensetur.

3. Quod si antè discessum, flagitium aliquod patrauerit, vel postquam recessit, habitum EREMITICUM deposuerit, aut irreligiosè vixerit, vltra supradictas pœnas, coniiciatur etiam in Carcerem, ac pane, & aqua, disciplinisque ad superioris arbitrium plectatur.

4. Si quis Romam iuerit, sinè superiorum debitâ licentia immediatè carceri mancipetur, statimq; Superiores certiores reddantur, qui quid agendum erit, ordinabunt, vltra pœnam à CLEMENTE VIII. statutam, priuationis actiuæ, & passiuæ pro Clericis, Mensisque vnius Carceris, pro Laicis, quæ pœna à solo Summo Pontifice relaxari poterit. Qui absq; licentia ab aliquo ex nostris locis discesserit, & ad alte-

Constit. Eremiticæ.

87

rum iuerit, ad mensẽ pœna Carceris, alijsq; pœnitentijs Superiorum arbitrio puniatur.

5. Sed si quispiam ad Patrem maiorem finẽ eius licentia, pro recursu iuerit, pari pœnâ puniatur, nisi causam sui recursus probauerit, à D. P. Maiore iudicanda.

De Pueris minori ætate qualiter corripiantur.

C A P. XXX.

*Mnis ætas, vel intellectus, proprias debet habere mentis
O iuras; Ideoq; quoties Pueri, vel Adolescentes ætate,
aut qui minus intelligere possunt, quanta pœna sit excommunicationis. Hi tales cum deliquerint, ieiunijs nimis affligantur, aut acerbis verberibus coerceantur, vt sanentur.*

Constitutio.

Cvm in nostra Congregatione adultâ Nouitij recipiantur ætate, nihil de pueris, aut Iunioribus, de quibus in hoc Regulæ Capite fit mentio, ad nos pertinebit. Non enim illis robur naturæ inest ad Eremiticos labores perferendos, neq; mentis discretiõ ad tentationum fluctus superandos.

Qualis debeat esse Cellerarius Monasterij.

C A P. XXXI.

Cellerarius Monasterij eligatur de Congregatione Sapientis, maturus moribus, non multum edax, non clau-

tus non turbulentus, non iniurius, non tardus, non prodigus, sed timens Deum. Qui omni Congregationi sit sicut Pater. Curam gerat de omnibus, sine iussione Abbatis nihil faciat, quæ iubentur custodiat, Fratrem non contristet. Si quis autem Frater ab eo aliqua fortè irrationabiliter postulat, non spernendo cum contristet, sed rationabiliter cum humilitate malè petenti, deneget. Animam suam custodiat, memor semper illius Apostolici præcepti. Quia qui benè ministraverit gradum bonum sibi acquirit. Infirmorum Infantium hospitum, pauperumq; cum omni sollicitudine curam gerat, sciens sine dubio, quia pro his omnibus in die Iudicii rationem redditurus est. Omnia vasa Monasterij, Cunctamq; substantiam ac si Altaris vasa sacra conspiciat, nihil ducat negligendum, neq; avaritiæ studeat neq; prodigus sit, aut extirpator substantiæ Monasterij, sed omnia mensuratè faciat, & secundum iussionem Abbatis sui. Humilitatem ante omnia habeat, & cui substantia non est, quæ tribuatur, sermo responsionis porrigatur bonus, quia scriptum est, Sermo bonus super datum optimum. Omnia, quæ ei iunxerit Abbas, ipse habeat sub cura sua, à quibus cum prohibuerit, non præsumat. Fratribus constitutam Annonam sine aliquo typo, vel mora offerat, ut non scandalizentur, memor diuini eloquij, quid mereatur, qui scandalizauerit unum de pusillis. Si Congregatio maior fuerit, solatia ei dentur, à quibus adiutus & ipse æquo animo impleat officium sibi commissum. Horis competentibus dentur, quæ danda sunt, & petantur, quæ petenda sunt, ut nemo perturbetur, neq; contristetur in Domo Dei.

Con-

Constitutio.

1 **Q**ualitates, & onera Cellerarij tam exactè depinxit hic Sanctus Pater, vt omnes nostrorum locorum Cellerarij, hoc Regulę Sanctę Caput, non solum legant attentè, ac sæpè, sed etiam omnia in eo contenta strenuè adimplere nitantur.

2 **E**Ligatur itaque Cellerarius à Capitulo Conuentuali, qui saltem Professionis suę quinque annos habeat, exceptis Cellerario, ac Censuario Abbatie Montis Coronę, qui à Capitulo Generali eliguntur, quod Cellerarium loci Prior proponet, qui si non probetur à Capitulo, alterum proponet, & si etiam hic improbetur, denunciatur superioribus, qui opportunè prouidebunt, & si infra annū necesse sit, de Cellerario prouidere possit Prior, de consensu superiorum.

3. Sit talis Cellerarius, qui si non omnes, saltem præcipuas condiciones in Sancta regula requisitas habeat, & quemadmodum illi omnium rerum (cum superioris tamen autoritate) cura, & administratio committitur, ita ipse codicem rationum conficere teneatur, in quo data, & accepta ab eo fideliter notata, distinctè appareant intus in scriptura, foris verò per Abacum. Item alium habeat Codicem, in quo debita, & credita, statusq; domus pariter appareat, quibus adde, & Libellū diurnū, seu diuturnalem nuncupatū, in quo breuiter quidem, sed exactè cuiuslibet diei expensas, & exactiones describet.

4. Ad eius ergò curam pertinebunt omnia Eremita bona, mobilia, & immobilia, redditus & prouentus,

tus, siuè in pecunijs, siuè in fructibus consistant. Eius item erit credita exigere, debitaq; iusto tempore ac sine mora Creditoribus soluere, caueat nè cum pauperibus, qui non sunt soluendo, durè, rigidèue procedat. Lites, ac controuersias fugiat, temporaliù rerum, sed quando necesse sit de aliquo interesse tractare, modis debitis, omnia media, ac remedia concordia prius tententur. Ad ipsum parum spectabit necessaria emere, superflua, quæ superabundant. Domi vendere. Annonam insuper, & quæcunq; ad Eremitarum victum pertinent, diligenterq; ac prudenter colligere, ac prouidere, & in locis aptis collocata sapienter conseruare.

5 Ea verò, quæ ad fratrum indigentias spectant, siuè vestimentorum, siuè suppellectilium Cellarum, siuè alimoniorum, diligenter parare debet, non singulatim, minutimue eas indies emendo, sed in notabili summa, vel quantitate, temporibus, locisq; opportunis, semel, vel bis in anno, dando prius superiori schedulas rerum emendarum, & secundum suum placitum omnia operentur.

6 Curet autem, ut vasa omnia, tam quæ mensæ deseruiunt, quam quæ in cella communia, vel priuata, & præcipuè sciphi, seu crateres, quibus bibimus, omnia Lutea, vel fictilia sint, aut certè lignea, nec unquam vitrea, seu alterius cuiuscunq; rei in usum deduci queant. Idque etiam in hospitum hospitij seruandū erit. sicut prouidus Paterfamilias ea curet emere, nec propter rerum inopiam, iusta petentibus, negare cogatur.

Super

7. Super omnia sataget Cellerarius debito tempore Luna crescente ligna incidere, & intrâ menses Septembris ad sūmum, unicuique iustâ quantitatem tribuerè. Animaduertat tamen, nè in cedendis lignis, syluę extirpentur, sed potius conseruentur, & circa vias publicas ad ornatum, & vmbra illarum, aliquę arbores relinquantur. è conuerso caueant Eremitę, ne huiusmodi lignorum abundantia malè superflueq; abutantur, ne, & ipsi propter hoc & Purgatorij ignes diutius experiantur.

8. Et sicut Cellerarius omnia cum consensu sui superioris facerè tenetur, Ità, & singulis mensibus eidem, aut cui ipse voluerit, administrationis suę rationem reddet.

At si Cellerarius propria voluntate, non autem superiori obediendo, se gerat, tunc superior cum duobus senioribus Domus, illum amouere possit, quamuis à Capitulo Generali electus fuerit.

9. At quia Cellerarius solus rei domesticę administrandę pondus portare nequit, frater Conuersus pro Dispensatore ei adiungatur, qui, & ipse Idoneus sit ad huiusmodi munus exercendū. Et ergò omnia, quę ad vsum Domus, & Eremitarum tam in victu, quam in vestitu sunt necessaria, committuntur. vnde magnam debet adhibere diligentiam, vt cuncta munda, beneq; disposita suis singula in locis collocentur, & cautè custodiantur, cautiusq; distribuantur.

10. Eidem etiam addatur Cellę vinarię custos, qui eam benè custodiat, vinū per singulas Cellas, oportu-

no tempore deferat. Poma item, & agrumina distribu-
at iuxta superioris ordinationem, curans nè com-
munis eorum aceruus marcescat.

De ferramentarijs Monasterij

Cap. XXXII.

Substantię Monastery in ferramentis, vel vestibus, seu
quibuslibet rebus, provideat Abbas fratres, de quo-
rum vita vel moribus securus sit, & eis singula (ut
utile iudicauerit) consignet custodienda, atque recolligenda,
ex quibus Abbas breuem teneat, ut, cum sibi in ipsa assignata
fratres vicissim succedunt, sciat quid dat, aut quid recipit. Si
quis autem sordide, aut negligenter res Monastery tractauerit,
corripiatur, si non emendauerit, discipline subiaceat.

Constitutio.

I Sub nomine substantię hoc loco Pater Sanctus
ferè omnia mobilia, cuiuscunq; speciei exi-
stant planè comprehendere videtur. Quapropter non
ab vno, sed à pluribus Ministris custodienda sunt. Qui
omnes quotannis à Conuentuali Capitulo in singulis
Locis, statim post ingressum noui Prioris eligendi sunt.
Quorum primus erit Sacrista, cui vasa sacra, vestes, &
omnia ornamenta Altaris, & Sacrarij custodienda, tra-
ctanda, atq; dispensanda committuntur. Ideoq; cum
Inuentarij confectione eadem recipere, & omni tem-
pore finito, omnium rationem reddere tenetur, quod
si non fecerit à superiore corripiatur. Quę ornamen-
ta & sacrarij suppellectilia secularibus, eorumq; Ec-
clesijs sine assensu Capituli Conuentualis, commo-
dam

dari non licebit.

2. Sacristę etiam officium erit horologium temperare, singulasq; horas canonicas tam diurni, quàm nocturni officij pulsu campanę, congruis temporibus, debitisq; interpositis spatijs, & alia quęcunque simili egent sono, significare, qua in re quoties horam pulsandi præterire, sinè præuenire contigerit, à Priore corrigatur, Item Ecclesiam, Sacrarium, atq; Capitulum, vasa sacra, sacrasq; vestes, Altariumq; ornamenta, vniuersalem, denique Ecclesię sacrarij; suppellectilem, munda, beneque composita, suisque in Locis constituta summa cum diligentia custodire, Lampades, tam antè Tabernaculum S. S. Sacramenti, quam alibi ardere solitas, expolitas tenere, & accensas continuo seruare, simili & modo Lucernas in Choro (nisi adsint Nouitij) & ipsas mundas, suis aptando locis singulis noctibus paramenta Altarium, secundum officij qualitatem mutabit, ac tandem quidquid ad bonum, fidelemq; Ecclesię ac Sacrarij Custodes pertinet, exactè peraget, idq; auxiliantibus Nouitijs, & si opus sit, socius addatur.

3. Specialiter, & super omnia sacras Reliquias expostas, atq; autenticas custodiat, de quibus nemini quidquam auferre, aut asportare licebit, sub pœna discipline circularis, neq; reus absolutionis beneficio nisi prius facta restitutione gaudebit.

4. Secundus inter rerum domesticarum Custodes, erit Bibliothecarius, qui communis Bibliothecę curā gerat, perpolitam tenens ac ab humiditate, alijsq; ne-

cessarijs diligētij, custodiat, libros ōnes, cōpetēti ordine, & secundum eorū materias distinctos, in eo locabit, quo facilius ille, qui quæritur, inueniatur. Caveat nè in illa Codex aliquis contra bonos mores, aut Lasciuus, aut tractans, vt dicitur, de Cauallaria, & similes multoq; plus Libri prohibiti, aut suspensi, nisi legendi & retinendi adsit licentia.

5. Super omnia autem caueat, nè aliquis Codex sua incuria pereat, quod vt melius adimplere possit, Catalogum, seu Indicem conficiat, in quo omnes libros, tam eos qui in communi Bibliotheca, quàm eos, qui ad Eremitarum vsum in priuatis cellulis continentur, de quibus Indicem particularem conscribet, cūq; aliquis ab Eremita discedit, omnes libros, quos in Cella inuenerit ad Bibliothecam asportabit.

6. Adsit quoq; ferramentarius, qui ferramenta, seu Instrumenta manualis operis, in aliqua ad hoc deputata officina custodiat, claue obserrata; vndè quoties opus erit, proferat, tradatq; operarijs volentibus, opere tamen consumato, eadem in ipsam officinam restituere curabit, vt benè tractentur, curabit etiam, vt necessaria fiant, si defint, & contracta reficiantur.

7. Multum interest nostrarum Eremorum sylvas immunes conseruari, ideoq; illarum custos iuuenis robustusq; esse debet, qui singulis quibusq; diebus semel, vel etiam bis, si oportuerit, nemora circuire, vicinorumq; animalia ab ipsis arcere, damnaq; omnia declinare. Quare sylvarum Custos, ex oblatiis semper erit (vel quod honestius est) merè Laicus mercede condu-

conductus, qui habitum regularem omnino non deferat.

8. Nec solum supradicti officiales, verum etiam omnes, quicumque ad suam cuiuscunque generis obedientiam, aliqua habuerint Instrumenta, eadem bene tractare, reficere, & custodire non negligant, quia res omnes Monasterij sacras reputandas, ac de earum administratione negligenti, Deo rationem esse reddendam certum est; si quis autem infra mensem, post acceptam obedientiam, ac officium, Inuentarium non conficiet omnium, quæ sub custodia habet, ac in fine anni rationem non reddet, à Superiore puniatur.

Si quid debeant Monachi proprium habere.

CAP. XXXIII.

Recipere hoc vitium radiciter amputetur de Monasterio, ne quis presumat aliquid dare, aut accipere sine iussione Abbatis, neque aliquid habere proprium, nullam omnino rem, neque codicem, neque tabulas, neque graphum, sed nihil omnino, quippe quibus nec corpora sua, nec voluntates licet habere in propria potestate, omnia vero necessaria à Patre Monasterij sperare, neque quicquam liceat habere, quod Abbas non decessit, aut permiserit, omniaque omnibus sint communia, ut (sicut scriptum est) nec quisquam suum esse aliquid dicat, vel presumat. Quod si quisquam huic nequissimo vitio deprehensus fuerit delectari, admoneatur semel, & iterum, si non emendauerit, correctioni subiacet.

Constit.

Regula &
Constitutio.

1. **G**eneralis prohibitio huius Capituli omnē prorsus proprietatem à vero Religioso arcere dignoscitur. Quamobrem præceptū istud strictè ab omnibus, & singulis Eremitis nostris obseruandum est: Ita certè, vt nullus ònino Eremita (præter cellerariū, seu in eius defectu ipsū loci Priorem pecuniā, vel in minima quantitate, neq; in Cella sua, neq; extra eam, neq; per se, neq; per alium, non nomine depositi, vel dati, aut quouis alio titulo, seu colore retinere possit. Qui autem secus fecerit, carceri mancipetur, & ibi pane, & aquā, & disciplinis secundum qualitatem culpæ, superioris plectatur arbitrio.

2. Si quisquam, (quod Deus auertat) aliquo modo proprietarius deprehendatur, ultra pænitentiam in hac sacra Regula, & constitutione, pænæ etiam Ecclesiasticæ priuationis vocis actiux, ac passiuæ, per biennium positæ in sacro Concilio Tridentino sess. 25ª cap. 2. subiaceat.

3. Quod si Cellerarius in sua administratione aliquā fraudem in damnum loci, seu proximi commiserit, officio priuetur, & simili pænæ subiaceat. Prælatus verò tali vitio infectus à Visitatoribus puniatur, & Visitator, ac Maior à Capitulo Generali.

4. Quin, & res ipsæ, quæ singulis ad proprium, ac necessariū vsū ab ipsis Prælati, tam ad victū, & vestitū quàm ad alias necessitates concessæ sunt, singulæ ad nutum Prælati illis permissæ consentur: Caueant au-

tem Priores nè superflua, curiosa, ac pretiosa aliquo modo fratribus vsum permittant, vt ornamenta Reliquiarum aut Agnus Dei aurati argentati, margaritis, aut gemmis pertexti Horologia item, quæ tum ictibus, tum signis horas prænunciant. Item picturæ oleo factæ, exceptis Oratorijs, prohibentur.

5. Et ne hoc vitium inualescere queat, frequenter aut saltem bis in anno Prior cum Cellerario, aut ex senioribus aliquo Eremitarum cellas visitet, ac diligenter scrutetur, atq; indè quidquid superfluum inuenerit, illico extrahat, quod si pretiosum aliquid, quod malitiosè absconditum, ac reseruatum fuerit, inuenerit, pro prima vice semel in pane, & aqua delinquens ieiunet, secundâ vice circulari disciplina, plectatur, tertio carceribus vt suprâ puniatur.

6. Quamobrem quò semper cellarum omnium, Priori ingressus pateat, vnius formæ Tera erit, ita vt vna clavis cunctas cellas aperire, & claudere valeat, exceptis officinis, sacrario, Superioris, Visitatoris, & Cellarij Cellis.

7. Sciant autem Eremitæ illis non licere in die, siuè intus, siuè foris existant, ostium cellæ, obserrare, nisi eremo ingressi illa die non sint reuersuri, quo casu clavis tum cellæ, tum officinæ per ipsos forsan administrata, Priori tradenda est.

8. Non tamen putent nostri Eremitæ rerum concessarum primam benedictionem, perpetuam esse; sed necessarium est, singulis annis in ingressu noui Prioris (etiam si idem sit) nouam de omnibus, quæ

ad vsum habent, humiliter petere; licebit autem Priori omnia confirmare, vel minuire, prout melius iudicauerit.

9. Studeant nihilominus ipsi Prælati semper, & in omnibus pauperiores suis subditis esse, vt discipuli vidētes Magistri opera, glorificent Deum, possunt autē sibi assumere, quæ alijs iustē permittuntur.

10. Dum Eremicolæ de loco ad locum in familiam proficiscuntur, illa solum, quibus induti sunt vestimenta deferant, & aliquem Codicem deuotum Prioris arbitrio, qui verò indumenta aliudvè sinè Prioris licentia deferet, secundum culpæ qualitatē corripiatur, ac totus ad locum, vnde discessit, remittatur. Discedens autem teneat Indicem rerum omnium, quas secum fert, Priori exhibere, & per eundem, visis tamen prius omnibus, subscriptionem recipere, quod si Priores negligant, à visitatoribus puniantur: quod & de transitu de cella in cellam strictē obseruabunt.

11. Itinerantes verò, pecunias pro viatico acceptas non nisi ad necessaria itineris expendant, si quis aliquid aliud emerit, eo priuetur, & superioris arbitrio puniatur.

12. Qui ad alium Religionis locum destinantur, statim ac ad locum peruenerint, quique ad externa loca negotiorum causā mittuntur, vt ad proprium Locum reuersi fuerint, pecunias, quæ ex viatico supersunt, Cellerario, aut eo absente, Priori, nihil penitus sibi retinentes consignent.

Si omnes æqualiter debeant necessaria accipere:

CAP. XXXIV.

Icūt scriptum est, diuidebatur singulis, prout cui-
Squē opus erat, ubi non dicimus, ut personarum (quod
 absit) acceptio sit, sed infirmitatum consideratio, ubi
 qui minus indiget, agat Deo gratias, & non contristetur qui
 verò plus indiget, humilietur pro infirmitate, & non extolla-
 tur pro misericordia, & ita omnia membra erunt in pace, antè
 omnia nè murmuraciones malum pro qualicunq; causa, in aliquo
 qualicunq; verbo, vel significatione appareat. Quod si depre-
 hensus fuerit quis, districtiori disciplinæ subdatur.

Constitutio.

1. **S**uper hæc æqualitatis verba, non solum Præla-
 tis, sed etiam Ministris omnibus præcipitur,
 quatenus omnibus petentibus, atq; indigentibus, faci-
 les, benignosq; se præbeant, numquam, quod præsta-
 re possūt, negātes, atq; omnib; æqualiter secūdu cuiusq;
 necessitatem tribuentes. Quibus autem satisfieri ne-
 quit, blandè saltim, ac consolatorie loquantur.

2. Quicunq; ergò partialis ergà aliquem deprehen-
 sus fuerit, Superior, aut Cellerarius sit, aut Dispensa-
 tor, aut quicunq; ex Ministris aliquis, qui non indi-
 genti tribuat, & deneget indigenti, quod licitè dare
 potest, aut duris respondeat verbis, à Visitatoribus in
 actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut à Dieta
 puniantur.

De Septimanarijs coquinæ.

C A P. XXXV.

*** Ratres sic sibi inuicem seruiant, vt nullus excusetur
 F à coquinæ officio, nisi aut ægritudine, aut in causa
 *** grauis utilitatis quis occupatus fuerit, quia exinde
 maior merces acquiritur. Imbecillibus autem procurentur so-
 latia, vt non cum tristitia hoc faciant, sed habeant omnes sola-
 tia secundum modum congregationis, aut positionem loci. Si
 maior congregatio fuerit, Cellerarius excusetur à Coquina,
 vel si qui (vt diximus) in maioribus utilitatibus occupa-
 tur. Cæteri verò sibi sub charitatē inuicem seruiant. Egressurus
 de septimana, Sabbatho munditias faciat, linteamina, cum
 quibus ipsi fratres manus, ac pedes tergant, lauet, pedes ve-
 rò, tū ipse qui egreditur, tū ille, qui intraturus est omnibus
 lauet, vasa ministerij sui munda, & sana, Cellerario consi-
 gnet, qui Cellerarius item intrantis consignet. vt sciat quid
 dat, aut quid recipit. Septimanarij autem ante vnā horā
 refectiōis accipiant super statutam Annonā, singulos biberes,
 & panē, vt horā refectiōis sinē murmuratione, & graui la-
 bore seruiant fratribus suis. In diebus tamen solennibus, vsq;
 ad missas sustineant. Intrantes autem, & exeuntes hebdoma-
 darij in Oratorio mox matutinis finitis, Dominica omnium
 genibus prouoluantur, postulantes pro se orari. Egrediens au-
 tem de septimana, dicat hunc versum. Benedictus es Do-
 mine Deus, qui adiuuisti me, & consolatus es me. Quo
 dicto tertio, accipiat benedictionem egrediens, subsequatur in-
 grediens, & dicat Deus in Adiutorium meum intende,
 Domine ad adiuuandum me festina, & hoc idem tertio
 repetatur ab omnibus, & acceptā benedictione ingreditur.

Con-

Constitutio.

1. **Q**uia Eremitica institutio, quæ commune Refectorium non nouit, minimè patitur per hebdomadarios, seu varios coquinæ Ministros, tale ministerium adimpleri. Idcirco semel electus Coqus per annum in sua obedientia perseueret.

2. Cuius partes erunt Cibos pro Eremitis, ac hospitibus parare, ac coquere, præueniendo tempus, ut horis competentibus, sinè mora ad singulas Eremitarum Cellas (ut moris est) cuiq; ciborum portunculam, quæ illi contingit, deferat; Ad quem etiam spectat singulis Cellis oleum, sal, & acetum, quoties opus est ministrare.

3. Erit insuper continuus temporum, dierumue observator, ut secundum eorum diuersitatem, ciborum qualitatem mutare possit, secundum nostrum Eremiticum morem. Præcipua tamen eius curâ erit, ut omnes æqualia recipiant: Infirmis, senibus, ac debilibus exceptis, quibus (Priore sciente, & annuente) charitate comite indulgere, ac inferuire non omittant. Insuper vasa, quæ ab Eremitis sibi nitida restituenda sūt, vnoquoque mane è cellulis in coquinam asportabit.

4. Statis quoque temporibus sollicitè à cellerario sibi non solum comestibilia, verum etiam vasa, Linteamina, aliaq; ad suum officium necessaria petere, atq; recipere debet.

5. Vbi maior est fratrum numerus, illi socius (sicut regula iubet) adiungatur, omneque aliud opportunum auxilium præstetur. Semper autem in corde suo

retineat Coquus, se non hominibus, sed Christo ministrare, qui dixit, Qui mihi ministrauerit, honorabit illum Pater meus.

De Infirmis fratribus.

CAP. XXXVI.

Infirmorum cura super omnia adhibenda est, ut sicut reuera Christo, ita eis seruiatur, quia ipse dixit, infirmus fui, & uisitastis me, & quod fecistis uni de his minimis meis, mihi fecistis, sed ipsi infirmi considerent, in honorem Dei sibi seruire, & non superfluitate sua contristent fratres suos seruientes sibi. Qui tamen patienter portandi sunt, quia de talibus copiosior merces acquiritur. Ergo cura maxima sit Abbati, ne aliquam negligentiam patiantur. Quibus fratribus infirmis, sit cella per se deputata, & seruitor timens Deum, & diligens, ac sollicitus. Balneorum usus infirmis quoties expedit offeratur: sanis autem, & maxime Iuuenibus tardius concedatur. Sed & carniū esus infirmis, omninoq; debilibus, pro reparatione concedatur, ut ubi meliorati fuerint, à carniibus more solito omnes abstineant. Curam autem maximam habeat Abbas, ne à Cellarijs, aut seruatoribus negligantur Infirmi: quia ad ipsum respicit, quicquid à discipulis delinquitur.

Constitutio.

I. **C**ella, quam piissimus noster Pater infirmis præcipit, deputari pro communi valetudinario intelligitur, in quo non una tantum, sed plures Cellulæ existant, quæ pluribus existentibus infirmis, singulis singulæ consignentur Cameræ; ne alter alteri impedimento esse queat.

2. Hoc

2. Hoc valetudinarium, quàmprimum in vnaquaq; nostra Eremo fiat, in loco salubri, & à concursu domesticorum semoto. Adsit ibi Sacellū ad celebrandū. sit & officinula, in qua diuersa Pharmaca, puta vnguēta, olei conditi varia genera, herbarum distillationes, succi, & fasciculi, nec non saccharum, & confectiones, aliaq; huiusmodi pro Infirmorum vsu afferuentur. Adsit quoque Coquina, pro cibis infirmorum decoquēdis. Omnis quippè Camerula suum habeat Caminū cum lectulo sine linteaminibus tamen, Eremitico more, quamuis grauescente morbo cervical etiam plumeum, & anacyterium laneum concedi possit.

3. Qui uerò ad Infirmorum curam præficitur, non solum perpetua diligentia, magnaque charitate illis seruire debet, verum etiam in præparandis rebus necessarijs viriliter insudabit. Super omnia autem morbo laborantibus, peritorum Medicorum visitatio non desit, aut saltem infirmitate accedente, ad eos plena informatio, cum qualitatibus tum infirmi, quàm morbi, mittatur, & omnia secundum eorum consilium (nulla expensarum ratione habita) fiant.

4. At sicut Superiores, & infirmorum Præfetti solliciti esse debent in medicis consulendis, & accersendis, ita nemini licebit Medicum adire, eumq; de sua infirmitate informare, sine Superiorum licentia, imò in vnaquaque Eremo Medicus à Capitulo Conuentuali eligatur, qui toti loci familiæ medeatur, nec aliquo alio medico vti valeat, nisi in grauium infirmitatū consultationibus.

5. Hoc

5. Hoc etiâ strictè prohibetur, ne quis Eremitarum in sæcularium domibus, etiam Consanguineorū, nec in publicis Xenodochijs, imò nec nostris in Hospitijs curetur. Qui verò secus fecerit, & superior permittēs grauiter à Visitatoribus puniatur.

6. Sit Prior frequens infirmorum visitator, & Ministrorum sollicitator, & cum opus fuerit Infirmario Socium, qui diu, noctuq; infirmorum lectulis assistat, secundum indigentiam, dare non negligat.

7. Pro solamine insuper infirmorum, charitatisq; causâ, cuilibet quoties in die libuerit (prohibitis temporibus exceptis) eos inuifere, ibiq; seruata tamen omnimoda modestia, silentium frangere licebit, ad subleuandum quoad melius potuerit animum Infirmi. Cautae autem Eremitæ, nè tali benignâ charitatiua indulgentia abutantur, finem immutando, quod utiq; fieret, si quispiam, (quod absit) valetudinarium, non ex principali charitatis obiectu, frequentaret, sed ad violandum procaciter silentium, vana, curiosa, & quod peius esset murmuratoria colloquia, immiscendo, ad quod præcauendum, vltra Infirmarium, non poterūt nisi duo simul eodem tempore in Infirmi cellula commorari, quiq; tertius adierit, panis aquæuè pœnitentia plectatur, suamq; in Capitulo culpam dicat. Si quis autem diutius, vltra discretionis terminos immoretur. frequentiusq; ibidem reperiatur, ita vt reliqui excludantur. Inuigilet in hoc summo opere superior, eiq; valetudinarij ingressum, quousq; sibi placuerit, prohibeat, nè alterius indiscretio tale charitatis opus non impedi-

pediat: Nemo tamen infirmos reclusos sinè facultate superioris, nec eos, qui in proprijs Cellis, vbi valetudinarius adest, inuifere, aut visitare permittitur.

8. Balneorum vsus rarò, vel nunquam, (si fieri potest) concedatur, quod si vrgens necessitas cogat, trium medicorum, aut certè duorum consilio fiat, de consensu tamen Capituli generalis, aut Dietæ, aut infrà annum, Maioris, ac Visitatorum (nisi Domi balneatio fiat) quique aliter fecerit, & superior, qui hoc permiserit, ambo a Visitatoribus puniantur. Balneandis nihilominus, sufficiens pecuniarum prouiso, cum prudente, maturoq; socio, detur.

9. Carnium esus medicorum suasu morbo laborantibus intrà valetudinarium, vbi aderit, & commode fieri poterit, concedatur, & vbi non adest valetudinarium, aut plenum fuerit propria in Cellula, aut alibi prout expedire superiori videbitur, concedatur.

10. Qui tamen carnibus vescuntur, b omnibus Cibis ægrotis vèteri solitis penitus abstinèat, idèq; carnibus indigètes, ad instructionem, & medicorum consilium reguntur, circa qualitatem, & quantitatem, nec tempore, quo carnibus vescuntur, aliud illis concedatur, nisi quod medicus præscripserit, & in hoc Prior inuigilet, qui non concedet, vt quis eodem tempore pisces, & carnes edat, aut quidpiam infirmo insalubre, & noxium, & super hoc inquirent visitatores ad plectendos delinquentes. Insinuatur tamen Prioribus charitas, & vt secundum infirmitatis qualitatem, grauitati morbi compatiantur. Postremo summo opere caueant su-

O

peri-

periores, nedum conualescentibus, senibus, ac debilibus rationaliter indulgent, sanis offendiculum pateat.

11. Ante omnia sagaciter attendat Prior, nè anima ipsius infirmi, suis solatijs priuetur, suauiter illi suadēs atq; adeò (si ita res postulat) iubens quatenus peccata sua confiteatur, sacramq; sumat communionem. Vbi verò mortis periculum imminet, sacro eum inungat oleo. Et tandem, sicut in Ecclesiæ Rituali continetur, quantum fieri poterit, ad felicem exitum adhortetur.

12. Profectò si infirmis, dum viuūt, cura (quam diximus) adhibenda est, multò magis eisdem defunctis exequiarum charitas, ac suffragiorum impendenda. Defuncto igitur Infirmo, signum Angelicæ salutationis (vt omnibus notum sit, quod pro eo orare incipiant) statim pulsandum erit. Fiunt etiam tria signa per ictus, cum eadem Campana, singula per quatuor *Misere* protracta. Primum statim post *Aue Maria*. Secundum cum deferatur ad Ecclesiam: tertium donec sepultus sit perdurabit.

13. Deinde (si ita expedit) sequenti mane, sin minus eadem die processionaliter ad Ecclesiam cum feretro corpus prædefuncti deferatur, omnibus Eremitis præsentibus, ac binis, concomitantibus, ibiq; piè, ac deuotè funeralia persoluantur, secundum Rubricas in fine Breuiarij positas, quod si manè fiat, missa præfenti cadauere celebretur, quâ expleta, deposita casula, ac manipulo, reliquum exequiarum explebit.

14. Præterea, & pro defunctis quatuor Anniversaria singulis annis celebrentur. Quorum primum illud est,

est, quod iubet Ecclesia Kalendis Nouembris; secundum feriâ seruanda post festum Ss. MARTINI pro Eremitis, ac Congregationis Benefactoribus. Tertium feriâ secunda post primam Dominicam Quadragesimæ pro Genitoribus Eremitarum. Quartum in vno quoque loco post octauam Epiphaniæ, pro animabus Eremitarum eo anno defunctorum, quod si præscripti dies à festis duplicibus impediuntur, in alios oportunos dies transferantur. In quibus Anniversarijs, quotiescunq; fiunt, quilibet Sacerdos quamprimum poterit vnum Sacrum faciet pro salute earum animarum, pro quibus Anniversarium celebratur, & satis erit pro eis applicare sacrificia. Clerici fratres pro vnoquoq; Anniversario, vnum Psalterium recitabunt de illis, quæ priuatim recitare tenentur, addito versu *Requiem æternam* in fine cuiuslibet Psalmi. Fratres verò conuersi quinquaginta *Pater*, & quinquaginta *Aue*.

15. Et quia dicta Anniversaria more festi duplicis aguntur, quatuor candelæ trium vnciarum in Altari ardebunt, dum Laudes, ac Missa peraguntur. Quod simili modo in sepultura, siuè exequijs defunctorum nostrorum seruatur, adduntur duæ Candelæ, vna ad caput, altera ad pedes defuncti, quæ donec sepultus fuerit, non extinguuntur, sic item in Anniversarijs ad lecticam in medio Ecclesiæ positam, duæ Candelæ ardere solent.

16. Quando aliquis ex nostræ Congregationis fratribus, licet oblatum fuerit, omnes tam Sacerdotes, quàm Clerici, eius loci, in quo ipse humanæ naturæ

regule auctoritas eis prospiciat. Consideretur semper in ijs imbecillitas, & nullatenus eis districtio Regule teneatur in alimentis, sed in eis pia consideratio, & praeueniant horas Canonicas.

Constitutio.

Quoniam ipsa senectus morbus perpetuus est, ratio ipsa postulat senio confectos, quasi Infirmos, ac debiles esse tractandos: unde senes, qui sexagesimum annum expleuerant, non tenentur ad ieiunium panis, & aquae. Propterea in visceribus Iesu Christi omnes admonentur, ut cuncti ad quos eorum cura spectat. Praelati, & Ministri, semper misericordes, & compatiētes erga senes esse velint, ut & ipsi misericordiam consequantur, neque inhumani, ac sine pietate, & male se cum senibus habentes sine correctione euadant, imò grauer puniantur.

De Hebdomadario Lectore.

CAP. XXXVIII.

Mensis fratrum edentium, Lectio deesse non debet nec fortuito casu, qui arripuerit codicem, legere audeat ibi, seu lecturus tota hebdomada, Dominica ingrediatur. Qui ingrediens post missas, & communionem, petat ab omnibus pro se orari, ut auertat ab eo Spiritum elatentis, & dicatur hic versus in Oratorio tertio ab omnibus: ipso tamen incipiente, Domine labia mea aperies. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Et sic accepta benedictione ingrediatur ad legendum, summumque fiat silentium ad Mensam, ut nullius missitatio vel vox,

nisi solius legentis ibi audiatur. Quæ verò necessaria sunt comedentibus, & bibentibus, sic sibi inuicem ministrent fratres, ut nullus indigeat petere aliquid. Si quid tamen opus fuerit, sonitu cuiuscunq; signi potius petatur, quam voce, nec præsumat ibi aliquis de ipsa lectione, aut aliud eo quidquam requirere, ne detur occasio maligno, nisi fortè Prior pro ædificatione voluerit aliquid breuiter dicere; frater autem Hebdomadarius accipiat mixtum prius, quàm incipiat legere propter Cõmunione San-ctam, & ne fortè graue sit ei ieiunium sustinere. Postea autem cum Coquina Hebdomadarius, & seruatoribus reficiat. Fratres autem non per ordinem legant; aut cantent, sed qui ædificent audientes.

Constitutio.

1. **I**am à nostri Ordinis exordio, ab ipso Ssmo. Patre nostro Fundatore ROMUALDO, fuit ordinatum, & in hunc vsque diem tenaciter per nostros Eremitas extat obseruatum, ut vnusquisque in sua, quam incolit, cella (dum in Eremita manet) solus reficiat, sic namq; maiori silentio intendere, strictiori; parsimoniam sinè alterius admiratione, propriiq; animi elatione, solus vti poterit feruens Eremita.

2. Excipiuntur quædam præcipuæ festiuitates, in quibus omnes ad commune Refectorium conueniunt, scilicet dies Dominicæ, Resurrectionis, Pentecostes, assumptionis Beatissimæ MARIÆ, omnium Sanctorum, Natiuitatis Domini, Epiphaniæ, Feriâ Quinta in Cæna Domini. S. ROMUALDI in vtraq; solemnitate, S. BENEDICTI, Festorum Dedicationis, ac Tituli Eccle-

Ecclesiæ, nec non durante Capitulo Generali in loco, vbi celebratur. In quibus diebus Clericus, qui in Choro est hebdomadarius, communis mensæ lectioni incumbit, qui absolute à superiore benedictione petita, & accepta, legere incipiet. In secunda verò mensa, erit Lector hebdomadæ præteritæ Clericus.

3. Signa autem duo danda sunt tam prandij, quàm cænæ, quando communiter fratres reficiuntur, quæ singula viginti ictus Campanulæ rari, quorum intervalla duorum *Miserere* erunt. Secundæ verò Mensæ vnicum erit eiusdem Mensuræ, & si dies erit Ieiunij pro collatione serotinam, ad Cellas vinum cum aliquibus fructibus deferatur, quod semper observabitur, excepto loco, vbi celebratur Generale Capitulum.

4. Reliquis verò totius anni diebus horâ prandij, vel cænæ, acceptâ ciborum portione sibi à ministris tradita, Eremita more solito Mensam benedicat, quâ finita benedictione, aliquantulum ex Biblia, aut alio Spirituali libro legat, & deinde cibum ad Dei gloriam sumat, non tamen omitat, cum corpus reficit, mentem ad Deum levare, & quasi Christum continuò ante se habens, Spiritum, meditando, recreare. Postea paulisper legat deindè gratias agat.

5. Cæterum quoties dies abstinentiæ panis, & aquæ occurrerit, non super mēsam, sed in terra sedens, tabulâ supposita, pedibus nudis aut seminudis) sinè vllò apparatu panem tanquam cinerem cum gemitu, & humilitate manducet, & aquam velut potum lachrymarum, verâ contritione bibat.

6. Ab hac obseruatione, ac reficiendi modo eximuntur duæ solemnitates, scilicet Ss. MARTINI, & Dominicæ quinquagesima, in quibus propter ingressum Quadragesimarum, quadam piâ, ac charitatis plenâ libertate alacrius, lautiusque bis in die reficiuntur Fratres, & quamvis simul, atq; in eadem Mensa, non tamen in Refectorio, sed in alio quodam ad hoc præparato seorsum loco. Quæ nihilominus recreatio, cum religiosa modestia, omni prorsus profano, sæculari uè luxu expulso, imò expressè prohibito fieri debet; ideò non licebit à sæcularibus instrumenta ad solum sumere.

7. At quia per consuetudinem solet Priori præcedenti hebdomada fratres suos, bipartitos tamen, non vna die, omnes foras ad aliquod loci membrum, seruata ibidem eadem, quâ in Eremo modestia, ad comedendum mittere, eadem quidem die sub vesperam reuersuros, ibique in prædicto recreationis loco simul Cœnatorios.

8. Caueant autem in sæcularium, aut Regularium domibus comedere, quod si quis sic fecerit, grauer puniatur, sicut illi, qui post Prioris recessum, in loco recreationis permaneant, & qui in talibus recreationibus quidquam fecerit, aut fieri permiserit, nostro statui repugnans.

9. Vbi non erit membrum Eremi, ad fratres pro dicta recreatione mittendos, debent Priores domi concedere. Consequit item singulis annis tempore vindemiæ, vna die Eremitas recreationis causâ mittere.

De

De mensura ciborum.

C A P. XXXIX.

✠✠✠ Vfficere credimus ad refectiōem quotidianam, tam sex-
✠✠✠ ta, quā Nonæ omnibus mensis cocta duo pulmentaria,
✠✠✠ propter diuersorum infirmitates, ut fortè, qui ex vno
non potuerit edere, ex alio reficiatur, ergo duo pulmentaria co-
cta fratribus sufficiant, & si fuerint inde poma, aut nascentia
leguminum addatur, & tertium.

Constitutio.

r. **Q** Via Eremitica austeritas maiorem victus auste-
ritatem requirit; ideo in cibis ministrandis in-
frascriptus seruandus erit. A Pascha Resurrectionis,
vsq; ad exaltationem S. C R U C I S (exceptis feriâ quar-
ta, & sexta, in quibus ieiunatur, singulis diebus in ma-
ne vnicum pulmentum ministrabitur, sed si festum du-
plex primæ, vel secundæ Clasis celebratur, pitantia
addatur. Ad Cœnam etiam pitantia dabitur, & insu-
per quando superiori videbitur dari poterit pulmen-
tum ex herbis decoctis, quod intelligitur in dominicis
tempore hyemali.

2. Acetarium ex herbulis condire nemini prohibe-
tur in cœna, quod etiam de mane in diebus Ieiunio-
rum, extrâ quadragesimas, & abstinentias, & quando
in Ieiunijs vnum tantum ferculum defertur, permitti-
tur. At qui nemini licebit acetarium à Ministro dela-
tum, & quod quis sibi fortè parauerat manducare, quia
tunc vnum relinquere omninò debet.

3. Si quis extrâ dies ieiuniorum semel tantum, qua-
si ie-

si ieiunaturus, vellet refectionem accipere, mane hora refectionis solita tribuatur, quicquid alijs tam mane, quam serò alijs dandum erit

4. Ieiunium quartæ feræ in æstate, si officium feriale occurrit, cum vno pulmento quadragesimali, ac acetario fiat; at si de festo etiam simplici agi contingat, aut de die infra octauâ, aut vbi Capitulum Generale celebratur, tunc duo pulmenta crassa ministranda erunt, intellige minestram, & pitantiam: idem in Rogationum militabit, etiam si de simplici sola fieret commemoratio, quibus diebus ieiunium, vt in quarta feria dictum est supra, seruandum erit.

5. Feriâ verò sexta æstiuo tempore in pane, & aqua ieiunetur additis fructibus, seu agruminibus, vel herbulis cum sale sinè aliquo condimento. Sed si in feria sexta aliquod duplex festû inciderit, abstinētia transferitur; & duo pulmenta quadragesimalia deferantur, idest minestra, ac pitantia, quod in omnibus sextis ferijs per annum obseruetur: abstinētia verò in alium diem ieiunij, qui duplici careat, transferatur. Quod si omnes dies sint duplices, feriâ sexta etiam duplici fiat abstinētia, & hoc strictissimè obseruandum, vt nulla decurrat per annum hebdomada sinè aliqua panis, atque abstinētia.

6. Qui tamen in sexta feria abstinere voluerit (nisi in communi reficiatur) abstineat in Domino. Declarando quando abstinētia ex pœnitentia sit, extrâ quadragesimas fieri cum fructibus.

7. Ab Idibus septembris vsq; ad Pascha (vt Pater San-

Sanctissimus præcepit) perpetuum indicitur Ieiunium, exceptis Dominicis diebus, in quibus Ieiunium. ad cuiuscunq; arbitrium. relinquatur Quamobrem in mane pulmentum cum ferculo simul datur, ut qui vnâ refectioe uti voluerit, liberè possit, sed ei, qui de sero cœnare voluerit tunc pitantia de sero detur, & de mane pulmentum, si ita placuerit.

8. Ab eadem die festo S. CRUCIS, usq; ad festum S. MARTINI, & à Natiuitate Domini, usq; ad quinquagesimam, ter in hebdomada nempe Dominica, feriâ tertia, & quinta, cum pulmento pitantia ex ovis ministratur, quod in omnibus festis duplicibus intra eadem tempora obseruatur: Et quando Annũuersaria. cum tribus nocturnis celebrantur; Atqui feria secunda, & Sabbatho pulmētum crassum cum insalatitio defertur. Feria verò sextâ abstinetur, ut supra.

9. Postremò in vtraquē quadragesima singulis Dominicis, & feriâ quinta cum festis duplicibus, duo fercula macra quisq; habere debet; feriâ tertia, & Sabbatho, vnum simili condimento pulmētum cum acētario, feriâ vero secunda, quarta, & sexta in pane, aqua ac sale, addita etiam herbula cocta vnus tantum speciei, & volenti, panis coctus in aqua, & sale concedatur. In quibus ferijs, vel earum aliqua, si festum duplex inciderit, abstinentia relaxatur, dummodo in hebdomada semel fiat, ut supradictum est, & in abstinentiæ diebus conuersis per continuum laborem, vinum cum fructibus, quos in Cellulis habent, conceduntur.]

10. At Vigilia Natiuitatis Domini (nisi venerit in.

die abſtinentiæ) & Sabbatho Sancto Ieiunium cum vino, fruētibus, ſoloq; pulmento ſeruabitur.

11. Præter Quadrageſimas, & alia ieiunia ab Eccleſia indiſta, ex ſpeciali Religionis noſtræ deuotione ieiunetur, in Vigilia Epiphaniæ, Purificationis, Natiuitatis B. MARIE, ac S. Patris noſtri ROMUALDI ſeptima february, quæ habet octauâ, ſed non in feſto altero de mēſe Iuni, in quibus vigilijs ieiunatur, cibis quadrageſimalibus, cum ferculis, quæ alias illa die danda forent.

12. Quoties autem in ſexta feria Natiuitatis Domini aut S. ROMUALDI feſtiuitas occurret, ouorum & caſei pulmentaria comedantur, Ieiunium verò minimè ſoluitur. Intrâ ſepta Eremiti nunquam licet feriæ ſextæ Ieiunium violare, neque quoad ciborum qualitatem, exceptis ſupradictis, ſed neque hoſpitibus, neq; operarijs, aut ſeruientibus in ferijs ſextis oua, ſeu lacticia miniſtrare licet, niſi infirmitate, aut debilitate laborent, aut perſonæ valdè nobiles, multumq; delicatæ fuerint, aut alia ex cauſa ſuperiori benè uſa noſtri omninò tam intrâ, quàm extrâ Eremos oua, aut quodcunq; craſſum ſtriſtiſſimè pròhibentur edere.

13. Si deniquè ea die feſtum S. MARTINI contingerit celebrari ſolita, illius diei recreatio, præcedenti die, fieri conſueuit.

14. Quorum pitantia, duo oua, piſcium recentium, ſex vncias Salfamentorum benè expurgatorum, quatuor ponderis vncias non excedat in pulmentis condendis, ſingulis Eremitis ouum vnum, & caſei quantum neceſſe eſt tribuatur.

15. Et quia hic pulmenta crassi, & macri appellatione disponuntur, declaratur illud Macrum dici, quod sine ouis, aut lacticinijs fit, crassum illud quod ouorum casei, butyri, lactisue mixtione conditur, macrum quippe pro crasso, & non crassum pro macro fas est ministrare.

16. Strictè quoque prohibetur, ne quis in priuata Cella aliquid, quod pulmenti speciem sapiat, coquat, præter fructus, ut sunt poma, & crumina, & qui contra fecerit semel in aqua; & pane mulctetur.

17. Præter comestibilia, quæ è coquina Eremitis deportantur, per singulas Cellas saltem semel in hebdomada, vel bis, si commodè poterit, vel pluries in æstate, iusta fructuum portio deferatur. Dari quoque aliquando solent, secundum temporum qualitatem, acrumina, radices, vel aliud huiusmodi. Nulla tandè hebdomada transcat sine aliqua prædictorum portiuncula.

18. Casei quoque pitantia sex vniciarum ponderiserit, quæ die Dominico tantum singulis datur, cuiusque discretionem in totam hebdomadam compartiendam.

19. Omnia ergo quæcunque Eremitis ministratur ex decoctis Epulis, si cuiquam superfit, quod scilicet non manducauerit, in cratinum sibi reseruare omnino nequit, sed eadem die toras deponat, sic & vasa, quibus vltus est, munda in Armarium à Coquo asportanda.

20. Vetatur etiam cunctis ex Cellarum, seu communibus horulis acrumina, fructus, sellaros finiculos, seu quid simile, sine licentia superioris, colligere, & carpere, omnes tamen poterunt ex proprijs, aut com-

munibus hortulis, herbulas sibi ad proprium vsum sumere; solus autem Coquus vndecunq; pro Coquinæ vfu colligere poterit.

21. Collatio serotina fit cum fructibus, vel pane, benedictione præmissa, & gratiarum actione subsequente: sed in quadragesimis, in diebus abstinentiæ pro collatione, panis tantum adhibeatur.

Sequitur Regula.

Panis libra una pro mensa sufficiat in dies, siue una sit refectio, siue prandij, & cænæ. Quod si cænaturi sunt, de eadem libra tertia pars à Cellerario reseruetur, reddenda cænaturis. Quod si labor fortè factus fuerit maior, in arbitrio, & potestate Abbatis erit, (si expediat) aliquid augere, remotâ præ omnibus crapula, ut numquam subrepat Monacho indigeries, quia nihil sic contrarium est omni Christiano quomodo Crapula, sicut ait Dominus noster. Videte ne grauentur corda vestra crapula, & ebrietate. Pueris verò minori ætate non eadem seruetur quantitas, sed minor, quàm maioribus, seruata in omnibus parcitate.

Constitutio.

Quia complexionibus hominum variæ existunt, nulla certa panis mensura nobis à maioribus nostris, constituta inuenitur. Quin potius secundum antiquorum ritum, tanta panis quantitas, quoties recens coquitur, cuiq; à ministro in Cellam deferretur, quanta rationabiliter ei sufficere possit, quousque recens iterum deportetur: verum pane deficiente mittat foras in armario-
lo buc-

In buccellum pro signo, & statim supplementum ab eodem ministro recipiat. Panis tandem cibarius, seu communis, bonus, beneq; conditionatus, & non nimis delicatus, aut exquisitus erit.

Sequitur Regula.

Arnim vero quadrupedum omninò ab omnibus abstinetur comesilio præter omninò debiles, & ægros.

Constitutio.

I. **Q**uadrupedum appellatione hoc loco, & bipedum carnes comprehendere minimè ambigitur, ac proinde esus omnium carnum Quadrupedum, & bipedum, ac volatilium, Eremitis prohibitus censetur, imò verò, & etiam omnium rerum, quæ per commixtionem carnis sapore, vel gustum contraxerunt, nec non earum quæ iusculo, seu adipe conditæ sunt. Quæ prohibitio semper, & ubiq; tam in Eremo, quàm extrà in itinere, ac omni tandem loco indispensabilis omninò maneat, nisi morbi necessitas aliter requirat: Et tunc superiores, medici consilio si haberi potest, facilliter concedant, modo supra expresso.

2. Atque per hanc prohibitionem, nec sæcularibus quidem cuiuscunq; status, aut conditionis fuerint, intra Cruces Eremi, carnes concedi nequeunt, quod & in oblatiis, atque famulis observabitur.

3. Transgressores verò, qui vel manducaverint vel manducare permiserint, disciplinâ circulari plectantur, ac tribus diebus in pane, & aqua ieiunent; Et si delinquens

quens fuerit Prælati, à visitatoribus, si autem visitator, aut maior, à Capitulo Generali, aut dieta eadem pænitentia puniatur, & qui manducari à sæcularibus permiserint, ter in pane, & aqua ieiuent.

De Mensura potus.

C A P. XL.

 Nusquisque proprium habet donum ex Deo, alius sic, alius verò sic, & ideo cum aliqua scrupolositate à nobis mensura victus aliorum constituitur. Tamen infirmorum contuentes imbecillitatē credimus, heminam vini per singulos sufficere per diem. Quibus autem donat Deus tolerationem abstinentiæ, propriam se habituros mercedē sciant. Quod si aut loci necessitas, vel labor, aut ardor æstatis amplius poposcerit, in arbitrio Prioris consitat, considerando in omnibus ne subrepat satietas, aut ebrietas, licet legamus vinum omnino monachorum non esse, sed quia nostris temporibus id Monachis persuaderi non potest, saltem vel hoc consentiamus, ut non usq; ad satietatem bibamus, sed parcius, quia vinum apostatare facit etiam sapientes: ubi autem necessitas loci expostit, ut nec superscripta mensura inueniri possit, sed multo minus aut ex toto nihil, benedicant Deum, qui ibi habitant, & non murmurent. Hoc autem antè omnia admonemus, ut absq; murmurationibus sint.

Constitutio.

- I. **Q**uia inter Eremitas nostros magna est citrà vini potum diuersitas, ideò vasculum, quod quisq; de consensu Prioris in Cella habet, singulis diebus non prohibitis Minister impleat.
2. Sed

2. Sed diligenter aduertant Prælati, nè vāscūla modestiam, sobrietatemq; Eremiticā excedant, magis autem aduertant subditi, vt semper Religiosā parsi-
moniam constanter retineant, nec vnquam vinum, nisi aqua dilutum, bibant, & dum bibunt (secundum Eremitarum antiquā consuetudinem) sedeant, am-
babus manibus craterem tenentes.

Quibus horis oporteat reficere fratres.

C A P. XLI.

A Sancto Pascha, vsq; ad Pentecostem ad Sextam refici-
ant fratres, & ad seram cænent. A Pentecoste autem
tota æstate, si labores agrorum non habent Monachi,
aut nimietas æstatis non perturbat, quartā, & sexta feria ieu-
nent vsq; ad nonam, reliquis vero diebus ad sextam tardent.
Quæ sexta prandij, si opera in agris habuerint, aut æstatis fer-
uor nimis fuerit, continuanda erit, & in Abbatis sit prouiden-
tia, & sic omnia temperet, atq; disponat, qualiter animæ saluen-
tur, & quid faciunt fratres, absq; ulla murmuratione faciant.
Ab Idibus autem S. prembis, vsq; ad caput quadragesimæ, ad
nonam semper reficiant fratres. In quadragesima autem vsq;
ad Pascha, ad Vesperam reficiant. Ipsa tamen Vespera sic aga-
tur, vt lumine lucernæ, non indigeant reficientes, sed luce ad-
huc diei omnia conijunguntur, sed & omni tempore, siuè Cænæ,
siuè resoluionis hora, sic temperentur, vt cum luce diei fiant
omnia.

Constitutio.

1. **A** Stivo tempore cum non ieiunatur, hora pran-
dij erit post sextam, hora verò cænæ, post
vesperas antè tamen Completorium. Q 2. In

2. In hyeme qui diebus Dominicis cœnare de se-
ro voluerit, propter dierum breuitatem ad sanita-
tem tuendam, post completorium licebit, post ora-
tionem (ita etiam de collatione serotina in alijs die-
bus intellige) sed inter prandium, & cœnam quid-
quam potus, aut cibi sumere non licet.

3. In Ieiuniorum diebus post nonam reficiant fra-
tres, sed in Quadragesima post Vesperas.

4. Hæc est nostræ Congregationis vitæ forma,
quam omnes Professi, ac Nouitij obseruare tenen-
tur, nec sinè Superioris licentia, nec in totum, nec
in partem quidquam addere, vel relaxare possunt.

5. Si autem aliquis Spiritu Sancto inflammatus,
maiori austeritate vti desiderat, cum Prioris benedi-
ctione agat, dummodo sua singularitate alijs admira-
tionem, Ministrisq; molestiam non inferat.

6. Superiores verò relaxandi, perinde ac restrin-
gendi, sibi ipsis, sicut cæteris, discretionē magistrā
auctoritatem habent, & specialiter cum oblati, qui
non sicut professi ad tantam obseruantiam non ten-
entur.

Vt post completorium nemo loquatur.

C A P. XLII.

¶ Mni tempore silentio studere debent Monachi, maximè
¶ O tamen nocturnis horis, & ideo omni tempore siuè Ieu-
¶ ni, siuè prandij, si tempus fuerit prandij, mox, vt sur-
rexerint à Cœna, sedeant omnes in vnum, & legat vnus collati-
ones,

ones, vel vitas Patrum, aut certè aliquid, quod ædificet audientes, non autem Eptaticum, aut Regum; quia infirmis intellectibus non erit utile illa hora hanc scripturam audire: alijs vero horis legantur; si autem ieiunij dies fuerit, dicta Vespera paucis intervallo, mox accedant ad lectionem collationum, ut diximus, & lectis quatuor, aut quinque folijs, vel quantum hora permittit, omnibus in unum concurrentibus per hanc horam lectionis. Si quis fortè in assignato sibi commissio, fuerit occupatus, occurrat. omnes ergo in unum positi compleant, & exeuntes à Completorio nulla sit licentia denuo cuiquam loqui aliquid. Quod si inuentus fuerit quisquam præuicari hanc taciturnitatis regulam, grauiori vindictæ subiaceat, excepto si necessitas hospitum superuenerit, aut fortè Abbas alicui aliquid iusserit. Quod tamen, & ipsum cum summa grauitate, & moderatione honestissime fiat.

Constitutio.

1. **V**espertinæ lectionis, quam hic fieri præcipit Pater Sanctus, in nostra Societate, hic fuit, & erit semper præscriptus modus. Pulsante completorij signo, omnes Fratres ad Ecclesiam decore seruato, concurrent, vbi ante Sacramentum flexis genibus manebunt, signo postea completo, cunctis aulam Capituli ingressis, & attentè audientibus, ibi Clericus hebdomadarius, ad quartam horæ partem, vel donec per Superiorem, signum datum, more solito fecerit, librum collationum, siuè alium vulgarem similem, ut & Laici intelligant, alta, & intelligibili voce perleget.

2. Undè surgentes, ad Ecclesiam reuersi comple-

torium persoluent, & vsque ad horam primam finitam sequentis diei, in perpetuo, inuiolabili que silētio permanebunt.

3. Si verò aliquis ad hanc lectionem non venerit, dicat suam culpam, & corripiatur à Superiore.

De his, qui ad opus Dei, vel ad mensam tardè occurrunt.

CAP. XLIII.

AD horam Diuini officij mox, vt auditum fuerit signum, reliētis omnibus quæcunq; fuerint in manibus, summā cum festinatione curratur, cum grauitate tamen, vt scūrilas non inueniat fomitem. Ergò nihil operi Dei præponatur. Quod si quis ad nocturnas vigilias post gloriā psalmi nonagesimi quarti (quæ propter hoc omnino prorrabēdo, & morosè volumus dici) occurrerit, non stet in ordine suo in Choro, sed ultimus omnium, aut in loco, quem talibus negligentibus, seorsum constituerit Abbas, vt videatur ab ipso, vel ab omnibus, vsq; dum completo opere Dei, publicā satisfactione pæniteat. Ideo autem eos in ultimo, aut seorsum iudicauimus debere stare, vt visi ab omnibus, vel pro ipsa verecundia sua emendentur. Nām si extra craterium remaneant, erit fr̃tē talis, qui se, aut celiocet, aut dormiat, vt certē se deat foris, vel fabulis vacet, & detur occasio maligno, sed ingrediatur intro, vt nec totum perdat, & de reliquo emendetur. Diurnis autem horis, qui ad opus Dei post versum, & gloriā primi psalmi, qui post versum dicitur, occurrerit, lege quam suprà diximus, in ultimo stet, nec præsumat sociari choro
psal-

psallentium, vsq; ad satisfactionem, nisi fortè Abbas licentiam dederit permissione sua, ita tamen, ut satisfaciatur reus ex hoc.

Constitutio.

1. **M**odus à regula præscriptus, sic à nobis hodie vsui est, aut quandocunque aliquis Sacerdos, vel Clericus in Choro, seu etiam Laicus extra eum, excepto Matutini, vel primæ officio, abesse deprehenditur, statim hebdomadarius frater eundem vocabit, in alijs verò horis diei, Sacrista, cui officij signandi cura est, pigros quoque accersendi curam habebit. Vigilabit nihilominus Prior, aliquo à Choro deficiente (ut moris est) signum statim dare festinet, & vocetur.

2. Ipse verò rarditatis amator, post scilicet completo Venite exultemus in Matutino, & in alijs horis incepto primo psalmo accedens, extra Chorum, in ea parte, in qua ipse residet ad terram profundè humiliatus tandiu maneat, donec illi Superior signum præbuerit, ut assurgat, quo facto in suam sedem ascendet. Quod & Conuersi obseruabunt in horis, in quibus in Ecclesia sistere debent, atque ideò quando tardè venerint, vel inde recesserint, durante officio, in Chori porta veniam petere, ibique Superioris signum expectare.

3. Si quis propter negligentiam ad matutinum non venerit, ieiunet semel in pane, & aqua.

Règula &
Sequitur Regula.

AD horam verò refectionis, qui antè versum non occur-
 Aserit, ut simul omnes dicant versum, & orent & sub
 uno omnes accedant ad mensam. Qui per negligentiam
 suam, aut vitium non occurrerit, usque ad secundam vicem
 pro hoc corripitur. si denuò non emendauerit, non permittatur
 ad mensæ communis participationem, sed sequestratus à confor-
 tiò omnium, reficiat solus, sublatâ ei portione sua vini, usq; ad sa-
 tisfactionem, & emendationem. Similiter autem patiatur, qui,
 & ad illum versum non fuerit præsens, qui post cibum dicitur.
 Nec quisquam præsumat antè statutam horam, vel postea quid-
 quam cibi, vel potus percipere; sed etsi cui offertur aliquid à
 Priore, & accipere renuerit, hora, qua desiderauerit hoc, quod
 prius recusauit, aut aliud omninò non percipiat, usq; ad emen-
 dationem congruam.

Constitutio.

QVod Pater Sanctus de tardè ad mensam venienti-
 bus disponit, idem in nostris Refectorijs (licet ra-
 rius accidat) strictius obseruetur.

De his, qui excommunicantur quo-
 modo satisfaciant.

CAP. XLIV.

Vi pro grauioribus culpis ab oratorio, & à mensa ex-
 Qcommunicantur, horâ qua opus Dei in oratorio per-
 celebratur, antè fores oratorij prostratus prònus omni-
 um de oratorio exeuntium pedibus se projiciat, & hoc tamdiu
 faciat, usque dum Abbas iudicauerit satisfactum esse. Qui cum
 ius-

iussus ab Abbate venerit, prouoluit se ipsius Abbatis pedibus, deinde omnium vestigijs fratrum, ut orent pro eo, & tunc si iusserit Abbas, recipiatur in Choro, vel in ordine, quo Abbas decreuerit, ita sanè, ut psalmum, aut lectionem, vel aliud quid, non presumat in oratorio imponere, nisi iterum Abbas iusserit, & omnibus horis, dum completur opus Dei, projiciat se in terram in loco, in quo stat, & sic satisfaciat, usque dum ei iubeat iterum Abbas, ut quiescat iam ab hac satisfactione. Qui verò pro leuibus culpis excommunicantur, tantum à mensa, & oratorio, satisfaciant usq; ad iussionem Abbatis, & hoc semper faciant, usq; dum benedicat, & dicat sufficit.

Constitutio.

1. **E**remita, qui quomodolibet in foro exteriori excommunicatus declaratus fuerit iuxta nostrorum priuilegiorum facultatem, debitâ præmissa satisfactione absoluator, seruata omninò forma super hoc Ritualis Romani, quæ nunquam omittatur.

2. Insuper casibus, omnibus, qui accidere possunt, consulendo, statuitur, ut quinquies in anno, quilibet Prior in sua Eremo, suos subditos generaliter absoluat, ac ubi Pater maior fuerit, suum id munus erit, quæ absolutio tradenda est in Capitulo culparum de sero antè Completorium, in Vigilijs Natiuitatis Domini, Paschæ, Resurrectionis, Pentecostes, Assumptionis B. M. V. & Capitulo Generali absoluto, lectâ tabula. Sic autem fiat, omnes Eremitæ congregati, ac genuflexi; sacerdos primus recitabit *Confiteor Deo &c.* & postea adhibita super pallio stola superior stans dicat *Misereatur*

tur &c. & Indulgentiam &c. postea absolutionem secundum sequentem formam, recitabit.

3. Si tenemini aliquibus vinculis, siuè sententijs excommunicationis maioris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti, siuè pœnis quibuscunq; tam à Iure, quàm ab homine latis, vel alias quotiescunq; , & quomodolibet incurfis, auctoritate Apostolica mihi commissa, & vobis concessa, in quantum se extendunt gratiæ, & privilegia nostra. Ego absoluo vos omnes Iurisdictioni meæ subiectos tam præsentis, quàm absentes ab omnibus vinculis, censuris, & pœnis prædictis, & restituo vos Sacrosanctæ Ecclesiæ gremio, ac unitati fidelium, & dispenso vobiscum super omni irregularitate, siuè irregularitatibus si quas, vel si quas contraxistis, & absoluo vos ab omnibus defectibus, & negligentijs commissis in administratione ordinum, & Sacramentorum & officiorum vestrorum, & à transgressionibus Regulæ, & Constitutionum, admonitionumq; maiorum vestrorum, & earum pœnitentijs incurfis, non tamen sub huiusmodi absolutionis prætextu, vel expectatione, commissis, vel dimissis: Aboleoq; à vobis omnem infamiæ & inhabilitatis maculam, vnde cunq; contractam, & restituo, ac habilito vos ad statum, famam, & executionem ordinum, & officiorum vestrorum, nec non ad omnes gradus dignitatum, & honorum, ad participationem quoq; privilegiorum omnium; & beneficiorum Ecclesiasticorum, in quantum possum, & indigeris, In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti Amen. Iniungat postea omnibus vnum *Pater* & vnum *Ave Maria*.

De

De his, qui falluntur in oratorio.

CAP. XLV.

¶ I quis dum pronunciat psalmum, responsum, aut antiphonā, vel lectionē, fallitur, nisi cū per satisfactionem, ibi coram omnibus humiliatus fuerit, maiori vindictæ subiaceat, quippe qui noluit humilitate corrigere, quod negligentia deliquit. Infantes verò pro tali culpa vapulent.

Constitutio.

1. **C**irca emendationē errorū, qui in Choro occurrere solēt, consuetudo antiqua nostræ Cōgregationis tenuit, ut qui versiculum, Responsum, Antiphonam, Capitulum, orationem, lectionem uē dicendo peruerterit, & qui alium errare facit, Chorum uē perturbat, finito officio in medium Chori exiens, ibi prostratus super terram, signum superioris, vel pænitentiam immobilis expectet. At qui in verbis tantum, seu ceremonijs naturali defectu labitur, secundum qualitatem erroris, vel genuilectit statim, vel certè in proprio loco caput profundè inclināt; Quòd si enim tremore, negligentia uē sopitus, facere recusāt, iussu Prioris, finito officio, foras exire, & condignam pænitentiam suscipere cogitur.

2. Et si aliquis in illis rebus, quæ fieri, aut dici debent in Choro, vel alibi, si ille qui iuxta errantem manet, tacitè signo, alio uē modo defectui mederi potest, cum submissa voce moneat, attamen cum alta, si uē manifestata, correctio desideratur, tunc quoad professos

R

corri-

corrigendos, solius Prioris officium est. Nouitios verò ipsorum Magister instruat, atq; corrigeat. Non tamen Priori prohibitum est, & Nouitios in choro, & vbique corrigere, & reprehendere, tandem nulli priuato licet superioribus præsentibus aliquem errantem reprehendere, seu emendare, nisi Prælati negligentibus, si uè non aduertentibus, talis error scandalum, absurdum uè esset allaturus, eo enim casu, non erit indecens, sed oportuna talis correctio.

3. Animaduertant tamen omnes, vt correctiones homini in diuinis officijs, nutu potius, signouè faciant, quàm ore aperto, nè perturbatio sequatur. Vndè consultius erit in his, quæ pauci momenti sunt, dissimulare, quàm pro nihilo officium interrompere, vel alios in admirationem ducere.

De his, qui in aliquibus rebus leuibus delinquant.

CAP: XLVI.

SI quis dum in labore quouis in Coquina, in Cellario, in Monasterio, in pistrino, in horto, in arte aliqua dum laborat, vel in quocunq; loco aliquid deliquerit, aut fregerit quidpiam, aut perdiderit aut aliud quid excesserit; voi, & non ueniens continuò antè Abbatem, vel Congregationem, ipse ultro satisfecerit, & prodiderit delictum suum, cum per alium cognitum fuerit, maiori subiaceat emendationi: Si animæ peccati causa latens fuerit, tantum Abbati, aut Spiritualibus senioribus patefaciat, qui sciant curare sua, & alièna vulnera, non detegere, ac publicare.

Con-

Constitutio.

1. **D**iscretissime Sanctus Pater (sicut sagacissimus animarum Medicus) sancivit debere vnum quęquę egrotum suam detegere infirmitatem, latens enim morbus curari non potest, Idcirco Eremitę nostri omnes Constitutionum transgressiones, defectusq; manifestos in Capitulo culparum, coram omnibus dicant, quatenus superior vnicuiq; vulneri congruentia adhibeat medicamenta.

2. Oblati quoq; in Capitulo culpam dicere tenentur, vti faciunt professi, sed antę omnes etiam nouitios, qua dicta omnes simul discedant.

De significanda hora operis Dei.**C A P. XLVII.**

Nuncianda hora operis Dei, die, noctuq; sit cura Abbatıs, vt aut ipsę, nunciare aut tali sollicito fratri iniungat hanc curā, vt omnia horis cōpetentibus cōpleantur, Psalmos autem, vel Antiphonas post Abbatem ordine suo, quibus iussum fuerit impenant. Cantare autem, & legere non pręsumat, nisi qui potest ipsum officium implere, vt edificentur audientes, quod cum humilitate, & grauitate, & timore fiat, & cui iusserit Abbas.

Constitutio.

1. **I**cet vt suprà Capitulo trigesimo secundo dictum est, diuinum officium Campanę signo nunciare, munus esse sacratę Inuigilabit tamen superior, vt id opportunis, congruisq; horis peragatur; & vt hoc, vt decet, exequatur; statuitur, vt in omnibus nostris Ere-

mis vnica sit campana magna ad canonicas pulsandas horas, duæ verò minores, ad alias domus obedientias significandas.

2. Horologium quoque necessarium est, atque idè vbi non fuerit, quamprimum, fiat, vt domus seruitia ordinatim currant, Sacristæ autem si necesse sit, à Capitulo Conuentuali, aut, à Priore socius detur.

3. Circà psalmorum, & antiphonarum intonationè dictum est in Capitulo tertidecimo.

De opere manuum quotidiano.

CAP. XLVIII.

tristitia inimica est animæ, & idè certis temporibus occupari debent fratres in labore manuum, certis iterum horis, in lectione diuina. Ideoq; hac dispositione credimus vtraq; tempora ordinari, idest vt à Pascha, vsq; ad Kálendas octobris, manè exeuntes à prima, vsq; ad horam penè quartam laborent quod necessarium fuerit. Ab hora autem quarta, vsq; ad horam quasi sextam lectioni vacent.

Constitutio.

1. Considerantès Patres, non posse adimplere, quod sanctà regula præcipit, propter continuas officiorum, & missarum occupationes, cauetur nè vllò vnquam die non impedito festo de præcepto, aut temporis iniurià, aut à feruenti calore in æstare, in sole scilicet in leone, ab horario corporali exercitiò vacent.

2. A die Resurrectionis Dominicæ, vsq; ad festum Exaltationis S. Crucis post secundam missam, campanulæ

nulæ signo, omnes Eremitæ ad locum per superiorem designatum operaturi concurrent, ubi præmissa genibus flexis salutatione Angelica, in proposito opere per horam integram exercebuntur; Reliquo verò anni tempore id ipsum, & eodem ordine finita sexta fieri consuevit. Absoluto tandem opere incipiente superiore, dicitur psalmus Deprofundis pro Defunctis cum versiculis, & oratione Deus veniæ largitor.

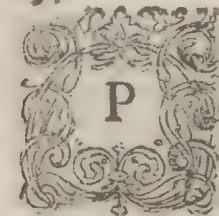
3. Nouitij cum suo Magistro seorsum huiusmodi exercitium persolvere tenentur, nisi superiori aliud visum fuerit.

4. Pigri verò ac negligentes, seu recusantes venire, grauius corripiantur: qui sua sponte horam exercitij excedere voluerint, non illis prohibetur. verum quando adest Capitulum culparum, aut sit Panis, vel communis confusa, illa die non tenentur. ad manuale opus. In panis confectione si numerus Fratrum sufficiat, semper lectio adesse debet.

5. Signa autem exercitij, & Panificij erunt viginti campanulæ ictus.

6. Possunt præterea, imò debent vnusquisque in proprijs cellis, aut alibi priuatum, aliquod opus exercere, vti scribere, libros legere, signacula, vel globulos coronæ perficere, coctearia, sportulas, tunceas, mattas, & similia. Prohibeantur tamen Coclearia, coronasue ex ebore, aut alijs pretiosis materijs conficere.

Sequitur Regula

Post sextā autem surgentes à mensa, pausent in Lectulis suis cum omni silentio, aut fortē qui voluerit sibi legere, sic legat, ut alium non inquietet. Agatur nona temporibus, median- te octaua hora, & iterum quod faciendum est, operentur usq; ad vesp̄eram: si autem necessi- tas loci, aut paupertas exegerit, ut ad fruges colligendas per se occupentur, non contristentur. Quia tunc verē monachi sunt, si de labore manuum suarum viuunt, sic, ut & Patres nostri, & Apostoli. Omnia tamen mensuratē fiant propter pusillanimes. A Kalendis autem octobris usq; ad Caput quadragesimæ usq; ad horam secundam plenam lectioni vacent. Hora secunda aga- tur tertia, & usq; ad Nonam omnes in opus suum laborent, quod eis iniungitur. facto autem primo signo horæ nonæ, disjungant se ab opere suo singuli, & sint parati cum secundum signum pulsauerit.

Constitutio

1. **Q**uā homini à natura insitum est post labo- rem anhelare quietem, idē æstiuo tempore à Pascha scilicet Resurrectionis usq; ad Exaltationem S. Crucis statuitur, ut Eremitæ sumpta refectione paululum quiescant, Ita ut noctis, & meridiei somnus septem horarum saltem spatium æquet.

2. Sacrista igitur post prandium, hora scilicet, ac di- midia post dictam sextam, vel Nonam solita camp- nula dormitionis lignum dabit, ad spatium vnus Pater noster cum ictibus quinque.

3. Audito itaq; signo, vnusquisque in cellam suam se reci-

Constit: Eremitica.

135

se recipiat, & in lectulo suo, vel si maluerit sedendo per horam, & dimidiam, vel duas quiescat. sed qui dormire nolit, quietus in silentio maneat, nè ipse alijs aliquo modo impedimento sit, quod superiores animaduertere debent.

4. Dormitionis finis, erit signum Nonæ, sed quando ieiunatur, pulsanda erit campanula per duo Pater noster cum ictibus quinque.

5. Qui post matutinum quiescere exoptat, ab ipso superiore licentiam obtineat.

Sequitur Regula

Post refectiorem autem, vacent lectionibus suis, aut psalmis. In quadragesimæ verò diebus, à mane usque ad tertiam plenam lectioni vacent, & usque ad decimam plenam parentur, quod eis iniungitur. In quibus diebus quadragesimæ accipiant omnes, singulos Codices de Bibliotheca; quos per ordinem ex integro legant, qui Codices in capite quadragesimæ, dandi sunt. Ante omnia sanè deputetur vnus, aut duo seniores, qui circumueant Monasterium, horis, quibus vacant fratres lectioni, & videant ne fortè inueniatur frater accidiosus, qui vacet citò, aut fabulis, & non sit intentus lectioni, & non solum sibi inutilis sit, sed etiam alios extollat. Hic talis si (quod absit) repertus fuerit, corripiatur semel, & secundo, si non emendauerit, correctioni regulari subiaceat, taliter vt ceteri metum habeant. Neque frater ad fratrem iungatur horis incompetentibus. Dominico die lectioni vacent omnes, exceptis, his, qui varijs officijs deputati sunt. si quis verò ita negligens, & desidiosus fuerit, vt non velit, aut non possit meditari, aut
lege-

legere, iniungatur ei opus, quod faciat, ut non vacet. Fratribus infirmis, aut delicatis talis opera, aut ars iniungatur, ut nec otiosi sint, nec violentiâ laboris opprimantur, aut effugentur, quorum imbecillitas ab Abbate considerata est.

Constitutio.

1. **A**D sacræ regulæ complementum in vnaquaque Eremita, deputetur Pater. qui bis in hebdomada, scilicet die lunæ, ac Iouis per horam antè vel post vespèras lectionem moralis Theologiæ habeat, postquam inter se mutuò fratres conferant, quod etiam in Aduentu, & quadragesima obseruabitur, & si quis ex prædictis diebus impeditus fuerit, in altero suppleatur. In illis verò locis, ubi commodè lector haberi non poterit, curabit Pater Prior iisdem temporibus, ac horis, ut deijsdem materijs per fratres disseratur, ubi ipse cum omnibus Choristis interueniet, iuxta constitutionem Clementis. VII.

2. Insuper quilibet sacerdos, Clericusuè vnicum sacræ Bibliæ caput, vel alterius libri spiritualis in dies legat, quia lectio præmissa multum iuuat orationem.

De Quadragesimæ obseruatione.

CAP. XLIX.

Necet omni tempore vita Monachi quadragesimæ debent obseruationem habere, tamen quia paucorum est ista virtus: ideo suademus istis diebus quadragesimæ omni puritate vitam suam custodire, omnès pariter negligentias aliorum temporum, his diebus Sanctis diluere. Quod tunc dignè sit, si ab omnibus vitijs nos temperemus, Orationi cum fletibus, lectioni,

Elioni, & compunctioni cordis, atq; abstinentiæ operam demus. Ergo his diebus augeamus nobis aliquid ad solitum pensû servitutis nostræ, orationes peculiares, Ciborum, & potus abstinentiam, & unusquisque super mensuram sibi indictam aliquid propriâ voluntate cum gaudiô Spiritus Sancti offerat Deo. Id est subtrahat corpori suo de cibo, de potu, de somno, de loquacitate de scurrilitate & cum Spiritualis desiderij gaudiô, Sanctum Pascha expectet. Hoc ipsum tamen, quod unusquisque offert, Abbati suo suggerat, & cum eius fiat oratione, & voluntate. Quia quod sine permissione Patris Spiritualis fit, præsumptio- ni deputabitur, & vanæ gloriæ, non mercedi. Ergo cum voluntate Abbatis omnia agenda sunt.

Constitutio.

I. **S**I veris Cœnobitis tantoperè expedit in quadra-
gesima Regularibus institutis aliquid addere.
certè nobis Eremit Cultoribus necessarium videtur, to-
tum integrum annum, nedum quadregesimas quibus-
dam piorum operum additamentis exornare. Ideo
Eremita singulis ferijs sextis totius anni, hora, quæ
cuique commodior visa fuerit, quisque in sua Cella se
ipsum flagris cædi cedit, quandiu bis psalmum quin-
quagesimum pronuntiando immorabitur, quam fla-
gellationem, seu disciplinam in hebdomada maiori in
memoriam passionis Dominicæ triplicabunt, scilicet
eam feriâ quarta, quinta, & sexta faciendo. Hortantur
insuper Patres omnes coeremitas, ut in honorem qua-
dragesimæ, singulis diebus abstinentiæ eam frequen-
tent, & profecti, qui toto anni curriculo voluerint, va-
leant

leant sine alia licentia, ac nouitij habeant consensum
sui Magistri.

2. Si quis ad certum tempus, vel perpetuò voluerit
ciliciò uti, sicuti multi Sanctorum Patrum fecerunt,
quod maximè in quadragesima fieri, solet, de licentia
Patris Spiritualis, & Novitij sui Magistri, valeant.

De fratribus qui longè ab oratorio
laborant, aut in via sunt.

C A P. L.

Ratres, qui omnino longè sunt in labore, & non possunt
 Foccurrere horâ competenti ad Oratorium, & Abbas hoc
 expendit, quia ita est, agunt ibidem opus Dei, ubi ope-
 rantur, cum tremore Divini descentes genua simuliter qui in
 itinere directi sunt, non eos prætereant horæ constitutæ, sed ut
 possunt, agant sibi, & servitutis pensum, non negligent reddere.

Constitutio.

NOtent omnes Religiosi, ex hac S. Patris exhortatione neminem ab officio, horisvè Canonicis, vel alio debito orationis ex constitutione Ecclesiæ, vel ex professione, votoq; contracta, propter opera manualia immunem fieri, neq; itineris labore. semper igitur domo, nostri Eremitæ Choro addicti debitum Divini officij, ac laici orationum suarum integrum devotè persolvant.

De fratribus, qui non satis longè-
proficiscuntur.

ossunt
es hoc
i ope-
qui in
sed ut
dere.

ortati-
s, vel
e, vel
ra ma-
mper-
bitum
um de-

三

De oratorio Monasterij.

qui fortè sibi peculiariter vult orare, non impediatur alterius improbitate, sed si alter vult sibi fortè secretus orare, simpliciter intret. U oret non in clamosa voce, sed in lachrymis, U intentione cordis. Ergò qui simile opus non facit, non permittatur, expleto opere Dei, remorari in oratorio, sicut dictum est, nè aliis impedimentum patiatur.

Constitutio.

1. **D**OMUS Dei Ecclesia est, quæ Domus orationis vocatur; Ideò Sanctus Benedictus ab exercitiò, oratorium appellat. Cum ergò oratiò silentium, & quietem desideret, necesse est ab Ecclesia omnem strepitum, omnemq; tumultum propulsare: In tota itaq; Ecclesia, sed præcipuè in Choro, Summum, perpetuumq; silentium seruetur, vt non solum ibi omnis superflua locutio, seu vociferatio prohibita intelligatur, sed etiam omnis strepitus, qui ad aures peruenire, seu mentem distrahere valeat, qualis est sedilium demissio, seu eleuatio, librorum indiscreta reuolutio, inurbana tussis, modesta consputatiò, atq; oscitatiò, & alia similia, & maximè quando aliquid secretè dicitur, vel recitantur lectiones, antiphonæ, & similia, ac in missa cum legitur Euangelium, & dum canon, ac alia secreta peraguntur.

2. Cura sit insuper sacristæ nè aliquis per Ecclesiam deambulet; nemini item in Ecclesia alium alloqui licet, seu alta voce orare. Quicumq; ergò colloquentes, quacunq; diei hora, vel noctis inuenti fuerint, illo vel sequenti die, in pane, & aqua abstineant. In reliquis

quis supradictis defectibus Prioris discretioni, correctio, vel pœnitentia relinquitur.

De Hospitibus suscipiendis.

C A P. L I I I.

Mnes peruenientes hospites, tanquam Christus suscipi-
O santur, quia ipse dicturus est. Hospes fui, & suscepistis-
 me, & honor congruus omnibus exhibeatur, maxime tamē
 domesticis Fidei, & Peregrinis. ut ergo nunciatus fuerit hospes
 occurratur ei à Priore, vel à fratribus cum omni officio charita-
 tis, & primitus orent pariter, & sic sibi socientur in pace, quod
 pacis osculum non prius offeratur, nisi oratione præmissa propter
 illusiones Diabolicas. In ipsa autem salutatione omnis exhibea-
 tur humilitas omnibus venientibus, siue discedentibus hospiti-
 bus inclinato capite, vel prostrato omni corpore in terra. Chri-
 stus in eis adoretur, qui & suscipitur. suscepti autem hospites
 ducantur ad oratorium, & postea sedeat cum eis Prior, aut is,
 cui iusserit ipse. legatur coram hospite Lex diuina, ut ædifice-
 tur, & post hæc omnis ei exhibeatur humanitas Ieiunium à Pri-
 ore frangatur propter hospitē, nisi fortē præcipuus sit dies Ieiunij,
 quod non possit violari. fratres autem Ieiuniorum consuetudines
 prosequantur. Aquam in manibus Abbas hospitibus det, pedes
 hospitibus omnibus, tam Abbas, quam cuncta Congregatio la-
 uet: Quibus totis, hunc versum dicant, suscepimus Deus mise-
 ricordiam tuam in mediò Templi tui. Pauperum autē, & Pere-
 grinorum maxime susceptio omni cura exhibeatur, quia in ipsis
 Christus magis suscipitur nam diuitum terror, ipse sibi exigit
 honorem. Coquina Abbatis, & hospitum per se sit, ut incertis
 horis superuenientes hospites, qui numquam desunt Monasteriò,

non inquietent fratres, in quam Coquinam ingrediātur duo fratres ad annum, qui officium bene impleant. Quibus (ut indigent) solatia administrentur, ut absque murmuratione seruiant. Et iterum quando occupationem minorem habent, exeant, ubi eis imperatur, in opera, & non solum in ipsis, sed & in omnibus officijs Monasterij ista sit consideratiō, ut quando indigent, solatiā accomodentur eis, & iterum quando vacant, obediant imperanti.

Constitutio.

1. **H**ospitia loco commodo tam hospitibus, quā fuscipientibus, & ab officinis, & Ecclesia aliquantulum, & multo plus à solitarijs cellulis sint separata, quo hospites maximè, qui de longinquo venerunt, benignè deducantur, adsintibi leuisternia per omnia Eremitis similia; sed cum personæ dignitas, seu hospitis infirmitas mollioribus egerit, ipse Prior pia adhibita consideratione, eadem concedere valebit,

2. Frater ille ad hoc charitatis munus deputatus, præscriptas in Regula qualitates habeat, ad quem pertinebit mensam parare, Mensæque prouidere necessaria, & ea hospitibus ministrare Nec tantum Dominorum necessitatibus, sed etiam famulorum, iumentorumq; (secundum loci facultatem) benignè satisfaciat. Huic si opus habuerit, socius, & ipse diligens, ac pius dabitur.

3. Nec non illis Sacerdos, qui associet hospites in Ecclesiam, perque Eretrum, ut fieri solet deducat, atque reducat, nec ultrā agat, nisi à superiore habeat in mandatis.

Super

4. Super omnia tamen unusquisque eorum in suo Ministerio sagaciter attendat, ne in aliquo Peregrinos offendat, sed potius, tam verbis, quàm factis eos ædificare nitatur, pietatis virtutisque exemplis coram ipsis semper insistendo.

5. Eisdem & Ministris (quia hodie ob varias occupationes officiorum, rerumq; domesticarum) Prior non potest, tam manuum, quàm pedum lotioni incumbat, Hoc additò, quod ad pedum lotionem præter versiculum, suscepimus Deus &c. Psalmum miserere vel aliòs, siuè hymnos addant. si quis autem hanc pedum lotionem prætermiserit semel in pane, & aqua ieiunet.

6. Discedentibus hospitibus itineris, directio si aliàs ignorant, negari minimè debet.

7. Caveant autem Priores, nè in suis locis Banditos, ære alieno grauitos, vel alia quacunq; ex causa seculari Curie obnoxios (nisi coacti fuerint) hospitio recipiant, qui secus fecerit secundum culpæ grauitatem puniatur.

Si debeat Monachus litteras, vel
Eulogia suscipere.

C A P. L I V.

¶ Vltatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à
N. quocquam hominum, nec sibi inuicem litteras, aut eulogia,
¶ vel quolibet munuscula accipere, aut dare sine præcepto Abbatis sui Quod si etiam à parentibus suis et quidquam directum fuerit, non præsumat suscipere illud, nisi prius indicatum fuerit Abbati, quod si iusserit suscipi, in Abbatis, sit
potesta-

potestate, cui illud inbeat dari, & non contristetur frater, cui fortè directum fuerat, ut non detur Occasio Diabolo: Qui autem aliter præsumpserit, disciplinæ regulari subiaceat.

Constitutio.

1. **C**VM violatio huius Capituli, sinè vitio proprietatis atq; inobedientiæ esse non possit, ideo strictè omnino in eo contenta inuiolabiter observentur in literis dandis seû recipiendis, quam munusculis hinc inde mittendis, vel in alijs quibuscunq; rebus, præter fructus, qui mutuò inter Eremitas dari possunt.

2. Et ad maiorem paupertatis observantiam prohibetur nè priores cuiquam Eremitæ petendi pecunias à parentibus, vel Amicis, sub quouis prætextu, ac colore etiam eleæmosynæ pro missis ad singularia sibi comparanda, facultatem faciant. quod ità strictè prohibetur, ut is pro proprietario habeatur, qui huiusmodi eleæmosynis, particularia sibi emit, cum non possit superior talem licentiam impartiri. sed huiusmodi eleæmosynæ Cellerario consignentur, qui ad introitum, sicut rem emptam, ad exitum describat: Prior qui aliter permiserit, à Visitoribus puniatur, & subditus proprietarij pœna mulctetur.

3. Quod ut facilius suum sortiatur effectum, teneantur Priores subditorum litteras anteq̃ iam ad eorum manus perveniant aperire, ac legere, nisi fortè à Maiore, aut visitoribus sint directæ, quas sub pœna circularis disciplinæ aperire non possunt, si constet ab eis missas,

missas, quod facile innotescet, sin in fronte apparet M. aut V. sic interim Pater Maior, ac visitatores obseruabunt, vt vnus alterius litteras non aperiat.

4. Sic pariter locorum superiores teneantur, vt supra legere, quas subditi scribunt Epistolas, & ad suum arbitrium mittent, vel retinebunt: subditi vero, qui furtiuè mittent, sinè superiorum scientia, manifestata fraude, pro qualibet vice per decem dies, subtus omnes degradati maneant, dummodo grauis sit transgressio, quod arbitrio Prioris relinquitur, quod etiam in recipiendis Epistolis intelligatur.

5. Sic grauitè plectatur quilibet subditus, qui alterius priuati literas referare præsumpserit, & multò grauius puniatur quicunq; sui Prioris Epistolas aperuerit: nec superior absente Priore illius aperire poterit nisi prius licentiam dederit.

6. Omnes Epistolæ in loco, vbi adest Pater Maior ipsi tradantur, qui suis sibi retentis, reliquas integras Priori transmittet, nisi ob rationabilem aliquam causam dicto Patri Maiori visum fuerit alicuius illius familiaris Epistolas aperire.

7. Nemo vti potest Congregationis, aut particularis loci sigillo, præterquam superiores respectiuè.

De vestimentis, vel calceamentis Fratrum.

C A P. L V.

 Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem, vbi habitant, vel rerum temperiem dentur, quia in frigidis

T

gidis regionibus amplius indiget, in calidis vero minus. Hæc
 ergo consideratio penes Abbate sit. Nos tamen mediocribus lo-
 cis, sufficere credimus Monachis singulis Cucullam, & Tunicam,
 Cucullam in hyeme villosam, in æstate puram, aut vetustam, &
 Scapulare propter opera, indumenta pedum, pedules, & caligas.
 De quarum rerum omnium colore, aut grossitudine non causentur
 Monachi, sed quales inueniri possunt in Prouincia in qua habi-
 tant, aut quo vilis comparari potest. Abbas autem de mensu-
 ra prouideat, ut non sint curta ipsa vestimenta utentibus eis,
 sed mensurata; Accipientes noua, vetera semper reddant in præ-
 senti deponenda in vestiario propter pauperes, sufficit enim Mo-
 nacho duas Tunicas, & duas Cucullas habere propter noctes, &
 propter lauare ipsas res. Iam quod superfuerit, superfluum est,
 & amputari debet: & pedules, & quodcumque est vetustum red-
 dant, cum accipiunt nouum. femoralia hi, qui in via diriguntur
 de vestiario accipiant, qui reuertentes lota ibi restituant: etiam
 Cuculle, & Tunice sint aliquantulo, his, quas habere soliti sunt,
 meliores, quas exeuntes in viam accipiant de vestiario, & re-
 uertentes restituant. Stramenta autem lectorum, sufficiant mat-
 ta, sagum, lena, & capitale, qui tamen lecti frequenter ab Ab-
 bate scrutandi sunt, propter opus peculiare, & si cui inuentum
 fuerit, quod ab Abbate non acceperit, grauissima discipline sub-
 iaceat. Et ut hoc vitium peculiare radicitus amputetur, den-
 tur ab Abbate omnia, que sunt necessaria, deest Cuculla, Tunica,
 pedules, caligæ, brachile, cultellus, graphium, acus, mapula, ta-
 bulæ, ut omnis auferatur necessitatis excusatio. A quo tamen
 Abbate semper consideretur illa sententia actuum Apostolorum,
 quod labatur singulis, prout cuius opus erat. Ita ergo, & Abbas
 consideret infirmitates indigentium, non malam voluntatem In-
 uiden-

videntium. In omnibus tamen Iudicijs suis Dei retributionem cogitet.

Constitutio.

1. **P**Rior, ac Cellerarius specialiter curabunt, vt pannorum prouisio, & eorum omnium, quæ ad hoc necessaria sunt, congruo fiant tempore, ita vt antè Sanctorum omnium solemnitate, aut ad summum Sancti MARTINI Eremitarum quilibet, vestes, quibus indiget, recipiat.

2. Et ad hoc de mense Augusti per Priorem tam Cellæ, quam fratres visitentur, inquirendo, & inuestigando, quod unicuiq; loco, personæ ué desit, indè memoriale diligenter conficiendo. Nemo tamen Prælati, aut Ministris molestus sit, antè tempus, sed patienter expectet, donec eorum negligentia manifesta fiat, & tunc necessitate constrictus, humiliter, quæ sibi desunt, poscat.

3. Cuncti itaq; nostræ Congregationis Eremitæ albi coloris amictum sinè aliqua admixtione deferant, quo per vestium candorem, animi innocentiam præferant quam habere debent.

4. Indumentorum materia vilis, rudis, paruiq; pretij semper quærenda est, puta leuidentia, quæ rasciam mulonum vulgò, seu sclauonica dicitur, ex qua Tunnicellæ, & Scapularia fiant, quæ cuilibet annis singulis dari consuevit.

5. Tunnicella ad dimidium Tibiarû descendat. Scapularium verò quatuor digitorum altius tunica dependeat, cui circa collum cucullus confutur sit. T 2 6.

6. Tunica item ex panno rudi, ac stricto singulis danda est, licet non quotannis, sed quando Prælati opus esse iudicabit, quæ pro choristis vsq; ad talos protrahatur, pro conuersis quatuor digitorum breuior sit.

2. Pallium quoq; ex rudi, ac villosa griso, indigentibus, non omnibus dandum, palmo tunica breuius, ligneo globulo antè pectus clausum.

8. Habeat insuper aliud pallium vetustum ad commodum lotionis, cui ratione itineris, vel pluviæ adnecti poterit, Caputium, dummodo dictum Caputium in choro, Ecclesia, aut Refectorio non appareat, quodq; nunquam à pallio sciunctum gestare possunt Eremitæ.

9. Eiusdem rationis, ac formæ Conuersorum pallium cum Caputio erit, sed eorum tunica palmo breuior

10. Conceditur etiam volentibus alia vestis, vulgò guardacuore, ex Tunicarū panno, qua subtus utimur, ad genua vsq; descendens: cuius vice si quispiam maluerit Tunicellam, poterit Prior concedere.

11. Dentur etiam tibialia, vulgò Calzette, quæ paulo supra genua protrahantur, quia femoralia non permittuntur Eremitis, quâquam campestrina vulgò mutandæ ex tela lineata tantum subtus aperta concedantur.

12. Habeant insuper singuli vrones, siue pedules (vulgò scarpini) ex griso, seu lazza, rudissimo panno, ac punctas secundum consuetudinem: & cingulū ex ora panni, quo super Scapulare Professi, Nouitij subtus cingantur, & conuersi ex corio, cum annulo ex osse ad maioris digiti latitudinem, & Scapularis longitudinem.

13. Cala-

13. Calapodia lignea tecta, quæ pro calceis, crepidi-
disuè succedunt, quoties opus erit. Si etiam vnicuiq;
pars calceorum, qui non sint nimis alti, more Eremiti-
co. Possunt etiam Eremitæ habere albos galeros, sed
non ex fina lana, seu pretiosa, sed ordinaria, & commu-
ni, caueantq; ne solo vnquam bireto vtantur.

14. Strictè prohibetur nè chirothecas, ocreas, vel a-
liquod aliud vestium genus induere, siuè gestare aude-
ant, volentes insuper (iuxta regulam) vt nouis vesti-
bus receptis, illico vetera Dispensatori restituantur,
benignè propter munditiam indulgentes, vt duas subu-
culas, duas tunicas nouam scilicet, & veterem, duo si-
militer Scapularia cum duobus biretis, ac geminatum
par punctarum, nec aliud duplicatum habeant, nec
vnuquâ tela pro pedulis, nec subtus tibialibus vtantur,
nisi pro marsupio iuxta nostrum antiquum vsum, nec
ante, vel in sæmoralibus ad sæcularium morem.

15. Ex eodẽ panno ac raschia induantur oblatis, sed ho-
rum Tunica habeat os citrà collum erectum, & Scapu-
lare sinè Caputio supra datur Tunicam, ea quatuor
digitorum breuius, & corio sicuti conuersi cingantur,
eorum pallium erit sicuti conuersorum, sed breuius.

16. Qui oblatorum habitus quouis quæsito colore
ac prætextu nec causa deuotionis concedi possit.

17. Peritum ergo in arte sartoria eum esse oportet,
cui hoc munus delegatur (ad quod munus nullus sæ-
culariũ admittatur, nisi in Tibialibus scindendis, suen-
disuè) in scindendis vestibus iusta seruetur mensura, in
dandis æqualitas, neminem contristando: Quod si non
fecerit per Priorem, aut eò negligente, per visitatores,

corri-

corripiatur, atq; puniatur. Quæq; in vestibus emendentur, & in debitam formam reducantur. Neq; vestibus nonis induantur Eremitæ, nisi à Priore, vel superiore prius benedictionem acceperint.

De Mensa Abbatis.

CAP. LVI.

✠✠✠✠ Mensa Abbatis cum hospitibus, & Peregrinis sit semper,
✠✠✠✠ M ✠ quoties tamen minus sunt hospites, quos vult de fratribus
✠✠✠✠ ✠ vosare, in ipsius sit potestate, seniorum unum tamen,
aut duos semper cum fratribus dimittendos procuret propter disciplinam.

Constitutio.

I. Q Voniã apud nos neq; Priores, neq; etiam Pater Maior, propriam Mensam habent, sed vna, & eadem est illis cum ministris, ac seruientibus ciborum. portio, soli; sicut cæteri omnes, in priuata cella manducant. Idè quæ hic iubet Sanctus Pater, nec obseruare possunt, cum penitus vsui Eremitico contraria existant. Minus etiam cum Peregrinis, hospitibusu esse conuenit Mensam Prælatoru nostrorum, cum hodiè frequentia aduentantium vix dinumerari queat, nisi hospes Prælatus Religiosus, aut vir insignis fuerit; tunc enim cum illis in hospitio poterunt manducare, charitatis, ac reuerentiæ causa.

De Artificibus Monasterij.

✠✠✠✠✠ Rtifices si sunt in Monasterio, cum omni humilitate, &
✠✠✠✠✠ A ✠ reuerentia faciant ipsas artes si tamen iusserit Abbas.
✠✠✠✠✠ T 3 Quod

Confit: Eremitica,

151

Quod si aliquis ex eis extollitur, pro scientia artis suæ, eo quod videatur aliquid conferre Monasterio, hic talis euellatur ab ipsa arte, & denuo per eam non transeat, nisi fortè humiliato, ei iterū Abbas iubeat. Si quid verò ex operibus artijicium, venundandum est, videant ipsi per quorum manus transigenda sunt, nè aliquam fraudem præsumant inferre. Memorentur Ananie & Saphira, ne fortè mortem, quam illi in corpore pertulerunt, hanc isti, vel omnes qui aliquam fraudem de rebus Monasterij fecerint in Anima patiantur. In ipsis autem pretijs non subrepat auaritiæ malum, sed semper aliquantulum vilius detur, quam ab alijs secularibz datur, ut in omnibus glorificetur Deus.

Constitutio.

AD huius Sanctæ Regulæ obseruantiam, statuitur, vt nemo in scio Priore artē aliquam exerceat, & quid quid Eremitæ fecerint, siuè Coronas, siuè coclearia, aut aliud superiori deferant aut de eius mandato Cellarium in communem dispensam deferendum, nec cuiquam promittere, multò minus donare, aut vendere sine expressa Prioris licentia. Et qui aliter fecerint grauius puniuntur iuxta culpæ qualitatem, & in hoc intelligit Prior, ita vt infallibiliter obseruetur.

De disciplina suscipiendorum fratrum.

CAP. LVIII.

Quoniam veniat si quis ad conuersionem, non ei facilis tribuatur ingressus, sed sicut ait Apostolus, probentur Spiritus si ex Deo sunt. Ergo si veniens perseverauerit purus, & non sibi iniurias, & difficultatem ingressus, postquam, aut quinque dies, visus fuerit patienter portare, & perfi-

persistere, petitioni suæ, annuatur ei ingressus, & sit in Cella Novitii paucis diebus; postea autem sit in Cella Novitiorum, ubi meditetur, & manducet, & dormiat.

Constitutio.

1. **A**D hanc considerationem probationemque, quam in recipiendis Novitijs hic Pater Sanctus requirit, multa sunt hodiè attendenda quorum primum sit ætas, nam minores viginti annorum inceptorum, aspectuque puerili aut maiores quadraginta quinque ad Eremiticam vitam tanquam insufficientes, ac debiles recipi non possunt, licet in maioribus per Capitulum Generale, usque ad quinquagesimum dispensari possit, quæ ætatis ratio, & in Oblatis habenda est.

2. Diligenter inquirentur; an sint Rei, aut delictorum commissorum suspecti, pro quibus iam cõdemnandos fore timeatur, si supra vires ære alieno grauati, aut ratiocinijs reddendis alicuius administrationis obnoxij, ita ut per hoc lis mota, vel mouenda dubitetur, & ut non sæculi humani respectu, sed ex deuotionis, spiritusque feruore, sponte Religiosam vitam eligant, iuxta Bullam Sixti V. eiusque moderationem. Matrimonio quoque modo obligati, manifesta infamia notati, ac hæreses suspecti, omninò excludendi sunt; Perquiratur & diligentissimè de eorum legitimis natalibus, moribus, vitæque antea actæ.

3. Postremè professi alterius Religionis non recipiantur, nisi habita prius informatione vitæ, ac morum eorum, ac licentiæ petitiæ, licet non obtentiæ suorum.

Super-

Superiorum: & quod non discedant ab eorum Religione ob malas satisfactiones; se maioris perfectionis desiderio, cautè tamen, ac prudenter procedendum, ita vt solummodo Capitulum Generale tales Professos, Nouitiosuè recipere queat.

4. Si quis recipiatur, qui non manifestauerit se fuisse Nouitium alterius Religionis, aut aliquam grauem, incurabilem, aut contagiosam infirmitatem tacuerit, & si talis profiteatur, eiiciatur, tanquam professus contra voluntatem vocalium, qui receperunt, seruata tamen forma sacri Concilij Tridentini *Cap. 19 Sess. 25. de Regularibus*, & declarationi Sacræ Cõgregationis supradicti Concilij 23. Ianuarij 1666. quod tunc procedit, quando in Capitulo pro habitu suscipiendo, professioneue emittenda, interrogatus, ac intimatus fuerit, suam professionem fore nullam, si quid ex supradictis negauerit, quæ protestationes, ac intimationes, semper in libro actuum Capitulariũ Eremitascribi registrentur.

5. Cessantibus igitur impedimentis, congregentur simul Patres, Magister, Prior, Visitatores, ac Nouitiorum Magister, aut eorum minor pars, absentibus alijs, ita vt minoris partis absentia, non præiudicet: In alijs verò locis, vbi non sit nec Pater nec Prior, eodẽ modo Prior, Nouitiorum Magister, ac Visitatores aduocati a Capitulo conuentus, si specialiter ab illis conuocentur, & coram eis Nouitius communiter diligenter citra scientiam (si ad Clericatum assumptus fuerit) ad quem gradum uenit, nisi illi prius illudque illi ad hucquam non admittatur, & de alijs vt supra.

6. Qui verò in Cōuersorum Classē ascisci debent, & ipsi de ingenij vigore, & industria, & aptitudine, imò promptitudine ad obedientiam, de corporis viribus, sed super omnia tam Clerici, quàm Conuersi, de spiritu, an ex Deo sit, ac mundum ex devotione, perfectionisque zelo mundo renuncient, an verò leuitas, vel necessitas aliqua de mundo depellat, interrogetur: si uerunt Religionem, si ad toleranda aduersa, & ad obediendum prompti sunt.

7. Item prudenter, ac sagaciter, qui ingredi cupit Religionem, interrogetur, an aliquam habeat secretam infirmitatem, si Parentes filij aut sorores sua præsētia, ac industria egent. Manifestentur ei difficultates, laboresq; quos in Religione passurus est, at si ita examinatus idoneus, liber, & constans à supradictis Patribus inuētus fuerit, & approbatus, tunc conuocato Capitulo cōuēntuali, ipse Pater maior, vel eo abiēte, idem Prior proponat, ac calculis de more iactis, si maiore partem obtinuerit, electus intelligatur, atq; inter Nouitios in Nouitiatu admittatur, quod si secus, honeste dimittatur.

8. Semel verò receptus à Gērali, vel Cōuēntuali tantum Capitulo, non autem à quouis Prælato ejci potest.

9. Ita prima receptio, non statim ad habitum susciendum factam intelligatur, sed solum ad probationem quadraginta dierum, quibus elapsis, tunc noua Capituli approbatione habitus ei concedatur, habitus prius à Patribus Maiore, ac uiuatoribus uentis, quibus primo qualitatē Nouitij informatio transmittatur.

10. Interim prædicta quadragenaria probatione duran-

durante, antequam proprijs vestibus exuatur vt S. Pater monet, Regulam hanc cum constitutione diligenter perlegat, aut si litteras nescit, ab alio legatur, aut summarie substantialia innuantur. Qui accuratè attendere curet, quid sibi faciendum, ac adimplendum est, in eò gradum, ad quem admissus est; & pluries ei dura, & aspera, quæ sustinere debet replicentur, nè amplius ignorantiam valeat allegare.

11. Nec ignorare fas est si in eo statu, seu gradu ad quem semel assumitur, perpetuò esse mansurum, aut saltem ad altiorem nunquam sibi ascensum esse futurum, quam quam ad inferiorem descendi (quale est è Clerico conuersum fieri) plena referuetur Capitulo Generali dispensandi auctoritas.

12. Præterea antè habitus susceptionem, Nouitius Generalem Confessionem cum suo Magistro faciat, aut cum alio ex expositis Patribus ad maiorem libertatem confessionis. Quibus omnibus, & singulis, feliciter cum Dei adiutorio expeditis, noua Capituli approbatione præmissa, habitus ei more solito tradatur, vt supra dictum est.

13. Ex decreto Sanctæ Memoræ Alexandri VII. quolibet quarto mense Nouitius in Capitulo Conuentuali calculis exponatur, vbi si maior suffragiorum pars contraria fuerit, dimittatur; si verò maior pars propicia, ac fauens, aut etiam æqualis existat, prosequatur suum Nouitiatum, quod de duobus intermedijs scrutinij intelligatur; In approbationibus autem ad habitum, & professionem, maior pars fauorabilis omninò esse debet;

bet; dicta autem duo intermedia scrutinia fieri solent pro omnibus Nouitijs simul, licet non omnes in quarto existant mense, secundum discretā prudentiā Patris maioris, aut Prioris respectiuè, dum modo dicta tria scrutinia præcedant.

14. Oblati à Capitulo Conuentuali recipiuntur, præmissa licentia Patris maioris, ac visitatorum, quolibet tempore, & loco, ubi sub disciplina alicuius Patris maneant, quousq; religiosos mores, & quæcunq; ad verum Christianum, necessaria sunt ad salutem animæ didicerint. Habeatur tractatus prius, ac diligens fiat inquisitio de eorum vita, ac moribus, atque etiam de valetudine, corporisq; viribus, ac si aliquo impedimento detineantur.

15. Qui postquam annum expleuerint in habitu Religionis, non nisi à Capitulo Generali, Dietæ, aut Patris maioris, ac Visitatorum, & ex graui admodum causa expelli possint, licet ad eorum beneplacitum redire possint ad sæculum.

16. Cum benè se in Religione gesserint, post septennium in Conuersorum numerum à Capitulo generali coaptari possunt, ex sola tamen gratia, ac beneplacito dicti Capituli Generalis. Et sciendum quod quando pro Conuersis proponuntur, si maior pars votorum fauorabilium deficeret, non idèò à Religione excluduntur, sed vt prius, oblatis, remaneant.

17. In eorum insuper ingressum publico mediante Instrumento Deo se offerent, Religioniq; gratis seruire promittent, renunciantes eorum medio iuramento cui-

cunq;

cunq; mercedi, aut remunerationi pro laboribus exhibitis; qui verò tale noluerint conficere instrumentum, reijciantur; At si aliqua in ingressu Religionis dederint siuè mobilia, siuè immobilia, siuè pecunias numeratas in discessu singula sinè fructibus restituantur, Si quis oblatus sponte exierit, vel à Religione licentia- tus fuerit, numquam recipiatur.

18. Non possunt Oblati pecunias, aut rem aliquam propriam penes se retinere, sed omnia apud Cellerarium ad conservatiònem deponantur, vt supra, & si bona stabilia possideat, non faciat fructus suos, donec in Religione vixerint, sed intra primum annum de bonis, ac fructibus ad eorum libitum disponere teneantur, quia in Religione nihil proprium habere possunt.

Sequitur Règula.

¶ T Senior ei talis deputetur, qui aptus sit ad lucrandas animas, qui super eum omnia curam habeat, & sollicitus, si verè Deum querit, & si sollicitus est ad opus Dei, ad obedientiam, ad opprobria.

Constitutio.

1. *¶* Ad Sancti Patris Doctrinam adimplendam statuitur, vt Novitiorum Magister solum à Capitulo Generali eligatur, qui non novitius, sed senex nondum ætate infirmiorum, scientiâ, in incessu gravis, ac in omnibus suis actibus exemplaris, Sanctique silentij amator, ac in Religione siletem per quadriennium versatus, cui illi rati de causis Capitulum Generale decreuerit, & sit alios docere Peritus.

V;

2. At-

2. Attendat is semper discipulos suos ad perfectionem spiritualement promouere eorum naturales affectus, corruptasq; consuetudines cum charitate, verbis, monitionibus retundere, mortificare, radicatusq; assiduis correctionibus euellere, nec non vitiorum loco, virtutes, ac maximè vtilitatem, obedientiam plantare. Instruat deindè eos in his, quæ ad diuinum cultum pertinent, tum in horis Canonicis ritè secundum Regulas Breuiarij persoluendas, tum in solitis cæremonijs, cum humili gestu, & modestia, sollicitudine, deuotioneq; obseruandis, tum etiam in solitudine Cellæ, in oris custodia visus modestia, strenuè retinendis. Et in reliquis omnibus, in quibus internus, extrinsecusq; veri Religiosi ornatus consistit, ac præcipuè instruat in oratione mentali.

3. Præterea ad minus semel in die eos, & Cellas eorum visitabit, & eis oportunis temporibus necessaria præbebit, & curam animarum eorum sollicitè geret, atq; sæpè aliquo exercitiò spirituali eos depascet. Post completorium tandem illis cõuocatis, seorsum eorum culpis (prout ipsi de omnibus defectibus illa die commisis, eas dicere tenentur) auditis, pænitentijsq; iniunctis necessaria monitiuncula præmissa, eos benedicat: Benedictio Dei Patris omnipotentis &c.

4. Meminerit autem perpetuo Nouitiorum Magister, tales omnino suos discipulos futuros vsq; ad mortem, quales ipsi suis instructionibus, & exemplis tempore probationis effecerit, sciens vberem à Deo mercedem suorum laborum, recepturum.

5. At

§. At è contrà si non rectè se habeat, possit loci Prior, cum duorum ex Senioribus Patribus, interuentu, illum ab officio suspēdere, & alium in eius locum subrogare, donec superiores aliter prouiderint.

Sequitur Regula.

P Radicentur ei dura, & aspera, per quæ itur ad Deum, & si promiserit de stabilitate sua perseverantia post duorum mensium circulum, legatur ei hæc regula per ordinem, & dicatur ei. Ecce lex, sua qua militare vis, si potes obseruare, ingredere. si vero non potes liber discede. si adhuc steterit, tunc ducatur in supradictam Cellam Nouitiorum, & iterum probetur in omni patientia. Et post sex mensium circulum, relegatur ei Regula, ut sciat ad quia ingreditur, & si adhuc stat post quatuor menses iterum relegatur ei eadem Regula, eisi habita secum acceptione promiserit se omnia custodire, & cuncta imperata seruare: tunc suscipiatur in Congregatione, sciens se sub lege Regulæ constitutum, quod ei ex illa aie non liceat egredi de Monasterio, nec eorum excutere de sub iugo regulæ, quam sub tam morosa deliberatione, licuit recusare, aut suscipere. Suscipiens autem in oratorio coram omnibus promittat de stabilitate sua, & conuersione morum suorum, & obedientia coram Deo, & Sanctis eius, ut si aliquando aliter fecerit, à Deo se damnatum sciat, quem irridet. De qua promissione sua, faciat per totum in nomen Sanctorum, quorum Reliquie ibi sunt, & Abbatis presentis quam petitionem manu sua scribat, aut certe si non fecerit, alter ab eo rogatus scribat, & ille nouitius signum faciat, & manu sua, eam super Aita-

re po-

re ponat. Quam cum posuerit, incipiat ipse Nouitius mox hunc versum, *Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viuum, & non confundas me ab expectatione mea.* Quem versum omnis congregatio tertio respondeat, adiungentes, *Gloria Patri &c.* Tunc ipse frater Nouitius prosternatur singulorum pedibus, ut orent pro eo, & iam ex illa hora in Congregatione reputetur.

Constitutio.

Postquam per annum varijs exercitijs, ac correctionibus probatus est Nouitius, ac in suo gradu probè exercitatus, tunc iterum legat, aut legatur ei regula, & Constitutiones, ut supradictum est, ut plenius deliberare valeat, velit ne discedere, vel perseverare. Quod si interrogatus constans inuentus fuerit, si Capitulo, audito ab ipso Magistro, & alijs de eius moribus & in Religione progressu, discussione facta, eum tanquam idoneum, ac benemeritum, ad Professionem admiserit, præmissa iterum confessione Generali saltem illius anni, profiteatur, secundum formam in fine constitutionum apposita. Quam professionem ipsemet Nouitius manu propria subscribat, præsentibus duobus testibus sæcularibus, siue fratribus, qui pariter se subscribant. Quæ professio intelligatur si nuper facta ad præteritum Sanctæ Regulæ ac nunciarum Constitutionum iuxta eadem vitam Communitatis, in qua sic professus ex quavis antiqua consuetudine, vel alio modo se liberum, ac in nunc ab omni consuetudine obsequantia his in constitutionibus expressè præscriptis, ac consuetudines fortan introductæ, abusus, ac corruptelæ nominentur.

Sequi-

Sequitur Regula.

 Es, si quas habet, aut eroget prius pauperibus, aut faciat solemniter donatione conferat Monasterio, nihil sibi reseruans ex omnibus, quippe qui ex illo die, nec proprii corporis potestatem se habiturum sciat. Mox ergo in oratorio exuatur rebus proprijs, quibus vestitus est, & induatur rebus Monasterij. Illa autem vestimenta, quibus exutus est, reponantur in vestiario conseruanda, ut si aliquando suadente Diabolo, consenserit, ut egrediatur de Monasterio, (quod absit) tunc exutus rebus Monasterij projiciatur: illam tamen petitionem, quam desuper Altare Abbas tulit, non recipiat, sed in monasterio seruetur.

Constitutio.

I. **V**Thæc Regulæ dispositio sincerius sortiatur effectum, vestes, ac pecuniæ, & quæcunq; secum attulit Nouitius, illico suscepto Religionis habitu, penes Cellerarium in custodiam, & conseruationem deponantur. Quæ res nullo modo antè eius professionem, nequè à superioribus, neque à Cellerario, nec ab ipso etiam Nouitio, vel eius iussu, ab ipsa dispensa extrahi, nec distrahi debent quocunq; nomine, vel prætextu venditi, vel commodati, nec eleemosynæ quidem, sed ipsè Nouitius ante professionem de rebus suis plenè, ac liberè disponat.

2. Nec ab eo quisquam pro se, vel pro alijs petere audeat quidquam sub pæna circularis disciplinæ, quam etiam incurreret, qui petere suggesserit, vel antè professionem aliquid de eius rebus disposuerit.

3. Attamen si ipse de rebus suis, disponere recusauerit, aut certe uoluerit, eo casu quæcunq; ex eius sponjis remanent, in usum Ecclesiæ cōuertantur, in ornamentis scilicet Altarium, ac sacrarij; idem de eleæmofynis in Ecclesia relictis obseruandum.

4. Quæ omnia si quis ad alium usum conuerterit, ter in pane & aqua ieiunet, & legata Congregationi relictæ, non nisi in usum à Benefactore statutum, conuertantur.

5. Quoad verò ad acceptationem missarum perpetuam, obseruetur omninò decretum Sac. Congregationis Concilij de celebratione Missarum, suisq; congruis temporibus adimpleantur, & missæ quotidianæ non recipiatur, si congruo tempore adimpleri non possunt. Nec anticipatè pro personis, aut eleæmofynis incertis applicentur: nec obligentur Sacerdotes continuò celebrare, sed bis in hebdomada secundum eorum intentionem, & quinq;, quæ restant ad superioris intentionem, secundum quam tenentur celebrare: qui duo dies non habeant in hebdomadis, in quibus Eremit obligationibus satisfic.

6. Si autem aliquis Nouitius mendax inuentus fuerit circa sua graua propalanda impedimenta, antè professionem expellatur; at si post professionem detegatur, grauter puniatur; dummodo professio nulla non sit.

De Filijs Nobilium, vel Pauperum qui offeruntur.

CAP. LIX.

Si quis

SI quis forte de Nobilibus offert filium suum Deo in Monasterio, si ipse puer minori etate est, parentes eius faciant petitionem, quam supradiximus, & cum oblatione ipsam petitionem, & manum Pueri inuoluāt in palla Altaris, & sic eum offerant. De rebus autem suis, aut in presenti petitione promittant sub iureiurando, quia nunquam per se, nunquam per suspectam personam, nec quolibet modo ei aliquando aliquid dent, aut tribuant occasionem habendi. vel certe si hoc facere noluerint, & aliquid offerre voluerint in eleemosynam Monasterio pro mercede sua, faciant ex rebus, quas dare volunt Monasterio donationem, reseruato sibi (si ita voluerint) usu fructu; atq; ita omnia obstruantur, ut nulla suspicio remaneat puero, per quam deceptus perire possit (quod absit) quod experimento didicimus: Similiter autem, & pauperes faciant. Qui verò ex toto nihil habent simpliciter petitiones faciant, & cum oblatione offerant filium suum coram testibus.

Constitutio.

CUm dictum sit suprà, solum maiores viginti annorum in nostra Congregatione recipi posse, non est, quod hic de impuberibus, minoribusue tractemus.

De Sacerdotibus, qui voluerint in Monasterio habitare.

CAP. LX.

SI quis de ordine Sacerdotum in Monasterio se suscipi roauerit; non ei quidem citius assentiatur. Tamen si omnino perstiterit in hac supplicatione, sciat se omnem Regulæ disciplinam seruaturum, nec aliquid ei relaxabitur, ut sit, sicut

scriptum est. Amice ad quid venisti? concedatur ei tamen post Abbatem stare, & benedicere, aut missas canere, si tamen iusserit ei Abbas, sin alias, nullatenus aliqua præsumat. Sciens se disciplinæ Regulari subditum, & magis humilitatis exempla omnibus det si fortè ordinationis, aut alicuius rei causa fuerit in Monasterio, illum locum attendat, quando ingressus est Monasterium, non illum, qui ei pro reuerentia Sacerdoti concessus est. Clericorum autem si quis eodem desiderio Monasterio sociari voluerit, loco mediocri collocetur, & ipse tamen si promittat de obseruatione Regulæ, vel propria stabilitate.

Constitutio:

1. **S**acerdotes qui animo perseverandi in nostram Cōgregationē venient, simul atq; habitum Eremiticum susceperint, super omnes Clericos, sub tamen omnes Sacerdotes non solum professos, sed etiam Novitios collocantur. At Clerici cum Præbyteri effecti fuerint, supra dictos Sacerdotes, locum recuperabunt.

2. Novitij Sacerdotes non fungantur officio hebdomadarij in Choro, nec in Altari Conventualem missam celebrare: & ad minus trium annorum spacio omnes functiones, quas faciunt Clerici Professi, exerceant, nec in alijs, quam Clericorum obediens assistantur.

3. At Clerici cumscunq; gratias, licet Diaconi existant, post habitus susceptionem, nulli prius recepto Novitio præcedant, sed donec Sacerdotes fiant, inferiorem locum retineant.

4. Sacerdotes illi, qui ex devotionis, vel alterius rei causa Eremos nostras mutant, dum ibi commorantur, si Epi-

si Episcopi aut Prælati sint, in omni loco præcedant Priores. Reliqui verò Præbyteri, qui aliqua dignitate Ecclesiastica, scientiâ, vel nobilitate pollent, superioribus utiq; cedere solent, reliquis omnibus præire.

4. Idipsum in Religiosis viris hospitibus obseruari solet. Demum hæc hospitem & insignium personarum promotio, absolutè ex superioris arbitrio pender.

De Monachis Peregrinis qualiter suscipiantur.

CAP. LXI.

¶ XI quis Monachus Peregrinus de longinquis Prouincijs superuenerit; si pro hostite voluerit habitare in Monasterio, & contentus fuerit consuetudine loci, quam inuenierit, & non fortè superfluitate sua perturbet Monasterium, sed simpliciter contentus est quod inuenierit, suscipiatur, quanto tempore cupit. Si qua sanè rationabiliter, & cum humilitate charitatis reprehendat, aut gloriatur, tractet Abbas prudenter, nè fortè eum propter hoc ipsum Dominus direxerit. Si verò postea voluerit stabilitatem suam firmare, non reuocatur talis voluntas, & maxime quia tempore huiusmodi, petunt eius vita arguisci. Quia si superfluous, aut curiosus inueniatur tempore huiusmodi, non solum non debet sociari corpori Monasterij, verum etiam dicatur ei huiusmodi, ut discedat, ne eius miseria etiam alij vitentur. quod si non fuerit talis, qui mereatur proijci, non solum si petuerit suscipiatur. Congregari non solum aus, verum etiam iudicatur, ut sit, et eius exemplo alij eruantur, & quia in omni loco, vni Domino seruitur, vni Regiminiatur. Quem si etiam talem propperit Abbas, liceat cum aliquantulum in

superiori constituere loco, non solum autem Monachum, sed etiam de supradictis gradibus Sacerdotum, vel Clericorum stabilire potest Abbas in maiori, quam ingreditur loco, si eius talem prospexerit esse vitam. Caueat autem Abbas ne aliquando de alio noto Monasterio, Monachum ad habitandum suscipiat sine consensu Abbatis eius, aut Litteris comendatitij, quia scriptum est, quod tibi non vis fieri alteri ne feceris.

Constitutio.

Quomodo alterius Ordinis Religiosi apud nos recipiantur dictum est supra. Illi vero, qui ad nostras Eremos visuri accedunt, maximam charitate excipiantur, ac tractentur, tum quia Peregrini, tum quia Religiosi sunt: sed ultra triduum commorari non permittantur, ne ipsi in hospitio otio delitescant, & Domus expensis grauetur.

De Sacerdotibus Monasterij

CAP. LXII.

Si quis Abbas sibi Presbyterum, vel Diaconum ordinari petierit, de suis eligat, qui dignus sit Sacerdotio fungi: ordinatus autem caueat elationem, aut superbiam, ne quicquam presumat, nisi quod ei ab Abbate precipitur, sciens se multo magis discipuli ne regulari subditum. Nec occasione Sacerdotij obliuiscatur Regule obedientiam, & disciplinam, sed magis, ac magis in Deum proficiat: locum vero illum semper attendat, quo ingressus est Monasterium, praeter officium Altaris, & si forte electio Congregationis, & voluntas Abbatis pro vitae merito eum promouere voluerit, qui tamen Regulam à Decanis, vel Praepositis constitutam, sibi seruandam sciatur. Quod si aliter per-

presumpserit, non ut Sacerdos, sed ut rebellis iudicetur, & sapè admonitus, si non correxerit, etiam Episcopus adhibeatur in testimonium. Quod si nec se emendauerit, clarescentibus culpis, projiciatur de Monasterio, si tamen talis fuerit eius contumacia, ut subdi, aut obedire regulæ nolit.

Constitutio.

1. **C**Lericorum ad ordines promotio, solius Capituli Generalis, vel Dietæ est facultas; præmissa diligenti, plenaque à Patribus visitatoribus informatione, an promouendus habeat requisita, qui Patres in actu visitationis, una cum loci Priore, exactè considerent num sufficienti scientia sit instructus, tum mores scrutentur, ac præcipuè an in eo regnet humilitas.

2. Nullus ad Præbyteratum promouetur, nisi post professionis quinquennium, licet in hoc, si idoneam personam iudicabitur, Capitulum Generale dispensare possit.

3. Qui se ipsum promouere fecerit, absque Capituli Generalis licentia, seu Dietæ suæ superioris, disciplina circulari in alietur, ab ordinibus suspendatur, ac degradetur, maneat scilicet infra omnes alios professos ordinatos. Qui autem absq; dictis facultatibus quempiam fecerit promoueri, circulari pariter disciplina, alijsq; arbitrio superioris pænis puniatur.

4. Diligenter curabunt superiores, ut Clerici à Capitulo Generali, vel Dieta promoti, suis congruis temporibus ordinentur.

5. Antequam ad sacros ordines Clerici promoucantur,

etur, Priores diligenter in Sacramentorum doctrina ver-
sari faciant, eosq; qui Sacerdotio initiandi sunt, vt cære-
monias casusue, qui euenire possunt, Theologiamq;
moralem addiscant.

6. Quamvis Eremitæ nostri ex Pauli terrij facultate,
prædicationis officio fungi possint; nemo tamen sine
Capituli Generalis venia in praxim deducat.

7. Fratres Laici caueant ne causâ lectionis, negli-
gentes ad obedientiam reddantur: Ideoq; statuitur, vt
ex dictis nullus plusquam duos codices, vltra officium
Beatæ Virginis, doctrinam Christianam, præsentisq;
Constitutionis sub ieiunio in pane, & aqua retinere
possit.

De ordine Congregationis.

CAP. LXIII.

rdines suos in Monasterio ita conseruent, vt
conuersionis tempus, & vitæ meritum discer-
nit, vel vt Abbas constituerit. Qui Abbas
non conturbet gregem sibi commissum, nec
quasi liberâ vtens potestate, iniuste asponat
aliquid, sed cogitet semper, quâ ac omni us
Iudicijs, & operibus suis redditurus est Deo orationem. Ergo
secundum ordines, quos constituerit, vel quos habuerint ipsi fra-
tres, sic accedant ad pacem, ad Communionem, ad saluum
imponendum, in Chorum standum, vt in omnibus omnino locis
etas non discernatur in ordine nec præiudicet, quia Samuel, &
Daniel pueri Præbiteros iudicauerunt. Ergo exceptis his (quos,
vt diximus) altiori consilio Abbas prætulerit, vel degradaue-
rit, certis ex causis, reliqui omnes, vt conuertuntur, ita sint,
vt

ut V. G. qui secunda diei horâ venerit, in Monasterio Iuniorem se nouerit esse illo, qui primâ hora diei venit, cuiuslibet ætatis, aut dignitatis sit. Pueris verò per omnia ab omnibus disciplina teneatur-

Constitutio.

I. CVM ex dignitate, seu antiquitate locorum sæpè prælatio descendere soleat Prælatorum. Sciendum est Sacram Montis Coronæ Eremum, totius Congregationis caput esse; postea Priores infra scriptarum Nationum Nouitiatorum sequuntur. Ideò illi Prior S. MARIE de Rhua succedit, tertius S. MARIE Coronatæ, quartus Montis Argentini, sicquè alij iuxtà locorum erectionem, ac antiquitatem.

2. Sic supremæ Congregationis Pater, Maior dictus, omnibus Religionis Prælati quocunq; loco, ac tempore præest, qui in prædicta sacra Eremo Montis Coronæ (nisi necessaria negotia aliò euocent) commorari solet.

3. Ibi duo visitatores ei continuè assistunt, penes quos cum Patre maiore vniuersale totius Congregationis regimen consistit, & hi Prioribus præbunt omnibus in locis eorum residentijs exceptis, idest intrâ claustram, in qua etiam præcedent, in actu visitationis.

4. Inter visitatores, qui primus est in electione præbit, licet inferior professione fuerit.

5. Quilibet in sua Eremo Prior (licet alij ibi sint Prælati) omnes alios, ut supradictum est, præcedet, qui tam cum simul conueniunt, alter alteri iuxtà ordinem,

ac prioritatem locorum suorum sibi inuicem cedunt, post hos Magister Nouitiorum collocatur.

6. Quicumq; alij Sacerdotes, Clerici, & Conuersi, aut oblati fuerint in casu præcedentis, tempus suæ professionis in hac Congregatione non alibi emissæ, obseruabunt.

7. Priores, ac visitatores hospites, omnibus locorum superioribus non graduatis, ac vice Prioribus antecellere consueuerunt: hoc autem quoad Mensæ, eiusq; benedictionem, ac Ecclesiasticarum functionum procedit, Salua semper Domus administratione, ac familiaris superioritate superiori, ac vicepriori supradictis remanente.

8. Primam vtriusq; chori sedem, nemo, nisi proprii ipsius loci Prælatus occupabit.

Sequitur Regula.

Iuniores ergo, Priores suos honorent, Priores Iuniores suos diligant. In ipsa autem appellatione nominum, nulli liceat alium puro appellare nomine, sed Priores iuniores suos, fratres nominent. Iuniores autem Priores, suos Dominos vocent, quod intelligitur paterna reuerentia. Abbas autem, quia vices Christi agere videtur, Dominus, & Abbas vocetur, non sua assumptione, sed honore, & amore Christi. Ipse autem cogitet, & sic se exhibeat, ut dignus sit tali honore. Non æque autem sibi obueniant fratres iunior à Priore benedictionem petat, transiente maiore, iunior surgat, & det ei locum sedendi, nec presumat iunior consedere, nisi ei præcipiat Senior iunior, ut fiat, quod scriptum est; honore inuicem præuenientes. Pueri
verò,

verò, vel adolescentes in oratorio, vel ad mensam cum disciplina ordines suos consequantur: foris autem, vel ubi custodiam habeant, & disciplinam usque dum ad intelligibilem aetatem perueniunt.

Constitutio.

1. **E**X hoc regulæ textu, omnes Eremitæ addiscant, sepe Patri maiori genuflectere quoties eum alloquuntur, vel obuiam in Eremo habent, sicq; tempore Capituli Præsidenti, quod & ante Priorē loci in Cella tantummodo faciendum est, eodem modo Nouitij coram Magistro faciant.

2. At reliquis Sacerdotibus, ac Prælatiis, caput detegere, & humiliter se inclinare sufficit: Antiquioribus item semper inferior sedens assurgat, & capite aperto aliquantulum humiliter.

3. Et generaliter non solum Nouitij, Iuniores suæ, sed omnes vicissim singulos à Regula præscriptos mores obseruabunt, uti sunt inclinationes, apertio capitis, ac alia signa ciuilia, ac reuerentiæ.

4. In nominandis, vocandisq; Patribus consuevit nostra Congregatio sic vocare, Pater maior, Pater Præsident, Pater Prior, ac Sacerdotes simplices, Frater Romualdus &c. & omnes alij simpliciter vocentur, oblatis quoque fratres, quæ simplicitas semper est obseruanda.

De ordinando Abbate.

CAP. LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideratur ratio, ut
Ihic constitutatur, quem sibi omnis concors Congregatio se-
 cundum timorem Dei, siue etiā pars, quamvis parua Con-
 gregationis saniori consilio elegerit: vitæ autem merito, & sa-
 pientiæ doctrina eligatur, qui ordinandus est, etiam si vitium
 fuerit in ordine Congregationis. Quod si etiam omnis Congre-
 gatio vitijs suis (quod quidem absit) consentientem personam
 pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Epi-
 scopi, ad cuius Diocesim pertinet locus ipse, vel Abbatibus,
 aut Christianis vicinis claruerint; prohibeant prauorum præ-
 ualere consensum, sed domui Dei dignum constituent dispensa-
 torem, scientes pro hoc se recepturos mercedē bonam, si illud ca-
 stē, & Dei Zelo faciant, sicut ē contrario peccatum incursum,
 si negligent. Ordinatus autem Abbas semper cogitet quale onus
 suscepit, & cui redditurus est rationem villicationis suæ, sciatq;
 sibi oportere prodesse magis, quā præesse. oportet ergo eum
 esse doctum lege diuina, ut sciat, undē proferat noua, & vete-
 ra, castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltet mi-
 sericordiam iudicio, ut idem ipse consequatur, oderit vitia, dili-
 gat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & nē
 quid nimis, nedum nimis cupit eradere eruginem, frangatur
 vas, suamq; fragilitatem semper suspectam habeat, meminerg;
 calamus quassatum non conterendum. In quibus non dicimus,
 ut permittat nutriri vitia, sed prouidenter, & cum charitate ea
 amputet, prout viderit utiq; expedire sicut iam diximus. &
 studeat plus amari, quā timeri non sit turbulentus, & an-
 xius, non sit nimis obstinatus, & non sit Zelotypus, & nimis
 suspiciosus, quā nunquam requiescet. In ipsis Imperijs suis sit
 prouidus, & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum
 secu-

seculum sint. Opera que iniungit discernat, & temperet, cogitans discretionem Sancti IACOBI dicentis: si greges meos plus iam ambulando fecero laborare, morientur cuncti uno die. Hec ergo aliaq; testimonia discretionis matris virtutum sumēs, sic omnia temperet, ut sit, quod & fortes cupiant, & infirmi non refugiant, & precipue ut presentem Regulam in omnibus seruet: ut cum benè ministrauerit, audiat à Domino, quod seruus bonus, qui erogauit triticum conseruis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona constituet eum.

Constitutio.

1. ANtè omnia Priorem, doctrinæ Sanctissimi Patris diligentem obseruatorem esse oportet, ut sibi ipsi consulere, gregiq; suo præesse sciat.

2. Cum primum ergò novus Prior in suam Eremitum deuenerit, singulorum Cellas visitet, ut sciat quid cuiq; concedere, quid uè negare debeat, ac deindè de domo sua ordinanda, ministrisq; eligēdis prouidè cogitabit; præmissa igitur admonitione, longaq; facta oratione, ipse cum alijs, ad quos elatio pertinet, per diem saltem præmeditabuntur, qui digni sint familiarē officiales.

3. Atque tunc conuocato de more Capitulo, & absolutis præteritis ab obedientijs suis, diligentes & timoratos rerum agendarum Ministros, solita calculatione constituent.

4. Quorum primus erit Sacrista, secundus Bibliotecarius, tertius Scriba Capituli, quartus Archiuista, quintus Cellerarius, sextus Dispensator, septimus In-

firmarius, octauus Pistor, nonus Cellæ vinariæ custos, decimus fructuum distributor, vndecimus Coquus, duodecimus Ianitor, tertius decimus Hospitarius, quartus decimus Barbitonsor, quintus decimus Vestarius, sextus decimus pannarius, decimus septimus ferramentarius, decimus octauus Hortolanus, decimus nonus Sylvarum custos. Facta autem prædicta electione ante Completorii lectionem, omnibus in Capitulo existentibus, eorum ordinatio distinctè legatur, qui omnes, & singuli obedientiam sibi iniunctam alacri animo, & absq; murmuratione amplectantur, & pro viribus adimplere conentur, scientes per obedientiam Deo suo gratos esse futuros. Quæ obedientiarum distributio, non solum cum Prior è Capitulo reuertitur, fiat, sed etiam quando completa fuerit Dieta.

5. Si numerus verò fratrum minor fuerit, bonas, vel plures obedientias Frater vnus Idoneus, & sufficiens habere poterit, & è conuerso vbi numerus abundat, vna, in duos si opus fuerit, diuidatur.

6. Atsi infra annū fortè aliquis, ob suas negligentias, vel defectus suos priuandus sit officio, novusq; sit constituendus Minister; tunc Prior cum consilio saltem seniorum rem exequatur.

7. Hoc ergò modò, disposità Domo, & ordinata familia, curet Prælatus sollicitè Pastoris boni more, frequenter suas oues recognoscere, eisdemq; salutare paculum præbere. Quod profectò fiet, si singulis Sabbathis (aut Sabbatho impeditò) alio die, Capitulum, vt vocant culparum post primam tenuerit, in quo aliqua

qua pia ad fratres exhortatio, ex quadam Sacræ scripturæ auctoritate, vel ex sequenti Dominicæ Evangelio, vel ex Regulæ Sanctæ. Constitutione, doctrina desumpta præmittatur. Prior omnino singularis Sabbathus Culparum Capitulum habere teneatur, nisi grauissima urgeat causa, nec quia supradictum spiritualem discursum non parauerit, omittat, dupliciter enim erraret, si totum ob tam leue causam omitteret, qui verò ex Prioribus in hoc negligens fuerit, à Patribus visitatoribus puniatur.

8. Ac deinde specialiter, quæ in sequenti hebdomada seruanda, faciendæ sunt, annuncient, veluti festa ex præcepto, ieiunia vigiliarum, ac quatuor temporum, si anniuersaria dicenda, Communionem faciendam, Communem refectionem, obseruantiarum, officijq; mutationem cum dubiorum occurrentijs & sic de alijs, quæ accidere solent declaratione.

9. Constituat insuper, & omnia quæ ad regimen, & conseruationem Domus, atq; familiæ spectant, nec non generaliter omnes cum feruore hortetur ad obseruantiam Sanctæ Regulæ, ceremoniasq; adimplendas cum efficaci reprehensione defectuum commissorum, & exhortatione ad emendationem, ac Sancti propositi augmentum &c.

10. Nec obliuiscatur vnquam generaliter, Sanctam Ecclesiam, Animas defunctorum, Benefactores tam viuos, quam mortuos, omnesq; in necessitate constitutos, & aliquas, quæ sæpè accidunt accidunt, fratrum orationibus fideliter commendare.

11. Nec (si hoc dies ipsa requirat) silentium dispensare prætermittat, & mox per suum quisque gradum, culpas, negligentias, transgressiones, & omnia, in quibus se errasse cognoscet, humiliter, ac genuflexus alta & intelligibili voce dicat, idque coram ipso Priore, facie tamen ad Altare versa, & cum breuitate secreta nihilominus peccata confessioni relinquens.

12. Professi, qui adhuc in Nouitiatu cum Nouitijs morantur primi erunt, qui statim dictâ culpa, omnes pariter foras egredi debent, sequuntur postea Sacerdotes secundum ordinem dignitatis, & Professionis, qui finitâ accusatione se toto corpore solotenus versâ facie ad superiorem prosternant; ac tandiu sic maneant quousq; ipse signum dederit, quo auditò erigant se in genua, donec pœnitentiâ data, alio signo dimittantur.

13. Superior verò circumstantijs rerum, ac personarum maturè consideratis, vnicuiq; vulneri proprium adhibeat medicamentum, frequentando potius pœnitentias illas, quæ animum humiliant, quàm quæ corpus affligunt, poteritq; mutare, & alterare, moderari, atq; in toto, vel in parte relaxare, taxatas in his Constitutionibus, & alias etiam imponere pœnitentias, sicut melius viderit ad animarum salutem conducere.

14. Si hoc in loco diligens Prior vnumquemq; admonere, vel corrigere iuxta demerita eorum, eisquè debitam pœnitentiam assignet, quam omnes fideliter adimplere sinè mora debent.

15. Non omittat superior negligentes, vel recusantes

santes ad Capitulū accedere per aliquem vocari, quos, nisi legitimam causam allegauerint, seuerè puniat.

16. Si reprehensus, vel correctus frater, de conscientia munda se purgare voluerit, semel audiat, ac si post excusationem culpabilis remanet, duplex exinde reportet supplicium, nec quicquam moretur Prælat, quamvis eodem tempore reus, maiorem, aut supremum Tribunal appellet, sed his non obstantibus, quod agendum esse præviderit, securus exequatur.

17. Quod tamen in regularibus pœnitentijs procedit, at si pœnitentia grauis fuerit, vt puta disciplinæ circularis, aut carceris (dummodo non sit pro custodia, aut contumacia, aut vltra dies quindecim) si subditus appellauerit, Prior ad executionem non procedet, donec per se ipsum & per Reum superiori, cui appellatum denunciatum fuerit, ac per eundem causa cognoscatur.

18. Priores sicut & alij omnes (id quod nomen Eremitæ significat) adimpleant residentes iugiter in Eremo, rarissimè, nisi extrema cogat necessitas, exeant.

19. Rursus ad conseruationem rerum domesticarum patrimonij ipsius loci cum debita diligentia, current Priores, scripturas, contractus, Instrumenta, Bullas Apostolicas, & quæcunq; ad rem faciunt habere, recuperare, & in quodam Archiuio, seu arca benè clausa, & custodita seruare, nec non & libellum conficiant, in quo contineantur summaria dictarum scripturarum, & Archiuistæ custodiâ seruentur.

20. Notent præterea, & secum habeant ea acta Capituli-

pitularia, quæ ad locum suum, & ad communes obseruantias pertinent. Describantur etiam omnia acta Capituli conuentualis cum suis circumstantijs dierum, & annorum.

21. Sit quoque in singulis Eremitis nostris, & alius libellus, in quo nomen, & loci Patriæ, dies ingressus, ac professionis, cuiusq; Eremitæ, præmissis nomine, ac cognomine, quo vocabatur antè habitus susceptionem: item fugitiuorum, expulso- rum, ac licentiatorum fiat memoria, quo facilius ab omnibus cognoscantur. Sic tandem, & Defunctorum nomina, & obitus dies diligenter notentur, pro quibus statim solitas preces fieri, & ab ipsius loci Priore cum diligentia alijs Societatis Prælati notificari debent, vt & ipsi suis in locis similiter faciant.

22. Sit item, & alius libellus, vbi annuatim acta Capitularia cuicumque Priori data, & in actu visitationis a visitatoribus.

23. Nullus Prior potest noua ædificia erigere, nisi loci redditus expensas superent, ita vt ex reliquo perfici queant, alias aut elemosynis, aut alio quouis subsidio, construuntur.

24. Noua non fundentur ædificia, donec quæ cæpta reperiuntur ad debitum finem perducantur sine superiorum licentia. Ad nouum autem aliquod opus construendum, duo prius obtinenda sunt, licentia scilicet superiorum, Conuentualisq; Capituli consensus.

25. Non omittant Priores singulis bimestribus, Patres Minorem, ac visitatores de eorum familia facere certos.

De Præposito Monasterij.

CAP. LXV.

Sæpius quidem contingit, ut per ordinationem Præpositi
 scandala grauiâ in Monasterijs oriantur, dum sunt aliqui
 maligno spiritu superbiæ inflati, qui existimantes se se-
 cundis Abbates, assumentes sibi tyrannidem scandala nutriunt,
 & dissensiones in Congregatione faciunt, & maxime in illis lo-
 cis, ubi ab eodem Sacerdote, vel ab eisdem Abbatibus, qui Ab-
 batem ordinant, ab ipsis etiam, & Præpositus ordinatur. Quod
 quam sit absurdum facile aduertitur, quia ab ipso initio ordina-
 tionis materia ei datur superbiendi, dum ei suggeritur à cogita-
 tionibus suis exutum se à potestate Abbatis sui, qui ab ipso est
 ordinatus, à quibus & Abbas. Hinc suscitantur inuidiæ, rixæ,
 detractiones, emulationes, dissensiones, & inordinationes, &
 dum contraria sibi inuicem Abbas, Præpositusq; sentiunt, & ipso-
 rum necesse est sub hac dissensione animas periclitari; & hi
 qui sub ipsis sunt, dum adulantur partibus, eunt in perditionem
 cuius periculi malum illos respicit in capite, qui talibus in or-
 dinatione se fecerunt auctores. Ideoq; nos præuidemus expedire
 propter pacis, charitatisq; custodiam in Abbatis pendere ar-
 bitrio ordinationem Monasterij sui, & si potest fieri, per Decanos
 ordinetur (ut antea disposuimus) omnis utilitas Monasterij,
 prout Abbas disposuerit, & dum pluribus committitur, unus
 non superbiat. Quod si aut locus expetit, aut Congregatio pe-
 tuerit, rationabiliter cum humilitate, & Abbas iudicauerit ex-
 pedire. Quemcunq; elegerit Abbas cum consilio fratrum ti-
 mentium Deum, ordinet sibi Præpositum. Qui tamen Præposi-
 tus illa agat cum reuerentia, quæ ab Abbate suo ei iniuncta fu-
 erint,

erint, nihil cōtra Abbatis voluntatē, aut ordinationē faciens, quia quantum Prælatus est ceteris, tantum cum oportet sollicitē observare præcepta regulæ.

Constitutio.

1. **Q**uem Pater Sanctus Præpositum hoc loco appellat, nos superiorem simpliciter dicimus, qui solum in absentia Prioris vices gerit, ac gubernat locum, ac familiam.
2. Hunc quoties Prior ab Eremo discedit, puta cum ad Generale Capitulum, vel ad aliud quodcunq; agendum se confert, nominatim fratribus notificare debet: quo omnes subditi sciant, cui obedire, seu ad quem in suis indigentijs recurrere oporteat.
3. Hanc eandem superioris denominationem potest, imò debet facere Prior antè obitum suum, si mori contigerit: attamen si vel ab ipso loco discedens, vel moriens Prior, id facere neglexerit, tunc antiquior professione Sacerdos, seu potius primus dignitate (si adsit) ipso iure superior intelligatur.
4. Libera tamen erit Priori nominandi facultas, nulla antiquitatis, vel dignitatis habitâ ratione, sed solum habilitatis, atq; sufficientiæ, siuè meriti qualitate considerata.
5. Superior itaq; eandem auctoritatem in Spiritualibus, ac temporalibus habebit, quam ipse Prior habebat, eique omnes de familia, tanquam verò Priori, obediunt, seque subditos subiecto sue demonstrent.
6. Dicta superioris auctoritas tandiù durabit, quâdiù

diu verus Prior domum reuertatur, vel alius in eius locum subrogetur. Hoc enim Eremum ingrediente, omnis dicti superioris potestas, ac auctoritas cessare intelligitur.

7. Qui quidem superiores non solum extinctâ, seu amissa auctoritate, sed etiam eâdurante, prorsus suo Priori subditi remaneant, potestq; Prior, vel verbo, vel per litteras eundem reuocare, amouere, atq; mutare, prout sibi visum fuerit, atq; libuerit, nec ultra illi aliqua superioritas, aut præcedentia erit, & in casu contra- uentionis, vel inobedientiæ ab eodem corrigatur, & castigetur.

8. Neminem in sui locum potest Superior substituere, sed eo Domo exeunte, antiquior professione vicem gerat, nisi Prior aliter ordinauerit.

9. Non potest superior durante Capitulo graui, & urgente necessitate cessante, foras fratres mittere, & sublata est illi omnis facultas quidquâ innouandi, ita ut nullo modo fabricare, nec vendere, seu emere, aut permutare, alterare aut destruere, aut similia facere possit, nisi eadem negotia Prior discedens, vel moriens fieri iusserit, quamobrem sicut ipse superior semper, & ubiq; suo Priori obedire tenetur, ita & Prior, quoties eundem nominat, debet in scriptis, aut saltem verbo coram testibus omnia, quæ fieri desiderat, aut sunt necessaria, ordinata eidem relinquere.

10. Quia superior Abbatix S. Saluatoris Montis aucti, per Capitulum Generale ad biennium, sicut & reliqui Prælati eligitur, non obstante huiusmodi electio-

ne tam ipse superior, quàm sua familia semper, & in omnibus sine exceptione Priori Montis Coronæ subfit, eiq; perpetuo obedire teneatur. Quin & Prior Montis Coronæ tanquam proprius Prælatas prædictæ Abbatiz debet, non solum, quando opus est, sed etiam sæpè ex officio suo debito eandem Domum, cum superiore, & familia illic commorante visitare, corrigere, atq; instruere. Nec non quæcunq; ibidem necessaria, agenda uè sunt, disponere, & ordinare, cuius dispositioni, & ordinationi omnes quotquot ibi sunt, tanquam verè subditi obediant. Non tamen poterit dictus Prior, dictum Superiorem uti à Capitulo Generali electum mutare, sed urgente necessitate id faciendi ad Patres maiores, ac visitatores recurratur, qui iusta stante causa mutare possunt. Sed correctio, ac pænna dicti superioris proprio Priori relinquitur (ut Sancta regula iubet) & si in hoc Prior negligens fuerit, Pater maior, & visitatores, tam in actu visitationis, quàm extrà seuerè puniant, quod si accadat in discessu Prioris Montis Coronæ, aut in morte, superiorem in Eremo relinquat, hic præcedet, & superiori Abbatiz imperabit.

De Ostiarijs Monasterij.

CAP. LXVI.

¶ AD portam Monasterij ponatur frater sapiens, qui sciat accipere responsum, & reddere, cuius maturitas cum non sinit vagari. Qui portarius cellam debet habere iuxta portam, ut venientes semper præsentés inueniant, à quo respon-

responsum accipiant, & mox, ut aliquis pulsauerit, aut pauper clamauerit, Deo gratias, respondeat aut benedicat, & cum omni mansuetudine timoris Dei, reddant responsum festinanter cum seruire charitatis. Qui Portarius si indiget, solatio, iuniorum fratrem accipiat.

Constitutio.

1. **H**is, quæ de ostiario hic admonet. Pater Sanctus vix aliquid addi potest, sufficiet ergo si is, cui tale munus datur hanc piissimam doctrinam opere compleat.

2. Sit nihilominus ostiarius sollicitus, nè quis molestiam inferat Eremitis absq; causa, expediendo eos, qui nihil negotij habent, quod tamen sinè scandalo fiat, & denique qui cum superiore, vel Cellerario negotium non habent, si ex vicino loco fuerint, re sacra audita discedant, nè per Eremum ambulantes loci quietem perturbent. In his verò, qui è longinquo veniunt, regula obseruetur, & statim ipsis ingredientibus, & Priori, & Hospitatio nuncietur.

3. Maneat semper ostium clausum, nec contrarium fiat sine necessitate; quoties autem aduerterit ostiarius, non per ostium, sed transiitá sepe, vel aliundè aliquem esse ingressum, modèstè eum reprehendat, atq; foras eiciat, quo alijs sit exemplo.

4. Armatus in Eremo nemo introeat, sed admonitus in Domo Dei armatum incedere non licere, statim in ipso ingressu arma deponat, quæ diligenter lanitor custodiat.

5. Præmoneantur quoquæ alienigenæ, loci consuetudinem nescientes, ut cum silentio procedant, & ab omni clamore, siue strepitu abstineant.

6. Nunquam permittat ostiarius lumenta aliena, per Eremum errare, imò nec introire præter domestica, eorumq; hospitem, qui aliquantulum moræ in loco contrahere desiderant, quæ tamen iumenta non sunt permittenda vagari.

Sequitur Regula.

Monasterium autem (si possit fieri) ita debet construi, ut omnia necessaria, idest aqua, molendinum, hortus, pistrinum, vel artes diuersæ intra Monasterium exercentur, ut non sit necessitas Monachis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Hanc autem regulam sæpius volumus in Congregatione legi, ne quis fratrum se de ignorantia excuset.

Constitutio.

1. **A**ttentâ utilitate, quæ ex molendino nostris locis solet prouenire, laudabile valde est, prout Regula iubet, ut secundum hodiernum morem in vnaquaq; nostra Eremita quamprimum poterit, construatur.

2. Licet Hortuli singulis priuatis Cellis adhæreant, nihilominus & hortum communem sufficientis latitudinis in Eremita esse oportet, propter olerum frequentem usum, ac necessitatem, cuius cura committenda est, qui agriculturam nouerit, qui suis sciat temporibus colere, quiq; diligens sit in colligendis seminibus, ac fructibus in communi penu conseruandis; & quidquid

quid ad tale exercitium necessarium, ac opportunum fuerit, diligenter adimpleat.

3. Furnus, sine quo nostra Eremitus stare non potest idoneum habeat pistorem, qui furnariam artem exercere valeat, quiq; sollicitus existat in pane conficiendo, conseruando, per Cellulas Eremitatum distribuendo, & quæ ad panificium spectant, ut sunt varia Instrumenta, atq; linteamina, bene instructa, mundaq; teneat.

4. Adsit & in singulis Eremitis nostra Tōstrina, Tonsor in loco remotiori, sitq; tale ædificium, quale ars illa requirit, nempe dealbatum, ac perpolitum, atq; instrumentis ad illam artem exercendam necessarijs bene munitum, cuius cura fratri talem artem callentem committatur, qui officium suum omni diligentia, charitate, & munditia adimplere curabit.

5. Tertia quoq; hebdomada Sacerdotes, ac Clericos forficibus tondeat, aut nouacula eradat (relictō more monastico) capillorum circulo in modum Coronæ. Reliquos autē fratres, tam conuersos, quam oblatos, seruatō eodem termino, toto capite radat, siuē tondat; & qui hanc temporis taxationē præterit sine licentia superioris, priuetur vino. Omnes Eremitæ barbam deferant, sicut Apostolica concessione permissum est, omnes autem propter frequentem Sacræ Communionis usum pilos circa oris labia superfluos, sæpius forcipe abscindere curent.

6. Dies verò tonsuræ exercitiū deputati, in quadragesimis erunt omnes non festi, & in quibus non sit abstinencia in pane, & aqua, silentio tamen seruato;

reliquis anni temporibus tondeatur quandoeunq; soluitur silentium, dummodo non impediatur diuinum officium.

7. Extra hos dies, non licebit, nisi aliquo necessitatis casu operari, & tunc de superioris licentia, sinè qua neminem radere, aut tondere poterit, qui ex nostra Congregatione non fuerit.

8. Idem Barbitonsor debet lixiuiū facere, ignemq; in lauatorio caldario supponere ad Eremitarum commoditatem, qui voluerint indumenta lauare, qui si nequiuerit hæc omnia per se implere, detur socius: cura tamen ista agendi ad se præcipuè spectet, & lauatorium semper mundatum teneat.

De fratribus in via directis.

C A P. L X V I I.

Irigendi fratres in via omnium fratrum, vel Abbatis **D**orationi se commendent, semper ad orationem ultimam operis Dei, commemoratio omnium absentium fiat. Reuerrentes autem de via fratres ipso die, quo redeunt per omnes horas Canonicas, dum expletur opus Dei, prostrati solo oratorij ab omnibus petant orationem propter excessus, ne quid fortè subrepserit in via visus, & auditus male rei, aut cuius sermonis Nec præsumat quisquam alijs referre quæcunq; extra Monasterium viderit, aut audierit, quia plurima astructio est. Quod si præsumpserit, vindiciæ Regulari subiaceat: similiter, & qui præsumpserit Clausura Monasterij egredi, vel quæcunq; ire, vel quippiam (quamuis parum) sinè Abbatis iussione facere.

Con-

Constitutio.

1. **Q**uanta cautela Religiosis è Monasterio egredientibus vtendum sit, quantoq; in periculo versentur, ex hoc Regulæ capitulo facile colligitur. Quapropter sollicitè est obseruandum nè nostri Eremitæ nunquam soli incedant nec longè, nec propè, quod tam de superioribus quibuscunq; quàm de subditis intelligatur, qui autem secus fecerit, in medio Refectorij in pane, & aqua ieiunet.

2. Socius itineris sit, & ipse Eremita, vel oblatus: verùm si non longè, & inter cognitos vieinos ire debet, nec possit Eremita haberi, tunc vel famulus, vel aliquis domesticus, de licètia tamen superioris suppleat.

3. Ex quacunq; ergò causa foras egreditur Eremita, antè omnia benedictionem à suo Priore humiliter petat, quod regrediens antequam Cellam intret. Et si longius est profecturus, petat etiam litteras testimoniales.

4. Egredientes, & toto tempore itineris, officium pro itinerantibus (singulis diebus de mane recitabunt, in fine Breuarij positum, cuius loco, conuersi, ac ignari dicant *Pater noster, & Ave Maria*).

5. Non se ieiuniis festiuis diebus, ac Dominicis exponant Eremitæ, nisi vrgenti obedientiâ, aut necessitate, & festinent insuper, quod habent in mandatis cuius, quam possunt exequi, se se expedientes ad desideratam protinus quietem reuersuri, & si non longè proficiscuntur, si fieri potest de serò Eremum repetant.

6. Itinerantes, sacularium domos, maximeq; di-

uitū, publicaq; hospitia, & Caupones fugiant; sed potius ad Monasteria Regularium accedant. &c. &c. &c.

7. Ipse autem Prior, cunctaq; eius familia domi manens pro absentibus itinerantibus (tanquam in continuo corporis, & animæ periculo constitutis) assidue orare meminerint.

8. Itinerantes, quæ fiunt Domi extra non referant, nec Domum reversi alijs, quæ in itinere viderunt, aut intellexerūt, nisi conferant ad ædificationem.

9. Et quamvis ad Ieiunia regularia, neq; ad abstinentiā, nequē ad priuatam psalmodiam minimē obligentur itinerantes, attamen in eo, quod possunt, non deficere curēt, quia Regulares Solitarij, taquā speculū populo positi sunt, ideo tam verbo, quam opere cunctis videntibus virtutis exempla exhibeant.

10. Superiores cum omni charitate itinerantibus, maximē si debiles, ac senes sint, vltra viaticum, iumentum, aliaq; oportuna dare non recusent. è contrā hospites charitatiuē recepti, non multa magna, ac delicata requirant, sed paucis contenti, quod sibi seruitutis, vel alimentis offertur, tanquam à Deo missum, cum humilitate, & gratiarū actione suscipiant, se ipsos per omnia paupertati simplicitatiq; Eremiticæ conformantes.

Si fratri impossibilia iniunguntur.

CAP. LXVIII.

Si cui fratri aliqua fortē grauiā, aut impossibilia iniunguntur, suscipiat quidē iubentis Imperiū, cū ōni māfuetudine, & obedientia. Quod si omnino virium suarum mensu-

mensuram viderit pondus excedere, impossibilitatis suae causas ei, qui sibi praest patienter, & opportunè suggerat, non superbiendo, aut resistendo, vel contradicendo. Quod si post suggestionem suam, in sua sententia Prioris imperium perdurauerit, sciatur Iunior ita sibi expedire, & ex charitate confidens de adiutorio Dei obediat.

Constitutio.

1. **N**Eminem latere putamus contra superiorum mandata nullam admitti solere excusationem multoque minus (perseuerante in sententia Praelato) quidpiam replicare licere. Omnes ergo Eremitas adhortamur, ut simpliciter, patienterque opus sibi iniunctum suscipiant & unusquisque illud pro viribus) Dei adiutorium inuocando) adimplere conetur; nunquam verò obediendi deerit Deus

2. Sancta regula minimè prohibet subdito suam rationabilem excusationem proponere, humiliter tamen, ac modeste, quando supra vires se grauatum putat, sed firmo permanente superiore, replicationem denegat.

3. Ut ergo totum cum fructu, meritoque obedientiae eueniat, adhortantur nostri Eremitae, ut simpliciter, ac patienter onus sibi impositum acceptare, iuxtaque suas vires curabit implere Dei adiutorio aduocato, qui nunquam vero obediendi deerit.

4. Caueant autem Praelati ne subditorum humeris graua onera imponant, quae nec digito suo mouere volunt; Ideoque qui indiscretè suos grauabunt subditos, quos fratres, imò filios reputare debent, sicque omni charitate, ac benignitate illos tractare à visitatoribus in actu

in actu visitationis, aut à Capitulo Generali, aut Dieta
seuerè puniantur.

Quod in Monasterio non præsumat
alter alterum defendere.

CAP. LXIX.

*Ummopere præcauendum est, nè quauis occasione præsu-
mat alius alium defendere Monachum in Monasterio, aut
quasi tueri, etiamsi qualibet consanguinitatis propin-
quitate iungantur, nec quolibet modo id à Monachis præsuma-
tur, quia exindè grauissima occasio scandalorum oriri potest,
Quod si quis hæc transgressus fuerit, arētius coerceatur.*

Constitutio.

1. DEFensio quam hic Sanctus Pater iustè reprobat,
quâ aliquis humilibus, rationalibusuè rationibus,
ac supplicationibus pœnam euitare curat, fratremuè
ab ea liberare: quia cum hæc rationalis existat, nul-
lo modo potest scandalum gignere: sed illa est, qua-
quis impugnatiuè, & contentiosè sese, aliumuè a pœ-
nis, alijsue sibi contrarijs contra mentem Superioris,
ac Ius eximere tentat, aut contra Prælatum murmu-
rationibus, ac detractionibus insurgendo, iniustum,
durum, crudelemuè nominabit, Reum verò è contra
Innocentem declarando.

2. Ex his enim multa possent in Religione scanda-
la, ac perturbationes oriri, solent namq; proterui,
cum aliquos sibi fautores, defensoresque agnoscunt,
nequiores fieri: Prælati namq; animam despondent,
fiuntq; pusillanimes, & sic tandè à Iustitia ministranda
cum

cum ignauia desistunt. Studeat itaq; vnusquisque fratrem suum, quem amat, cum in correctione constitutum videt ad humilitatem, & subiectionem, obedientiam, emendationemq; hortari, & si vexari, & Deo permittente tribulari cognoscet, debet ad patientiam inducere, & conformari diuinæ voluntati.

3. Ad hoc, vt tale vitium in nobis non reperiat, secundum culpæ qualitatem huiusmodi falsi defensores, aut potius murmuratores seuerè puniantur, qui tum contra Prælatum, fratremque eodem tempore lingua detrectant.

4. Qui ad Capitulum Generale, aut Diætam, aut infra annum ad Patres Superiores falsas infamias contra aliquem mittunt, si choristi sunt per biennium, careant voce actiua, & passiu, Conuersi per bimestre carcere mancipentur, & si tempore Capituli, vel Diætæ veritas non possit dignosci, Patri Visitatori, vel cui Capitulum Generale iudicabit, causa committatur, vt non præsumat quisquam passim cedere, aut excommunicare.

CAP. LXX.

Etetur in Monasterio omnis præsumptionis occasio, examinamus, atq; constituimus, vt nulli liceat quæquam fratrum suorum excommunicare, aut cedere, nisi cui potestas ab Abbate data fuerit. Peccantes autem coram omnibus arguantur. Infantulus vero vsq; ad decimum quintum ætatis ann. assequi sine diligentia sit, & cui talia adhibeatur ab omnibus, sed & hoc cum omni iniqua, & ratione, nam in iortiori ætate, qui præsumpsit arguatur sine præcepto
Abba.

Abbatis, vel in ipsos Infantes sine discretionē exarserit, disciplina regulari subiaceat, quia scriptum est. Quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris.

Constitutio.

1. **E**Xcommunicare actus est Iurisdictionis, illiq; soli possunt, qui ordinariam vel delegatam habent Iurisdictionem, vti sunt Piores in proprijs locis, Visitatores in actu solum Visitationis, & Maior ubiq; & in omnes Eremitas.

2. Qui autem suadente Diabolo, fratrem percusserit, ultra excommunicationem, quam incurrit, carcerali pœna, ac Ieiunijs, pane & aqua ad Superioris arbitrium puniantur, qui qualitatem, gravitatemq; percussionis considerabit. Qui verò maledicis, turpibusque aut iniurijs solummodo verbis in fratrem suum usus fuerit, dicat suam culpam in Capitulo, ac semel in pane, & aqua ieiunet, quodsi minas addiderit, ita ut se velle percutere ostenderit, gravius puniatur. Tandem omnes pacis quocunq; modo perturbatores, statim graviter à Superioribus corrigantur.

Vt obedientes sint sibi Fratres
inuicem.

CAP. LXXI.

✠: ✠: ✠: *O*bedientiæ bonum non solum Abbati exhibendum est,
✠: ✠: ✠: *sed etiam sibi inuicem obediant fratres, scientes per*
✠: ✠: ✠: *hanc obedientiæ viam se ituros ad Deum. Præmissis*
ergo *Abbatis, aut Præpositurum, qui ab eo constituuntur, im-*
perio

perio, cui non permittimus priuata imperia præponi, de cætero omnes Iuniores Prioribus suis omni charitate, & sollicitudine obediant. Quod si quis contentiosus reperitur, corripiatur. Si quis autem frater pro quauis minima causa ab Abbate vel à quocunq; Priore suo corripitur, quolibet modo, vel si leuiter senserit animum Prioris cuiuscunq; contra se iratum, vel commotum, (quamuis modicè) mox sine mora tam diu prostratus in terrâ antè pedes eius iaceat, satisfaciens usq; dum benedictione sanetur, illa commotio; Quod si quis contempserit facere, aut corporali vindictæ subiaceat, aut si contumax fuerit de Monasterio expellatur.

Constitutio.

1. **Q**ui Prælatus, & Superiorem suum honorat, Deum honorat, & qui eum contemnit, Deum spernit, qui dixit Prælati qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Ideò Eremitis erga suos Prælatos, obedientes, ac humiles esse oportet.

2. Si quis verò (quod absit) cum Prælato suo contenderit, vel parum reuerenter secum se habuerit, semel in pane, & aqua ieiunet, & culpam suam coram omnibus dicat. Qui contrà Prælatum suum quomodocunq; conspirauerit, vitrà prædictam culpam, disciplina circulari plectatur.

De zelo bono quem debent Monachi habere.

CAP. LXXII.

Sicut est zelus amaritudinis malus, qui separat à Deo, & ducit ad Infernum, ita est zelus bonus, qui separat, à vitijs

*vitijis, & ducit ad Deum, & ad vitam eternam. Hunc ergo
zelum feruentissimo amore exerceant Monachi, idest honore
se inuicem praeueniant, infirmitates suas siue corporum, siue
animarum, patientissime tolerant, obedientiam sibi certatim
impendant. Nullus, quod sibi utile iudicat sequatur, sed quod
magis alij charitate fraternitatis casto impendat amore, De-
um timeant, Abbatem suum sincera & humili charitate dili-
gant. Christo nihil praeponant, qui nos pariter perducatur ad
vitam eternam Amen.*

Constitutio.

1. **A**D bonum, ad sanctum zelum, ad quem San-
ctus Pater hortatur, non solum in interiori
homine, recte cum Deo ambulare spectat, sed etiam
in exteriori, nihil vitiosum, quod proximum offende-
re valeat ostendere, imo semper pie viuendi exempla
praebere.

2. Sint ergo nostri Eremitae in incessu graues ocu-
lis depressis, uerecundi ac humiles; submissa loquan-
tur voce, omnibus subiaceant, suis praecipue Super-
rioribus, in quorum praesentia, non nisi interrogatos
obmutescere consultius foret.

3. In omnibus suis actibus modesti, beneque com-
positi, paupertatis amatores, vestes potius rursaritas,
quam immundas gestent, & sicut ipsi semper mundi,
ac nitidi esse debent, ita cellam perpolitam, reclusa
omni prorsus affectatione, curiositate uero omni tem-
pore habere debent.

De eo quod non omnis observatio Iustitiæ in hac Regula sit constituta.

CAP. LXXIII.

Regulam hanc descripsimus, ut eam observantes in Monasterijs aliquatenus, vel honestatem morum, aut initium conuersationis, nos demonstremus habere; ceterum ad perfectionem conuersationis, qui festinant, sunt doctrinæ Sanctorum Patrum, quarum observatio perducit hominem ad celsitudinem perfectionis. Quæ enim pagina, aut quis sermo diuinæ auctoritatis veteris, ac noui Testamenti, non est rectissima norma vitæ humanæ. aut quis liber Sanctorum Catholicorum Patrum hoc non resonat, ut recto cursu perueniamus ad Creatorem nostrum? Nec non & Collationes Patrum, & instituta vitæ eorum, sed & regula Sancti Patris nostri Basilij, quid aliud sunt, nisi benè viuendum, & obedientium Monachorum exempla, & instrumenta virtutum? Nobis autem desidiosis, & malè viuentibus, atq; negligentibus rubor confusionis est. Quisquis ergò ad Patriam Cælestem festinas, hanc minimam inchoationis regulam descriptam, (admonente Christo) perface, & tunc demum ad maiora, quæ supra commemorauimus, doctrinæ, virtutumq; culmina (Deo protegente) peruenies. Facientibus hæc, Regna patebunt superna.

Constitutio.

I. QVemadmodum Sanctissimus Pater in Regula non omnimodam perfectionis doctrinam, sed initium tantum aliquod Religiosæ disciplinæ conti-

neri fatetur; ita omnes sciant, quod licet non pauca constitutio Regulæ adiungat, tam in strictiori modo viuendi, quàm in sæculi fuga, omniq; peccandi occasione, non tamen in ea exactè, vitæ Eremiticæ rigor describitur.

2. Ideò omnes Eremitæ perfectionem anhelantes non Regulæ Sanctissimæ documentis, ac istarum constitutionum; contenti ordinibus, ad altiora perfectionis fastigia ascendere contendant, quod facilius assequetur, si Sanctorum Patrum, ac præcipuè Sancti Patris nostri Romualdi, suorumque feruentium discipulorum mores, ac virtutes, vitæq; austeritatem, pro virili imitari sollicitè studuerint: primum autem in istarum constitutionum omnimoda observantia à qua nemo excluditur, assuescânt.

3. Caueant Superiores nè sint faciles, ac proni in suis subditis sub formali obedientiæ præcepto, (quo ad peccatum mortale obligat,) præcipiendo: quamuis ipso uti tam verbo, quàm scripto possent, quando ipsi opportunum. necessariumue iudicabunt. In transgressionib; autem Regulæ, Constitutionum, Actorum Capitularium, Ordinum licet scriptorum, Visitatorum nulla incurritur culpa, sed in illis solum quæ contra tria vota, aut contra stabilitatem sunt. Peccabunt autem huiusmodi Transgressores ex negligentia, vel inordinato affectu venialiter, ex contemptu verò, mortaliter.

4. Tenentur tamen culpam in capitulo dicere, ac penitentias à Regulâ, ac constitutionibus taxatas, aut à Capitâ-

à Capitulis taxandas, quando illæ à superioribus iniunguntur exequi, quas omnes ijdem superiores pœnitentias, prout alibi dictum est, mutare, minuere, vel in totum relaxare poterunt.

5. Caueant ne nimia eorum benignitas, ac clementia, aut in delinquentes corrigendo morositas, vel incuria, regularem destruant obseruantiam Et quia D E O districtam reddent rationem.

ne quis ignorantiam allegare valeat, Regulam, ac Constitutionem, quæ hoc volumine continentur, singulis diebus per iustas portiunculas antè Completorii Lectionem legenda statuitur.

Primæ Partis Finis.

SECUNDA PARS

Constitutionum Congregationis Ere-
mitarum Camaldulensium

Montis Coronæ.

*De loco, & tempore celebrandi Capitulum
Generale Cap. I.*

1.

Congregatio, suis mediantibus Capi-
tulis, Sedis Apostolicæ, Privilegio
Zizanix, (quæ fortè in aures Religio-
nis pullularunt) euellere solet ac
addita Religiosæ pietatis munditia,
bonum semen ad messem crescere:
statutum ergo est, vt singulis quoque biennijs Genera-
le Capitulum legitimè celebretur eo ordine, & modo
inferius dicendis.

Celebratur autem in Sacra Eremita Montis Coronæ
semper Dominica tertia post Pascha Resurrectionis:
sed si aliqua necessitas urgeat. Diffinitores in ipso Ca-
pitulo, & infra annum PP. Maior, ac Visitatores, pro-
trahere, minuereuè tempus, prout ipsis melius expedi-
re videbitur, poterunt.

2. Cum Capitulum singulis biennijs celebrari de-
beat, anno intermedio, eodem loco, ac tempore ce-
lebrabitur Dieta, in qua interuenient P. Maior, duo
Visi-

Visitatores Generales, Procurator Generalis, alijque duo particulares Visitatores, pro visitanda sacra Ere-
mo Montis Coronæ electi, qui hac lege, ac circum-
spectione eligendi sunt, vt in Dieta non plusquam
duo pro vnaquaque natione reperiantur. Dietæ au-
tem eademmet erit auctoritas, ac potestas, quæ Ca-
pituli Generalis, ijs exceptis, quæ in his Constitutio-
nibus eidem Capitulo referuantur. Et licet in ipsa
non fiat generalis Prælatorum electio, tamen per mor-
tem, vel per renunciationem vacantibus aut quauis
alia causa poterit prouidere, à Visitoribus, aut ali-
undè cerciorata: Prælatos mutare, ac suspendere, non
autem nisi prius formato processu, deponere poterit,
ac subrogare valebit. Necessarias, sibiq; visas Fra-
trum mutationes faciet, Clericos promouebit, omni-
bus Religionis negotijs prouidebit, generalibus or-
dinationibus, ac in re graui harum Constitutionum
declarationibus semper exceptis.

3. Initium, progressus, finisque Dietæ iidemmet e-
runt, qui Capitulo Generali præscribuntur, ijs pari-
ter, quæ ipsi Dietæ impropria sunt, Capituloq; gene-
rali propria, exceptis omnis & officij, ac Missæ so-
lemnitate.

Quia d Capitulum venire; & quid se-
cum deferre debeant.

Caput II.

1. **A**D Capituli celebrationem omnes Congrega-
tionis Prælati venire. & assistere debent, scili-
cet,

cet, P. Maior, Visitatores, Procurator Generalis, Prioresq; cuncti conventuales, quorum nemo, si suo loco, & tempore, non accedat, excusabitur, nisi ab infirmitate, grauiq; necessitate se impeditum probet, alias per annum priuationi vocis actiuae, & passivae subiacet.

2. Ab huiusmodi obligatione Poloni Priores excipiuntur, qui licet semper interuenire Capitulo possint, non nisi quarto quoq; anno tenentur, ut supra, qui accedentes ad euitandas expensas sese associabunt, & incafu necessitatis, vnum tantummodo ducant socium, cuius quidem nomen prius Patribus superioribus significabunt, ac ab eisdem responsum expectabunt.

3. Praeter dictos, nemo ad locum Capituli, vel Dietae temere accedat, nisi ab eodem Capitulo, Dieta, vel Patre maiore, ac Visitoribus vocatus fuerit, vel licentiam obtinuerit. Qui contra fecerit per mensem carceri mancipetur; grauissima tamen necessitate urgente, excepta, quae an talis fuerit, nec ne ipsi Capituli, vel Dietae Diffinitores iudicabunt.

4. Praedicti omnes Patres, qui ad Capitulum accedere debent, iustam imò superabundantem viatici pecuniarum prouisionem, tam accedendi, quam recedendi secum deferant, ne ea deficiente, alios grauare cogantur.

5. Priores nullo modo, dati, vel expensi bene calculatum exemplar cum indice debitorum, deferre omittere, quod exemplar cum libro originali, duo Patres à Priore deputati concordabunt, & subscribent, singulis

ſingulis partitis diſtinctè diſpoſitis, ac in fine cuiuſcun-
que paginæ illius ſumma notetur.

6. In iſdem tranſumptis, prouiſiones domesticæ
deſcribantur, quas cum dicti Deputati Patres viderint,
fideliter manu propria ſcribant. Quæ tranſſcripta, ſi
Priores legitimè impediti ad Capitulum deferre non
valuerint, ea cum literis ſuæ Domus, ſtatum, neceſſi-
tatemq; continentibus per fidelem latorè tranſmittant

7. Qui verò dicta exemplaria non tulerit, aut miſe-
rit, per annum Præſectura priuetur. Qui verò pecuniam
Eremo ſuo à Capitulo generali taxatam, vel cui ab eo-
dem commiſſum fuerit, non ſatiſfecerit, in electione
Deſſinitorum, nec actiue, nec paſſiue admittatur, &
maxime ſi Patri Procuratori Generali, tam pro ſua aſſi-
gnatione, quam pro alijs rebus Romæ ſoluendis non
ſatiſfecerit, ſuſpenſionis pœnam ipſo facto incurrat, ni-
ſi infra annum non ſatiſfecerit, & Priores Teutonici,
ac Poloni, ſi per annum cum dimidiò in iſdem defe-
cerint, eandem pœnam incurrent. quæ ſuſpenſio eò
uſque protrahatur, quouſq; plenariè ſatiſfecerint; quod
ſi uſque ad Capitulum generale contumaces fuerint,
voce actiua, ac paſſiua priuentur, nec ipſi inter voca-
les numerentur; idem in illis obſeruandum qui quin-
dennia ad Capitulum pro Eremo Montis Coronæ, de-
ferre tenentur.

8. Vniuerſi tandem, ac ſinguli, qui ad Capituli ce-
lebrationem venire coguntur, feriâ ſexta, dictam Do-
minicam tertiam præcedente in loco futuræ celebra-
tionis aſſeſſe tenentur ſi autem omnes dicta die non

adfuerint, dummodo duæ ex tribus partibus, congregandorum Patrum præsentibus sint, celebretur Capitulum, nec propter eorum absentiam, inualida, sed legitima, & canonica censeatur.

Modus inchoandi Capitulum.

CAP. III.

1. Usitata à maioribus nostris introducendi Capitulum forma sic se habet, ut scilicet sabbatho præcedente Dominicæ, unus ex congregatis Prælati, cui iniunxerit Maior, celebret manè missam pro congregatione, cum oratione de Spiritu Sancto, pro bono initio, & successu futuri Capituli orans.

2. Finita nona, & oratione ordinaria peracta, parvula campanula Capituli inchoandi signum spatio vnius miserere, cum decem ictibus in fine pulsetur (qui modus significandi Capitulum, quoties signum fieri oportuerit, observandus est) quo signo dato, omnes qui tunc in ipsa Eremo præsentibus inveniuntur fratres (inclusis exceptis) ad Capitulum Culparum, vel alium locum per Maiorem ad hoc deputatum, simul conveniant, ubi omnibus genibus flexis manentibus, Pater Maior psalmum 66. Deus misereatur nostri &c. intonabit, cæteris usque in finem psalmi prosequentibus alternatim. Deinde kyrie eleison Pater noster. & ne nos vers. saluos fac servos tuos. & Mitte nobis Domine &c. & nihil proficiat inimicus in nobis; & Emitte Spiritum tuum & creabuntur. & Post partum virgo mulolata &c. & Domine exaudi orationem meam, & Dominus vobiscum cum suis responsis. Oratio eiusdem Domini-

Dominicæ, Oratiò, Deus qui corda fidelium, & oratio Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus &c. pro congregatione, quâ finita per Ma- iorem dicitur Antiphona, Sancta Maria cum Beatissi- mis Patribus nostris Benedicto, & Romualdo, & o- mnibus Sanctis, intercedat ad Dominum Deum no- strum. Amen.

3. Quibus expletis omnibus sedentibus, & in silen- tio attentè audientibus P. Maior suasoriam habebit oratiunculam, quæ tota ad bonum successum, ac feli- cem exitum Generalis Comitatus tendere debet, exhor- tando omnes ad confessionem ad eundem finem crasti- na die faciendam in missa Conuentuali. Ordinabit in- super, quatenus Sacerdotes sequenti mane, omnes cum deuotione, & seruiore rem sacram facere debeant, cum oratione Spiritus Sancti, quæ omnia cum deuota, ac iugi cunctorum oratione ad prædictum finem, prosperi- tatis scilicet, atq; fælicis successus Generalis Capitu- li fieri debent. Dominica verò die P. Maior, solempni- ter maiorem Missam dictâ Tertia, celebrabit, in qua omnes fratres, ac etiam vocales illos, qui fortè cele- brare nequuerint, communicabit.

De electionibus in Communi in Capitulo Generali faciendis.

C A P. I V.

1. Omnes superiorum electiones iuxta Concilij Tridentini formam faciendæ sunt, per secre- ta suffragia, ac Decreti Clementis VIII. Cuncti Ele- ctiores,

ctores, antequam ad electionem deueniant, se meliores electuros iuxta suarum conscientiarum dictamen curabunt, legendæq; etiam sunt Constitutiones de qualitatibus, ac requisitis eligendorum.

2. Vſus Congregationis antiquus in electionibus cum calculis nigris, & albis ſeruetur, nigra enim affirmant, negant alba, nec quiſquam electus intelligatur, niſi maiorem partem ſupra medietatē obtineat, quod ſi duo, vel plures in calculis concurrant, vtrā medietatem pro eadem Præſectura, officioſuē, vterq; concurrēs iterum ſuffragijs exponatur calculorum, quiq; maiorem fauorabilium votorum partem habuerit, electus intelligatur; at ſi iterum pariformes in fauorabilibus ſupra medietatem fuerint, præſeratur, ac electus Prior in profeſſione intelligatur.

3. Quando aliquis pro aliqua Præſectura, aut officio proponitur, ſi in Diſſinitorio fuerit, exeat, ac longè expectet, ita vt tractatus Patrū Diſſinitorū audire minimè valeat, nec reuertatur, donec euocetur. Idem pariter obſeruandum, cum de aliquo negotio agendum erit, in quo ex Diſſinitoribus aliquis, vel ipſemet Præſidens, ius ac intereſſe haberet, foras enim exire debent.

4. Qui per ſe, vel alios directè, vel indirectè, vocem, aut ſuffragia ad aliquod officium conſequendum procurabit, vtrā alias pœnas, cenſuraſq; contra illos, qui ſimili modo officia ambiunt, ex Decreto Clementis VIII., priuationis officiorum ipſo facto, ac perpetuæ inhabilitati ad alia, pœnam incurrant, diſpenſa-

pensatione soli summo Pontifici reservatâ, quæ præ-
ter ad complices, & ad scientes, & non reuelantes ex-
tenduntur.

5. Notandum tamen, non idcirco prohiberi Eremi-
tis insimul agere, tractare uè de qualitate, & habilita-
te, meritis, vel demeritis, respectibus, ac convenien-
tijs eligendorum, quæ iuste alio, alium digniorem, me-
liorem uè præmonstrare solent; adhortando, persua-
dendoq; modeste, charitatiuè, ac Religiose, ad dignio-
rem electionem, dummodo fiat sinè precibus, donis,
promissuè; hæc quippe sunt subordinationis, ac pra-
cticæ, de quibus summorum Pontificum Decreta,
Constitutionesq; intelliguntur.

6. Si quis demum à Prælati, aut Principibus sæ-
cularibus, aut alia quacunque personâ extrâ Congre-
gationem commendatitias, fauorabilesq; Epistolas ad
aliquod officiû obtinendû, ad Capitulû directas pro-
curauerit, voce actiua, ac passiva per bienniû priuetur.

7. Qui autem in aliqua electione, malignum habu-
erit tractatum, infra quindecim dies, ultra consuetam
abstinentiam, ter in aqua, & pane ieiunet, ac ter se in-
torto flagello priuatim, in cella scilicet, diuerberet,
ac genibus flexis ter Psalmos Pœnitentiales cum Lita-
nijs recitabit.

**De Prælaturarum renunciatione, Pa-
trumq; vocalium absolutione.**

Caput V.

1. **I**psa die Dominica post Nonam, finita ordinata
oratione, detur Capituli signum, & omnes Præ-
lati

Cc;

lati ad sonum campanulæ in Definitorium conue-
niant, ubi congregati, primum fiat similis diei vocalis
oratio, cum suis versibus & orationibus.

2. Deinde Pater Maior Prælatos moneat, vt solito
more vnusquisq; prælaturam deponat, qui omnes il-
lico (præter Patres Visitatores) culpam suorum defe-
ctuum in administratione admissorum, genuflexi hu-
militer dicant, & Prælaturæ in manum maioris renū-
ciantes, in terram se prosternant. Tunc verò ipse Ma-
ior acceptatis singulorum renunciationibus nomine,
ac vice Capituli, imposita pro negligentis cuiq; aliqua
pænitentia, pronunciet omnes tam præsentes quàm
absentes, qui fortè venire non potuerunt, absolutos à
Prælaturis, officijsq; suis, sicut alios ab alijs officijs,
& obedientijs. Quamuis absentes in eorum
gubernijs, tanquam à Capitulo generali deputati, vsq;
ad aduentum successorum, aut per literas remotio-
nem, interim eorum locis fungentes.

3. Et vt electiones Capituli stabiliiores, firmiores,
ac validiores sint, imo etiam ad quietem, ac tranquilli-
tatem Patrum vocalium, Pater Maior eos absoluat, &
dispenset, vt sequitur: Omnes Patres vocales genufle-
ctant, & vnus dicat Confiteor D E O alta, alij verò di-
missa voce, & Pater Maior Misereatur &c. & Indul-
gentiam &c. postea absoluat, dicens Ego N. quan-
tum se extendunt priuilegia nostra, absoluo vos ab
omni censura excommunicationis, suspensionis, & in-
terdicti, & quacunq; alià sententia, ac pæna, & dis-
penso vobiscum, super omni irregularitate in quantū
possum,

possum, & indigetis ad canonicas, legitimasq; electiones faciendas; exceptis tamen illis censuris, sententijs, pœnis, ac irregularitatibus contractis ob defectus cōcernentes electiones in præsentī Capitulo faciendas, ac deductis ad forum fori, ac pronuncio, & declaro vos legitimos vocales.

4. Quo facto ipse Maior genuflexus culpam dicat, & Maioratu renunciet, quam renunciationem P. P. Visitatores nomine, ac vice Capituli accipientes iniuncta prius pœnitentia salutari, absolutum ipsum pronuncient. Ipsi autem visitatores suo deinde loco, & tempore sui officij, ratione reddita, renunciabunt.

5. Deinde antequam ad electionem deueniatur, vocalium singuli sigillatim iurabunt, se, quos in conscientia meliores iudicabunt electuros, secundum formā infra scriptam.

Ego N. iuro, me in hoc Capitulo meliores, ac magis idoneos electurum, secundum meæ conscientię dictamen, seruata tamen dispositione Constitutionum. Et hoc solum iuramentum pro omnibus electionibus in hoc Capitulo futuris satis erit.

De Patrum Diffinitorum, ac Patris Præsidentis electione.

Caput VI.

1. **E**X omnibus Patribus vocalibus in Capitulo præsentibus, Patres Diffinitores eligantur, dummodo in proximè præterito Capitulo, Diffinitores non extiterint, qui non sunt eligibiles.

¶ Sex

2. Sex item eligantur Dēfinitores, duo scilicet pro vnaquaque natione, id est Ecclesiastica, Veneta, & Neapolitana, & quando Patres Poloni accedunt, si quatuor fuerint eligibiles, duo autem eligantur, sicut de alijs Nationibus dictum est, ita vt in huiusmodi casu octo existant, at si pauciores quatuor fuerint eligibiles, vnus solummodo eligatur, & sint septem, quod si vnus tantum capax fuerit, possit illū Capitulum inter Dēfinitores cooptare, at non cogatur, vt electio sit libera. Nulla natio plusquam duos habere potest Dēfinitores, nullaq; Ciuitas, aut Territorium, non nisi vnum Dēfinitorem habebit, quilibet autem illius intelligatur Nationis, in qua professionem emisit.

3. Omnes singillatim calculis exponantur, incipiendo à Patribus Visitatoribus, sequanturq; Patres vocales, secundum professionis ordinem vniuscuiusque suffragijs tū nigris, tū albis semper adnotatis.

4. Patrum vocalium, omnium completis scrutinijs inspicatur, quot ex ipsis fauorabilia habuerint, & si isti solum sex, vel octo respectiue fuerint, vt supra, omnes Dēfinitores erunt canonicē electi: At si pauciores sex fuerint, aut septem, aut octo respectiue, iterum fiat scrutinium pro tot Dēfinitoribus, quot prædicto numero deerunt. Et si plures dicto numero electi fuerint, qui suffragia pauciora habuerint, excludantur, ac pro non electis habeantur.

5. Similiter intelligatur, quando plures eiusdem Ciuitatis, aut Territorij electi fuerint, is enim electus intelligatur, qui maiorem fauorabilium calculorum quantitatem obtinuerit,

6. Insu-

6. Insuper quia dictum est in nulla natione plures duobus Diffinitoribus dari posse, si in primo scrutinio tres, pluresuè in vna Natione electi inueniantur, qui supra duos pauciora fauorabilia suffragia, seu vota, habuerint, pro non electis habeantur, ac nouo scrutinio, vel calculo illarum Nationum vocales, quæ nulum, vel vnum solum electum habuerint diffinitorem, exponantur.

7. Sex, septem, aut octo Diffinitoribus respectiuo modo, ac formâ supradicta, electis, cæteris inde egressis, ipsi solummodo in Diffinitorio remanebunt, & prius Patres Visitatores, tam Generales, quàm particulares, visitationes per ipsos conscriptas benè clausas sigillisq; munitas Diffinitorio consignabunt.

8. Vocalibus omnibus è Diffinitorio egressis: Patres Diffinitores per vota secreta de ipsis vnum in Patrem Præsidentem eligent, qui Caput Diffinitorij erit, quiq; cum reliquis Diffinitoribus totius Congregationis supremam authoritatem, potestatemque habebunt.

De Scribæ, Vicarij Capituli, ac officialium electione.

Caput VII.

Ebus prædicto modo dispositis, procedant Patres ad electionem Ministrorū, quo debito ordine omnia durante Capitulo disponātur ac peragantur. Imprius igitur eligatur Scribe Capituli, qui statim electus iuxta tenorem Priuilegi-

orum nostrorum, ad ea quæ ad expeditionem eiusdem Capituli spectant, qui tamen vnus erit, ex Diffinitoribus publici Notarij auctoritatem habebit. Cuius munus erit, totam Capituli seriem, & quæcunq; in diffinitorio tractabuntur, diffinitaq; fuerint, si essentialiter notanda sunt, in libro Actorum Capitularium diligenter, ordinatèq; describere, eaq; post conclusionem Capituli, præsentibus Fratribus, & audientibus, publicè legere, ijs exceptis, quæ Patribus visa fuerint, reticenda. Epistolas quoq; Capitulo directas leget, quibus ex sententia Patrum respondebit. Adnotabit insuper scriba, quæ ratione dictarum Epistolarum tractanda erunt, quam notulam Patri Præsidenti porrigat, quæ ipsi suo loco, ac tempore proponet, & post Diffinitionem, ipse in supra dicto libro registrabit.

2. Secundo, ex his, qui extra Capitulum domi sunt Patres, eligatur Vicarius Generalis in spiritualibus, et temporalibus, qui in ipso loco vicem Prioris gerat, disponens omnia, quæ ad ipsius domus familiæq; directionem pertinebunt, (ijs exceptis) quæ Patres Diffinitores sibi referuare voluerint.

3. Sequitur Depositarij electio, cui traduntur omnes pecuniæ, quas Piores secum detulerant, nec non quæ apud Visitatores inueniuntur, quas omnes sub clauē custodire, & in fine Capituli de illis rationē reddere tenebunt.

4. Deinde duo fiant Computistæ, qui libros, ac rationes eorum omnium, quæ locorum, seu alias bonorum Religionis administrationē gerunt, diligenter per annu computi examinent, data & accepta ponderent, de re-

ctus

stus notent, & tandem ex his in scriptis redactum rationum cum plena facti relatione, Patribus Diffinitoribus tradant. Alius item eligatur, qui Computarum computa examinet.

5. Referant quoque ea, quæ ipsis visum fuerit correctione, præmonitione, vel alio remedio, egere, ut ipsi Patres opportunè providere valeant.

6. Fiet postea ostiarius Capituli, qui Conuersus, prudens, ac Idoneus esse omnium iudicio censeatur; oportet namque eum audire, fideliterq; audita, referre, eorum, qui vel ingredi ad Patres desiderant, vel Patrum responsa foras expectant sibi per eundem reportari; eos, qui vocandi sunt, statim vocare, Capituli signum, horis competentibus dare, & quæcunque alia Patrum commissa, omni solertia executioni mandare.

7. Ac similiter constituendi veniunt tam primæ, quam secundæ Mensarum Lectores, ac ministri ipsarum, scilicet Refectorarius, ac duo, vel tres Fratres, qui dictis inserviant Mensis.

8. Post hæc adnotabit idem scriba, omnium Electorum nomina, tam Diffinitorum, quam officialium prædictorum; incipiendo à Dignioribus usq; ad infimum, eorumq; descriptionem ita dabit P. Præsidenti, qui eam in Refectorio antè Cænæ benedictionem eiusdem Dominicæ coram omnibus fratribus clarâ voce leget, atq; exhortationem in fine adijciat, ut fratres omnes durante Capitulo pro felici rerum euentu maiori cura, ac diligentia, quàm antea Regulari, ac Eremiticæ obseruantia intendant, ac orationibus toto animo iugiter inuigilent. Dd 2 De or,

De ordine Seruando in negotijs per Patres Diffinitores tractandis.

CAP. VIII.

1. Patres ipsi Diffinitores singulis noctibus cū alijs ad Matutinum in Ecclesia, diebus verò festiuis, etiam ad vespas conueniant, cæteras verò diurnas horas separatim, vel alternatim persoluant, ac legitimo cessante impedimento rem sacram quotidie faciant. Ac dum Prima in Choro feriâ secunda cantatur, P. Præsidens missam cum Oratione Spiritus Sancti celebret, & sic omnibus diebus, seruato professionis ordine, vnus ex Diffinitoribus cum eadem oratione celebrabit, eadem hora, & qui fortè ex ipsis Diffinitoribus celebrare non poterit, interueniat.
2. Qua missa peractâ, signoq; ab Ostiariò dato õnes in diffinitoriũ se cõferat vbi ipsis, cõgregatis, dicto secreto Pater noster. P. Præsidẽs dicat Et ne nos inducas &c. ¶ emite Spirituũ ¶ Dñe exaudi ¶ Dñus vobiscũ, Oratione Actiões nostras, & sic fiat quoties Diffinitoriũ intrat.
3. Antequam negotia propria Religionis Patres aggreantur, charitas vrget, vt prius illi, si qui sunt foris, expediantur, qui alicuius negotij resolutionem, vel responsum expectant.
4. Postea Epistolæ tamẽ nostris locis, quam aliundè Capitulo directis, perlegantur, & scribat tam illas, quæ prouisionem requirunt, quàm responsionem, adnotabit. Ad tollendam tamen omnem susp. cionis causam, Eremitæ ad Capitulum generale scribentes, de-
be ne

bent retrô Epistolas, nomen Eremi, in quo scribunt, ac degunt, apponere V G Ruha, Mons Anconæ &c. & antequam scriba eam aperiat, si Prior loci, vnde venit Epistola, in Diffinitorio erit, foras exeat, donec legatur.

5. Lectis Epistolis, vocentur visitatores, qui cuius-
cunque loci debito ordine visitationem legant, sedulò
inuigilantes, attenteq; audientes Patres observantesq;
punctualiter si quid aliqua nouâ prouisione indigeat,
& si quis est in Diffinitorio, qui in ipsa recitatione Vi-
sitationum comprehendatur, vel quocunque modo ad
ipsum pertinere dignoscatur, foras egrediatur, idem
faciat P. Præsident, eiusq; locum tam primus Diffini-
tor habeat, quibus expeditis comburantur visitationū
notulæ, & ea, quæ amplius apparere non debent, Pa-
tresq; visitatores genuflexi culpam dicant, officio re-
nunciantes, quos P. Præsident pœnitentiâ iniuncta,
absolutos pronuntiabit.

6. Et item si qui sunt in loco, qui aliqua de causa vi-
sitati non fuerint, vocentur, & visitentur: sic etiâ si qui
puniendi de suis defectibus, vel corrigendi, si præsentes
fuerint, puniantur, & corrigantur, & si absentes,
debita pœnitentia eis taxetur, ac suo tempore, ac loco
executioni mandetur.

7. Anni præteriti Diffinitiones, ac statuta perlegan-
tur, & qui ea non fuerint exequuti, puniantur.

8. Accerseantur insuper Priores præteriti, qui in
Diffinitorio non sint, ac diligenter interrogentur de
statu, necessitate, & prosperitate locorum, personarū,

& aliarum rerum, quæ ad rem faciant, & qui corrigendi sunt, corrigantur, & nunquam correctio prætermittatur, & qui in gubernio suo defecerint, etiam puniantur, vel si Diffinitores forent, nec cuiquam hac in re parcatur, sed cunctis puniendis iudicium fiat cum æquitate.

9. P. Præsidēs rem de qua agitur. proponat, & consequenter per suos gradus incipiens à digniori, usque ad infimum, ab vnoquoque Diffinitore requirat, quid sentiat, & ultimo loco quid ipse super re proposita sentit, verbis exprimat, quo tractatu sic expedito, fiat per suffragia solitum scrutinium, at si duo Patres Diffinitores concordent quidpiam ad bonū regimen Congregationis spectans, proponere possint, ac valeant, ac scrutinio exponatur, etiam si P. Præsidens noluerit.

10. Si autem in Capitulo Generali aliquid proponatur, & approbetur, quod prius à Capitulo Conuentuali exclusum fuerit, nullum sit, nisi exclusio Capituli conuentualis, ipsi Capitulo generali fuerit manifestata,

5. Quodocunq; materiæ graues, difficilesq; pertractandæ erunt, ad primam sessionem, vel etiam ad sequentem diem resolutionis protahantur, vt maturius examinentur, maximè vero in actis Capitularibus communem obseruantiam concernentibus, à quibus semper abstineant, nisi necessitas urgeat.

12. Declarantes tamē ordinationes, actusq; Capitulares, qui ad communem obseruatiā non spectant, statim parere obligationem, donec reuocetur. Alij vero

ro adus

ro actus Capitulares, qui ad communē observantiā spectant, statim pariter obligent (nisi constitutionibus aut actis Capitularibus cōfirmatis, aduersentur) sed ut vim legis habeant, necesse est, ut á sequenti Capitulo confirmentur, quod si non fiat, pro nullis, ac reuocatis sine ulla prorsus declaratione, habeantur, Idem pariter observandum in dictarum nouarum ordinationum reuocatione.

13. Quisquis autem in dicendo quid sentit, studeat breuitati, ea tantum quæ ad rem faciunt, exprimens friuolis, aut impertinentibus omissis. Quidquid enim hic peragitur, substantiale erit, alias nullo modo hic pertractetur, Nulla sint verba ingrata, ac aspera inter Diffinitores, nec voce, aut signo aliquo, sancta charitas vel leuiter offendatur. Nemo suam sententiam pertinaciter defendat, sed plurium opinioni facile contētiat. Omnis quippe murmuratio longè absit nec quiscumque signo aliquo prodāt se grauitē ferre, quod contra suum votum tantum quidpiā sit definitū, sed quilibet hilariter sustineat, & qui contra fecerit, puniatur.

14. Cūqueat item quilibet, nec eorum aliquando verbum proferat, neq; signum faciat, quo animus eius circa futurum scrutinium alijs pateat, sed clausa manu suffragium tenens, cautē in vāsculum immittat, ita ut videat nemo.

15. Sit insuper omnino prohibitum pro re aliqua ibi definienda, siue communis, siue alienius propria existat, peculiarē tractatu [præctica vulgo appellant] secreto

secretò habere, sed sola veritas, & Iustitia præ oculis est ab omnibus unanimiter habenda; prudenter unusquisq; consideret damnum, quid sibi, animæq; suæ, necnon proximo afferret, si votum, seu suffragium iniquo animo, contra Ius, & æquitatem, foras emitteret, Quamobrem semper in rebus terminandis, omni affectione, passioneve depositâ, Deus timendus est, eiusq; tantum gloria, animarumq; salus, atq; communis utilitas sincero oculo respicienda.

16 Cum autem quæ in Diffinitorio tractantur quasi sub sigillo secreta retinenda, præsertim ea, quæ reuelata mutuum odium, magnaq; scandala suscitare valent inter Eremitas, Ideo in virtute S Obedientiæ ac sub formali præcepto decretum est, ne quis alicui referre, seu reuelare audeat, eiq; specialiter, de quo in absentia actum est, rem in Capitulo tractatam, seu secretò diffinitam, vel factam, ex qua reuelatione discordia, odium, vel scandalum quoquo modo oriri queat. si quis cōtra fecerit é Diffinitorio eiiciatur. nec liceat cuiquam, Diffinitores de rebus, quæ in Capitulo fiunt, interrogare

17 Post hæc accedant Computistæ, qui summarie exponant errores, & defectus in libris rationum repositos, expensarumq; excessus, & omnia quæ alicuius momenti esse videantur. Quibus auditis Diffinitores corrigant, emendent, ac puniant eos, qui malè administraverint, secundum quod illis iustum esse videbitur, futurisq; saltem admonendo provideant.

18. Si casus euenerit, vt decimæ vel aliæ impositiones

nes à sedè Apostolica, vel ab ipso Capitulo pro aliquo Congregationis negotio, imponantur, tunc omnes Eremos, secundum singulorum facultatem, in solutione istiusmodi oneris, pro rata contribuere oportebit, & antequam istæ taxæ fiant, omnes Capituli vocales audiantur.

19. Accuratè tandem considerent Patres omnia, quæ vel per Constitutiones, vel etiam per acta Capitularia, Capitulo reservata constant, ut antè Capituli finem debitè expediantur, cum infrà annum resoluì, vel diffiniri minimè possint.

20. Ultimo loco duo scrutatores Clerici, timentes Deum eligantur, qui fideliter in Prælatorum electionibus se gerant.

De electione Patris Maioris aliorumquè Prælatorum.

C A P. IX.

His igitur feliciter expeditis ipsà die, in qua electio Prælatorum fieri debet, manè dum Prima in choro cantatur. Missa de Spiritu Sancto cum commemoratione Sanctorum Patrum nostrorum Benedicti, & Romualdi celebrabitur, cui interueniant etiam Patres Diffinitores, qui fortè illa die celebrare non valuerunt, duo Clerici Scrutatores cum Ostiario Capituli, qui salutem communicent.

2. Absoluta missa Patres Diffinitores, Diffinitoriũ ingradientur, ubi recitatis orationibus ut in sabbatho, ac Dominica præcedentibus ad electionem Prælato-

Ec

rum

rum deuēniant, ac primo constitutio de eorum qualitatibus, & conditionibus prout in Capitulo proxime sequenti, ac caput secundum Sanctæ Regulæ cum sua constitutione in fine perlegantur.

3. In Prælatorum electionibus in Capitulo faciendis, solummodo Patres Diffinitores actiuam vocem habebunt, passiuam verò, qui ab eisdem fuerint nominati: In quorum nominationibus, præcedentiæ, non dignitatum, ac locorum ratio est habenda: incipiendo ab ipso P. Maiore, postea sequuntur Visitatores, Procurator Generalis, ac Priores successiuè iuxta eorum gradus, quæ denominationes sic fiant.

4. Vocatis Clericis Scrutatoribus, P. Præfident in virtute S. Obedientiæ illis præcipiat, vt suum officiũ fideliter agant, nec cuiquam vnquam ex ijs, quæ in Scrutinio dicta, factaue sunt, reuelent: Iamq; præparatis in sufficienti numero papiraceis schedulis eiusdè formæ, ac magnitudinis, quilibet ex Diffinitoribus in vna dictarum schedularũ, secretè nomen illius Patris, quem proponere, denominareq; voluerit in electione facienda, describat in hanc formam. Ego N. nomine in Maiorem N. exprimendo nomen Prælaturæ, Patrè N., & vnusquisque benè complicatus, ita vt nullo modo quidpiam appareat, dignosciue possit in Pixidè Scrutatorum propria manu dimittant.

5. Scrutatores verò illis acceptis, è Diffinitorio exeuntes, in cellulam ad hoc sibi assignatam, se conferant, vbi sub silentio nomina eorum, qui nominati sunt, & Prælaturæ currentis in modum breuissimi memorialis scribant

scribant atq; in Diffinitorium reuertentes, sic Patribus deferant. sunt nominati ad Prælaruram N. Pater N., & N. nomina tamen, ac numerum eligentium, omnino reticentes, relinquentes schedulam, seu memoriale huiusmodi in mensa Diffinitorij.

6. Et nequis in errorem incidat, decretum est nemini licere se ipsum in electione nominare sub grauissima pœna à reliquis Diffinitoribus taxanda. Ideo scrutatores cognoscentes in schedula hoc crimen, illico reliquis Diffinitoribus, eandem schedulam ostendentes, manifestabunt sub pœna vnius disciplinæ circularis.

7. Scrutatoribus foras egressis, fiat de vnoquoque electio specialis per scrutinium: ac primo Diffinitores nominatos scrutandos esse, tum eos qui foris sunt, secundum professionis gradum, & qui ultra medietatem plura fauorabilia suffragia obtinet in scrutinio, illam, de qua agitur Prælatura, obtinebit: at si nemo plura vota supra medietatem obtinuerit, tunc denuo denominatio fiat, ac nominati scrutinio subijciantur, vt supra, quod toties fiat, donec ex nominatis maiori calculorum parte, vnus eligatur.

8. Si quis ad Prælaturam electus recipere renuat, iustis deductis causis, audiatur, at si Patres in prouisis steterint, eorum dispositioni acquiescat.

9. Vnoquoque electo Prælato, P. Præsident, suo aliorumq; Diffinitorum nomine, denuo eos eligant in hanc formam: Ego N. nomine meo, & omnium istorum Patrum Diffinitorum eligo, ac pronuncio Patrem N. in Maiorem nostræ Congregationis, idem in alijs Præ-

latis, secundum eorum ordinem faciet. Et si Præsidens electus fuerit, Primus Diffinitor ut supra eliget. Nec villo modo talis electio omittatur, quia secundum Doctores in ipsa electionis essentia consistit, particularesque electiones factæ per suffragia à PP Diffinitoribus sunt veluti præambula ad eorum voluntatem inuestigandam, & cognoscendum, quemnam ipsi intendant eorū vice, ac nomine ad Prælaturas nominari, ac eligi.

De aliquibus requisitis prælatis necessarijs.

C A P. X.

Nemo in Maiorē eligi potest, qui per Quinquennium in hac Congregatione professus non fuerit, & nisi Prior, seu Visitator non extiterit, magnæ necessitatis casu excepto: Nullus Maior ultra quadriennium in officio perdurabit.

2. Visitatores biennio durabunt, nec eligi valent, nisi post quartum annum professionis, casu pariter necessitatis excepto.

3. Tam Maior, quam Visitatores eorum officio durante, non possunt esse Priores locales.

4. Maior, & Visitatores, diuersæ erunt Nationis.

5. Procurator in vrbe non erit eiusdem Nationis cum P. Maiore.

6. Nemo in Priorem eligi potest, nisi post quartum professionis annum in hac Congregatione, necessitatis casu excepto, tunc enim Capitulum dispensare poterit, casusque qualitatem iudicare: sicuti quando in necessitate

cessitate antè Quinquennium in P. Maiore, & Quadriennium in Visitatore.

7. Nemo in eadem Eremo Prior vltra quatriennium maneat, quod etiam in Procuratore Generali in vrbe intelligatur.

8. Nullus vltra sexennium Prælatura fungatur, & quodcunque officium habens vocem in Capitulo intelligatur, post quod sexennium per biennium continuu à quacunque Prælatura vacabit, ita vt minor vacatia ad rem non faciat, neque numeretur. Annus autem hic ab vno ad aliud Capitulum intelligetur. Quando verò duo vel tres deessent menses à Capitulo generali aut Dieta, vel etiam infra annu à Tribunali dispensari poterit.

9. Omnis Natio tot ad minus Priores habebit, quot habet Eremos, excepta Viennensi Eremo: cuius Prior à quaque natione assumi potest.

10. Nostræ Congregationis Nationes vna est status Ecclesiastici, altera Lombardiæ, seu Dominijs Venetijs, Tertia Regni Neapolis, Quarta Poloniæ, Viennæque simul.

11. Qui fugitiuus, aut Apostata vltra mensem extiterit, non potest in Prælatum eligi, nisi post triennium Capitulum dispenset, vt suo loco dicendum est.

12. Qui librum Rationum suæ Eremitæ Capitulu non tulerit, eo anno non est in Priorem eligibilis, sicuti qui ex ordinaria in dispositione communi vita vivere non potest, non poterit in Priorem eligi.

13. Moneantur tandem Electores, tam in Diffinito-

rum, Priorum, aliorumq; Prælatorum electione, suæ minimè facere satis obligationi, si quem bonum iudicant, eligant, sed tenentur eligere, quos in conscientia iudicant meliores, alias mortaliter peccant, etiam si non iurassent, se meliores electuros.

De locorum Reformatione & familijs constituendis.

C A P. XI.

173 Post Prælatorum electiones, consequens est, & familias locorum ordinare, atque fratres suis locis, prout necessitas, seu opportunitas exigit, deputare; sed præcipuè cauendum est nè sine causa, sineq; maxima necessitate fratres à loco ad locum transferantur, & præcipuè ij, qui ibidem quieti manent. Quæ quidem indiscreta, nimisq; frequens Eremitarum mutatio nunquam laudanda est, quia multa mala parit, neque audiendi sunt quidam instabiles, qui quotidie velut aues volatiles per omnes Eremos transuolare cupiunt, sed potius ad stabilitatem suadendi sunt, imò & cogendi.

2. Si alicui ratione mutationis aliussuè negotij itinerandū erit dimissorias Epistolas à Patre Priore secū deferat, alias non nisi per noctem in nostris locis admittatur, nisi talis, tantæq; qualitatis effect Pater, ut nullam suspicionis umbram admitteret.

3. Considerent insuper Diffinitores in familijs constituendis, & cuiusq; loci viuendi facultates, & habitandi commoditates ne siquidem locus plus æquo grauetur, fratresq; necessitates patiantur. Sic autem hæc familiæ collocatio fiat, ut æqualitas serue-

tur, neminiq; grauamen inferatur, [scriptum est enim] quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris. Accipiant tamen omnes Priores cum patientia eos, qui sibi corrigendi sunt fratres, nisi aliquid rationi obstat, nec est quod quisq; ignoret, quæ à superioribus cōsilio habitò iūunt, à Domino fieri, sicq; salutē consuli animarū.

De conuisione, & publicatione Capituli.

C A P. XII.

Pertractatis omnibus, quæ ad dispositionem Capituli pertinent, eligantur Patres Visitatores pro loco residentiae P. Maioris & Visitorum, qui eum visitabunt ante Capitulum generale, aut Dietam.

5. Tum omnia acta Capitularia per scribā legantur, cæteris attente audiētib; quæ emēdētur, & corrigātur addēdo, vel minuēdo, secudu quod visū fuerit Diffinitoribus, & specialiter signētur ea, quæ Patres publicari nolunt.

3. Postea Diffinitores triduum sibi reseruent, quo ipsi, seu maior eorum pars, in eodem loco inuenti, possint suam auctoritatem, ubi opus fuerit exercere, nihil tamen ex his, quæ facta sunt, reuocari possint: & si quis eorum terminos loci egressus fuerit, auctoritatem amittat. In quo triduo PP. Diffinitores, omnibus Prælati præcedent, atq; etiā Patri Maiori in Diffinitorio extra quod ipse Pater Maior Diffinitoribus præcedet.

4. Rebus à Capitulo decretis reuisis, omnia describātur in libro Actorū Capitulariū distinctè, & ordinatè.

te.

tè legibiliq; caractere per eundē scribā, seu per alium, dummodo ipse se propria manu subscribat. Crastina verò die, Missa cum oratione, Deus, qui nos à seculi vanitate &c. & post Nonam, oratione ordinaria completā, ad sonum campanulæ omnes Eremitæ in Capitulo culparum congregentur.

5. Vbi cunctis sedentibus Pater Præsidens breui quodam sermone, omnes hortari ad veram promptāq; obedientiam debet. Crucem item quemq; suam amplectendam, libenterq; portandam instruere. quo cessante, assurgat scriba, ac stans ante Altare, alta, & intelligibili voce, distinctèq; omnia gesta, decretaq; Patrū præter ea quæ tacita esse voluerunt, omnibus audientibus, publicè vti Notarius, perlegat.

6. Publicatione tali finita, suum locum Pater Maior accipiet, ac statim intonabit. Te DEVM laudamus quo decantato, & si quid habet dicendum, dicat in confirmationem earum rerum in Capitulo factarum, ad omnimodam observantiam, omnes adhortando, tam Prælatis, quam subditis denunciando, ut infra triduum se expediant, suumq; iter arripiant ad locum obedientiæ. Item prohibeat, ne qui sine cōsensu, & licentia Prioris eiusdem loci quidpiam inde secū deportet.

7. Debet unusquisque Prior, acta seu decreta, quæ ad suum locum, & ad communem observantiam pertinent, copiā desumpta, secum deferre, ac in libro suæ Eremitæ (denunciata prius suis Eremitis, ac familiæ) describere, & qui rescribere, accipere uel neglexerit, vel
ipse met

ipsemet Prior, vel in eius absentia primus dignitate, aut professione illius loci, ac familiæ, qui præses fuerit, semel in pane, & aqua ieiunet & septē psalmos pœnitētiales cū Litanij, & orationibus genu flexus dicat

8. Demum per Depositarium, Crumenæ cum præcunijs Prioribus restituantur, unicuiq; scilicet crumena illius loci, cuius est Prior, sciente Patre Præsidente qui ad hoc, ut optima methodo, perfectaq; pace pertranseat, assistentem denominabit: quia sicut Priores omnes, qui ad Capitulum accesserunt, tam pro accessu quā pro recessu viaticū detulerūt, ita omnes pecuniam habere debent sufficientē ad designatum locum, & ut hoc ordinate accidat illis, qui ob vacantiam, seu aliam causam, vel respectum sine Prælatūra restant, congregentur crumenæ illorū locorum, pro quibus nouæ Prælaturæ constitutæ sunt, quæ scilicet non erant de corpore Capituli, talibus enim tradi debet viaticum a loco ubi de familia degūt, quod etiā de Maiori, ac Visitatoribus intelligēdu est, & si aliqua crumena insufficiens esset, tunc Eremita, à qua Crumena ipsa sumpta est suppleat, & si superabudet, eidē Eremito restituatur superfluum.

De Auctoritate Patrum Maioris & Visitorum

CAPVT x.iii

Infrā annum Pater, cum Visitoribus commune ac supremum Tribunal cōstituunt Religionis. Et in omnibus Eremitis seu Cōgregationis locis, eandē auctori-

ratē habēt quā, suo tēpore Generale Capitulū habere solet, exceptis ijs quæ in istis Cōstitutionibus, vel per alias diffinitiones declarationes uē eidē Capitulo expressē reseruatz fuerūt.

2. Solus Pater Maior de rebus locorum (neq; vbi ipse deget) disponere non potest in Priorum præiudiciū, nec in aliquo circa loci regimen se intromittere, neq; in Sabbathis fratrum culpas audire, potest nihilominus generales, aut particulares debitas correctiones Prioribus, ac subditis simul, ac cuilibet eorum facere, quotiescunq; necessarium iudicauerit sicuti minuire, ac remittere pœnitentias infra annum à Prælati, aut constitutionibus taxatis (si humiliter pœnitentes petant) prout ad salutem animarum expedire iudicauerit: & idem in actu visitationis, & non alijs temporibus, visitatores poterunt.

3. Idem P. Maior curabit, vt Capituli Generalis ordinationes, boniq; mores, ac antiquæ Religionis consuetudines exactē obseruentur, quod etiam Priores in eorum residentijs, præstabunt, alias eorum conscientia grauentur.

4. Pater Maior cum visitatoribus omni loco, ac tempore, quocunq; fratrem etiam Prælatum a se eorum libitum corrigere, pœnitentē possunt, ac loca, personas uē, vbi, ac quandocunq; voluerint visitare: Item fratres de loco ad locum mutare, ac quicquid velle personis, lociq; futurū iudicauerit efficere. Quæ tamen mutationes raro, vel nunquā fiant, nisi amari periculum immineat, aut necessitas cogat.

5. Si aliquis Prælatus, [quod absit] cōdictus fuerit diuinorum,

diuinorum, aut S. Ecclesiæ præceptorum, Regulæ, aut Constitutionum, aut ordinum, ac Diffinitionum Capituli Generalis, aut S. obedientiæ contemptor, deponatur, si Religiosorum corruptor, aut ita negligens esse improbetur, vt euidenter graue scandalum, damnum aut ruinam Congregationi locouēs, cui ipse præest, euenire posse dignoscatur, bis, aut ter intra terminos à P. Maiore assignatos, amoneatur, vt sistat, seq; corrigat, & non correptus deponatur: Et si Pater Maior eponendus foret, idem prorsus secum obseruent visitatores.

5. Quocunq; depositionis casu, aut noui Maioris electionis per mortem. aliamuē causam, Visitatores alios quatuor Prælatos conuocare debent, vt omnes simul ad depositionem, aut electionem canonicè eodē prorsus modo ac formā, quā in Capitulo Generali Maior eligitur, procedant, & eo tempore quo Maior decerit, Visitatores in administratione suppleant.

6. Sed in depositione, aut electione vnius Visitatoris alteriusuē Prælati, satis sunt quinque: ita vt in electione vnius Prioris Pater Maior, ac Visitatores, duos ex illa Natione Prælatos, vbi talis electio facienda est, conuocabunt; Ita ut quinq; sint Electores: sed pro electione, aut depositione vnius visitatoris, P. Maior, visitator, tresq; alij Prælati interueniant, & sic quinq; simul ad electionem, depositionemq; procedant.

7. Quæcunq; momenti dubia Pater Maior cum visitatoribus, tum in actu visitationis tum extra, circa cultum Diuinum, ac cæremoniās, etiam si ex Constitutionibus

seu quibuscumq; Patrum declarationibus, descendant ac oriantur, declarare utiq; poterit. dubia verò parui momenti solus Pater Maior, atq; etiam Visitatores, declarabit[sed isti solum in actu visitationis] pariter & Priores leuia dubia quæ euenire possunt, poterunt declarare, non tamen momenti, quam visitam Pater Maior, quam Visitatores & Priores an dubia magni sint momēti vel leuia interpretari possint, eorumq; declarationi omnes acquiescere debent, qui si absurdè declararunt, Capituli Generali iudicio subiaceant.

9. Intra annū omnia negotia, & actus Congregationis occurrentes, ad P. Maiorem deferatur, cui cum P. P. Visitoribus eorum expeditio incumbit, quibus etiam in actu visitationis Priores negotia graua occurrentia, communicabunt.

10. Debent singulis annis, graui cessante necessitate de cōsensu P. Maioris totā in Italia Congregationem visitare: Et quia Poloniæ ac Germaniæ annualis visitatio non est possibilis, sed quoties possibilitas vrget, à Capitulo Generali, aut Dieta aut à Patre Maiore ac Visitoribus prouideatur, ut singulis quoq; annis etiam dicta loca visitentur? Et si quis a Visitoribus Generalibus se grauatum senserit, ad Patrem Maiorē aut Dietam appellent, & si à delegatis, ad Tribunal.

11. Cum ipsi Visitatores de ordine, & consensu P. Maioris Congregationis Eremos visitabunt, eandem, quam cum ipso Maiore simul habere consueuerunt auctoritatem, retinebunt, sed locum ubi ipsi resident visitare minime poterunt. Et inter visitandum aliquid arduum

arduū difficileuè occurrerit Maiorē pro ipsius casus
decisione cōsulāt, ac si possibile sit, & casus dilationem
patiatur, ante resolutionem eius sententiam expectent.

12. Ad suum libitum poterit P. Maior quotiescunq;
voluerit cum visitatoribus visitare Congregationem
sed non omittat singulis triennijs, aut quadriennijs
Poterit patiter pro tempore Maiori, si locum aliquem
particularem voluerit visitare, ad suum beneplacitū
duos visitatores ducere.

13. Visitatores nullo modo in domesticis negotijs
locorum, quos visitant, se ingerant, neq; absq; Maior-
is consensu poterunt, alicuius Prioratus renunciatio-
nem recipere, imò talis renunciatio ab ipsis puniatur.

14. Visitatorum auctoritas inter utrosq; communis
est, ita ut alter sine altero suam Iurisdictionem nullibi
exercere queat, nisi per Maiorem aliquem locum visi-
tandi, aut aliquid aliud faciendi, commissum fuerit,
quo casu, Visitator delegatus cum sacerdote assignato
in socium à P. Maiore, plenam (nisi limitata ei, fue-
rit) habeat auctoritatem, quam P. Maior, aliusq; visi-
tator simul habent.

15. In visitationibus antiquum stylum modumue
Congregationis retineant, incipiendo à Prælati, aut
superioribus, ac successivè a primis in professione. Ac
in visitandis officinis, Cellulisque tam Prioris, quam
cuiuscunq; fratris, semper dictus P. Maior intersit.
Nullo modo libros rationum videre omittant, ut præ-
cipuè certiorare Dietam possint.

16. Antequam visitatores ad visitandum proficif-
cantur,

cantur, simul cum P. Maiore, duos vice visitatores eligant, qui eorum durante absentia, valeant cum Patre Maiore esse, ac negotia plenâ auctoritate expedire. Et quia primi in dignitate hucusq; eligi obtinuit consuetudo, aut professione antiquiores domi existêtes, idèd imposterum idem obseruentur, nisi iustis de causis, & maturâ consideratione aliter faciendum iudicatum foret: qui vice visitatores ad regressum duorum visitatorum generalium, auctoritatem deperdant.

17. Idem Visitatores (ultrâ Eremos, ac loca) visitabunt Beneficia tam curata, quam non curata, & in eis, quæ viderint necessaria providere: quorum ordinationes ac decreta in actu visitationis facta, in speciali libro adnotentur, quorum transumpta ad Capitulum generale portabunt: quæ ordinationes semper obseruari debent, donec à Capitulo generali, aut subsequêtibz visitatoribus, reuocatz fuerint: ac iidemmet visitatores, & alij pro tempore existentes de eorum obseruantia inquirent.

18. Visitatores ad visitandum locum residentiz P. Maioris, ac visitatorum, electi, non illuc accedant, neq; suâ vtantur auctoritate, nisi post Pascha, & sic antè Dietam proportionabiliter, nisi à P. Maiore vocati antea fuerint.

De Receptione nouorum locorum.

C A P. XIV.

Si Congregationi nouus offeratur locus, recipiendus erit, nisi Eremitico instituto repugnet, nec loca tam oblata, quam recepta repudiari possunt, nisi maiori
calculorum

calculorum maioris partis vocalium, ad Generale Capitulum aduentorum. Noua etiam loca procurare licebit, quando ob multitudinem fratrum loca non essent capacia.

5. Recipiendi autem facultas, penes Capitulum Generale erit: hoc tamen addito, ne locus recipi aliquo modo valeat, in quo duodecim Eremitæ ali susten- tariq; nequeant, iuxta Decretum Gregorij xv. Mul- tæ accipiendis in locis circûstantiæ cõsiderandæ sunt, inprimisq; situs, Regio & loci solitudo vt scilicet Ere- mitico instituto conueniant adaptariuè valeant: ac præcipuè eorum prospectus ad meridiem, & orientē vergat, nequaquam autem ad Septentrionem. Syluas habeat densas, ac latas, & aquam in abundantia Mul- tum iuuabit, si situs etiã deuotionē redolet, & inter fi- deles, ac deuotos consistit Sed si hæ omnes condi- tiones non adsint, præcipuè tamen, ac necessariæ non desint,

Conclusio & Confirmatio Constitutionum CAPVT XV.

Præsentibus Constitutionibus, ordinatis, ad earum maius robur, ac firmitatem communi consensu PP. Distinctores cum Patribus Vocalibus præcipiunt, vt omnes Constitutiones in hoc libro descriptæ perpetuæ sint ac fideliter, inuolabiliterq; vnâ cum Regula S. Patris Benedicti, ab omnibus Eremitis Nostræ Congre- gationis præsentibus, & futuris perpetuo seruentur.

2. Quæ

2. Quæ Constitutiones, nunquam in totum, vel in partem, reuocari, mutari, aut alterari poterunt, nisi à duobus Capitulis generalibus continuis reuocatæ, mutatæ, aut alteratæ omnium suffragijs, aut à tribus continuis Capitulis maiori parte votorum. sed ordinationes Capitulares, idest actus Capitulares, qui à Capituli Generalis Diffinitoribus ad communem obseruantiam sunt, postquam semel legitimè facti fuerint, ac modo supradicto confirmati, non poterunt reuocari, aut cassari, nisi per duo sequentia Capitula, vt iam dictum est cap. V.

Forma induendi Nouitios.

C A P. XVI.

AD habitum post probationem quadragenariam approbatus Nouitius, si fieri potest die festo per Superioris manus, habitus ei tradatur in missa Conuentuali, qui Nouitius post offertorium per Magistrum antè Altare præsentabitur, edoctus prius quid dicendum, faciendumuè ei incumbat, indutusq; Tunicella subtus antea, gestans Coronam Clericalem, si Clericus fuerit, cui genuflexo, manibusq; iunctis, Sacerdos conuersus dicat. Quid postulat Charitas vestra? Cui ipse alta voce respondere debet. Misericordiam DEI, & habitum vestræ Sanctæ Religionis Eremiticæ Regularis, humiliter peto. & Sacerdos subdat. Planè ne exploratum habetis fili, maturaquè consideratione perspectâ formam, ac seriem vitæ nostræ, prout in Regula, & Constitutionibus continetur? quam sit ardua, & austera, nè fortè Succumbentibus vobis; perseverantia interdicatur.

ardicatur. Nouitius respondet. Reuerende Pater optimè perpendi, ac ritè considerauì omnia, & quamvis cognoscam vires meas tanto negotio impares esse; nihilominus de gratia Omnipotentis Dei confido, speroq; auxilio ipsius, & vestrum omnium orationibus me peruenire posse ad culmen huius nostræ Sanctæ vitæ, atq; permanens usq; ad mortem, quemadmodum fecerunt Prædecessores mei, qui perseuerauerunt usque in finem. Quapropter rogo vos amore Dei, quatenus habitum Sanctum vestrum mihi concedere non grauemini. Deprecantes Dominum Deum, ut ipse pro sua pietate, & misericordia gratiam mihi impartiri dignetur, quâ meam bonam voluntatem prosequi, ac bonum desiderium meum perficere queam. Tunc demum concludat Sacerdos, dicens. Fiat vobis, sicut credidistis, & peristis, & gratia Dei maneat semper vobiscum in auxilium vestrum. Deindè incipiat psalmum 90. Miserere, ac prosequatur, cum Magistro ex vna parte, & Chorus ex altera, usq; in finem cum Gloria Patri, &c. postea Kyrie eleison Pater noster, & ne nos ¶ Saluum fac seruum tuum Domine ¶ Ostende ei Domine misericordiam tuam ¶ Esto ei Domine Turris fortitudinis ¶ Nihil proficiat inimicus in eo ¶ Mitte ei Domine auxilium de Sancto ¶ Domine exaudi orationem meam ¶ Dominus vobiscum, cum suis responsorijs à Choro faciendis. Quibus absolutis sacerdos conuersus ad Altare precatur hoc modo. Deus indulgentiæ Pater, qui seueritatem tuæ distractionis temperans indulxisti, ne fili-

Gg

us portet

us portet iniquitatem Patris, & qui mira dispensatione etiam malis benè vtens tuæ dignationis gratiam per eos frequenter operaris, quæsumus clementiam tuam, vt huic famulo tuo non obfistat, quod habitum Sanctæ Religionis huius Eremiticæ per nos tanta, ac tali re indignos accipit, sed Ministerium quod per nos exterius exhibetur, tu interius per donum Sancti Spiritus exequaris. Per Dominum nostrum. &c.

Deus qui per coeternum Filium tuum cuncta creasti, quique mundū peccatis inueteratum &c. quibus finitis Sacerdos, ac Magister genuflexi vsquē ad finem dicant Hymnum Veni Creator Spiritus &c. & Chorus respondeat alternatim. postea Sacerdos expoliet Nouitium, dicens, Exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, leuando ei tunc omnia sæcularia indumenta, & nostro induendo habitu, dicat, Induat te Dominus nouum hominē &c. & Chorus repetat semper eadem verba. Postea Sacerdos sequentes subdat orationes DOMINE IESV CHRYSSTE &c. cum duabus alijs, vt in originali latino. Postea aspergatus Nouitius aquā benedictā, dicendo Asperges me &c.

Ac imponatur ei nomen alicuius Sancti, aut certē alicuius nostri Eremitæ memorabilis Defuncti, quo nomine quantum commodè fieri poterit, nullus alius in Congregatione appellatur. Tandem adhibeat Sacerdos aliquam breuem adhortationem, quā nouitius toto conatu ad perseverantiam, iterq; perfectionis viriliter Capiendum efficaciter accendatur, & in fine benedicat eum dicendo. Benedictio Dei Omnipotentis
Patris,

Patris, & Filij, & Spiritus Sancti descendat super Te, & maneat semper tecum Amen. Post hæc deducat eum Magister in locum suum, ac spolia, & omnia, quæ illius sunt in communi pœnu deportentur, vbi vsq; ad professionem tutè asseruentur.

Forma profitendi nostrarum Eremitarum.

C A P. XVII.

Completo tempore probationis Nouitij, eoque ad profitendum per Capitulum admissio, confessione quoque generali peracta, die, quo professionem emisurus est, celebret missam Conuentualem Superior, & antè offertorium, conuerso Celebrante ad fratres, Nouitius iam præsentatus coram Altari stans Capite nudo legat alta, & intelligibili voce professionem suam ab ipso met prius scriptam in libro professionum, aut ab alio nomine, & rogatu ipsius, nesciente ipso scribere, cuius professionis forma communis erit tam Sacerdotibus, & Clericis, quam & Laicis, ac & illis, qui alterius Congregationis professi extitissent.

Forma Professionis.

Ego N. promitto stabilitatem meam in hac Congregatione Eremitarum Camaldulensium, morumq; meorum conuersionem, & obedientiam paupertatem, & castitatem, secundum Regulam S. Patris Nostri Benedicti, & Constitutionis dictæ Congregationis Altissimo Deo omnibusq; Sanctis, ac specia-

liter eorum, quorum Reliquiæ in hac Ecclesia habentur, ac legitimis superioribus eiusdem Congregationis Die Mense & Anno Quam vt supra lectam proficens, Altari imponat in cornu Epistolæ, signetq; eum propria manu, & si scribere nesciat signet in medio signo Crucis, quam duo Testes subscribant, Deferens dictum libellum super Altare, quem depositum Sacrista, Sacratio reponat, atq; custodiat. Professus Altari deosculato, ante illud reuertatur. vbi genu flexus, manibusq; iunctis, voce aliquanto alta dicat. Patres mei orate pro me. Et tunc sacerdos precetur in hunc modum Oremus fratres charissimi, vt quod ore frater iste professus est, opere feliciter compleat, auxiliante Domino Nostro Iesv Christo &c. Surgens inde Professus, eleuans manus in principio ac iungens in fine. genu flexus ter dicat Suscipe me Domine secundum eloquium tuum, & viuum, & non confundas me ab expectatione mea. Choro idem repetente, & Professus subdet. Gloria Patri &c. & Chorus respondebit, sicut erat &c. Postea Sacerdos benedicat nouum cingulum in pelui à Sacrista præparatum, hanc Orationem dicens, id est, Domine Deus bonarum virtutum dator &c. vt in originali. Aqua benedicta nouum cingulum simulq; Professum asperget, & incensabit: & leuando cingulum vetus dicat, exuat te Dominus veterem hominem cum actibus tuis, ac nouo eum præcingens, subdat. induat, & præingat te Dominus nouum hominem, qui secundum DEVM creatus est in iustitia, & Sanctitate veritatis:

veritatis: Choro idem repetente, tum sacerdos Kyrie eleison &c. Pater noster &c. & ne nos &c. Saluum fac seruum tuum &c. Ostende ei Domine misericordiam tuam &c. Esto ei Domine Turris fortitudinis &c. Nihil proficiat inimicus in eo &c. Mitte ei Domine auxilium de Sancto &c. Dñe exaudi orationem meam &c. Dñs vobiscum &c. cum responsis à Choro faciendis, & subdat sequentes orationes, scilicet, Omnipotens sempiterne Deus &c. vt in originali.

2. Orationibus completis, sacerdos intonabit Te DEVM Laudamus &c. quem vterque Chorus alternatim aliquali pausa interposita decantabit. Interim nouiter professus, se super pannum nigrum in dextrum Latus collocet, Capite cervicali superposito, & altero simili panno longè distentus operiatur, & ad cuius caput, & pedes duæ candelæ trium viciarum ponderis accendantur, se totum interim offerens DEO & illum deprecans pro toto mundo. Et completo per Chorum Te DEVM. Sacerdos stans versus professum dicat, surge qui dormis, & exurge à mortuis, & illuminabit te Christus. leuato opertorio nigro, surget professus, ac coram Altari se collocabit, super primum gradum, genuflexus, Sacerdos illum benedicat, dicens Benedictio DEI Patris omnipotentis &c. ac breuiter eum hortetur ad promissorum obseruantiam, & seruidam usque in finem perseuerantiam. Tandem, vt cognoscat se per emissionem professionis esse effectum membrum Congregationis ipsum Sacerdos osculetur osculo pacis, & idem omnes tam Sacerdotes, quam alij professi

faciant secundum gradum, ac eorum professionem.
 deprecantes à DOMINO perseverantiam his verbis.
 DOMINVS custodiat introitum tuum, & exitum tu-
 um ex hoc nunc, & vsq; in sæculum, illo respondente.
 Orate prome, His completis Professus ad suum locū
 pergat, & Sacerdos completa missa reuertatur in
 Sacrarium.

Forma professionis, & secunda Constit: Partis

Finis;

Cum

Cum autem sicut eadem expositio subiungebat, præfati exponentes Constitutiones huiusmodi quo firmitus subsistant, & seruentur exactius, Apostolicæ Confirmationis robore cōmuni summo perè desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, alijsq; Ecclesiasticis sententijs, censuris, & pœnis à iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de memoratorum Cardinalium consilio, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adijcimus, ac omnes, & singulos Iuris, & facti defectus, si qui de super quomodolibet interuenerint, supplemus. Decernentes easdem præsentis litteras, omnesque, & singulas Constitutiones præinsertas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectant, & pro tempore quodocunque spectabit, in omnis, & per omnia plenissime suffragari, & ab illis respectuè inuiolabiliter obseruari, sique in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definiri debere; ac irritum, & inane

inane si secus super his á quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus. & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Congregationis Montis Coronæ, eiusque Eremorū, & Domoru Regulariū quarumvis etiam iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis in contrariū præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis. & innouatis. Quibus omnibus, & singulis; illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice duntaxat, specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrarijs, quibuscunq; Volumus autem, ut earundem præsentium literarum trāsmissis, seu exemplis, etiam impressis manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die vigesima septima Septembris 1669. Pontificatus Nostri anno tertio.

I. G. Slusius.

Con-

Confirmatio Indulgentiarum, seu Priuilegiarum, ac indulgentiarum, nec non Statuti, siue Decreti Capituli Generalis, ac extensio Constitutionis fel. rec. Clementis Papæ VIII. quæ incipit Ambitiosam ad Eremitas Camaldulenses Montis Coronæ.

C L E M E N S

P A P A N O N V S

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

 X iniuncto Nobis diuinitus, meritis licet imparibus, Apostolicæ seruitutis officio, ad ea libenter intendimus, per quæ felici Congregationum quarumlibet, præsertim Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ successit, & Religiosorum in ea Altissimo famulantium quieti, spiritalique consolationi prouidetur, ac ut Priuilegia, Indulta, & Indulgentiæ per Romanos Pontifices Prædecessores Nostros eis concessa, eò firmitus illibata persistant, quo sæpius fuerunt Apostolica auctoritate munita Nostræ confirmationis robur, prout in Domino conspiciamus, salubriter expedire: Cum sicut accepimus Camaldulensis Ordo in summa puritatis, & deuotionis perfectione, cum bonæ famæ, & virtutum odore ad ædificationem militantis Ecclesiæ, cooperante Domino, per longam annorum seriem, ac exemplari Religiosorum suorum vita, & sanctimonia semper flourit, & floreat, nihilominus, postquam fel. rec.

Hh

Vrba

Urbanus Papa VIII. Prædecessor Noster Eremum Camaldulensem Hetruriz, siue Prouinciæ Aretinæ, ac Congregationem Montis Coronæ Ordinis Camaldulensis Perusinz, seu nullius Diœcesis earumque respectiuè Eremos Monasteria, membra, & alia regularia loca ab eis quomodolibet dependentia, inuicem perpetuò vniuerat, incorporauerat, ac in vnâ solummodo Congregationem Eremitarum Camaldulensium nuncupandam erexerat, & instituerat, ita vt Camaldulensis Hetruriz Eremus totius Congregationis esset caput, ac vltèrius vnionem, & incorporationem, aliàs de Camaldulensi Eremo in Montibus propè Taurinensem Ciuitatem sita, vnâ cum omnibus alijs Eremitis, & locis, ab ea dependentibus, siue ad illam quomodolibet spectantibus, supradictæ Congregationi Montis Coronæ factas approbauerat, & confirmauerat, inter dilectos filios Eremitas Camaldulenses Nationis Hetruriz Sacræ Eremitæ nuncupatos, ex vnâ, ac illos Nationum Status Nostri Ecclesiastici, Dominij Veneti, Regni Neapolis, Poloniz, & Germaniz, qui olim sub Congregatione Sacræ Eremitæ Montis Coronæ comprehendebantur, ex altera, ac illos Pedemontanz Nationis, ex reliqua partibus variz lites, & dissensiones exortæ fuerint, Nos ob peculiarem, quem erga hunc Eremitarum Ordinem gerimus affectum, considerantes, nullum aptius remedium adhiberi potuisse, ad consequendam animorum quietem, & firmiorem charitatem, quam dictas Nationes separare, & reducere ad formam regiminis, quo gubernabantur, ante illa-

illarum vnionem, vt præfertur factam: propterea, dictas vnionem, & incorporationem dictæ Eremitæ Camaldulensis Hetruriz, siue Prouinciæ Aretinæ prædictæ, ac Congregationis Montis Coronæ earumq; respectiuæ Eremorum, & aliorum Regularium locorum, adinuicem, sic vt præfertur à prædicto Urbano Prædecessore vnitorum, nec non aliam vnionem siue incorporationem prædictæ Eremitæ Camaldulensis in Taurini Montibus, vt præfertur sitz, vna cum eis dependentibus, & annexis ad prædictam Congregationem Montis Coronæ, ab eodem Urbano Prædecessore, etiam vt præfertur confirmatam reuocauimus, dissoluimus, & annullauimus, iuribusq; & effectui penitus, & omninò euacuauimus, ac Nationes prædictas ab inuicem separauimus, easq; ad formam regiminis, quo, antea dictas vniones respectiuè gubernabantur, reduximus, prout in Nostreis litteris, in forma Breuis sub Datum 24. Octobris anno Domini 1667. Pontificatus Nostri anno primo, plenius continetur, subinde Nos Constitutionem à præmemorato Urbano Prædecessore Nostro, super translatione, Eremitarum, de vna Prouincia, siue Natione ad alteram Prouinciā, seu Nationem, iuxta formam, ab eodem Urbano Prædecessore præscriptam, reuocauimus cassauimus, ac similiter annullauimus, prout in alijs Nostreis litteris in eadem forma Breuis, de super sub Datum Romæ 23. Martij anni eiusdem Domini 1668. Pontificatus Nostri, similiter anno primo, expeditis, vberius etiam continetur. Et cum sicut etiam

accepimus, in Capitulo Generali habito, de præfenti anno pro maiori Regularis disciplinæ obseruantia, sub Nostro, & Sedis Apostolicæ beneplacito, fuerit statutum, siue decretum, quod si aliquis ex Eremitis prædictis, siue sit ipsius Congregationis Montis Coronæ Maior, siue sint Visitatores, aut Procurator Generalis, aut quilibet alius, quacunque alia dignitate suffultus, quascunque Prælaturas, Dignitates, munera, & officia quæcunque, aut quascunque alias honorum gratias, mediante quorūcunque Principum, tam Ecclesiasticorum etiam S. Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, seu prælatorum, etiam de gremio, dictæ Congregationis de Monte Corona existentium, quam secularium favore, à sede Apostolica directè, vel indirectè, absq; consensu Capituli Generalis impetrauerit, literæ pro consequenda dicta Prælatura, siue dignitate munere aut officio, aut quacunq; alia honorum gratia, etiā si literæ Apostolicæ fuerint, dummodo in eisdem literis Apostolicis, de prædicto statuto, siue decreto expressa, & specifica mentio facta non fuisset, nullius essent roboris, vel momenti, Nos qui certè scimus, & ex euidencia facti conspiciamus, quod non benè colitur pacis Auctor, nisi in pacis tempore, & ambitio est vitiorum mater, sanctitatis tinea, ac cordis exæcatix. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostri, dictæque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam ex voto Congregationis, h. e. die 19. iunij præfentis, anni habitæ, dilectorum Filiorum Nostrorum

Sanctæ

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium, negotijs, & consultationibus Episcoporum, & Regularium Præpositorum, cui hoc negotium discutiendum commiseramus, prædictos Eremitas Montis Coronæ amplioris gratiæ, fauore prosequi volentes, prædictarumque, & aliarum litterarum, etiam in simili forma Breuis, si quæ sint, superinde confectarum tenores, etiam veriores præsentibus pro expressis habentes, statutum, siue decretum prædictum, nec non omnia, & singula Indulta, Priuilegia, & Indulgentias, hætenus à diuersis Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostreis, eidem Congregationi Eremitarum Camaldulensium Montis Coronæ concessa, ac reuocationes, dissolutiones, & separationes Eremitarum Hetruriz, & Congregationis Montis Coronæ, ac Eremitarum Camaldulensium, propè Taurinum, sic ab inuicem per Nos factas, & reuocationem statuti Urbani Prædecessoris Nostri huiusmodi super translatione Eremitarum prædictorū, aliq; per Nos gesta, & ordinata pro maiori, & firmiori substantia, Apostolica auctoritate approbamus, & confirmamus, illisque perpetuæ, & inuolabilis firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos, tam iuris, quam facti, solemnitatūq; etiam substantialium defectus, si qui forsitan quomodolibet interuenerint, in eisdem supplēmus, nec non Constitutionem, alias à san. mem. Clemente Papa Octauo, similiter Prædecessore Nostro, quæ incipiat, *Ambrosiam*, contra Camaldulenses Monachos, officia, & dignitates ambientes editam, pro maiori supradicti statuti, siue decreti cor-

roborationē, ad eosdem. Eremitas Camaldulenses
 Montis Coronæ extendimus, illamq; omnes compre-
 hendere, ac eosdem ad eiusdem Constitutionis obser-
 uantiam, strictè obligatos esse, cum earundem pœna-
 rum in dicta Constitutione contra transgressores com-
 minatarum incurfu declaramus, ac eidem. Eremitis
 Camaldulensibus Congregationis Montis Coronæ iti-
 nerantibus, siue genuflexis, aut aliàs deuotè Coronam
 Domini recitantibus, centum dierum Indulgentiam
 ultra aliàs Indulgentias, iam pro dictis Coronis recitā-
 tibus concessas, de nouo pariter, dicta auctoritate con-
 cedimus, & elargimur. Præsentes quoq; ex eo quod in
 præmissis, quicunque interesse habentes, seū habere
 prætendentes, præmissis non consenserint, nec ad ea
 vocari, vel auditi fuerint, nullo vnquam tempore,
 quouis quæsito colore; vel ingenio, de subreptionis,
 vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seū intentionis
 Nostræ, alioue quomodolibet, quantumuis magno, &
 substantiali, ac excogitabili, & inexcogitabili defectu
 notari, impugnari, infringi, retractari, in ius, vel con-
 trouerfiam vocari ad viam, & terminos iuris reduci,
 seū aduersus illas apertitionis oris, restitutionis in inte-
 grum, aliudque, quodcunque iuris facti, vel gratiæ re-
 medium impetrari, aut impetrato, vel etiam Motu si-
 mili concessio in iudicio, vel extra illud, vti, seū se iu-
 vari posse, neq; sub quibuscunque similium gratiarum
 reuocationibus, limitationibus, derogationibus, aut
 alijs contrarijs dispositionibus, etiā per Nos, & Sedē
 prædictam, quibusuis de causis, etiā necessarijs quo-
 modolibet

modolibet faciendis comprehendī, sed ab illis semper exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum, etiam sub Datum posteriori per Maiorem dictorum Eremitarum pro tempore existentem, quancumque eligenda concessas, semperque validas, & efficaces esse, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, dictisque Eremitis in omnibus, & per omnia perpetuò suffragari, ac ab omnibus illis ad quos spectat, inuiolabiliter, & inconcussè obseruari, sicque, & non alias in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices, & Commissarios, etiam Causarum Palatii Nostri Apostolici Auditores, & Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, dictæque Sedis Nuntios, sublata eis, & cuilibet eorum quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, irritum quoq; & inane decernimus, si secus super his à quoquam quauis auctoritate, scienter, vel ignoranter, contigerit attentari. Quocircà Dilectis Filijs Nostris, nunc, & pro tempore existentibus, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerario, & Vicecancellario, ac Causarum Curie Cameræ Apostolicæ Generali Auditori, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut vnus eorum per se, vel alium, seu alios præsentem has nostras litteras, & in eis contenta, quæcunque, vbi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte dilectorum filiorum Maioris, ac aliorum Superiorum dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, vel alicuius ex eis fuerint requisiti, solemni-

ter

ter publicantes, eisq; in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant, confirmationem prædictam, ab omnibus, quos illa concernit inuolabiliter obseruari, ipsosq; Maiorem, & Superiores, ac Religiosos dictæ Congregationis Camaldulensis Montis Coronæ, ac præmissis omnibus, & singulis pacificè frui, & gaudere non permittentes, eos desuper per quoscunq; quomodolibet molestari, contradictores, quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas, aliq; opportuna iuris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, legitimisq; super his habendis processibus, sententias, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus, seruata forma Concilij Tridentini aggrauando, inuocato etiam, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis; Non obstantibus præmissis, ac felic. Bonifacij Papæ Octau. Prædecessoris Nostri, de vna, & Concilij Generalis de duabus Dietis: Dummodò quis, vltra tres Dietas, earundem vigore præsentium extra suam Ciuitatem, vel Diocesim, ad iudicium non trahatur, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & Ordinationibus, ac primo dictæ Congregationis etiã iuramento, Confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Priuilegijs quoq; indultis, & literis Apostolicis quibusuis locis, & personis, etiam speciali mentione, & expressione dignis, sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusq; & alijs decretis in genere, vel in specie, etiam

Motu

Motu pari quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis, quibus omnibus, & singulis, etiam si de illis specialis, specifica, expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, tenore huiusmodi, etiam veriores, ac Datum etiam præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hac vice duntaxat, hanc serie, latissimè & plenissimè derogamus, cæterisq; contrarijs quibuscunq;. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris. Die 15 Octobris 1669 Pontificatus Nostri Anno tertio.

Loco Annuli Piscatoris.

F. Murolus Secret.

foris. G. ab Hinnesdael

P A V L V S
P A P A S E C V N D V S
A D P E R P E T V A M R E I M E M O R I A M.

 Ambitiosæ cupiditati illorum præcipue
qui diuinis, & humanis affectati damnati-
one postposita, immobilia & pretiosa
mobilia Deo dicata, ex quibus Ecclesiæ,
Monasteria, & pia loca reguntur illustran-
turq; & eorū Ministri sibi alimoniā vēdicāt prophanis
vſibus applicare, aut cum maximo illorū ac Diuini cul-
tus detrimento exquisitis medijs vsurpare præsumunt,
occurrere cupientes. omniū rerū & bonorū Eccl. ali-
enationem omneq; pactum per quod ipsorum domi-
nium trāssertur, coceſſionem, hypothecam locatio-
nem, & conductiōem vltra triennium, nec non in
feudationem & contractum emphyteuticum præter-
quam in casibus à iure permissis, ac de rebus & bonis
in emphyteusim ab antiquo concedi solitis, & tunc
cum Ecclesiarum euidenti vtilitate ac de fructibus &
bonis quæ seruando seruari non possunt. pro instantis
temporis exigentia hac perpetuo valitura Constitut.
præſenti fieri prohibemus. Prædecessorū N. Constitu-
tionibus, prohibitionibus, & decretis alijs super hoc
editis, quæ tenore præſentium innouamus in suoni-
hilominus robore permansuris. Si quis autem con-
tra huius nostræ prohibitionis seriem, de bonis & re-
bus eisdem quicquam alienare, præsumpserit, alie-
natio, hypotheca, concessio locatio, conductio, &
infeudatio

Paulus Papa Secundus

infeudatio huiusmodi nullius omnino sint roboris vel momenti. Et tam qui alienat, quam is qui alienatas res & bona prædicta receperit, sententiam excommunicationis incurrat, alienati verò bona Eccl. Monasteriorum locorumq; piorum quorumlibet inconsulto Rom. Pontif. aut contra præsentis Constit. tenorem si Pontificali vel Abbatiali præfulgeat dignitate, ingressus Eccl. sit penitus interdictus. Et si per sex menses immediate sequentes sub interdicto huiusmodi animo [quod absit] perseverauerit indurato, lapsis mensibus eisdem, à regimine & administratione suæ Eccl. vel Monasterij cui præsidet in spiritualibus, sit eo ipso suspensus. Inferiores vero Prælati, Cõmendarij & aliarum Eccl. Rectores, beneficia vel administrationem quomodolibet obtinentes, Prioratibus, Præposituris, præpositatibus, dignitatibus, personatibus, administrationibus, officijs, Canonicatibus, præbendis, alijsq; Eccl. cum cura, & sine cura secularibus & regularibus beneficijs, quorum res bona alienarunt duntaxat, ipso facto privati existant, illaq; absque declaratione aliqua vacare censeantur, possintq; per locorum ordinarios, vel alios ad quos eorum collatio pertinet, personis idoneis [illis exceptis q. & propterea privatæ fuerint] liberè de iure cõferri nisi alias dispositioni Apostolicæ Sedis sint specialiter aut generaliter reservata. Nihilominus alienatæ res & bona huiusmodi ad Eccl. Monasteria & loca pia ad quæ ante alienationem huiusmodi pertinebant liberè reuertantur. Nulli ergo &c. Dat. Romæ Anno Incarnat Dñi 1468 Kalend Martij.   112   Index

I N D E X

Primæ & Secundæ Partis Constitutionum:

Prim9 numerus significat paginā, secundum: marg:

A

Abbas: istud nomen Abbatis non est in usu in Congregatione nostra, sed Prioris & Maioris. pag. 20. n. 1

Praelati debent obseruare doctrinam S. Benedicti in descriptione Abbatis. pag. 17. Regulæ Cap. 2.

Acceptare: Locum nouum, qualem, à quibus & quomodo debet acceptare. pag. 230. vide loca noua.

Accusator: nisi probet aut conuincitur qualem pœnam subire debet pag. 84 n. 5 Denunciationes in uisitationibus sub- scribi debent. pag. 84 num. 5.

Aqua benedicta à quo debet benedici diebus Dominicis p. 58. n. 12 à quibus datur, & quomodo Eremitæ stare in Choro debeant dñ asperguntur. pag. 57. n. 5.

Accendere lucernas in choro & Candelas in Eccl. quis debeat pag. 48. num. 7

Acceptator personarum, quomodo puniatur. pag. 99 num. 2

Adoratio Crucis, & quo oratione. pag. 70. n. 21

Acrumina & fructus nō possū colligi sine licentia pag. 127. n. 20

Alienatio quid in illa obseruari. debet. pag. 23. n. 3

Animalia clamosa & latrabilia exceptis canibus prohibentur. pag. 33. num. 5

Antiphonæ quomodo, & à quibus dicuntur. pag. 46. n. 4 5

Anniuersaria quot, pro quibus & quando absoluuntur, & si pos- sunt transferri. pag. 106. 14. in illis quot Canaë tempore missæ, laudum & in medio Eccl. ad tumbam accenduntur. pag. 107. 15.

Anni Prælatuoræ, vide Prælatura, Maior, Visitator & Prior
Anni

I N D E X

Anni Professionis, vide Professio, Maior Visitator & Prior
Apostata & Fugitiuus debet quari a superiore. p. 85. 1.
quando reuertitur qualem pœnam incurrat. p. 8. 1.
quid debet obseruari in recipiendo. p. 85. 1. potest dispensari ad
Priateluras & quomodo. p. 65. 2. Qui sine licentia vadit Romã
aut ab Eremitio ad Eremitum, qualem incurrit pœnam. pag. 86. 4.
Appellatio facta, in quo casu suspendit pœnam. p. 177. 16. 17
Arbores prohibentur scindi etiam a Priore & quomodo. p. 10. 2.
vide Sylua.
Archiuum pro conseruatione scripturarum & Bullarum in qua-
libet Eremitio. p. 177. 19.
Arma relinquuntur ad portam Eremitii. 183. 4. vide porta.
Ars aliqua non debet exerceri ab Eremitis sine licentia. p. 151. 1.
Artifices quibus debent consignari illorum opera. p. 151. 1.
Absolutio percussoris Clerici, ad quẽ spectat si est publica p. 27. 9
Excommunicatorum. p. 127. 1. uide Censura, Generalis quoties
fit in anno & quomodo, p. 127. 2. 3 Non absoluntur qui accipiunt
sacras reliquias sine pœna restitutione. p. 93. 3.
Aspersio quomodo fit. 57. 5. vide aqua Benedicta. Abstinentia
quomodo fit. 151. 5. Cum fructibus in astate quando trans-
fertur. p. 114. 1. qualibet septimana fieri debet p. 114. 5
Abstinentia assensu pro pœna quomodo debet fieri p. 114. 6. 6
In Quibusdam casibus quomodo & quomodo fit. 115. 9.
quomodo assensu. 115. 9. Conuictis conceditur vinum & fructus
p. 115. 9. Actus Capitulares fiunt p. 214. 11. Spectantes ad
communem obseruantiam statim obligant p. 214. 12. Qui ha-
bent rem legalem & quando pro reuocatis habentur. p. 214. 12
Deficiunt res annuatim quod non sunt publicare 223. 2. Spectantes
ad quomodo debet Eremitum quis teneatur portare descriptos. p. 225. 11. 7
Spectantes ad communem obseruantiam quomodo possunt annu-

I N D E X

*lari. p. 232. 2. Ave Maria datur signum illius post Cōpletorium
& quom. in nocte post laudes in die post nonam aut vesp̄as. p.
26. 7. Intervalla & tractus illius & quando dicitur flexis genib9
pag. 26. 7. Datur signum simile mortuo Eremita pag. 106. 12.
Aduocatus eligitur a Conventuali Capitulo. p. 233.*

*Autoritas Dietæ, vide, Dieta: Maioris cū visitorib9 p. 225. 1.
Solius Maioris circa correctionem. p. 226. 2. Cum visitoribus
In dubijs. p. 227. In negotijs grauib9. p. 228 9. In Conducē
dis visitoribus pro visitatione particulari. p. 229. 12.
In limitanda visitorum autoritate aut in assignatione socij visi-
tatori vno. p. 229. 14. In eligendis visitoribus. p. 229. 16*

B

*Balneum quando à quibus à quet medicorum Consilio conceditur
pag. 105. 8. Cui conceditur ad eundem balneum debet illi dari
socius & pecunia. 105. 8.*

*Balletatio. Qui procurat balletationem aut votum pro se vel pro
alijs pro obtinendo aliquo officio qualem p̄nam subeat viat Affi-
cium Calculus Candidus negat, niger affirmat p. 194. 2. Quan-
do sunt vota paria quid faciendum p. 194. 2. nulla ratione de-
bet perueniri ad Cognitionem calculi p. 215. 14. Practicatio
secreta de negotijs Capituli Generalis, prohibetur p. 215. 15.
Ordo balletationis pro Prælati in Definitorio p. 219. 7. Quando
iterato fit balletatio & nominatio p. 219. 7. viat Definitorium.
Binditi Debitores aut Contumaces non debent recipi in nostris
locis à Prioribus. 143. 7.*

*Barbam à bent alere nostri Eremitæ & q. is usus crinium circa
os p. 185. 5.*

*Barbitonsorium quale & quibus rebus instruitur p. 185. 4.
Barbitonsor qualis eligi debet. p. 185. 4. Omni tertia septimana
vadat*

I N D E X

vadat aut tondeat & quomodo. p: 185. 5. Qui transit hoc tem-
pus sine licentia priuatur vino p: 185. 5. Quales dies deputa-
ti ad tonsuram extra hos non potest radi sine licentia p: 186. 8.
Benedictio rerum necessariorum renouatur omni anno. p: 97. 8.
Benedictio mensæ. p: 151. 4.
Bibere quomodo & qualis mensura potus. pag: 120. 1. 2.
Bireti duo Cōcedūtur. p: 149. 14. nō utitur solus biretus. 149. 13.
Bestiæ non vadant per Eremum & intrent illam ad quem spectat.
184. 6.
Breuiarium monasticum debet obseruari in toto. p: 43. 1.
Burse quando Consignantur depositario tempore Capituli Gene-
ralis p: 210. 3. quando redduntur Prioribus. 225. 8.

C

Campanæ Nostrarum Eremorum quot & quales. p: 131. 1
vide Missæ.
Candelæ Quando debent accendi super Altare. p: 51. 1. 2. quis
accendit. p: 51. 2. In festis primæ Class. & secundæ in quibus
celebrat superior quot accenduntur & Cuius ponderis. item in
Missis Conuentualibus in festis duplicibus & semiduplicibus
in vigilia Pentec: & in Dominica Palmarum. P: 59. 15. Cuius
ponderis sunt quæ portantur ab Eremitis in processionibus p: 70. 18.
in triangulo Altaris in adoratione Crucis in bastili Sabb: Sancto
in die Purificationis p: 70. 18. Albæ esse debet excepto p: 70. 20.
In annuencijs & exequijs ad Catacœclum. p: 167. 14. Canes
permittuntur pro Custodia p: 33. 5.
Capecalia Eremitarum qualia debent esse. p. 74. 24.
Capitulum triplex sit in Congregatione Generale,
Conuentuale & Culparum. p: 22. 1.
Capitulum Conuentuale: quale sit signum pro Capitulo.
Conuentuali.

I N D E X

Conuentuali. p: 22 2. quis habeat vocem in illo. p: 22. 2. ad quem spectat proponere negotia tractanda. p: 22. 2 ad que negotia adunatur. p: 23. 3 Reuelare tractata in Capitulo prohibetur & quæ pena. p: 23. 4. facit Officiales Domus quando & quomodo. p: 173. 2 3 Conceat licentiam fabricandi noua, p: 178. 24.

Capitulum Culparum de quibus defectibus dicitur culpa. p. 131. 1. 176. 11. fit in sabb: aut alio die p: 174. 7.

Quo ordine. p: 175. 8. 9. 10 quomodo dicuntur Culpa. p: 176. 11. quo ordine. p: 176. 12. vocantur neg. igentes. p: 176. 15. illuc congregantur omnes Eremitæ ad initium Capituli Generalis. p: 202. 2. & ad audiendam lectionem Actuum cap: 223 4 5

Capitulum Generale Determinat dies quibus mulieres intrant Ecclesiam p: 12. 10. vbinam Celebratur & qui cibi dantur feria Quarta. 114. 4 in fine datur absolutio generalis quo ordine & forma p: 127. 2. 3. In qua etate dissepasat cum Nouitijs p: 152. 1. Cui quali aduertentia recipit Religiosos a'terius Ordinis p: 152 3.

Dispensat pro suscepcione Ordinis Præbyteratus ante 5. annos Professionis. p. 167. 2. Quid faciat in occasione litterarum infamantium. pag: 191. 4 Quo tempore Celebratur quam ob causam ubi & quando potest tempus Celebrandi prolongari aut abbreviari. p: 198 1. Qui tenentur venire ad Capitulum. p. 199. 1.

Qualis pena in absentes p: 199. 1 Priores de Polonia salic quarto anno veniunt & cum quo p: 200 2. Non potest venire non Prælati nisi vocetur, & qualis pena p: 200. 3 Cum quali quantitate pecuniæ vixit Prior. p: 200. 4. ferat secum Computum suæ Eremit. p: 200 5: 6. Absens tenetur mittere, alias incurrit penam p: 191. 7 Quo die debet inueniri in loco qui vadit. p 191. 8. Forma introduccionis Capituli. p: 202 1. Quando datur pri-
mum signum & quomodo, qui Conueniant & quo, fit Ora.

I N D E X

ueniant & quo, fit Oratio. p: 202. 2. Quis facit Exhortationē,
quo fine & quid disponit. p: 203. 3. Quomodo fiant electiones
& sua requisita. p: 203. 1. 2. vide electionem. Quid obseruatur
cum litteris scriptis ad Capitulum. p: 212. 4. Quae annihilan-
tur prateriti Capituli. p: 214 10. Dispensat cum annis professio-
nis pro electione Maioris visitatoris & Prioris in quo casu.
p: 221. 6. Acceptat noua loca cum quali aduertentia p: 231. 1. 2.
vide Definitor Definitorum.

Caput quando profundē inclinatur. p: 67. 8. Quando in choro
& in Ecclesia tenetur Coopertum discoopertum & mediocooper-
tum. p: 68. 11. 12. Non tenentur infirmi. p: 69. 13. Quando de-
tegitur & inclinatur coram alijs. p: 171. 2. 3. Supra nunquam
portatur solum biretum. p: 149. 13.

Carceres. Cum incarceratis non licet loqui. p: 80. 1. Quādo in-
carcerantur Apostatae aut fugitiui. p: 85. 1. 86 3. qui vadit
Romam sine licentia. p: 86. 4. qui vadit de Eremo ad Eremum.
p: 86. 4. qui vadit ad P. Maiorem ob recursum. p: 87. 5. vide
Apostata fugitiuo, pæna, proprietas, percussio,

Carnes prohibentur manducari cuiuscunq; generis & quæ co-
quantur cum carne & iuscula carnis. p: 119 1. cum Consilio Me-
dici facile conceditur esus. p: 119. 1. secularibus non concedun-
tur intra Cruces Eremit. p: 119. 2. manducans qua punitur pæna,
Prelatus à quo punitur. 119. 3.

Casus reseruatos benè norint Eremitæ expositi ad Cōfessiones ex-
cipiendas secularium. p: 27. 7. Casus reseruare potest Prior.
p: 27 9. Publica percussio Clerici reseruata Priori. p: 27 9.

Cella quantum distat à Cella ab Ecclesia ab Officiis. p: 10. 4.
non potest intrari exceptio. 1. 7. In vestibulo loqui licet. p: 11. 8.
qui intrat aut permittit intrare quam pœnam subit p: 11. 8. Se-

I N D E X

questratis in Cella non licet loqui. p: 81. 1. visitatur bis in annò. p: 97. 5. Omnes Cellæ habent cōmunem clauem exceptio. p: 97. 6. in die non clauditur. p: 97. 7. de vna ad aliam nihil transportatur. p: 98. 10. tenetur munda. p: visitatur à visitatoribus præsente Priore. p: 229. 15.

Cellerarius qualis eligitur à Capitulo Generali aut Cōuentuali. p: 89. 2. quales libros tenetur habere. p: 89. 3. Sacerdos debet esse s annorū professus. p: 89. 2. Quale Officiū illius. p: 89. 4. 5. to:um facit cum consensu Prioris, reddit computum quolibet Mense. quis Coadiutor Cellerarij. p: 91. 9. 10. Conseruat pecuniam. p: 96. 1. si cōmiserit fraudem. p: 96. 3. visitat Cellas cum Priore. p: 97. 5. partialis punitur. p: 99. 2. facit prouisionem panorum quando. p: 147. 1. 2.

Cera vide Candela.

Ceremonie in choro quomodo sūt & debēt obseruari p: 43. 1. 2. 3. Cerei accenduntur ante Altare maius ad elevationem extinguuntur post communionem, in alijs Capellis vnus solus p: 59. 16. Cereus Paschalis cuius ponderis, quando debet ardere & quo die extinguitur. p: 70. 19.

Clericus. illius publica percussio reseruatur Priori. p: 27. 9. recitat psalterium cum Requiem in fine psalmi toties quoties fit Annuersarium. p: 106. 14. Quot psalteria absoluit pro quolibet defuncto Eremita. p: 108. 17. Ordinatus Præbyter quem locum recuperat. p: 164. 1. Diaconus receptus ad habitum non præcedit Nouitium anteceleriter susceptum p: 164. 3. ad quem spectat promotio Clerici ad Ordines & à quo examinatur. p: 167. 1. post quinque annos Professionis promouetur ad sacerdotium & quando cum his annis dispensatur. p: 167. 2. Qui ordinat sine licentia quam panam incurrit. p: 167. 3. quali scientia acbet instrui.

p: 167. 5.

I N D E X

p: 167. 5. vnum psalterium absoluit qualibet septimana p: 64. 1. vide Eremita hebdomadarius. Chorus consistitur in illo sine sustentamento excepta infirmitate & senectute. p: 67. 6. in choro respiciat alter alterum quando genuflexi manent. p: 67. 6. Conformitas Obseruatur. p: 69. 14. finito officio nemo recedit de choro ante superiorem excepto &. p: 69. 15. nullus chorum intrat sine pallio. p: 69. 16. Hospites seculares & Religiosi non introducuntur in chorum sine scitu superioris. p: 69. 16. summum silentium in choro, & pœna infractores. p: 140. 1. in choro quis corrigit. p: 140. 2.

Cibi quomodo disponuntur per totum annum. pag: 113. 1. 114. 4. 5. 8. 9. 115. 116. 117. 118. quales in vigilia Natiuit. Domini & sabbato sancto. p: 115. 10 feria 6 quando occurrit festum Natiuitatis Domini & S. Romualdi p: 116. 12. quales cum butiro & quales cum oleo. p: 117. 15. quales parantur in Cella. p: 117. 16. relicta cibaria omni die exponuntur in armariolo. p: 117. 19. tempore Capituli Generalis ubi dantur cibi. p: 114. 4. tempore rogationum. p: 114. 4.

Cilicium potest portari cum licentia Confessarij à Professo, à No-uitio cum licentia sui Magistri. p: 138. 2. Cingulus choristarum & Conuersorum. p: 148. 12. Coatio fit in Cella ad quam portantur fructus & vinum diebus refectorij quando ieiunatur. p: 151. 3. fit cum fructibus aut pane. p: 118. 21. tempore hyemis potest fieri post Completorium & Orationem p: 122. 2. Culpa quomodo debeat considerari à Superiore in Capitulo. p: 76. 2. quales Culpæ sunt leues, quales graues & earum penitentia. p: 772. 783. grauiiores. p: 79. 12. quomodo se gerant superiores cum talibus. p: 79. 3. Culpæ grauiiores quas pœnas habeant. p: 79. 4. Culpa secreta, secreta puniuntur. p: 80. 6.

I N D E X

Culpa grauissima & earum pena. p. 83. 1. 2. in Capitulo dicitur culpa de transgressionibus & defectibus manifestis. p. 131. 1. 176. 11. Cū quo Ordine & obseruatiā dicuntur. 176. 12.
Communio debet fieri omni die Dominico excepto. p. 27. 10. in Aduentu & in Quadragesima nunquam omittitur. p. 27. 10.
In Cena Domini sit ab omnibus quo ordine p. 27. 11. pro Communionē extraordinaria licentia petitur à superiore p. 28. 12. tempore Cōmunionis, duo Cerei ardeant ante maius altare in Capellis unus. p. 59. 16. Computisti quatuor Capituli & eorum officium. p. 210. 4. referunt Definitorio defectus repertos. p. 216. 17
Completa qua hora absoluitur, & cum quali aduertentia datur signum illius p. 61. 6. signum illius & quando abbreviatur. p. 61. post lectionem ante Completorium datur signum parua Campana p. 62. 7 vide signum Concurrentia votorum in elctione quomodo terminatur. p. 208. 4. 5. 6. 7. 219. 7. Cōfessio intra nouē dies quilibet confiteri tenetur. p. 25. qui transit tempus sine licentia quam penam sustinet. p. 25. 2. Generālem Confessionem coram quo possunt facere Nouitij. p. 160. 1. ante susceptionem habitus cui possunt confiteri generaliter Nouitij p. 155. 12 ante professionem 160. 1. Confessarij exponuntur à Priore sine illius licentia potest mutari p. 26. 3. Eremitæ hospites cui possunt cōfiteri. p. 26. 3. 26. 6. Nō uis Sacerdos non exponitur sine praeuio examine & approbatione p. 26. 4. in necessitate potest Prior exponere nouum Sacerdotem vsq; ad uisitationem. p. 26. 4. Deputati pro secularibus approbatur à Diocesiano p. 27. 7. Confessarij possunt absoluerē ab ijs à quibus & Prior excepto & c. p. 27. 9. Sed non reliquiarum acceptores absq; praeuia restitutione. p. 93. 3.
Conformitas in Ceremonijs p. 69. 14. in uestimentis & in omnibus. p. 69. 15

Coniuratio

I N D E X

Coniuratio contra superiorē punitur disciplinā Circulari p. 193. 2.
Conseruator eligitur à Capitulo Conuentuali. p. 23. 3.
Consuetudines antiquas Religionis curet obseruari P. Maior
p. 226. 3. Contradictor superiori punitur p. 193. 2.
Contumaces aulæ p. 143. 7. Conuersatio cum hospitibus prohibe-
tur. p. 34. 6.
Copiam rationum portat Prior ad Capitulum Generale. p. 201. 6
Quando mittuntur p. 201. 6.
Conuersus tenetur ire ad Matutinum, & septies laudare Deum
per diem. p. 54. 1. 3. recitat 82. Pater & Ave Maria cum qua-
li diuisione p. 54. 2. diebus ferialibus debet aesse primæ &
Completorio, festiuis verò & vespers ac officio defunctorum
p. 55. . Quis primæ Missæ inscriui & pulsat pro illa. 56. 2. Quot
Pater noster & Ave Maria dicit pro quolibet Annuario p. 106
14. quot pro subditis aut Prælati defunctis debet dicere. p. 108. 17
facit abstinentiam solitam cum fructibus & vino p. 115. 9. tarde
acceus ad officium & receus ante finem accipit veniam pag.
125. 2. quot libros potest habere. p. 168. 7.
Casens. quantum datur casci qualibet septimana p. 117. 18.
Correctio diuersa iuuenum ac senum. q. 76. 2. in choro ad quem
spectat. p. 129. 2. Quomodo ibi fiat correctio. p. 130. 3. in definitio-
rio nunquam omittitur Correctio Prælatorum p. 213. 8. 217. 17.
vide Maior, visitator, Prior, Superior, Error.
Calcei Prohibiti Eremitis. p. 148. 11.
Constitutiones legantur ante lectionem Capituli cum Regula
pag. 197. 5. obseruari debent p. 231. 1. Quomodo possunt reuocari
mutari & alterari. p. 32. 2.
Crucis ponuntur & indiores, distantes à porta Eremiti p. 12. 9. vide
mulieres. Quomodo fiat adoratio Crucis à celebrante, & ab alijs
Eremitis. p. 70. 21.

I N D E X

Equus durat per annū in suo officio eius cura & obligatio. p. 100. 1.
2. 3. 4. *datur illi socius* p. 101. 5. *Colligit ex omnibus hortis pro
usu culinae.* p. 117. 20.

Coquere in cella nō licet præter fructus & à crimina. p. 117. 16.

Curam animarum non exercent Eremitæ. p. 11. 6.

Custos sylvarum. p. 94. 7. *vide sylva.*

D

Debiles quomodo tractantur ratione lecti. p. 75. 5. *præter viaticum
datur vehiculum.* pag. 178. 10. *debiteres nō recipiuntur in
locis nostris.* p. 143. 7. *Decima vide Taxa.*

*Depositarius in eius manu deponitur pecunia Priorum & visi-
tatorum, eligitur à Definitorio.* p. 210. 3. *quando reddit depo-
sitam pecuniam Prelatis.* p. 225. 8.

*Deposito Prelati infra annum ob quam sit causam & quo ordi-
ne.* p. 226. 5. 6. 7. 8. *definiteres quid debeant legere.* p. 213. 7.

*Dieta quando fit, ubi & quomodo, & qui conveniunt, quam habet
authoritatem.* p. 198. 2. *qui eo vadit incurrit penam.* p. 200. 3.

Defensio qualis prohibetur aliorum & propria. p. 190. 1. *de in-
iusta & inordinata quid nascitur.* p. 190. 2. *qui defendit iniqui-
ter quomodo castigatur.* p. 191. 3. *defensio rei.* p. 84. 4.

*Definitor quando debet exire de Definitorio vide definitor, quis
elegitur pro definitore.* p. 207. 1. *eliguntur octo qualiter &
quomodo* p. 208. 2. *ab omnibus vocalibus dantur vota.* p. 208. 3.

quis putatur obtinere. p. 208. 4. 5. *Definitores eligunt scribam
Capituli.* p. 209. 1. *Picariū Domus & alios Officiales.* p. 210. 2.

*tenentur venire ad matutinum, diebus festiuis ad vespervas &
Celebrare omni die aut audire Missam.* p. 212. 1. *Primus Defi-
nitor quando tenet locum Præsidentis.* p. 213. 7. *interrogantur
Priores & corriguntur.* p. 213. 8. *in Consultationibus quæ obser-
vantur.*

I N D E X

uantur. p: 215. 13. in virtute S. Obedientiæ prohibitum est reuelare tractata. p: 216. 16. corriguntur mali administratores. p. 216. 17. Celebrant aut communicant in die Electionis Prælatorum. p: 217. 1. leguntur ante electionem. p: 217. 2. quid observatur in nominatione Prælaturarum. p: 218. 3. quomodo scribantur chartulæ. p: 218. 1. reseruat authoritas tribus diebus & quis eam perdat. pag: 223. 3. qualem præcedentiam habent his tribus diebus. p: 223. 3. vide Capitulum generale Præsidentis. 209. 8.

Definitor egreditur de Definitorio quando de illo vota dantur aut tractatur de illius interesse. pag: 204. 3. Quando conveniunt omnes vocales. p: 205. 1. Quilibet Prælatus renunciat Prælaturæ. p: 206. 2. remanent solum octo definitores. pag: 209. 8.

Disciplina quoties, quando, & quamdiu peragitur. pag: 137. 1. Dispensatio silentij quoties & quando fit. p: 32. 3. vide silentium.

Dispensator datur pro adiutorio Cellerarij quis debet eligi, suum onus. pag: 91. 9 non sit partialis. p: 99. 2.

Donatio. vide hereditas legata. 23. 3.

Dona non possunt dari & accipi ab Eremitis exceptis fructibus. pag: 144. 1.

Dormire ubi & quomodo dormiunt Eremitæ p 74. 1. quæ hora n. c. t. s. vacant dormitum. p. 74. 1. Dormitio in die quanto tempore quomodo & quando fit. p: 134. 1. datur signum dormitionis. p: 134. 2. eo tempore quilibet manet in Cella p: 134. 3. finis dormitionis. p: 135. 4 quando ieiunatur qualis finis dormitionis. p: 135. 4 post matutinum non licet dormire sine licentia p: 135. 5. ubi sunt nostra hospitia non licet dormire extra illa. p: 139. n. 1.

Dubium

I N D E X

Dubium quale declarat P. Mator. p. 227. 8.

Discere litteras possunt Eremitæ. p. 167. 5. vide lectio.

E

Edificia noua quando & cum quali fiunt licentia. p. 178. 23. 24.

Eleemosyna qualis, quando, & à quo fit pro mortuo Eremita pag. 108. 18. Relicta à nouitijs conuertuntur in vsum Eccl. alias & p. 162. 3. 4.

Electio officialium Eremiti p. 173. 2 3. 4. vide officiales superiorum quomodo fiat p. 203. 1. iuramentum fit pro electione meliorum legitur Const. de qualitate eligendorum p. 204. 1. fit cum calculis albis, & nigris p. 204. 2. quid fiat in paritate votorum p. 204. 2. quales practicationes prohibentur in electione vide practici officiales electi à definitoribus vide definitores Ante electionem quid obseruatur tempore Capituli p. 217. 1. quid legatur. p. 217. 2. 2. Præcedentia in electionibus & nominationibus. p. 218. 3. Noua Electio & Nominatio quando p. 219. quis electus recusat officium p. 219. 8. Anni professionis pro electione Maioris p. 221. 1. visitatorum pag. 221. priorum. p. 221. n. 6. de qua natione eligendus est Pater Procurator Generalis. p. 221. 5. Qualitates eligendorum. p. 221. illorum numerus. p. 221.

Electores qui iurant supra electionem meliorum. p. 203. 1. quando & quali forma p. 207. 5. possunt tractare de qualitate eligendorum p. 205. 5. vide definitores Electio.

Eremitus quantum distat à ciuitate & locis. p. 9. 1. intra syluas. p. 10. n. 2. Clausura muro. p. 10. 3. clausura non mutatur sine licentia p. 10. 3 non intrant mulieres vide mulier, Eremitus Montis Coronæ vocatur Sacra & Caput totius Congregationis. p. 169. 1. ex Eremito asportari res prohibentur à quo & quando. p. 225. 6. acceptare Eremitum vide locus nouus. Eremita. moas illius viuendi. p. 5. votum

I N D E X

votum solemne facit. p. 6. ubi habitat. p. 10. 2. non egreditur sine licentia. p. 10. 3. non se ingerit negotijs secularium & parentum. p. 10. 5. non frequentat Ecclesias secularium nec exercet curam animarum. p. 11. 6. adeundo Cellas aliorum quid facit. p. 11. 8. Cui confitetur in Eremitio & in itinere. p. 26. 3. 6. renunciat priuilegijs. p. 30. 3. quando, ubi, & de quo loquitur vide silentium, non loquitur cum Nouitijs sine licentia, nec conuersatur cum illis. p. 34. 6. dicit aut audit quolibet die Missam. p. 56. 2. 3. absoluit nocte & die officium in Choro licet solus in Eremitio remaneat & quomodo. p. 69. 1. tempore officij non egreditur de choro, excepto. p. 66. 2. Quomodo debet intrare Ecclesiam & Refectarium p. 69. 16. Quomodo, & ubi dormiat, habeat curam rerum vti sacrarum. p. 95. 8. non facit maiorem austeritatem sine licentia. 122. 5. Qualis est in loquendo in ambulando & in omni actione sua, ac in cella. p. 194. 2. 3. Quando peccat venialiter aut mortaliter transgrediendo Regulam. p. 196. 3. obligatus est ad dicendam culpam & faciendam poenitentiam. p. 196. 4. qualis sit error in choro, à quo, qualis, & quomodo corrigatur pag. 129. 1. 2.

Exercitiū Corporale sit omni die una hora excepto &c. p. 132. 1. in qua hora, quali loco, quæ oratio dicitur ante & post exercitiū pag. 132. 2. Nouitijs separatim cum suo Magistro excepto &c. p. 133. 3. Culparum Capitulum & panis consecratio impedit exercitiū pag. 133. 4. quale exercitiū sit in Cella. p. 133. 6. negligentes ad exercitiū p. 133. 4. Excusatio auditur una vice, quando licita Exequiæ illarum ordo p. 106. 13. Anniversaria. p. 106. 15. 16. vide mortuus datur signū Capana minori cū 20 ictibus. p. 133. 5. Aestas, tempus illius quale intelligitur. p. 33. 4.

Euangelium in nocte cum quali Ceremonia cantatur à superiore p. 49. 1. in Missa quando incensatur Euangelium. p. 57. 8. Ll Ex 65.

I N D E X

*Excommunicatis. quis potest excommunicare. p. 192. 1. à referuata Priori non absoluit Confessarijs. p. 27. 9. cum quo ordine absoluitur à Priore & Forma. 127. 1. ultra Excommunicationem, quali pena punitur percussor Fratris. p. 192. 2. F. Fabricari quando potest. pag: 178. 23. 24. vide *Ædificia noua.*
Familia Abbatiæ Montis Coronæ cui subest. p. 181. 10. visitatur à Priore. p. 181. 10. pro Eremitis ordinatur à definitioribus. p. 222. 1. cum quali aduertentia. p. 222. 3. pro familia fratres destinatos recipiunt Priores. p. 222. 3.
Ferire ad mortem culpa grauissima, eius pena. p. 83. 1. 2.
Ferramentarius. eius officium. p. 94. 6.
Festum Natalis Domini aut S. Romualdi non dispensat ieiunium Regulare. p. 116. 12. de precepto non admittit dispensationem silentij nisi necessitate cogente. p. 33. 4. in quali Celebrat officium superior. p. 50. 2. Obseruantur festa Diocesis & Religionis. pag: 116. 11.
Forma induendi Nouitios. vide Nouitius Professio.
Forma victus obseruetur nec mutatur sine licentia. p. 122. 4.
Fumus, sua necessitas, quis faciat panes. p. 185. 3.
Fugitiuus. pag: 85. 1. vide Apostata.
*Fruetus acrumina quando distribuuntur. p. 117. 17. Colligi sine licentia non possunt. p. 117. 20. dantur & recipiuntur inter Eremitas. 144. 1.**

G

Genuflexio in quibus hymnis & versibus fit in choro. p. 67. 9. fit coram Maiore & presidente p. 171. 1. coram Priore solum in Cella p. 171. 1. Nouitij coram Magistro. p. 171. 1. ad signum Ave Maria excepto. p. 62. 8. ad Eleuationem SS. Sacramenti in omni loco. p. 59. 13. ob quos errores in choro. 129. 1.
Gloria in Excelsis. p. 58. 9.

Gubernium

I N D E X

Gubernium vniuersale totius Religionis spectat ad Maiorem cum
 visitatoribus. p: 169. 3.
 Galeros albos possunt habere Eremitæ. pag: 149. 13.

H

Habitationes Eremiticæ quales. p: 15. 3. vide Eremitus locus
 nouus.
 Habitare simul in Cella prohibitum. p: 74. 1.
 Hebdomadarius Sacerdos suum Officium in choro & in dicenda
 Missa p: 46. 4. quis facit Officium pro impedito. p: 48. 8.
 quando incipit hebdomadam, qua finita in sabbatho facit prostra-
 tionem. p: 49. 9. stando dicit Orationem. p: 67. 7. vide Missa.
 Hebdomadarius Clericus suum officium, & quæ legit ad horas.
 p: 46. 5. cum quo dicit Inuitatorium in medio Chori & quan-
 do p: 46. 5. inseruit Missæ in festis solennibus. p: 47. 6. quan-
 do & quo ordine accipit & dat pacem. p: 47. 6. quæ obseruat
 & dicit. p: 58. 10. ubi est solum vnus Clericus quis supplet &
 in quibus. p: 47. 6. Quando impeditus quis succedit p: 48. 8.
 Quando incipit & finit & in sabbato facit prostrationem. 49. 9.
 Hebdomadarius Conuersus, sua diligentia & munus. p: 47. 7.
 portat Crucem in processionibus. p: 47. 7. impeditus mittit ali-
 um alias &. p: 47. 7. inseruit Missæ Conuentuali excepto &.
 p: 47. 7. adiuuat Clericum in ministrando turibulo & Sacerdo-
 tem in Sacratio, quando. p: 47. 7. ad Matutinum & primam
 vocat absentes. pag: 125. 1.
 Herba non possunt accipi ex omnibus hortis. p: 117. 20.
 Hereditas à quo acceptatur & eidem renunciatur. p: 23. 3.
 Hora prandij & Cenæ Eremitarum. 121. 1. 3.
 Horæ Canonice, ingrediendo Ecclesiam ad legendas horas Cano-
 nicas quæ faciendum. p: 41. 5. quando inclinatio fit & statio.
 Ll 2 p: 43. 1. 2.

I N D E X

- P.* 43. 1. 2. *Quomodo dicitur Prima.* *p.* 55. 1. *quâ hora & quomodo pulsatur.* *p.* 55. 1. *Tertia.* *p.* 60. 1. *sexta.* *p.* 60. 2. *Nona.* *p.* 61. 4. *vesperæ.* *p.* 61. 5. *Completorium.* *p.* 61. 6. *vide officium Diuinum & signum.*
- Horologium,* eius curam & directionem habet sacrista. *p.* 93. 2. *adsit in omnibus Eremitis.* *p.* 132. 2.
- Hortus Communis & qualis hortulanus.* 184. 2.
- Hospitia & austerias ac Domos secularium fugiant Eremitæ.* *p.* 187. 6. *vide iter.*
- Humilitas quam necessaria.* *p.* 34. *illius gradus.* *p.* 35. *debent obseruari.* *p.* 39. 1. *humilis sit Eremita cum suis superioribus.* *p.* 193. 1.
- Hospitale,* sua positio situs & qualitas. *p.* 142. 1. *lecti quales.* *pag.* 142. 1.
- Hospitum exceptor suum officium tam secerdotis quam Conuersi.* *p.* 142. 2. 3. 4.
- Hospites.* cum illis prohibita Conuersatio. *p.* 10. 5. 34. 6. *quomodo recipiuntur.* *p.* 142. 1. *lauantur illorum pedes.* *p.* 143. 5. *qui non recipiuntur.* *p.* 143. 7. *Cum personis honoratis potest manducare Prelatus.* *p.* 150. 1. *qualis datur illis præcedentia.* *p.* 165. 5. *non detineantur ultra tres dies.* *p.* 166. 1. *vicini non detinentur si &.* *p.* 183. 2. *deponunt arma ad portam.* *p.* 183. 4. *tempore Capituli expediuntur sine mora.* 212. 3.

I

- Incarcerati vide Carcer, sequestratus, Pœna,*
- Incenfare quis debeat & quo oraine.* *p.* 57. 8.
- Inclinati mes profunde in choro quando fiunt.* *p.* 171. 2. 3.
- Incorrigibilitas,* culpa grauissima & quæ obseruantur cum incorrigibili. *p.* 83. 1. 2.

Indulgentia

I N D E X

Indulgentia plenaria dicendo Angelus Domini cum oratione Gratiam tuam, quando datur signum pro Ave Maria. p: 62. 8. *Indulgentia pro Exaudiat Concessa ab Urbano octavo.* p: 72. 3.
Infirmus potest se sustentare in Choro. p: 67. 6. *non tenetur ad observantiam aliquorum in Choro.* p: 69. 13. *dispensatur cum austeritate lecti.* p: 75. 5. *non parcitur expensis pro curando infirmo.* p: 103. 3. *visitatur à Medico Ordinario.* p: 103. 4. *ubi non possit curari.* p: 104. 5. *visitatur ab Eremitis in valetudinario secundum beneplacitum & quando in Cella.* p: 104. 7. *quando conceditur balneum, quomodo cum quali prouisione & socio.* p: 105. 8. *Manducat carnes ubi & quando.* p: 105. 9. 10. *Superior procurat remedia Spiritualia.* p. 106. 11.
Inquisitio delinquentis quomodo facienda. p: 84. 4. *Instrumenta bonorum operum qualia.* p: 24. *adiungitur Confessio & Communitio.* p: 25. 1. *ad quid principaliter seruiant.* p: 28. 14.
Intimationes facte Nouitijs notantur à scriba. p: 153. 4.
Inconare Psalmos, Cantica, Hymnos ad quem spectat in Choro. p: 52. 1. *Salve Regina.* p: 53. 3.
Inuentarium debet fieri rerum ad Obedientiam spectantium & quare. p: 95. 8.
Ieiunium, qui ieiunat in Æstate totum datur illi pro prandio. p: 113. 3. *quomodo fit ieiunium feria quarta in æstate.* p: 114. 4. *in Rogationibus.* p: 114. 4. *feria sexta vide Abstinentia à 13. septembris usq. ad pascha.* p: 114. 7. *à 13. septembris ad festum S. Martini & à Natiuitate usq. ad quadragesimam quæ obseruantur.* p: 115. 8. *in una & altera Quadragesima.* p: 115. 9. *in vigilia Natiuitatis & Sabbato Sancto* p: 115. 10. *Ieiunia deuotionis.* p: 226. 11. *feria sexta nunquam dispensatur.* p: 116. 12. *in festis S. Romualdi & Natalis Domini nunquam dispensatur ieiunium.* p: 116. 12.

I N D E X

Iuuenes nouiter exeuntes de Nouitiatu quomodo & à quo debent gubernari & custodiri. p: 87. 1.

Iuuenes non sunt apti ad vitam Eremiticam. p: 87. 1.

Iuramentum eligendi meliores in Pralatos. p: 207. 5. vide Electio, definitor.

Itinerantes quæ tenentur Obseruare, vide pecunia vestis.

Iter faciens cui potest Confiteri. p: 26. 6. in necessitate potest cum socio dormire. p: 74. 1. cundo ad aliam Eremum quæ potest secum portare. p: 98. 10. expendit pecuniam solum pro itinere. p: 98. 11. perueniens ad loccum sibi destinatum restituit residuum pecunia p: 98. 12. ad quales obligatur Orationes. p: 43. 1. ultra 50 miliaria non vadit sine licentia. p: 139. 2. non vadit solus sub pena vnius abstinentiæ. p: 187. 1. qualis suus socius. p: 187. 2. in exitu & reuersu quid facit. p: 187. 3. dicit Itinerarium. p: 187. 4 non vadit Die Festo. p: 187. 5. non reферat in Eremo quæ viderit. p: 178. 8. non tenetur ad Ieiunium Regulare. p: 178. 9. datur ei pecunia equi & alia necessaria. p: 178. 10. paucis debet esse contentus in hospitij. p: 178. 10. portat secum litteras dimissoriales à Priore alias & 222. 2.

K

Kyrie eleison semper incipit à parte Prioris in Choro excepto & pag: 83. 2.

L

Lagicus sua Obligatio vide Conuersus, Hebdomadarius, Eremita.

Lauari debent pedes hospitum à quo p: 143. 5.

Lauatorium quis tenetur præparare. p: 186. 8.

Laudes in Matutino quomodo Celebratur. p: 51. 1. vide Matutinū.

Ligna quando dantur Eremitis. p: 91. 7. ligna aut arbores non excinduntur circa Eremum. p: 1. 2. vide sylua.

Litteræ

I N D E X

Litteræ non mittuntur nec recipiuntur sine licentia p: 144. 1. 2. *aperire litteras Maioris aut visitorum quæ pena.* p: 144. 3. *P. Maior & visitores non aperiunt inter se* p: 144. 3. *nec Eremita alterius, nec superior in absentia Prioris.* p: 145. 5. *litteræ omnes portantur ad P. Maiorem.* p: 145. 6. *quale sigillum.* p: 145. 7. *litteræ de statu Eremitæ scribuntur quolibet Mense à Prioribus ad P. Maiorem.* p: 178. 25. *litteræ infamantes scriptæ ad Capitulum aut Dietam Castigantur.* p: 191. 4. *litteras fauoris pro Electione qui procurat quomodo punitur.* p: 205. 6. *Quales litteræ leguntur in Capitulo.* p: 212. 4. *in directione litterarum ad Capitulum quæ observantur.* p: 212. 4. *litteræ testimoniales quando portantur.* p: 187. 3. *Dimissoriales à Priore quando.* pag: 222. 2. *Lectiones ad Matutinum quis legit & quomodo.* p: 44. 3. *In festis solennibus quis legit Humilias.* p: 45. 2. *Lector stat capite toto aut medio aperto secundum tempus.* p: 68. 11. *lectio ad primam & secundam mensam ad quæ spectat in Refectorio.* pag: 150. 2. *Prophetiæ Sabbato Sancto & in vigilia Pentecostæ.* p: 70. 21. *Completa lectio.* p: 123. 1. *absentes à lectione.* p: 124. 3. *lectio ad panem.* p: 133. 4. *Lectio Theologiæ Moraliæ & Conferentia bis in hebdomada & quali hora.* p: 136. 1. *defectum lectoris quis supplet.* p: 136. 1. *lectio Regule & Constitutionum quolibet die fit ante Completorium.* p: 197. 5. *lector primæ & secundæ Mensæ tempore Capituli Generalis.* p: 211. 2. *lectores Chori vide lectio.* *lectus qualis est, qualis saccus & cooperta* p: 74. 2. 3. *cum infirmis dispensatur.* p: 75. 5. *lecti in hospitali quales.* p: 75. 6. *Libraria Communis.* p: 93. 4. *quales libri non conservantur in illa.* p: 93. 4. *vide libri.*

Libri

I N D E X

Libri prohibiti & suspensi non conseruantur. p. 93. 4. non expor-
tantur nisi tres libri & quomodo. p. 98. 10. Quot & quales po-
test habere Conuersus. p. 168. 7. libri quos tenet Prior & quæ
in illis notantur. p. 177. 19. 20. Quales debeant esse in qualibet
Eremo. p. 178. 21. 22. liber Professionis à quo conseruatur.
p. 236. 2. librum computi suæ Eremi qui non defert ad Capitu-
Generale. pag: 222. 12.

*Licentia abeundi longius vide Maior, iter, Lites debent Caueri
procurando Compositiones.* p. 89. 4.

Lucerne parantur in Choro pro nocte. p. 93. 2.

Locus loci in quibus non admittitur dispensatio silentij. p. 32. 2.
de uno ad alium locum quæ portantur. p. 98. 10. vide iter vestes
non grauentur familie debitis. p. 223. 3. 225. 6. quis non se in-
gerit in loci administrationem. p. 226. 2. 229. 13.

Locus nouus Oblatus qualis sit, à quo & quomodo acceptatur.
p. 230. n. 1. Quando possunt acquiri loca noua. p. 231. 2. qualis
fiat respectus in acceptatione loci. pag: 231. 2.

M

Magistro Nouitij Consistentur excepto &. p. 26. 5. Recitat cum
illis Officium B. V. Mariæ p. 66. 3. Corrigit in Choro. p. 129. 2.
Eligitur à Capitulo Generali. p. 157. 1. suum Officium diligen-
tia, & instructiones. p. 158. 2. visitat Cellas & Culpas audit
omni die post Completorium. p. 158. 3. 4. à quo potest suspendi.
p. 159. 5.

Maior Supremus Prælatas Congregationis. p. 199. 1. In quibus
Festis dicit Officium & Celebrat Missam Conuentualem.
p. 50. 2. Quibus diebus dat absolutionem Generalem. p. 127. 2. 3.
dat licentiam eundi ultra 50. miliaria. p. 139. 2. non aperit lit-
teras ad visitatores. p. 144. 3. non habet mensam particularem.

p: 150. 2.

I N D E X

residet in Eremito Montis Coronæ, & cum visitatoribus gubernat
 vniuersaliter Congregationem. p. 169. 2. facit exhortationem in
 principio Capituli Generalis Celebrat Missam Conuentualem.
 p. 203. 3. Ordinatur ut Prælati faciant prælaturæ renuntiationem,
 accipiat & imponit penitentiam, declarat omnes liberos esse.
 p. 206. 2. dat absolutionem Omnibus Vocalibus. p. 206. 3. renun-
 ciat Maioratus in manibus visitatorum. p. 207. 4. requisita eligen-
 di Maioris. p. 221. 1. durat 4. annos. p. 221 Non potest simul
 agere Prioratum. p. 221. 3. nec eiusdem Nationis cum visitato-
 ribus p. 221. 4. ante 5. annos Professionis potest eligi cum di-
 spensa. p. 221 6 sua præcedentia. p. 224. 3. Autoritas Maioris
 cum visitatoribus p. 225. 1. 2. Corrigit Omnes relaxat peniten-
 tias. p. 226. 2. Cum. visitatoribus visitat punit, & mutat.
 p. 226 4. sua depositio & quæ requisita. p. 226. 5. Qualia
 dubia declarat cum visitatoribus & quæ solus. p. 227. 8.
 cum qualibz visitatoribus expediat negotia. p. 228. 9. iudicat
 causam grauaminis à visitatoribus. p. 228. 11. communicantur
 ei res difficiles visitationis. p. 228. 11. quando visitat & ubi.
 p. 229. 12. pro visitatione particulari quem secum potest ducere.
 p. 229. 12. quando & cum quo eligit visitatores p. 229. 16.
 potest vocare visitatores suæ residentie ante Pascha. p. 230. 18.
 vide Prior superior.

Manducat solus Eremita & quare. p. 150. 1. Quando manducant
 simul in Refectorio. p. 110. 2. quis legit ad mensam. p. 150. 2.
 signa Refectorij. p. 111. 3. Quando fit abstinentia. p. 111. 5. tem-
 pore Ieiunij quomodo die Dominico manducatur. p. 114. 7. Hora
 prandij & cænæ in Astate p. 121 1. hyeme in Dominica qua hora
 potest cænari, & diebus alijs colationem facere. p. 122. 2. intra
 prandium & cenam non licet manducare & bibere. p. 122. 2.

Mm

hora

I N D E X

hora prandij diebus ieiunij. p: 122. 3. superiores non manducant
cum hospitibus excepto &. pag: 150. 1.

Matutinum qua hora absoluitur sua signa & interualla. p: 40. 2. 3.
14. quomodo Celebratur. p: 43. 1. 2. 3. 4 in signo Matutini que
obseruanda. p: 41. 5. qui non vadit ad Matutinum quam penam
incurrit. p: 125. 2. Laudes quomodo dicuntur vide Horæ Cano-
nica & officium Diuinum.

Medicus eligitur à Capitulo Conuentuali. p: 103. 4. non potest
adiri sine licentia. p: 103. 4.

Medicinas sumere in domibus secularium prohibitum. p: 104. 5.
vide Infirmus.

Mensa particularis prohibita Priori & Maiori vide Maior man-
ducare, Superior. pag: 150. 1.

Missi Conuentualis à quo dicitur. p: 46. 4. in solennitatibus.
p: 50. 2. post Primam. p: 56. 2. que nunquam inter mittitur &
quare p: 56. 2. Celebratur frequenter p: 56. 3. quo tempore.
p: 56. 4. hebdomadarius quo tempore debet inueniri ante Altare.
p: 57. 5. aspergit aqua b. adiecta, Communicat & renouat parti-
culas. p: 57. 5. Quando Cantatur Missi. p: 57. 6. qualia Orna-
menta sacerdotalia p: 57. 7. unus ministrat. p: 57. 7. in quali
Missi incensatur Altare. p: 57. 8. Gloria in Excelsis quando.
p: 58. 9. ad Missus priuatus in festis ad Altare manus qualia
dantur signa. p: 58. 12. ad Missam Primam & Conuentualem.
p: 58. 12. ad Sanctus & Eleuationem hostie. p: 58. 13. in sollempni-
tatibus. p: 58. 13. pro vicariis Sacerdotibus & ministris que
signa p: 59. 14. que Cantile accenduntur vide cerei, in anni-
uersarijs obligantur Sacerdotes ad dicendam unam Missam.
p: 107. 14. pro quolibet defuncto de nostris. p: 108. 17.

Missi ante Electionem Prælatorum. pag: 217. 1.

Minari non licet & qualis pena. p: 192. 2.

Minister

I N D E X

Minister Missæ, vide Missa. Minister hospitij vide hospitium.
 Minister fratrum datur mansuetus p 99. 1. Non partialis, p. 99. 2.
 quomodo se gerat cum senibus, p. 109. 1. Minister primæ & secun-
 dæ mensæ tempore Capituli e igitur à defnitoribus. p. 211. 7.
 Molendinum in locis nostris fieri debet. p 184. 1.
 Mortalium Monasteria adire, & in Ecclesijs earum celebrare
 quomodo prohibitum. p. 13. 11. Monachorum quatuor genera. p. 9.
 Murmuratores grauiter puniuntur p: 191. 3.
 Mortuo infirmo sonatur Ave Maria, datur trinum signum quali-
 ter & quando. p: 106. 12. quando portatur in Ecclesiam & illius
 funeralia. p: 106. 13. pro Defuncto Eremita ad quæ Obligantur
 Sacerdos & Clericus. p: 107. 16. 17. ad quæ Conuersi. p: 108. 17.
 Eleemosyna datur à quo, quomodo & quo tempore. p: 108. 18.
 Mutanæ Conceduntur. p: 148. 11.
 Mutatio fratrum fit ex necessitate. p: 223. 1. Mutati portant
 litteras amissoriales à Priori. p: 223. 2. vide iter.
 Mulieres non intrant nostras Eremitas nec transeunt Cruces sub
 pena Excommun: p: 13. 11. Exceptis tribus diebus. p: 12. 10.
 pena in permittentem transire Cruces. p: 13. 11. non potest tene-
 ri Cura Mulierum nec earum Confessiones excipi, si non & nec
 loqui cum illis sine socio. p: 13. 11.

N

Nationis cuius esse intelligitur Eremita. p: 208. 2. diuersæ Na-
 tionis debent esse. P. Maior & inter se quilibet visitator. p 221. 4.
 4 Procurator Generalis alterius Nationis à P. Maiore p: 221. 5.
 Quot Priuilegios potest habere quilibet Natio. p: 222. 9 Quales
 Nationes nostræ Congregationis. p: 222. 10
 Negligentes in Choro corriguntur. p: 125. 1. 2. 3. pro manuali
 Exercitio vocantur. p: 133. 4. ad Capitulum Culparum. p: 176. 15.

I N D E X

Negotia Religionis quo ordine tractantur in Capitulo Generali.
p: 209. 1. 2. vide Capitulum Generale Definitor definitorum
Negotia grauia intra annum ad quem referuntur. 228. 9.
Nomen. quomodo vocantur Eremita inter seipfos. p: 171. 4.
Superiores quomodo nominantur. pag: 20. 1.
Nominatio Prælatorum in Electione. pag: 218. 4.
Nonæ quando datur signum. pag: 61. 4.
Novitius Consecratur P. Magistro excepto & p: 26. 5. non loquitur nec conuersatur cum Professis sine licentia. p: 34. 6. Officium in Choro peragit cum alijs. p: 65. 1. extra chorum cum Magistro. p: 66. 3. post professionem manet uno anno in Nouitiatu nec habet vocem in Capitulo. p: 73. 1. post Nouiciatum à quo instruitur. p: 73. 1. à quo in Choro & alibi corrigitur. p: 129. 2. facit exercitium separatim cum Magistro. p: 133. 3. non facit disciplinam extraordinariam nec portat Cilicium sine licentia Magistri. p: 137. 1. 2. in receptione nouitij quæ considerantur sua etas cum qua qualiter dispensatur. p: 152. 1. quæ inquisitio debet fieri. p: 152. 2. 153. 5. de alia Religione à solo Capitulo Generali potest recipi. p: 152. 3. qualis sit protestatio & quando p: 153. 4. pro Clericatu suscipitur cum sufficienti intelligentia. p: 153. 5. à quo examinatur tam Clericus, quam Conuersus p: 154. 6. quis proponit in Capitulo. p: 154. 7. à quo potest dimitti. p: 154. 8. manet in proprio habitu 40 dies p: 154. 9 non datur illi habitus sine licentia patris Maioris & visitatorum p: 154. 9. ante habitum faci: generalè Cõfessionē. p: 155. 12. ante professionē Cõfessio unius anni. 160. 1. post susceptionem habitus quid facit cum vestimentis suis & pecunia. p: 161. 1. non licet petere aliquid ab eo sub pena circularis discipline. p: 161. 2. relicta à Nouitio conuertuntur in vsum Ecclesie. p: 162. 3. inuentus mendax ante professionem

I N D E X

professionem eiicitur de Religione. p: 162. 6. *precedentia Nouitij Sacerdotis.* p: 164. 2. 3. *genusflectitur coram P. Magistro.* p: 171. 1. *Nouitij dicunt primo culpam in Capitulo & quomodo.* p: 176. 12. *forma vestiendi.* p: 232. 1. *die professionis communi-* cat. p: 235. 1. *forma Professionis.* p: 235. 1. *res Nouitiorum repo-* nuntur apud Cellerarium & seruantur in dispensa vsq; ad Pro-
fessionem. 161. 1.

O

Obedientia primus gradus obedire sine mora. p: 28. *Cap: 5. quo-* modo sit obedendum. p: 28. *Reg: ab illa pendet Conseruatio disci-* plinae Regularis. p: 30. 1. *Maiores obedientia obseruantia & quare.* p: 30. 2. *qua fieri possunt sine obedientia & consensu Superioris.* p: 30. 2. *per votum obedientia cui priuilegio renunciatur.* p: 30. 3. *Superiori utrum obedendum.* p: 193. 1. *Præceptum obedientia* quando obligat sub peccato mortali p: 196. 3. *Obedientia Domus* quo numero & ordine fiunt. p: 173. 2. 3. 4. *cum promptitudine* suscipiuntur quando leguntur in Capitulo. p: 173. 4. *duæ pos-* sunt dari uni & una diuidi p: 174. 5. *post factam semel excusa-* tionem non fit replicatio. p: 179. 1. 2. 3.

Oblatus non tenetur ad iciunia Regularia sed solum ad Ecclesi- astica. p: 122. 6. *etas in receptione.* p: 152. 1. *quomodo & ubi* recipitur & a quo instruitur. p: 155. 13. *post annum a quo potest* dimitti & ob quam causam. p: 156. 15. *potest exire quando vult* post septennium p: 156. 16. *est recipi pro Conuerso.* p: 156. 16. *qua pro-* mittit in ingressu p: 156. 17. *Qui dimittuntur aut per se egredi-* untur non recipiuntur. p: 156. 17.

Obligationes perpetua Missarum quomodo recipiuntur. p: 162. 5. *Obligatio Diuini Officij vide Officium Diuinum.*

Officiales Domus quando & quomodo eliguntur. p: 173. 2. 3. 4.

I N D E X

illorum numerus & Ordo. p: 173. 4. publicatur illorum Electio in Capitulo Culparum quando. p: 173. 4. vide Obedientia unus potest habere duas Obedientias. p: 174. 5. Eliguntur post Capitulum Generale & Dietam. p: 173. 4. Officiales eliguntur à Definitoribus vide Definitor.

Officinas intrare nemo potest excepto. pag: 11. 8. pena p: 11. 8. visitantur à visitoribus. p: 230. 16.

Officium Diuinum quis incipit vide hebdomadarius sacerdos quis intonat Psalmos Cantica & hymnos. p: 52. 1. quis intonat Salve Regina p: 53. 3. non licet exire ab Officio nisi in necessitate. p: 66. 2. non sustentantur nisi &. p: 67. 6. Obseruantur Cerimonie. p: 67. 6. qui venit tarde quid facere tenetur. p: 129. 2. Obligatio Officij Diuini vide horæ. 138. 1. Canonice Matutinum Prima.

Officium B. V. Mariæ dicitur in Choro quando. pag: 66. 3. quibus diebus. p 66 3.

Officium defunctorum dicitur semel in hebdomada in Choro excepto &c. p. 66. 5. hoc officio & Anniversarijs satis fit Obligati in Quadragesima. p 66. 5.

Oleum S. datur infirmo suo tempore. 106. 11.

Oratio mentalis quando, & quâto fit tempore. p 71. 1. Quale signum illius & finis. p: 71. 2. 3. ad qualem Orationem Obligati Eremitæ p: 138. 1. Oratio in principio Capituli Conuentualis p: 22. 2. Generalis p: 202. 2. in principio Definitorij. p: 204. 2.

Ordines. qui promouetur ad Ordines debet examinari, quo tempore. p: 167. 1. anni professionis pro susceptione sacerdotij. p: 167. 2. qui Ordinari facit se & alios sine licetia puniuntur p: 167. 3. Ordinationes & decreta visitorum ubi inscribantur & earum vigor. p: 230. 17. vide Actus Capitulares Ordinationes Capituli antecedentis legunt Definitores. 213. 7. Ostiarius

I N D E X

Ostiarium Capituli, sua qualitas & officium. p: 211. 6. 212. 2.
audit Missam quæ Celebratur ante Electionem Prælatorū. 217 1.
Octaua S. Romualdi quando Celebratur, & ubi in utraq; festi-
uitate. p: 116. 11.

P

Pacis Osculum quando & quomodo datur. p: 47. 6. 58. 10.
Panis qualitas & modus distribuendi. p: 118. 1. *signum pro pane*
faciendo. p: 133. 5. *pisitoris cura & Officium.* p: 185. 3.
Panni à quo prouidentur & quando. p: 147. 1. 2. *quis pannos*
scindit. p: 149. 17.
Paulus Iustinianus dilatat nostram Religionem. pag: 7.
Pocula de vitro prohibentur. pag 90. 6.
Palium quomodo portatur. p: 148 9. *sine illo non licet intrare*
choram & Refectorium. p: 69. 16. *portatur per Eremū.* p: 148. 8.
forma illius & materia. p: 148. 7.
Pecunia nō potest cōseruari ab Eremita excepto Priore & Celle-
rario. p: 96. 1. *quomodo accipitur pro itinere & cui restituitur*
reliquum viatici. p: 98. 11. 12. *Prior non potest dare licentiam*
petendi pecuniam a parentibus & amicis. p: 144. 2. *Pecunia*
Novitiorum quomodo Conseruatur. p: 161. 1. *vide Novitius quan-*
titas pecunie euntis ad Capitulum. p: 200. 4. *qui non desert ad*
Capituliū aut non soluit taxatā pecunia pro sua Eremita. p: 201. 7.
tempore Capituli Generalis deponitur in manu depositarij electi.
p: 210. 3.
Pœna qualis est grauis. p: 77. 2. 78 3. *quomodo intelligitur gra-*
uius puniatur. 78. 3. *Culpa grauior.* p: 79. 4. *Pœna Carceris*
quando non infert injuriā. p: 79. 4. *pœna peccati contra Casti-*
tatem. p: 80. 5. *penitentia secreta pro Culpa secreta.* p: 80. 6.
Culpe grauissimæ quando reseruantur Definitoribus. p: 83. 2.
Murmuratores

I N D E X

Murmuratores puniuntur vide Murmurator qui coquit in Cella pulmenta. p: 117. 16. qui manducat Carnes. p: 119. 3. qui loquitur in choro. p: 140. 2. qui non lauat pedes hospitibus. p: 143. 5. qui aliquid petit à Nouitijs. p: 161. 2. 3. 4. qui facit se ordinare aut alios sine licentia. p: 167. 3. quales penitentiae frequentantur in Capitulo. p: 176. 13. penitentia suspenditur per appellationem. p: 177. 16. 17. qui transit tempus tonsuræ. p: 185. 5. qui vadit sine socio. p: 187. 1. qui scribit falsas infamias. p: 191. 4. punitur qui percutit, minatur & iniuria afficit. p: 192. 2. qui coniurat contra Prælatum & contradicit illi. p: 193. 2. qui non vadit ad Capitulum Generale. p: 199. 1. qui vadit ad Capitulum aut Dictam sine licentia. p: 200. 3. qui non portat aut non mittit Computum suæ Domus. p: 201. 7. qui non portat secum pecuniam taxatam ad Capitulum. p: 201. 7. qui facit factiones. p: 204. 4. qui procurat litteras. p: 207. 6. Desiniores qui reuelant tractata. p: 216. 16. qui non defert acta Capituli ad suam Ererum. p: 225. 7.

Penitentiae taxate in Regula & Constitutionibus possunt moderari. p: 196. 4. 226. 2. cum quali aduertentia. p: 197. 5

Percutere Prælatum pœna grauissima. p: 83. 1. 2. quomodo punitur percussor. p: 83. 2. 192. 2.

Pitancia quando datur. p: 113. 1. 114. 5. 7. 8. 9. sua quantitas & pondus. p: 116. 14. cum oleo dari potest pro butiro sed non in contrarium. p: 117. 15. Casei sex uncie dantur & quando. p: 117. 18. Cibi cocti reponuntur in armariolo eodem die. 117. 19.

Portinarius sua diligentia & cura. p: 183. 2. portam tenet clausam. p: 183. 3. deponi facit arma & custodit illa. p: 183. 4. in quibus præmonet extraneos. p: 184. 5. quomodo Curam gerit caluacaturæ hospitum. p: 184. 6. Portinarius Capituli Generalis vide estiarus

Præfatio

I N D E X

Præfatio prohibita, & sua pena, à quo dispensatur delinquens.
p. 204. 4. *qualis non est prohibita.* p. 205. 5. *Circa negotia Ca-*
pituli. 215. 15. *vide Officium.*

Præcedentia locorum nostrorum. p. 169. 1. *Maiores.* p. 169. 2. *vi-*
sitatorum ex occasione visitationis. p. 169. 3. *intra visitatores.*
p. 169. 4. *inter Priorem suæ Eremitæ & Magistrum.* p. 169. 5. *inter*
Sacerdotes Clericos, Cōversos & Oblatos. p. 170. 6. *inter Priores*
& visitatores hospites. p. 170. 7. *Præsidentis.* p. in nominatione
& electione Prælatorum. p. 209. 8. *inter Definidores & P. Ma-*
iorem p. 218. 3. *inter Novitios & sacerdotes vide Novitius vi-*
de hospites.

Præceptum S. Obedientiæ quomodo Obligat sub peccato mortali.
p. 196. 3. *tales præceptum pro Definitoribus non reuelat.* p. 216. 16.
Scrutatorum. pag. 218. 4.

Prædicare potest Eremita cum licentia Capituli Generalis.
pag. 168. 6.

Prælati Prælaturas in definitorio p. 204. 2. *quo ordine nominan-*
tur in Electionibus. p. 218. 3. 4. *post sex annos vacant annis*
duobus & non sufficit unus. p. 222. 8. *vide Prior, Superior,*
Prælatura.

Prælatura non confertur illi qui non valet ducere vitam Commu-
nam. p. 222. 12. *quare aliquis deponitur.* p. 226. 5. *pro d. positi-*
one aut electione P. Maioris quot debet cōgregari & qui p. 227. 6.
duo visitatores. p. 227. 7. *duo Prælati.* p. 227. 7. *qui renunciat*
tempore visitationis punitur. 229. 14.

Præfati tempore Capituli sit reuerentia cum genuflexione.
p. 171. 1. *eligitur à definitoribus* p. 209. 8. *publicat in Refecto-*
rio Ministros electos in definitorio. p. 211. 7. *Quando Celebrat*
Messam de Spiritu S. p. 212. 1. *quando egreditur de Definitorio.*

I N D E X

p: 213. 5. proponit negotia. p: 214. 9. Confirmat electionem Prælatorum si vero ipse eligatur in Prælatorum Confirmat primus Definitor. p: 219. 9. facit exortationem antequam prælegantur electi ad Mensam. 225. 5.

Primæ quando datur signum. p: 55. 1. qualis versus dicitur ad sonum Primæ. p: 34. 7.

Frater non potest scindere ligna intra Clausuram sine licentia.

p: 10. 2. non mittat fratres extra Eremum neque ipse exeat sine necessitate. p: 11. 6. qualis debeat esse. p: 20. 2. exponit Confessarios. p: 26. 4. potest reservare Casus quomodo. p: 27. 9. habet curam fratrum finito Nouiciatu aut alteri mandat. p: 23. 1. quando potest tenere pecuniam. p: 96. 1. quæ concedit subditis & que non. p: 96. 4. visitat Cellas bis in anno cum quo. pag. 97. 5. Cura & visitatio infirmorum. p: 104. 6. 105. 9. 10. Moribundorum. p: 106. 11. senum. p: 109. 1. in quo Casu potest dare licentiam eundi ultra quinquaginta miliaria. p: 139. 2. non recipit banditos debitores & Contumaces. p: 143. 7. non potest dare licentiam subditis petendi pecuniam à quibus. p: 144. 2. debet legere litteras subditorum. p: 144. 3. 4. prouidet vestimenta. p: 147. 1. 2. non habet mensam particularem nec manducat cum hospitibus excepto &. p: 150. 1. mittit ad ordines subditos suo tempore eosq; instruit. pag. 167. 4. 5.

Precedentia sua in Eremito & alibi. p: 169. 3. 4. 5. 7. suscipiens gubernationem quid faciat. p: 173. 2. 3. potest remouere negligentes. p: 174. 6. quando tenet Capitulum Culparum quæ disponit commendat & dispensat. p: 174. 7. 8. 9. 16. 11. 14. quas penitencias frequentat potest illas mutare & alterare. p: 176. 13. scribit de morte subditi ad alia loca. p: 178. 21. quando facit nouas fabricas. p: 178. 23. 24. singulis duobus mensibus scribit superioribus.

I N D E X

Superioribus de statu suæ Eremit. p: 178. 25. quando nominat
superiorem Domus & qualem. p: 180. 4. relinquit in scriptis faciē-
da. p: 181. 9. Mittit Computum expensarum Domus & pecuniā
ad Capitulum Generale. p: 200. 4. 5. 6. 7. à quo corrigitur &
punitur p: 226. 2. 4. ob quas Cāsas potest deponi. p: 227. 5. quæ
dubia potest declarare. p: 227. 8. in visitatione confert cum
visitatoribus de grauib. negotijs. p: 227. 6. vide superior de
Monte Corona Prælatus Prælatura.

Prior Sacræ Eremit. subiectam habet familiam Abbatie illam
visitat & corrigit. p: 181. 10.

Priuilegia Obtena in fauorem Eremitæ post Professionem nulla
sunt p: 30. 3.

Processiones quales fiunt & quæ obseruantur in illis. p: 69. 17. 18.
portantur candelæ in manibus. p: 70. 18.

Processus quales & quando mittuntur superioribus. p: 84. 4.

Procurator seculares à quo eligitur. p: 23. 3.

Procurator Generalis quando eligitur. p: 218. 3. non sit eiusdem
Nationis cum P. Maiore. p: 222. 9. durat 4. annos. 222. 7.

Professus nouus manet vno āno in nouiciatu. p: 73. 1. vide Nouitius
Professi cui debent confiteri vide Confessio Confessarius.

Professio quādo & quo ordine admittitur ad illā Nouitius p: 160. 1.
subscribit in præsencia testium p: 160. 1. ante disponit de suis re-
bus. p: 161. 1. quando punitur nouus Professus repertus mendax
p: 162. 6. Anni professionis requiruntur pro electione Prælatorū
vide Maior Prior Visitator ante professionem facit generalem
Confessionem & communicat ipso die. p: 235. 1. forma Professio-
nis & quæ Obseruantur in illa. pag: 235. 1.

Prophetia cum quo ordine leguntur. p: 70. 21.

Promotio ad Ordines spectat ad Capitulum aut Dietam. p: 167. 1.
198. 2. vide Ordo.

I N D E X

Proprietas omnino prohibetur nec ullo modo pecunia potest conseruari. p: 96. 1. non potest aliquid teneri absconditum. p: 97. 5. pena proprietarij. pag: 96. 1. 2. 3.
Prostratio in choro ob errores factos quando fit p: 129. 1.
Psalterium recitatur omni septimana priuatim. pag: 64. 1.
Publicatio & Conclusio Capituli Generalis: pag: 224. 4. 5.

Q

Quadragesima quomodo debet obseruari à monachis. p: 137. 1. multo magis eb Eremitis. pag: 138. 1. 2.

R

Reclusio post quinque annos Professionis conceditur qualibus & à quo p: 14. 1. 2.
Recluserum obseruantia. p. 16. 7. 8. 9. eorum Cella. p: 15. 3. à quo tempore carent voce actiua Reclusi perpetui non habent actiuam nec passiuam. p: 17. 11. infirmi non visitantur sine licentia. p: 104. 7. 10. Recreatio Eremitarū quādo fit. p: 32. 7. 112. 6. que obseruantur. pag: 112. 7. 8. non pulsantur instrumēta mutata à secularibus nec eorum Domus visitantur. p: 112. 6. 8. vindemia vno die: p: 112. 9.
Refectorium commune quibus diebus fit. p: 110. 2. signa pro faciendo refectorio. p: 111. 3. si his diebus ieiunatur vesperi portantur fructus & vinum ad Cellas p: 111. 3.
Regula & Constitutiones obseruentur. p: 231. 1. leguntur quolibet die vesperi ante Completoriū. 197. 5. vide Constitutiones. Religiosi alterius Religionis recipiuntur solum à Capitulo Generali p: 152. 3. hospites quomodo tractantur. 165. 5.
Reliquie Sanctorum quando ab Eremita monstratur que debent obseruari. p: 58. 11. ablatio earum non absoluitur nisi restituat acceptas. p: 93. 3.

René

I N D E X

Reus & eius defensio. pag: 84. 4.

Residentia P. Maioris & Visitatorum. pag: 169. 2. 3.

Responsoria quomodo dicuntur in choro. p. 65. 1.

Renunciatio Prælatuæ qualiter & quo fit Ordine. p: 206. 2. non acceptatur in visitatione sine Consensu P. Maiores. p: 229. 13.

vide Prælatuæ

Reuelare tractata in Capitulo Conuentuali quando non licet & pœna p: 23. 4 *quando à Definitoribus.* p: 216. 15.

Reuerentia inferiorum versus superiores & alios. pag: 171. 1. 2. 3. 4.

Res nouitiorum deponuntur in manu Cellerarij & conseruantur in dispensa ad Professionem. p. 161. 1.

Rogitionum ieiunium quale. pag: 114. 4.

S. Romualdus Institutor Or: Camaldulensis quanto tempore in Eremito vixit & quæ reliquit discipulis suis. p: 5 *vbi fundauit & stabiliiuit.* p: 7. *vigilia festi S. Romualdi.* 116. 11.

S

Sacerdotes extranei quomodo tractandi. 164. 4.

Sacerdos habet duos dies liberos celebrandi pro sua intentione in hebdomada excepto &. p: 162. 5. *Hebdomadarius & suum officium.* p: 46. 4. *vide hebdomadarius, Sacerdos, Nouitius & sua præcedentia in choro.* p: 164. 1. 2. *tribus annis peragit obedientias Clerici.* p: 164. 2. *dicat Missam cum oratione de Spiritu S. in loco Capituli.* pag: 203. 3:

Sacramentum SS Eucharistiæ conseruantur decenter. p: 28. 13. *quando renouatur.* p: 28. 13.

Sacrista debet considerare tempus Completoriij. pag. 57 5. *illius cura & officium.* p: 92. 1. 2. 3 *adiuuatur a Nouitijs & datur illi socius.* p: 93. 2. 132. 2. *uocat absentes à choro de die.* p: 125. 1. *Conseruat librum Professionis.* p: 235. 2.

Nu 3.

Scapulare

I N D E X

- Scapulare Cuius materiae & formae. p: 147. 4. quot conceduntur. p: 149. 14.
- Scriba Capituli Conventualis notat determinationes in libro actorum. p: 22. 2 & intimationes Novitiorum. p: 153. 4. à quo eligitur. p: 173. 2. 4.
- Scriba Capituli Generalis à quo eligitur, eius Officium & auctoritas. p: 207. 1. 209. 1. scribit determinationes Capituli. p: 224. 4. legit tabulam ubi & quomodo p: 225. 5.
- Scrutatores duo eliguntur & quales. p: 217. 20. audiunt Missam quando Celebratur ante electionem Praelatorum. p: 212. 1. accipiunt praeceptum. p: 218. 4. eorum officium. p: 218. 5. obligatio illorum sub pena disciplinae Circularis. p: 219. 6.
- Seculares non admittuntur ad Commune Consortium excepto &. p: 10. 5. non frequentantur illorum Ecclesiae. p: 11. 6. non introducuntur in Cellas. II. 7.
- sedere quando debent in choro. p: 68. 10. sedent Eremitae bibentes. p: 121. 2.
- Sedes Prioris à nullo occupatur absente illo à choro p: 170. 8.
- Signa Missae privatae ad Maius Altare festis diebus, tum Missae Primae & Conventualis. p: 58. 12. signum ad Sanctus & elevationem. p: 58. 13. quando Celebrat Superior in solennitatibus. p: 58. 13. quando vocantur Sacerdotes ad Celebrandum & ministrari ad inseruiendum. pag: 59. 14.
- Signa Mensae Communis. p: 111. 3. pro faciendis pane & Exercitio manuali. p: 133. 5. Dimissionis. p: 135. 4. signa mortui. p: 106. 12. Capituli Calparum & Conventualis p: 22. 2. Capituli Generalis. p: 222. 3. signum post lectionem ante Completorium. 62. 7.
- Signa Matutini. p: 40. 2. 3. 4. Primae. p: 55. 1. Tertiae. p: 60. 1. Sextae

I N D E X

- Sexta*. p: 60. 3. *Nonæ*. p: 61. 4. *vesperarum*. p: 61. 5. *Completo-
rij*. p: 61. 6. *pro Aue Maria*. p: 62. 8.
Senes quomodo tractantur ratione austeritatis lecti. p: 73. 5. à co-
quo cum licentia superioris. p: 101. 3. quomodo infirmi & anno-
rum. 60 eximuntur à facienda abstinentia. p: 109. 1. quomodo
tractantur à Priore. p: 109. 1.
Sylæ quomodo Custodiuntur. p: 10. 2. in circuitu Eremiti non ex-
cinduntur arbores p: 10. 2. pæna Prioris excidentis sine Capitu-
lo Conuentuali. p: 10. 2. quales sylvas debent habere loca nostra.
p: 231. 2. aduertentia ne extirpentur. p: 91. 7. Custos siluarum
sua Cura & diligentia. p: 94. 7.
Sepultura, quæ obseruantur in ea. p: 107. 15. vide mortuus.
Sequestratis in Cella prohibetur loqui p: 81. 1.
Sextæ quo tempore datur signum. p: 60. 3. vide signum.
Signum Congregationis aut particulare Eremiti. p: 145. 7.
Suorum documenta in Regula. p: 31. Cap: 6. in quibus locis &
ubi non licet loqui p: 32. 2. 3. quando & quomodo dispensatur.
p: 32. 3. 4. prohibitus omnis importunus strepitus quoloco &
tempore. p: 33 5. quo transgreditur silentium per vnum Misere-
re quare priuatur p: 33 5. non alloquitur cui impositum silentium.
p: 81 1. nec post Completorium. p: 122. 2. 123. 2 silentium sum-
mum in Ecclesia & choro. p: 140. 1 2.
Singularitas viuendi non laudatur. p: 122. 5.
Solitudo vera quæ requirat p: 10. 5.
Solennitas primæ Classis & secundæ in qua superior Missam cele-
brat. p: 50. 2.
Spoliari non licet nec ob calorem nec ob itinera. p: 74. 1.
Stola quomodo & quando vti solet Eremita. p: 58. 11.
Streptus importunus prohibitus. 33. 5.

Suffragia

I N D E X

Suffragia mortuorū quomodo Celebrātur. p: 106. 13. 14. 17. 18. 181. 9.
Superior quid facit in Capitulo Domus. p: 22. 2. suum officium
in Choro tempore Matutini. p: 49. 1. in quibus solennitatibus di-
cit officium & Celebrat Missam. p: 50. 2. Intonat Magnificat &
Benedictus in officio Regulari & Salve Regina. p: 52. 1. incen-
sat Altare quando. p: 57. 8. quomodo stat dicendo Pater noster &
dando Benedictiones. p: 67. 7. potest dispensare cum coopertio-
ne medij Capitis & quando. p: 69. 13. dispensat cum austeritate
lecti. p: 75. 5. quomodo procedit in Causis contra delinquentes:
p: 84. 3. 4. 5. querit Apostatas & fugitivos. p: 85. 1. non sit par-
tialis. p: 99. 2. sit facilis in concedendo esu Carnium infirmis.
p: 105. 9. dispēsat secū & cū alijs in modo viuēdi. p: 122. 5. 122. 2.
quid facit quando aliquis tarde venit aut deest in Choro. p: 129. 2.
Corrigit errores in Choro & quomodo. p: 129. 2. 3. procurat ut
suo tempore. pulsetur pro officio Diuino. p: 131. 1. non dormit ex-
tra hospitij ubi inueniuntur. p: 139. 1. que subministrat itineran-
tibus. p: 138. 10. non grauet subditos inascrete. p: 179. 4. qui
coniurant contra Superiorem. 193. 2. Electiones superiorum quo-
modo fiunt vide Electio.
Superiorem Domus quando nominat Prior. p: 180. 23. quando non
nominat quis intelligitur esse Superior. p: 180. 3. cum quali ad-
uertentia debet eligi. p: 180. 4. sua autoritas in temporalibus &
spiritualibus. p: 180. 5. 6. subiectus Priori. p: 131. 7. non potest
aliū substituere. p: 181. 9. sine necessitate non mittit fratres
extra Eremum. 181. Tempore Capituli Generalis nec fabricat nec
vendit. p: 181. 9.
Superior Abbatie Montis Corone Subiectus Priori diēte Exemi.
p: 1. 1. 10. non potest mutari a dicto Priore sed reprehendi &
Castigari. pag: 182. 9.

T

Taxatam

I N D E X

Taxatam pecuniam qui non soluit pro sua Eremitio. p: 201. 7. facta à sede Apostolica, aut à Capitulo Generali, quomodo provideatur. p: 216. 18

Tempus Capituli Generalis. p: 198. 1. Dieta p: 198. 2. Prælatorum & aliorum qui debent exire de loco Capituli Generalis p: 225. 6:

Tunica de qua materia & quando dantur. p: 148. 6. quot permittuntur & quales p: 149. 6. 14.

Tunicellæ de qua materia & quando dantur. p: 147. 4. quot permittuntur. p: 149. 14.

Transgressiones Regule Constitutionum Actorum Capituli Ordinationum Visitorum quales sunt peccatum & cuius generis. p: 196. 3.

Tricesima Celebratur pro quolibet defuncto in loco in quo moritur. p: 107. 16.

V

Vascula Cerevisiæ & vini pag: 120. 1. 2

Venia accipitur in medio Chori à quo & quando. p: 49. 9. quando à Conuersis. p: 125. 2. quando in propria sede choralis dum errat quis in choro. p: 129. 1.

Vesperarum quando datur signum. p: 61. 5. quale in festo duplici, quale in Natiuitate Domini & in festo S. Romualdi. p: 61. 5.

Versus Pene Domine dicitur ad signum Primæ. p: 34. 7.

Valetudinarium quale ubi & quas commoditates habere debet. p: 103. 2. lectorum pro infirmis series p: 103. 2. quando in illo permittuntur edi carnes. p: 105. 9. 10.

Vasa exponuntur lauata. p: 101 3. 117. 19 portantur à coquo p: 117. 19.

Verba iniuriosa puniuntur. p: 192. 2. vide silentium.

Via Eremiti in quibus non licet loqui. pag: 32. 2.

Vestimenta non scinduntur sine licentia. p: 30. 2. dormiunt Eremitæ vestiti & soli. p: 74. 1 non possunt exuere vestimenta.

I N D E X

p: 74. 1. qualia portantur ab illis qui alibi debent manere.
p: 98. 10. qui facit contrarium non recipiendo subscriptionem
rerum acceptarum à Priore. p: 98. 10. de qua materia dantur,
qualia duplicātur, earū cognomina & mensura. p: 147. 148. 149.
receptis nouis restituuntur vetera. p: 149. 14. à quo prouiden-
tur & quo tempore. p: 147. 1. vestimenta Oblatorum qualia.
p: 149. 15. non possunt dari alijs ad portandum. p: 149. scindens
vestimenta quæ debet obseruare. pag: 149. 17.
Vestire Nouitios quomodo debeat Superior. pag: 232. 1.
Vestimentis Sacerdotalibus qualibus Eremitæ vtuntur. p: 57. 7.
Vitra ad bibendum prohibita Eremitis. p: 90. 6.
Viatores Eremitæ quibus possunt confiteri. p: 26. 6. in necessita-
te potest cum socio in vna Camera quiescere. p: 74. 1. eundo ad
aliam Eremitum pro familia quæ debet secum portare. p: 98. 10.
expendit pecuniam solum pro viatico. p: 98. 11. rediens statim
restituit residuum pecuniæ. p: 98. 12. ad quales orationes obliga-
tur. p: 138. 1. ultra 50. miliaria non vadit sine licentia. p: 139. 2.
non vadit solus sub pena abstinentiæ. p: 187. 1. qualis suus socius.
p: 187. 2. exeundo & rediendo quæ facit. p: 187. 3. dicit itinera-
rium. p: 187. 4. non peragat iter die festo & curet cito reuerti.
p: 17. 5. non referat in Domo visa & audita in itinere. p: 188. 9.
non tenetur ad ieiunia Regularia verum ad quæ. p: 188. 9. dan-
tur necessaria pro itinere. p: 188. 10. contentus sit paucis in ho-
spitijs. p: 188. 10. deferat secum litteras dimissoriales à Priore.
pag: 123. 2.
Vicarius Domus tempore Capituli suæ electio Cura & autoritas.
pag: 210. 2.
Viceprior vide Superior Eremitæ.
Vicisitatores eorum autoritas & tempus. p: 129. 16.

Vigilie

I N D E X

Vigilie quæ à nostris obseruantur ex deuotione. p: 116 II. *vigilie*
S. Romualdi qualis. p: 116. 11.
Vinum semper bibendum aqua dilutum. p: 121. 2. tenendo vascu-
lum ambabus manibus. p: 121. 2.
Visitatio præcedentia visitatorum in visitatione. p: 169. 3. quan-
do referuntur visitationes interessatus exit foras de Definitorio.
p: 213. 5. qui non est visitatus visitatur tempore Capituli.
p: 213. 6. quomodo diuiduntur visitationes. p: 228. 11. visitare
semper potest P. Maior & pro visitatione particulari quem se-
cum ducit. p: 229. 10. obseruatur antiquus modus vide visitator
Visitatores non aperiunt litteras P. Maioris. p: 144. 3. Exami-
nant Clericos. p: 167. 2. resident in Sacra Eremita cum P. Maio-
re & gubernant vniuersaliter p: 169. 3. præcedentia inter Prio-
res & visitatores, & quando sunt hospites in Eremita. p: 169. 3. 4. 7.
quando renunciant suo Officio. p: 206. 2. 4. 213. 5. quando consi-
gnant visitationes sigillatas. p: 209. 7. 213. 5. durant in suo offi-
cio duos solum annos nec ante quartum annum Professionis eli-
guntur. p: 221. 2. sunt diuerse in ter se Nationis. p: 2214 Cuius
Nationis debet esse quilibet visitator. p: 221. 4. Eodem tempo-
re non possunt esse Priores. p: 221. 3. Electio visitatorum residen-
tiae P. Maioris & visitatorum & quando visitantur. p: 223. 1.
non vadant ad residentiam ante Pascha nisi vocati. p: 230. 18.
quas penitentias in visitatione possunt minuere & relaxare.
p: 226. 2. 7. declarant dubia cum P. Maiore, & soli in visitatio-
ne. p: 227. 8. expediunt negotia grauiora cum illo. p: 228. 9. quo-
modo adiuduntur pro visitatione. p: 228. 10. cum quo P. Maior
expedit negotia. p: 228. visitatorum autoritas in visitatione.
p: 228. 11. non se ingerunt in administrationes nec acceptant
Prælaturæ renunciationem in visitatione. p: 229. 13. autoritas
173
illorum

I N D E X

illorum communis, & quando vnus solus mittitur cum sacerdote.
*p: 229. 14. Quando eliguntur visitatores. p: 229. 16. visitant
 etiam beneficia Curata & non Curata. p: 230. 17. portant ad
 Capitulum decreta facta in visitatione & sequentes visitatores
 informant de obseruantia illorum. p: 230. 17.*
*Visitare Infirmos quilibet potest quolibet die secundum placitum
 suum. p: 104. 7.*
*Vocales Capituli Conuentualis qui sint. p: 22. 2. Generalis.
 p: 199. 1. de qualibet Natione. p: 222. 9.*
Vota id est Calouli vide Electio & Calculatio,

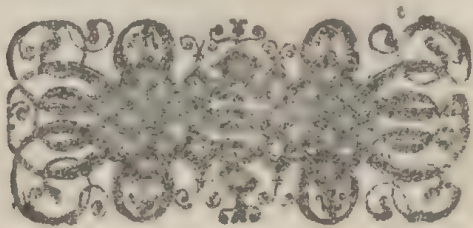
Z

Zelum debent habere Eremita. pag: 194. 1.

Zoccoli.

*Calepodia de ligno dantur cooperta. pag: 149. 13. discooperta pos-
 sunt portare Reclusi. pag: 17. 10.*
Crepidæ vel calceos quales portant Eremitæ 149. 13.
Copertæ quales. & quot conceduntur. 75. 3.
Refer ad. Tit: C.

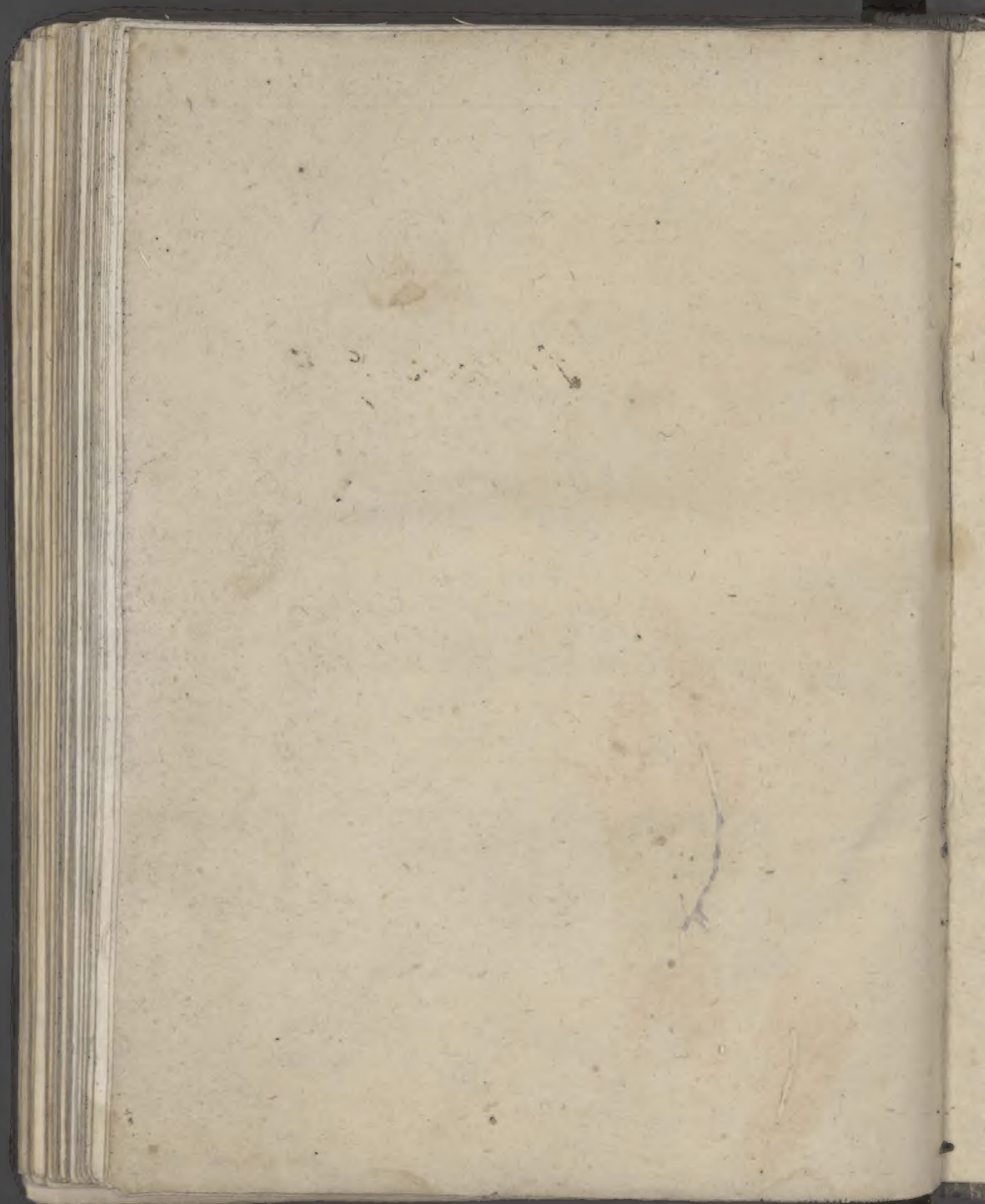
F I N I S.

p.
at
d
s
m
s.

f-

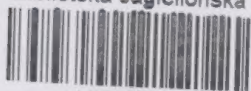
1

Regula S. Benedykta . . .

Biblioteka Jagiellońska

stdr0029929

